

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

مقامات لـحـريـي

CONSESSUS H A R I R I I

QUARTUS, QUINTUS & SEXTUS.

E

CODICE MANUSCRIPTO

LATINE CONVERSI AC
NOTIS ILLUSTRATI.

ACCEDUNT

MONUMENTA
VETUSTIORA ARABIÆ.

CURAVIT & EDIDIT

ALBERTUS SCHULTENS.

LUGDUNI BATAVORUM,
Apud JOHANNEM LUZAC,

M D C C X L.

g 2 2448

PRÆFATIO.

QUANTUM in Eloquentia *Arabum* gradum occupet *Haririus*, ante Editionem trium priorum *Confessuum* insinuatum. Præcipua ei admiratio inde conciliata, quod ut nihil copiosius & uberius, ita limatius castigatiusque nihil ab ullo humano ingenio proficisci posse videatur.

Ejus Quinquaginta *Confessus* totidem limpidos fundunt rivos, qui vernantia prata, & viridaria amoenissima, prælabantur, atque rigent.

Nempe Scriptor ille semper novus, semper recens, ea polluit Vena, quæ usque & usque inter manandum crescat, seque ipsa ditior jugiter, uberiorque, evadat.

Nihil propterea legisse, nihil intelligere inter Eruditiores *Arabes* censetur, qui *Haririum* non contriverit, ac velut in succum & sanguinem converterit.

Si *Musa* benigno oculo seculum nostrum respexerint, omnesque illos *Confessus* in

P R Æ F A T I O.

lucem tulerint, habebunt quod sibi gratulentur Literæ Orientales, in primisque *Hebrææ Lingua* interior cura, ac cultura; cujus eminentiam, dignitatem, gravitatem, vetustissimumque genium Scriptor hicce admirabiliter exprimit, atque repræsentat.

Omniū *Confessuum* versionem jam a longo paravi.

Evulgationem ut moratur frigus, quo præcedentis seculi ardor per *Erpenium*, *Goliūque* nostros, commotus, atque a principibus *Theologicæ & Philologicæ* scientiæ viris fatus, infeliciter elanguit; ita resuscitatus vigor poterit maturare.

EXCERPTUM

EX

IBN CHALIKAN

DE

VIRIS ILLUSTRIBUS:

QUO OCCASIO OPERIS ENARRATUR.

✱✱✱ محمد القاسم بن علي بن محمد
✱✱✱ بن عثمان الحريري البصري الحرامي
✱✱✱ صاحب المقامات كان اوحدا
ايمة عصره ويزرق الحظوة الثامنة في عمل
المقامات واشتملت علي شي كثير من
كلام العرب ولغاتها وامثالها ورموز اسرار
كلامها ومن عرفها حق معرفتها
استدل بها علي فضل هذا الرجل وكثرة
اطلاعه وغزارة مادته * وكان سبب وضعه
لها ما حكاه ولده عبد الله قال كان
ابي جالسا في مسجد بني حرام فدخل
شيخ ذو طمرين عليه اهبة السفر مرث
الحال فصيح الكلام حسن العبارة فسأله
الجماعة من اين الشيخ فقال من سروج
فاستخبرته عن كنيته فقال ابونريد
فعمل

P R A E F A T I O. 1

فعمل ابي المقامة المعروفة بالحرامبة
وهي الثامنة والاربعون وعزاها الي ابي نريد
للمذكور فاشتهرت وبلغ خبرها الوزير
شرف الدين ابونصر انوشروان بن خلد بن
محمد القاشاني وزير الامام المسترشد
بالله فلما وقف عليها اعجبته واشار
علي والدي ان يضم اليها غيرها فاتمها
خمسین مقامة *

والي الوزير المذكور اشار الحريري
في خطبة المقامات بقوله فاشار من
اشارته حكم وطاعته غم الي ان انشي
مقامات اتلى فيها تلى البديع وان لم
يدرك الظالع شأى الضليع *** *

Abu Mubammed Elkasim Ibn Ali, Ibn Mubammed, Ibn Otsman, Hariri, Bafrensis Haramius, Auctor Confessuum, fuit unicus Antistitum sui seculi; cumulatissima auctus felicitate in componendis Confessibus. Hi complectuntur insignem partem Linguae Arabum, cum formulis, & proverbiis eorum, intimisque arcanis eorundem sermonis. Hos confessus qui condigne enucleaverit, indicium inde capere poterit Excellentiae viri hujus, vastaeque Eruditionis, ac copiosissimae venae. Causam compositionis hanc narravit Filius ejus Abdalla. Pater meus, inquit, sedebat in Templo Haramidarum; quum illuc ingressus senex tritis tectus pannis, habitu iter facientis; lacer conditionis; facundus sermonis, pulcher Elocutionis. Eum interrogavit coetus, undenam senex? Ille, Serrusjo: explorarunt dein, quid cognomenti? Ille; Abu Zey-

P R Æ F A T I O.

Zeydus. Tum composuit Pater meus Confessum quæ appellatur Haramiensis, octavum & quadragesimum ordine; eumque retulit ad prædictum Abu Zeydum. Quum celebraretur illa scriptio, & fama ejus pervenisset ad Vezirium Sjerphoddinum Abu Natsr Anusjirvan ibn Chalid, ibn Mubammed, Kasjanensem, primarium Ministrum Chalyphæ Mostarsjid Billa; isque eam legisset, admirationem ei commovit; atque Auctor fuit Parenti meo, ut alios ei confessus adjungeret. Itaque ad quinquaginta usque confessus complevit.

Ad hunc Vezirium respexit Hariri in Præfatione confessum, quum ait; Et Auctor mihi fuit, cujus nutus imperium, & obsequium præda, ut componerem confessus, in quibus vestigia premerem Ejus, qui Scriptionis hocce genus excogitavit: quamvis sane claudicans metam non contingat firmo latere valentis &c. &c. &c.

Alia ibidem attexta, sepono. Sed curiosius, quam ut supprimatur, hocce.

ورأيت في بعض المجاميع ان الحريري
لما عمل المقامات كان قد عملها
اربعةن مقامة وحملها من البصرة الي
بغداد وادعاه فلم يصدقه في ذلك جماعة
من ادباء بغداد وقالوا انها ليست من
تصنيفه بل هي لرجل مغربي من اهل
البلاغة مات بالبصرة ووقعت اوراقه الي
فادعاه فاستدعاه الوزير الي الديوان
وساله عن صناعته فقال انا رجل منشي
فاخرج

P R Æ F A T I O.

واقترح عليه انشاء رسالة في واقعة
عندها فانفرد في ناحية من الديوان وخذ
الدواة والورقة ومكث زمانا طويلا فلم
يفتح الله سبحانه عليه بشي في ذلك
فقام وهو خجلان * وفي جملة من انكر
دعواه في عملها ابو القاسم علي بن افلاج
الشاعر فلما لم يعمل الحريري الرسالة
التي اقترحها الوزير انشد ابن افلاج *

شبخ لنا من ربعة الفرس
ينتف عشونه من الهوس *
انطقه الله بالمشان كما
رماه وسط الديوان في الخرس *

*Vidi in quibusdam voluminibus, Haririum quum
confessus componeret, quadraginta primum confecisse;
eosque Basora detulisse Bagdadum: quorum quum sese
Auctorem ferret, fidem ei negasse plurimos ex Erudi-
tis Bagdadi, dixisseque: neutiquam ejus esse hoc opus;
sed viri cujusdam Africani, cujus nobilitata erat fa-
cundia. Hunc Basoræ decessisse, hujusque Chartas
ad eum pervenisse, quas ille sibimet arrogaret. Tunc
illum evocatum a Vezirio ad Diwanum, interroga-
tumque, quid artis profiteretur? & respondisse, se
ab Epistolis esse. Injunxisse eitur Vezirium, ut Epi-
stolam exararet ex tempore. Illum secessisse in angu-
lum Diwani, sumtisque atramentario ac charta lon-
giorem moram traxisse; sed Deum O. M. nihil ei
scriptionis istiusmodi aperuisse: confusumque tandem
sur.*

P R Æ F A T I O.

furrexiffe. Inter eos qui Haririo fidem denegabant fuit Abulkafim Ali Ibn Apblagi Poëta, qui quum Epistolam ex tempore conficere nequiret, cecinit.

Senex nobis ex Rabia Elphars

*Qui vellit extremitatem barbæ præ vecordia.
Eloquentem eum fecit Deus in Masjan,
Prout percussit eum in Diwan silentio.*

Ad versiculos hosce habeatur: *Haririum* nostrum sibi vindicasse originem ex nobilissima gente *Arabum*, quæ *Rabia Elphars* vocitata: vicum autem *Basoræ*, ubi habitabat, *Masjan* dictum: eique in more fuisse, ut dum aliquid commentaretur, barbam vellicaret.

Exitus hicce; quod domum redux, reliquos *confessus* decem eodem stylo, quin erectiore adhuc, & animosiore quodammodo, pertexuerit; atque ita invidos, & obrectatores vicissim confuderit.

En aliud adhuc non injucundum. يحكى انه
كان دميما قبيح المنظر فجاءه شخص
غريب يزوره وياخذ عنه شيئا فلما رآه
استنزي شككه ففهم الحريري ذلك
منه فلما التمس منه ان يعمل عليه
شبا قال له اكتب

ما انت اول سالى غيرة قمر
 ورايد اعجبته خضرة الدمن *
 فاختار لنفسك غيري اني رجل
 مثل المغبدي فاسمع بي ولا ترني *

**

Narz

P R Æ F A T I O.

*Narratur Eum fuisse brevioris statura, & deformem vultu. Ad Eum autem accessit aliquando peregrinus quidam, visitaturus, atque aliquid scriptio-
nis ab eo ablaturus; qui conspecto homine, ejus figu-
ram contempsit. Id HARIRIUS intellexit: quum
itaque ab eo peteret, ut aliquid sibi dictaret, dixit
ei, scribe:*

Non tu primus noctivagus, quem decepit Luna;

Et pabulator, cui placuit viror fimetorum.

Ergo elige tibi alium; namque Vir sum

Moaidiji ad instar; proin audi me, non vide.

Tum vero confusus ille discessit.

*Allusum ab Haririo ad Historiam Moaidiji alicujus,
ortumque inde proverbium تسمع بالمعدي لا ان تراه
Audias Moaidijum, non autem videas il-
lum. Is a Noomano Hirensium Rege contemtum ex-
ceptus, quod brevior esset statura, dixisse fertur
المصرع بالصغريه قلبه ولسانه Vir duobus mi-
nimis ejus censendus, Corde & Lingua.*

ABI MUHAMMED ELKASIM
BASRENSIS
VULGO DICTI
HARRI
DISSERTATIONES

E
MANUSCRIPTO
BIBLIOTHECÆ ACADEMIÆ
LUGDUNENSIS

EDITÆ
ET NOTIS
ILLUSTRATÆ.

الْمَقَامَةُ الرَّابِعَةُ

الْقَدَمُ الْبَاطِنَةُ

أَخْبَرَ
الْحَرِثُ بْنُ هَيْبٍ قَالَ : ظَعَنْتُ إِلَى
دِمَّجَاتٍ عَامٍ ١ هَيْبٍ وَمِيبٍ فَأَنَا يَوْمَئِذٍ
مَرْمُوقٌ الرَّخَاءُ مَوْمُوقٌ الْأَخَاءُ أَشْعَبُ ٢ مَطَارِفُ
النَّزَاءِ

NOTÆ IN CONSESSUM QUARTUM.

١ دِمَّجَاتٍ, Dimjat, Damdata, unde Damiatensi confes-
sui nomen, est nobilissima Æ-
gypti urbs. De ea consulendus
Index Geograph. ad vitam Salad.

٢ ظَعَنْتُ iter feci. Radix
ظعن quæ secundum Teblebtum
infert ضد الإقامة contrarium
standi, vel manendi in sede
sua, conferri debet cum لا يزل
loco moveri. Nempe ex Diale-
cto لا in ظ mutari amat; ut in
Clavi exemplis complusculis ad-
structum. Origo later.

عَامٍ هَيْبٍ وَمِيبٍ ٣

anno impulsione & repulsionis,
proprie. Id saltem prætule-
rim ex variis expositionibus,
quas Teblebius offert. هَيْبٍ

جَلْبَةٍ وَمِيبٍ هَيْبٍ
دِفَاعٍ وَقِبَلٍ الْهَيْبِ
الْإِقْبَالِ وَالْمِيبِ الْإِدْبَارِ
وَقِبَلٍ الْهَيْبِ الْاجْتِمَاعِ
لِلصَّلَاحِ بَيْنَ الْقَوْمِ
وَالْمِيبِ التَّنْفَرِيقِ
وَقِبَلٍ هَيْبٍ أَشَدَّ السُّوقِ
إِلَى الْوَرْدِ وَمِيبٍ أَشَدَّ
السُّوقِ إِلَى الصَّدْرِ

Hijât est clamor, & vociferatio.
Alii volunt, Hijât esse accessum,
فِي

CONSESSUS QUARTUS.

DAMIATENSIS.

Etulit Harith Ibn Hemmam, Damiatam, inquit, commigravi, anno confusionis & tumultus pleno. Ego vero id temporis a latiore fortuna respiciebar; atque ab Amicis unice diligebam: trahebamque vestimenta

& Mijât recessum. Iterum aliis Hijât est conciliatio pacis in populo; & Mijât, dissipatio ejus. Denique aliis Hijât est vebementissima impulsio ad aquationem, & Mijât vebementissima inde repulsio. In eo pedem figo. Aliquid proverbiale nempe subest huic formulæ a pastoribus, gregumve ductoribus, ductæ. Inter hos sæpe rixæ, & turbæ, ad aquatoria existunt, dum alii citius ad aquam impellunt camelos, quam par: alii tardius inde eosdem depellunt; aliiisque locum facere negant. Pulchra imago, ad tumultus bellicos, & seditiones, pingendas. Sunt infinitivi 3. conj. هابا ab Med. se strepere, tumultuari, & مابا declinare. Inde etiam proverbialiter in 6. conj. تهايطوا inter se ultro citroque impulerunt, & repulerunt, pro discordiis fuerunt agitati.

4 Venusta formula, مرموق الرخاء Fortune commedioris ad-

spectu bonoratus. Nempe مرموق est vibravit oculum, levio-
re intuitu strinxit aliquem. Id fa-
voris signum, si potentior inopem
leni oculo stringere dignetur.

رخاء Laxitas, opulentia, ergo
hic inducitur ut Domina potens,
quæ quem adspicere dignetur,
ditet simul. Adjectum non sine
acumine, Dilectus fratrum.
Nempe florentes amicorum tur-
ba circum sedet; circa pauperes
ingens solitudo est.

5 Granditer dictum, Trabe-
bam مطارف الشراء vestes opu-

lentie. Est plur. fr. مطارف
vestis striata, & marginum or-
natu insignis. Ducta significa-
tio a طرف ora, extremitas.

Altetum ثراء proprie signat
maderem; a ثري maduit. Inde

ثراء المال mador opulentia, in

الشراء ٥ وأجنتلي معارف الشراء ٦ فرأفتت صخباً قد
 هتقوا عصا الشقاق ٧ ولترتصعوا أفايفك الرفاف حتي
 لا حورا ١٥

Hamasfa. Designatur opulentia, ut sic dicam, irrigua; non a-
 vare habita.

6 Pari granditate enunciatur,
 أجنتلي معارف الشراء

remoto velo contuebar vultus le-
 noris fortune. Forma سُراء

est comparativa, in femin. ab

٥ Latior : a rad. سبر lata-
 tus est. Ea absolute venire a-
 mat pro Vita lautioris, & bea-

tiore. Ejus contrarium ضراء

vita calamitasior; ab أضراء, cu-

jus Radix لاأراء pressit an-

gustis. Ajunt quidem Lexico-

graphi, esse femininum sine mas-

culino; sed hoc nihil: & أضراء

certissime est comparat. mascul.

magis angustans; cujus femin.

pro fortuna adflictiores invaluit.

Sequens معارف est plur. fr. a

معرف facies, speciatim frons

& nasus, quod inde يعرف
 dignoscatur hominis indoles.

اجنتلي est i. sing. fut.: 8. a

اجنتلي جلي five revealed.

Inde Octava signat, retectam &

nitentem adspexit sponsam. Supra

ad Conf. 3. illustratus hic usus.

Admirabilis hinc figura emer-

git, qua fortuna lautior ut Spon-

sa inducitur, quæ ad Thalammum

suum, & oscula, admittit bea-

tiores.

7 Verbum رافقت socium me-

feci itineris, est, i. prat. 3. conj. a

رافقت Benignus fuit, juvit, comor

fuit. Hinc رافقت comitem se

dedit alteri, praesertim ad iter;

unde رفقة comitatus: cateroq; iter

facientium. Primaria potestas

Radix est, igitur niti, fulcire.

Inde in 8. ارتفق innixus fuit

cubito, qui مرفق dicitur,

quod eo inter reclinandum nos-

met

stimenta cultissima opulentiae; & laetae vitae nitentem faciem adspiciebam. Assumsi autem itineris comites, qui baculum diffensionis confregerant; & consensionis haustus lacteos suxerant,

eo

met. fulciamus. Hinc lux in
Cant. 8:5. מתרפקת על הודיה.

Sequens ضجبا secundum A-
rabes est plur. fr. a صاحب

socius. Sed sciatur pluralia ista
fracta esse ferme nomina sub-
stantiva, collectivè sumta. Sic
صحب in Origine est societas.
Inde societas mea pro socii mei.
Id genus mirifice Grammaticam
Arabum implicuit: facile expli-
candum ab iis, qui iudicio Cri-
tico pollent.

شَقُّوا عَصَا الشَّقَاق 8

fregerant baculum diffidii. عَصَا
pro عصي & عصي est عصي,

quod in عصي lignum contraxere
Hebraei. Radix عصي durus

fuit. شَقَّاف, diffensio in infin.

3. proprie est mutua diffra-
ctio, a شَقَّاف fregit, unde شَقَّاف fre-
git erga alium. Non figurate
tantum, sed & proverbialiter e-
latum, frangere baculum diffra-
ctionis sive diffidii. Nempe fo-

lemne Adagium inter Arabes

شَقَّاف فلان العصا

لذا تركه fregit : dicitur baculum
الطاعة وخرج مباينا

quum obedientiam missam facit,
& erumpit in diffidium. pulchre
Schol. قال ابو عبيد العصا

تضرب مثلاً للاجتماع
وانشقاقها يضرب مثلاً

للافتراق وقال ايضا معني
فولهم شَقَّاف فلان عصا
المسلمين اي فرق جماعتهم

Abu Obeida auctor est Baculum
proverbiali usu adhiberi in socie-
tate, ejusque fractionem in diffi-
patione. Eo sensu dictum adfir-
mat, Rupit ille Baculum Mosle-
miorum, i. e. communionem eo-
rum deseruit. In Hamasa reperio

شَقَّاف عصا الدين
fregit baculum religionis, pro eam
deseruit. Hinc jam venusta tra-
lacione Hariri, frangere ba-
culum diffidii, pro diffidia fu-
gitare.

9 اترضعوا suxerant. Est praes.

8. a اترضع item suxit, lactens

A 3 fuit.

١٥ لَأَحُوا كَأَسْنَانَ الْمَشْطِ فِي الْأَسْتَوَاءِ وَكَالْتَنَفْسِ
 ١١ فِي التَّنْبَاهِ الْأَهْوَاءِ وَلَكِنَّا ١٢ مَعَ ذَلِكَ
 نُسَبِّحُ النَّجَاءَ وَلَا نَرْحَلُ إِلَّا كُلُّهُ هَوَجَاءَ وَإِذَا نَزَلْنَا
 ١٣ مَنَزِلًا أَوْ وَرَدْنَا مِنْهُ لَا تَحْتَلِسُنَا
 ١٤ أَلَّتْ

رضع الثدي *fuit. Inde figurate*
fluxit uber ad omnia transfer-
tur, ut sugere ubera doctrinae,
virtutis &c. item vitii, injusti-
tiae &c. Eadem hic Metaph. nam

أَفَاقِيَّةٌ proprie designat *Lac*

quod in uberibus colligitur inter
 binas mulsiones. Est autem plur.

fract. secundus, a primo, أَفَاقٌ,

cujus sing. فَيْقٌ, pro فَوْقٌ,

a فَاقٌ media Waw, quod inter
 alia notat, singultavit. Inde

significatio hæc translata; nam
 humer denuo confluent, seque col-

ligens, quasi singultit. وَفَاقٌ

est infin. 3. conjug. a وَفَقٌ

convenit. Paronomasia nolim
 quem fugiat. Ea Orientales mi-

racice delectantur. ١٥ لَأَحُوا &c. proprie, ma-

nifesto apparere tanquam *dentis*
pectinis in aequalitate. Est 3.
præt. primæ conj. a لَحَّ

micuit, splenduit, manifesto ap-
paruit. Inde لَحَّ tabula nomen

invenit. Ea Arabibus كَوَّحٌ
 omnis res lata, & plana: sive
 lignea, sive ossea, sive alte-

rius materiae. Specialius tabula.
 ١٥ اِسْتَوَاءٌ aequalitas, est infin. 8. a

سَوَّى æquus, æqualis fuit:

سَوَّى: unde in Hitpabb.

הַשְׁתָּוָה, & הַשְׁתָּוָה, sine

Dagesb. Hinc Prov. 27: 15.

נִשְׁתָּוּוּ aquabimus, cum He

parag: pro נִשְׁתָּוּוּ. Comparationem cum dentibus pectinis de-

clareat *Tablebius* الْمَشْطِ كَأَسْنَانَ

مِثْلُ كُلِّ اسْتَوَاءٍ فِي

اي

eo usque ut dentes pectinis æqualitate referrent : & conglutinatione voluntatum suarum unam viderentur efficere animam.

Sic comparati celerrimum cursum tenebamus, & vectabamur camelis stolidæ præcipitibus: quumque in mansionem aliquam descendissemus, aut requiem aliquam ingressi fore

אי חאל כאן פאן לראדא
לסטוא על השר
קאלא קאסנאן הארי

Sicut dentes pectinis, Proverbium ad æqualitatem in statu quocumque. Si æqualitatem in malum intendunt, dicunt, sicut dentes asini. אסנאן plur. fr. a

עצן שן dens, Radix שן עצן acuit.

II. Proverbiale quid spirat quoque, ut anima una in conglutinatione voluntatum. נפש

est anima. נפש אחת est וחד, יחד, part. fam: a יחד, unicus fuit. הנבא est infin: 8. a למ med. Hamz. לאם, conglutinat

fuit. Inde לאם conglutinatio proprie, dein fœderatio, natio fœderata. אהוא plur.

fr. ab הווי הווי cupiditas, adfectus vehementior. Ex Pibb. הווי in Sacris remansit.

12 fuimus ibimus, כגא נסביר

structura Arabica, pro fuimus ut iremus i. e. ibamus. Thema prioris verbi כגא extitit.

posterioris סאי med. je סאי. Hebr. סור cessit, discessit. Sequens נגא est effugium, evasio, a

נגא evasit celeriter. Inde jucunda phrasi ibamus evasione i. e. הסבי הסביע itionem celerrimam. Ei resonat הוגא

camelus præceps in cursu, fam: ab אהיג, compar. in quo inest הוגא stolidæ levitas. & præcipitantia. Dicunt etiam tentus stolidæ præceps, pro incitatissimo, & tentoria convellent.

13 Lecta phrasi מנזל descendit descensionem, vel potius locum descensionis, i. e. mansionem. Est נזל descendit cum fluxu. In eandem mentem pulchre additur מנזל descendimus locum aquationis. נזל aquatum descendit, נזל

Illus-

١٤ أَلْبَتَّ وَلَمْ تُطَلِّ أَلْمَلَّتْ فَعَنَّ ١٥ لَنَا إِعْمَالُ الرِّكَابِ
 فِي لَبَاةٍ ١٦ فِتْيَةِ الشَّبَابِ ١٧ عُذَابِيَّةِ الْآهَابِ
 ١٨ فَاسْرَيْنَا

Illustratum alibi. **מנהל מנהל**
 14 Venuiste dictum **אֶחְתַּלְסְנָא**
 rapuimus, furati sumus, moram.
 Est plur. prat. in 8. a **חָלַס**
 rapuit. In *Dirw. Hud.* simili ve-
 nustate de *bucula* **תַּחְתַּלַּס**
 rapit mugitum, pro le-
 nissime mugit. Item **מְסַיִל**
 dissertationes raptæ,
 pro leviter & perfunctorie scrip-
 ta. Sequens **נָטַל** pro **נָטַל**
 longum faciebamus, per *Apoco-*
pen, ob **לֵם**. Vide *Grammat.*
 Radix **טַל** **טַל** longus fuit,
 unde **הִטַּל** in longum projecit.

15 Verbum **עָנָא** عن accidit, ob-
 venit, ante oculos apparuit, se-
 que obtulit. Hinc **עָנָא**
 nubes transversa &c. **إِعْمَالُ**

exercere est *infin.* 4. a **فَعَلَ** fecit,
 laboravit, **עָמַל**: unde in 4.
أَعْمَلَ laborare fecit came-
 lum suum, pro incitavit, &
 strenue exercuit currendo. **رِكَابٌ**

per excellentiam sunt cameli,
 quasi vectura, a **رَكِبَ**
 vectus fuit.

16 Recondita phrasis **لَبَاةٍ**
 Nox juvenis, sive
 junioris adolescentiæ. Eam sic
 enucleat *Teb.* **هِيَ كَنَايَةُ**
 عن شدة سواد الليل
 وانها لا قمر فيها لان شعر
 الشباب اسود ويحتمل ان
 يريد انها اول الشهر
 فهي كالشابة في ابتداء
 عمرها واللبلة في اول
 الشهر ايضا سوداء

Est circumlocutio vebementio-
 ris nigredinis in nocte illu-
 ni; quoniam crines adolescen-
 tia nigriores. Fieri etiam po-
 test ut intendat primam mensis

remus, moram illic rapiebamus, nec cunctationem extendebamus.

• Visum autem fuit nobis aliquando exercere vectores nostros in nocte admodum juvenescente, & cutim nigricante in-

noctem, quæ est tanquam adolescens, in principio ætatis. Nox autem initio mensis item nigra. Posterius hoc pertineret ad genus loquendi Latinum, quo *Ver* novum, adultum, & præcept, sive senescens, figuratur. Apud Xenoph. extat ἀμυγδαλὴς νυκτὸς intempesta nocte. An hoc voluit

forte? Certe فَنِي الشَّبَابِ est est *vigorem adolescentiæ* habens. Nempe فَنِي forma *Pebli*, opponitur *annofo*, signatque *juniozem*, a Rad. فَنِي juvenili ætate fuit. Convenit in Origine cum פָּתַח erravit, deceptus est: unde פָּתַח simplex,

facilis deceptu. De his alias. شَبَّ adolescentia a شَبَّ arsit, flagravio, propagata, notans *كون الحبوب*

في زمان الحرارة الغريزية *asatem qua animans calore naturalis maxime viget. Est ergo ardor proprie, sive flagrantia: sic*

שָׂרִיב אֵשׁ flagrantia ignis, Job.

18: 5.

17 Reconditius adhuc, quod Nox inducatur *غدافة* *corvum referens pelle.*

غَدَافٌ *corvus niger*, proprie est *Epitheton Poëticum*, notans *profusiora coma*, vel *pluma*, præditum. Docet id Tauriz. ad Hamasa. كثر ما يستعمل

الغدا في صفة الغرباء *يراد انه كثير الريش* *كان ريشه أعنف عليه* *كما تغدق المرأة قناعها*

Plerumque usurpatur vocabulum *עָרַף* pro *Epitheto corvi nigri*. Intenditur, eum esse *plumosum*; ac si *pluma* ejus *אֵרַךְ* profusa esset

super ipsum, prout mulier *עָרַף* profundit super semet calanticam suam. Hinc reliquas *Glossas* apud Cl. Golium sponte intelliges; simulque percipies cur *אֵרַךְ* in 4. sit laxavit calyp-

١٥ فَأَسْرَيْنَا إِلَى أَنْ نَضَا آلَ لَيْلٍ شُبَابَهُ
وَسَلَّتْ ١٦ الصَّبِيحُ خَضْبَابَهُ فَحَبْنُ
١٧ مَلَكْنَا

ram suam mulier : & extendit
nox tenebras suas. In 1. غَدَف

exponitur liberalis fuit , largi-
ter donavit. Est secundarium , a
primario illo , profusus fuit. Ha-
bet Hebraum גָּדַף *redundavit :*
profusus , superfluous , fuit. In
Conf. 15. habebimus وَقَدْ

اغْدَفَ جَنَيعَ الظَّلَامِ
وَسَبَّحَ الرِّعْدُ فِي الْغَمَامِ
Tamque profusa erat ala obscuri-
tatis , & murmurabat tonitru in
nube. Ab hocce غَدَافَ

٢٠ *porro descendit* غَدَافِي *nigrum*
coruum referens , quod genus
plerumque a Lexicis abest ; quia
infiniteum esset ; nec cuiquam
Linguae gnare aliquid difficulta-
tis inde creari queat.

Interioris elegantiae quoque
quod Nocti detur اِهَاب

adipem اَدِيم *pellis , corium. Nempe*
pellis caeli pro. expanso اَلْهَوَاءِ *pellis cæli pro. expanso*
frequentatur. Ea occasione

pellis dici signare اَدِيمُ اَللَّيْلِ *pellis dici signare*
cœpit ejus expansionem , & luci-
dam faciem : & اَدِيمُ اَللَّيْلِ *pellis noctis , contra , ejus nigri-*
dinem. In Hist. Tamerl. pag. 60.
& 74. reperies اَدِيمُ اَلْهَوَاءِ *pellem aeris pro vasto inani.*

Omitti hic nequit اَدِيمُ *coruum*
huncce profusa coma nigricante
præditum adeo placuisse Ara-
bibus , ut etiam. ausi fuerint
Coruum pro coma nigricante bo-
minis ponere. Poëta Asedæus
rasuram capitis poenæ loco sibi
impositam dolens in Hamasa

لَقَدْ حَلَقُوا مِنْهَا غَدَافًا كَانَتْ
عِاقِبَتُهَا كَيْفَ اِيْنَمَتَتْ وَلَسْبَلَّتْ

Profecto deraserunt de capite coruum i. e.

Comam nigricantem , hanc fecit ac si.
Boiri essent vitis , maturi simul & propenduli.

star corvi; continuavimusque iter, usque dum juven-
tem suam nox deposuisset, atque suam tincturam aurora ab-
sterfisset. Ibi tum tædio viæ correpti, in somnumque pro-
pen-

Allegatur ibidem a Taurizio a- | tiam describente
liud ex veteri poeta Adolescen-

فلا يبعد الله ذاك الغراب

Non removeat Deus huncce nobis corvum

Hoc est vigorem coma nigrican-
tis. Ex genio inimico Orientis
ergo depromptum illud Cant. 5:
11. *Coma ejus* שחרת דער
nigra ut corvi. Qui in Lingua
adyta non penetrarunt, tales
similitudines vexant. Ceterum
ex his apparet, primam Scho-
liasta interpretationem præfe-
rendam; ut Nox juvenescens no-
tet nigra coma præditam.

18 Huc ducit sequens colon.
Ad ejus illustrationem paucula.

أسرى iter nocturnum facimus

est 1 plur. præf. 4. 2 أسرى

nocti inis. Porro, Nox exiit
adolescens suam, palam nunc
est, nigrorem coma deposuit.

نصا exiit vestem, & نصا vultu

comam, in Origine conveniunt,
& Hebræum נלה vellere, præ-
sertim comam, multa lucē au-
gent.

19 Novam figuram præbet,
Aurora tincturam suam abradens,

abstergens. Nempe سلت

سلت est decorticavit, corticem

destruxit. Inde סלת mola, sive

farina molita, nomen invenisse

videtur. Certe סלת &

סלת Arabibus est genus bordet

corticis expers. Latius tamen

funditur, quippe quod decorti-

cationem, aut grana decorticata,

& molita, ex origine designare

queat. خضاب, tinctura, in-

fin. verbi خضب tinxit, hic

signat ex mente gemini Scho-

liasta سوادا وظلام الليل

nigradinem, & obscuritatem no-

ctis: quæ ortu Aurora exuta,

& discussa sit. Sic adfix. in

خضابه rediret ad Noctem.

١٠ مِلْنَا السَّرِي وَمِلْنَا إِلَي الْكَرِي ١١ صَادَقْنَا
 قُرْبًا مُخَصَّلَةً الرَّبِّي ١٢ مَعْتَلَّةً الصَّبَا ١٣ فَتَحَبَّرْنَاهَا
 مَسَاخًا لِلْعَبِيسِ وَمَحْطًا لِلتَّعْرِيسِ فَلَمَّا
 جَلَّهَا ١٤

Mihi multo commodius, venustiusque, videtur, si ad ipsam auroram sese reflectat, quæ dicatur tincturam suam abstergere, roseo colore surgentis diei semet sensim in claritatem convertente. Nempe خضاب

تincturam rubram adfert: unde in Hamaf. مخضوبة

البنان tincta extremitatibus digitorum, pro muliere: ex more Arabissarum, quæ extremam pul-
 pam, & unguis, roseo colore inficiunt. Item خضيب Epitheton basta sanguine tincta. Rem dubitationi eximit vetus dictum

لا تنزوح سلتاء ولا مرهء
 ne uxorem ducas tinctura digitorum negligentem, & collyrii oculorum. Elucet Roseos Aurora digitos ab Haririo captatos, & pulcherrime traductum illud

أسلت foem. a compar. أسلت, in muliere quæ tincturam rubram

extremis digitis derafst.

٢٠ مِلْنَا tædio correpsi

fuimus. In prat. 1. conj. a مل

pro ملل fastidivit: pertasus

fuit. Est notio secundaria, a coquendo sub prunis. Alibi indicatum. ملنا, inclinavimus, a

مال Med. fe, flexit, inclinavit se &c. Grata alliteratio: quæ

& inter سري iter nocturnum,

pro كرى, & سري pro

كرى somnus, live propensio in somnum potius.

٢١ صَادَقْنَا offendimus &c.

Est in prat. 3. a صدق

declinavit. مخصلة delicata, ama-

na, est part. 9. conj. a خصل

penſi, offendimus terram cujus colliculi molles, Euris le-
nes; eamque elegimus, ut camelus noſtri recubarent, & nos
ſimul deſcenderemus ad quietem. Illuc quum miſcella no-
ſtra

maſuit. Inde ^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

^{خضلة} *maſuit*. Inde ^{خضلة} *maſuit*.

d. locus ubi recumbitur. Thema

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

est ^{ناح} *est*. ^{ناح} *est*.

٢٤ حَلَمَهَا الْخَلِيطُ وَهَدَا بِهَا ٢٥ الْأَطِيطُ وَالْعَطِيطُ
 ٢٦ سَمِعْتُ صَوْتًا مِنَ الرِّجَالِ يَقُولُ لِسَمِيرٍ فِي الرِّجَالِ
 كَيْفَ حَكَمَ ٢٧ سَمِيرُكَ مَعَ حَبْلِكَ وَحَبِيرُكَ فَمَالَ
 ٢٨ أَرَعِي آلَ جَامِرٍ وَرُو جَامِرٍ ٢٩ وَأَقْدَلُ التَّوَصَّلِ لِمَنْ صَالَ
 ٣٠ مَلَحْتَلِ

٢٤ Quumque حَلَمَهَا الْخَلِيطُ

descendisset in eam comitum turba.

حل proprie est solvit, resoluit, nodum. Inde secundum ortum, descendere ubicubi ad quiescendum, vel diuersandum. Sic נחל apud Aramæos.

حلب est Pabul, potans mi-

stum, a حلب mistuit. Specia-
 tim signat consortem, & ami-
 cum. Ea vis mox recurret.
 Uterque Scholiast. & hic ean-
 dem tenet. Sic collectivum fo-
 ret. Suspicio tamen latiore
 nunc potestate turbam mistam,
 sive multitudinem miscellaneam,
 nempe hominum & camelorum,
 intendi.

25 Firmat opinionem no-
 stram, quod subdatur, Quum-
 que conquisivisset in ea terra,
 mansione, والقطيط

murmur camelorum; & roches
 hominum. Prius descendit ab

أط 1. Ariduit sella camelina.
 2. Ipse camelus, præ lassitudine.
 3. murmur edidit venter. Inde
 4. teneriore affectu motus fuit.
 Hæc Hebr. ונחל illustrando
 egregie subserviunt. Posterius

est a חל sonum e naribus edidit,
 merfus; roches duxit dormiens.

26 سَمِعْتُ صَوْتًا audiui vo-

calem e viris &c. cum Hebr.

וה concinit سَمِع. Sequens

صَوْت venit a صوت med.

Waw, exclamavit; sonuit clara
 voce. Etiam med. Fe fuisse,
 forma nostra arguit &c.

27 حَكَمَ سَمِيرُكَ Quomodo

stra turba defedisset, in eaque lassorum gemitus camelo-
rum, & ronchi dormitantium, conticuissent, exaudivi voca-
lem quendam, nocturno confabulatori inter mansiones ita
dicentem: „Quænam institui tui ratio, cum homini-
bus seculi tui, vicinisque tuis? Cui ille, observo
eum qui ad me *diversat*, *etli divertat* a justitia: &
„prodigus sum amicitiae erga eum quoque qui ferocit:

judicium moris tui? i. e. quomo-
do tibi agendum judicasti, & de-
crevisti? Quænam tibi nor-

ma vita? &c. *سبى* incessus
transfertur ad vitam, consuetu-
dinem, morem agendi. *حکم*
judicium, ab *חכם* sa-
puit: proprie, *פונד* fuit. Inde
חכמה *פונד*, solida firmitas.

אهل قيسري font *جبل*

homines qui tuæ: a *جال*
in orbem ivit. Hebræis *גיל* co-

gnatam, vel eandem, signifi-
cationem exerit Dan. 1. 10. a-
tatem *יגיל* designans. Con-
fer quæ ad Job. 3. 22. notata.

جاس plur. fr. a *جاس*

vicinus; confors. Est Hebr. *ג*,

& *ג*. Forma ista *גרה* pro-
prie signat vicinitatem, confor-

tium. Pro ipsis vicinis ea in-
valuit, collective: ut apud La-
tinos.

28 *أرعى* colo &c. fut. 1. 2.

پار pavit: pastorem agit:
rexit, curavit, custodivit, ob-
servavit &c. *جاری* vicinus, sic

dictus quod *diversatur*. Radix
ج in fonte est *divertit*.

Hinc assumta quoque notio in-
juste agendi. Usus Hebræos in
Originibus elucidabo.

29 *أبدل* &c. liberaliter im-

pendo; est fut. 1. conj. a *بدل*

largitus est, profuse erogavit o-
pes &c. &c. Inde pulchræ phra-

ses ductæ, *جهد* *بدل* impen-
dit studium suum, in Hist. Ta-

meri *بدلوا النفوس* &c.

decurrunt, erogaverunt, animas; apud
Abulphar. Magnifice in *Hama* &c.

وابذل في الهجاء وجهي واني
له في سوي الهجاء في بدل

30 وَأَخْتَلَّ الْخَلِيطُ وَلَوْ أَبْدَى 31 أَتَخْلِيطُ وَأَوْدُ
 الْحَمِيمَ وَلَوْ جَرَعَنِي الْحَمِيمُ 32 وَلَفَضَّلَ الشَّقِيفُ
 عَلَيَّ الشَّقِيفَ 33 وَأَفِي لِّلْعَشِيرِ وَإِنْ لَّمْ يَكْفِي
 بِالْعَشِيرِ 34 وَسَنَقِلُ الْجَزِيلَ لِلتَّزِيلِ وَأَعْمُرُ
 الدَّمِيلَ 35

Et prodigus sum in pralio vultus mei, quantumvis ego
 Ejusdem extra pralium minime prodigus sum.

Similiter noster, prodigo conjun-

tionem الوَصَالِ infin. 3. a

وصلى accessit, proprie junxit.

لاَوْلَّ صَالٍ est sevit.

30 أَخْتَمِلُ suffero &c. in

fut, 8. ab خَلِيطٌ portavit. mixtus, jam haud dubie socius.

Ei per kafiā recinit تَخْلِيطٌ comminatio, conturbatio, in in-

fin. 2. أَبْدَى est prat. 4. a بَدَى apparuit.

أَوْدُ diho &c. Est fut. 1. 31

conj. a وَدَّ, live دَدَّ di-

lexit. Prius حَمِيمٌ notat Ami-

cum a حَمَّ حَمَّ fervuit. Poste-

rius ferventem aquam. Hinc Pro-

verbialiter dictum, sorbere eum

fecit aquam ferventem, pro ma-

gnis doloribus & tormentis adfecit.

In Nawabig idem lusus

مَا لِلْفَسَاقِ مِنْ حَمِيمٍ
 قَبْرِ غَسَاقِ حَمِيمٍ

Non habet improbus Amicum,
 Nisi aquam fervidam. Oris:

„ & tolero consortem , etiam si turbati consortii manifestus
 „ sit : & amo propinquum fervide dilectum , vel si ferui-
 „ dam mihi sorbendam praebeat ; & amicum tenerum vel
 „ germano praetulerim : & sodali integrum praesto officium ;
 „ quamvis ipse ne decimam quidem partem repenset : &
 „ CON-

Cæterum جَرَعَ Sorpsit , a جَرَا est fut. 3. a كَفَا

traxit ortum duxisse videtur. pronum invertit vas. Inde in 3.

32 أَقْضَلَ antepono &c. Fut. conj. كَفَا compensavit , qua-

2. conj. a فَضَلَ prastitit. شَقِبَ si apposuit rem rei ad equili-
 brium.

Amicus tener ; a شَقِفَ commi- 34 أَسْتَقِلُّ tollo , levo , levan-

seratione ductus fuit. Est secun- do defero , & tribuo. Est fut. 10

darium , a primario , tenuis fuit : conj. a قَلَّ levis fuit. Ita

ut supra alicubi enucleatum. Schol. verbum hoc interpreta-

فِشَقِبَ fissus in duas partes : a tus. Aliquid figuratius habe-

شَقَّ fidit. transfertur ad fra- bis , si des , leve reputo الجَزِيلُ

tram germanum ; quasi dicas al- copiosum للنزِيلِ pro hospite.

seram tui partem , qua a te diffi- hateor Lexicographos hanc no-

ta veluti. tionem non indicasse : sed suf-

33 وَافَى expleo &c. Est ficit eam cum indole Radicis ,

fut. 1. conj. a وَفَى integer , & speciei decime , esse con-

omnibus partibus completus fuit. junctissimam. Infra recurret.

Item integrum persolvit officium , جزِيلُ forma Pabil , a جزَلَ

debitumve. Prius عَشَبٌ est so- rescuit , revulsit , uti ramum

dalis , quasi decimatus , sive de- cum fructibus. Sic copiosi no-

cem partium consors. Posterius tio nata. Apud Hebr. جَرَلَ i-

ipfam decimam partem exprimit. tem deripere , ut cutim de carne

&c. Item , violentius rapere , &c. Item , violenter rapere ,

spoliare &c. &c. نَزِيلُ hospes ,

diversitor , a نَزَلَ descendit ,

pra-

35 أَنزَلَ بِأَلْجَمِيدِ وَأَنْزَلَ سُمَيْرِي
مَنْزِلَةَ أَمِيرِي 37 وَأَحْلَلَ أَنْبَسِي مَحَلَّ رَيْبَسِي
38 وَأَوْدَعَ مَعَارِفِي عَوَارِفِي 39 وَأَوَّلِي مَسْرَافِي مَسْرَافِي
وَأَلْبَسَ 40

præsertim ad diverſandum.

35 أَنزَلَ *mergo* &c. *Fut. 1.*

conj. a *عَمَرَ* *merſit*, vel potius *ſuperſiit* aqua *ram*, eamque *texit*. Sic clarius adhuc

cernis, quid ſit *عَمَرَ*, & *عَمَرَ*

merget. Reliqua Originibus deputantur. *نَزَلَ* *est* *secundus*

ſeſſor, qui poſt alium debetur eodem jumento: a rad. *نَزَلَ* *inæqualiter onuſtum* jumentum *claudicavit*, vel *in latus ſe inclinans* *cucurrit*. *جَمِيلٌ* *pulcbrum*, *nitidum*, *eliquatum* *proprie*; a *جَمَلٌ*, quod alibi jam *illustratum*.

36 أَنزَلَ *colloco* &c. *proprie*

deſcendere facio. *Est fut. 2. conj. a*

نَزَلَ, unde & *مَنْزِلَةٌ* *manſio*, *gradus*; *locus bonoris*, aut *dignitatis*. Crebrum in *gradibus a-*

ſtrorum, &c. Hinc lucem *fœneratur* *מַזְלוֹת* 2 *Reg. 23: 5.*

سَمِيرٌ *confabulator nocturnus*, a

سَمِرٌ, noctu, lucente luna, *confabulari*. Id *ſecundarium*, a

سَمَرٌ *umbra luna; tenebræ, nox.*

Unde? a *fuſco colore* fuit, quod

est *سَمِرٌ*; vel potius *سَمَرٌ* *borruit*, cujus *derivatum* *مَسْمَرٌ*.

سَمَلٌ, *clavus*: unde alia no-

tione *سَمِرٌ* *clavis confixit*. A-

liquid ad *Job. 4: 15.* *ſubmonui* jam. In Originibus plura. In

أَمِيرِي *Emir meus præter ka-*

fiam obſervabis *verbum bonoris*, quo *Arabes* uti ſolent, quum ſe alicui ad omnia officia paratiſſimos proſitentur; Tu meus *Emir*,

„ conféro larga dona in hospitem , *mergoque convectorem*
 „ *lantiis* : & colloco confabulatorem meum nocturnum in gra-
 „ du mei principis ; atque familiarem meum loco ducis mei
 „ reputo : & depono beneficia mea apud omnes qui me
 „ norunt , atque socio meo promissimam opem exhibeo.
 „ Quint

mir, princeps, dictator, ab *امير*
אמר dixit.

37 Eadem sententia aliis vo-
 cibus ornatur. *أحل* fut. 4.

conj. ab *חל* *חלל* solvit, ite-
 rum est descendere fario : colloco
 in *محل* statione, gradu &c.

انيس familiaris, ab *انس*
familiaris evasit, quasi dicas bu-
 manus. Similiter *أنس* huma-
 nitas; ut *دووالانس والادب*
præditi humanitate & eruditione.
 Hæc ab *انيس* homo subnata;
 ipse ab *انت* *debilis fuit*

nomen nactus. *ميريس* est
ראיש vel *ראיש* princeps, prapo-
ראיש sive *ראיש*
 productum:

38 *أودع* commendo, depono,
 est fut. 4. conj. a *ودع* posuit,
deposuit : *afferrent* in scrinio.
 Hinc cognoscendi notionem du-

ctam sub *יעל*, alibi indicatum.

معارف noti, est plur. fr. 2

معرفة, cujus Thema *عرف*

cognovit penitius, cum Hebr.
ערה unam tenet Originem.

Confule Clav. Dial. *عوارف*

beneficia aliud plur. fr. a part.

pres. fam. *عارفة* idem quod

معرفة, officium, beneficium,
 id quod omnes, ut equum,
 bonumque, agnoscunt.

39 *أولي* impertio. Est fut. 4

a *وكي* presuit, &c. ex formula

أولاه *معرفة* si be-
 neficium: bene de eo meritus fuit.

مرافق comes itineris, in part.

3. conj. *مرافقة* plur. fr. 2

مرفق commodum, lucrum, do-
 num &c. Utrumque a *مرفق*,
مرفق, de quo paulo supra.

٤٥ وَالْبَيْنَ مَقَالِي لِلْقَالِي ٤١ وَأَدِيمَ تَسْأَلِي عَنِ
 التَّسَالِي وَلَمْ تُرْضِي ٤٢ مِنْ الْوَفَاءِ بِالْإِفَاءِ وَأَقْبَعَ ٤٣ مِنْ
 الْأَجْرَاءِ بِأَقْلَ الْأَجْرَاءِ وَلَا أَنْظَلَمَ ٤٤ حِينَ أَنْظَلَمَ
 ٤٥ وَلَا أَنْقَمَ وَلَوْ لَدَغْنِي الْأَرَقَمَ

فَقَالَ

٤٥ وَالْبَيْنَ *mollio, lenio. In fut.* ٤١ أَدِيمَ *perpetuam facio, in fut. 4. a* ٤٢ وَلَمْ تُرْضِي *perseveravit, man-*
 ٤٣ وَأَقْبَعَ *fit in loco, quievit. De* ٤٤ حِينَ أَنْظَلَمَ *Origine alibi. تَسْأَلُ interrogatio crebra: est forma rarior a سَأَلَ interrogavit, שאל; speciatim de salute alicujus: aut, qui valeat. أَلَسَّال propter Articulum, pro سَأَلَ, est part. præs. I. conj. a* ٤٥ وَلَا أَنْقَمَ *liquide securus fuit, Hic venit pro الناسي للناسي للحب من سلا عنه eo qui obliuiscitur amici, a phra-*
 ٤١ وَأَدِيمَ *si, securus fuit ab eo. Nempe apud Latinos quoque securus rerum, aut personarum, dicitur, qui eas parum curat, atque ex memoria delet.* ٤٢ وَلَمْ تُرْضِي *acquiesco. Est fut.*

٤٥ وَالْبَيْنَ *med. je, Lenis fuit. Fortuita illa soni simul & significationis similitudo. Talia sexcenta produci possent. Viri docti nimis creduli sæpe hisce. dictum, sermo, sententia, a* ٤١ أَدِيمَ *sonuit voce. قال, pro* ٤٢ وَلَمْ تُرْضِي *resoluitur in duo præfixa & part. præf. قال, pro* ٤٣ وَأَقْبَعَ *a قالى torruit, frixit, coxit in sartagine, كجل, cujus* ٤٤ حِينَ أَنْظَلَمَ *sive partic. passiv, pro كجل* ٤٥ وَلَا أَنْقَمَ *in tostis frugibus, fabris, absolute. Hinc etiam Alkali Chemicorum manavit. Odii potestas secundaria adscita a coquendo, quum quis* ٤١ أَدِيمَ *phrasi Homerica.*

„ Quin mollio orationem meam abhorrenti a me : crebro-
 „ que interrogo qui valeat is , qui mei securus est : & ac-
 „ quiesco pro plena remuneratione in ramentulo ; & conten-
 „ tus sum pro retributione minima portiuncula. Non que-
 „ ror quoque de injustitia , vel si opprimar , nec ægrius
 „ fero , vel si me momorderit serpens teterrimus.

Et

1. conj. a ^{١٢٤} راضٍ ^{١٢٤} رضي , gratum habuit. Radicis proprietas in ad-
 bærendo. ^{١٢٤} وفاء est consummatio
 omnis rei ; a ^{١٢٤} وفي complete-
 tus , omnibusque numeris perfe-
 ctus fuit. Hinc proverbium du-
 ctum ^{١٢٤} الغاء غيبس الوفاء
 pulvisculus , non complementum ;
 quum quis jura sibi sua negata
 queritur. Dextre invertit No-
 ster. ^{١٢٤} لكاء res vilissima , pulvis,
 ramentum &c. a ^{١٢٤} لفي neglexit.

43 ^{١٢٤} أقنع contentus sum : in
 fut. 1. a ^{١٢٤} قنع humiliter rogavit :
 item , contentus fuit eo quod da-
 retur &c. Themat's Origo in
 capite demisso , ac sub vestem re-
 ducto &c. ^{١٢٤} جراء pensatio , satis-
 factio , a ^{١٢٤} جزا ult. vov. Hinc
 dies Judicii novissimi dictus
 يوم الجزاء dies retributionis.

^{١٢٤} أجزاء partes , est plur. fr. a ^{١٢٤} جزء
 cujus radix ^{١٢٤} جزا ult. Hamz.

partitus est. ^{١٢٤} أقل compar. & su-
 perlat. pro ^{١٢٤} أقل , levior , vilior ,
 vilissimus : a ^{١٢٤} قل.

44 ^{١٢٤} أنظلم queror injustitiam.
 Est fut. 5. conj. a ^{١٢٤} ظلم injustus
 fuit , oppressit : unde mox in
 fut. 1. pass. ^{١٢٤} أظلم opprimor. Ad
 diversas significationes dige-
 rendas , tenenda Origo , in ob-
 scuritate.

45 ^{١٢٤} أنعم agre fero , in fut. 1. a
^{١٢٤} نعم Ingratum habuit , & ut
 tale repulit. Vides unde Ulcif-
 ci derivatum sit , apud Hebræos.

^{١٢٤} أرقم Serpens , variegatus ex al-
 bo & nigro , proprie notat
^{١٢٤} رقم a ^{١٢٤} رقم notavit punctis.
^{١٢٤} رقم acupingere.
 variegare. Indicavi jam in In-
 dico Geogr. ad Salad. sub voce
 Errakimum : ubi nonnulla eru-
 ta , quæ vidisse forte non pi-
 gebit. Ille ^{١٢٤} ثوبان منقط
 Serpens ^{١٢٤} ثوبان منقط , ut Schol. quo-
 que.

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَيْلَكَ 46 يَا بَنِيَّ إِنَّمَا يُضُنُّ
بِالصَّنْبِينَ 47 وَيَنَافَسُ فِي التَّمْبِينِ لَكِنَّا لَا
48 أَنِّي غَيْرُ الْمَوَاتِي وَلَا 49 أَسَمُ الْغَاسِي
جَمْرَاعَاتِي وَلَا 50 أَصَافِي مَنْ يَأْبِي إِنْصَافِي وَلَا
أَوَاحِي 51

que notat, figuram præbet bo-
minis maledici & virulenti: prout

كُدِخْ punxit, teritur tum in ser-
pente, tum in homine, qui quem
dente venenato mordet.

46 وَأَبِيكَ vob tibi! est ad-
mirantis; simulque increpantis.

فَبَنِيَّ filiole mi, resolvitur in
& بَنُوْ diminut. ab إِبْنٌ pro

quasi بَنُوْ & adf. prim. ي
per ke'ra, vel patacb, si præ-
cedat aliud je. Dicitur tamen &

quasi بَنِيَّ Equidem, pro-
prie, utique quoddam ex آن & ما.

sequens يُضُنُّ avare tenetur,
est fut. pass. i. conj. a ضَنَّ avare

pepercit; tenacius adhasit rei.
Hinc ضَنْبِي pretiosum mox si-

gnat, q. d. avare habitum, re-
tentumve. Potestas in Lexico

omissa. Ejus ضَنْبَةٌ
dat plur. fr. ضَنْبَائِي: un-

de in Camuso Glossa obscurior
ضَنْبَائِي اللّهُ خَوَاصُّ خَلْقِهِ

Res avarius habitus Dei, dicun-
tur eximie creaturarum ejus. Mi-
nus recte Cl. Gol. reddidit pro-

prietates rei a Deo inditæ. In Gjeu-
bario ex Traditione adfertur
لَهُ ضَنْبَا مِنْ خَلْقِهِ

يُحِبُّهُمْ فِي عَافِيَةٍ وَيُمِيتُهُمْ
فِي عَافِيَةٍ أَيِ خَصَائِصِ

Deo sunt, quas avare habeat e
creaturis suis: eas vivere facit
in incolumitate; & mori in inco-

lunitate. i. e. peculiariter dilectæ, eximie caræ.
47 وَيَنَافَسُ aspiratur, defi-
deratur; est fut. 3. a نَافَسَ

Et respondit ei socius ejus. Væ tibi, o filioli ! utique pretiosum quid avare haberi solet : & res caræ ambitione expetuntur. „ Verum enim vero non venio ego ad „ quemquam, qui mihi non subvenit ; neque superbum „ mihi sumo colendum ; neque sinceritatem præsto ei „ qui iustitiam mihi denegat ; neque fratrem agnosco „ qui

נִסְפָּרִית *spiravit*. Inde نَاسَسَ est studiosius quæsit, appetiit, adversus alium ; etiam invidit : unde commodius adhuc, invidia mutua exercetur in re magni pretii. ثَبِنَ pretiosum dixisse videntur, quasi octo partibus auctum.

Sensus utriusque sententiæ est, non projiciendam esse estimationem : sed nobilitatem indolis, & generis, generose habendam.

48 أَنِّي pro أَنْتِي accedo, in fut. I. conj. a rad. وَتِي pro اِنِّي venit, אָהָה. Usurpatur quoque pro donare, largiri. Ea notio hic forte captata : ut sit ; non largior nisi relargituro. מוֹאֲתֵי pro מוֹאֲתֵי, part. 3. ab eadem radice ; cujus אָנְתִּי notat, vicissim accessit ; consensit, morem gessit, favit, suppeditas tulit. Vulgus scribit וָאֲתִי, nec non מוֹאֲתֵי, sine Hamza.

49 اَسَمَ *designo*. Est fut. I. a وَسَمَ notavit, signavit, nota distinxit. عَاتِي pro عَاتِي superbus, refractarius, est partic. præf. verbi عَاتَى exorbitavit, modum excessit. مَرَاعَا pro مَرَاعَا infin. 3. a رَعَى pavit, רָעָה. Ejus pabel רָעָה valet, pavit cum alio, observavit, curavit &c. Pulchre dictum, non insignio mea observantia ; pro non dignor &c.

50 أَصَافِي *sincerum præsto a-* morem. Est fut. 3. a صَفَا ult. وَضُو & je ; purus, clarus, nitidus fuit. In 2. clarificavit. Hinc orta videtur notio verbi أَضَفَا obduxit auro, argento &c. quasi nitidavit ; nitida crusta polivit. Altera quoque significatio speculari, prospectandi, &c. ex eodem hoc fonte dimanavit. In 3. coni. existit, sincerus fuit.

أَوَاخِي مِّنْ يَّبْغِي الْأَوَاخِي وَلَا ٥ أَسَالِي
 مِّنْ يَّخْزِبُ أَسَالِي وَلَا ٥ أَسَالِي بِمَنْ
 صَرَمَ حِبَالِي وَلَا ٥ أَدَارِي مِّنْ جَهْلٍ مِّثْدَارِي
 وَلَا ٥ أَعْطِي نِزَامِي مِّنْ يُخْفِرُ نِزَامِي وَلَا
 ٥ أَبْدَلُ

fuit erga alium: purum affectum

monstravit &c. يَّبْغِي negat,

abnuī; in fut. 1. ab أبي recu-
 savit, noluit, abhorruit &c.
 Non est contrarium Hebræi אָבַי
 voluit; ut Cl. Gol. alique an-
 notarunt: sed ex eadem Ori-

gine alio flexu invaluit. اِنْصَافٌ
 infn. 4. medium tenere: jus ser-
 vare. &c. a تَصَفَّ in medio
 fuit: ad medium pervenit: dimi-
 diavit.

٥١ أَوَاخِي fraternitatem colo.

In fut. 3. pro أَوَاخِي. Radix

واخي frater fuit. Eam vulgus
 واخي effert; & in 3. واخي.

Sequens أَوَاخِي necessitudines,
 est plur. fr. ab أَخْبَةً funis quo

jumentum alligatur. Nempe O-
 rigo Thematis اخا est vinxit,
 religavit; fortius adstrinxit, fu-
 ne ad palum, & pedem jumenti,
 revincto. Hinc improprie desi-
 gnat vinculum arctius, cognatio-
 nis, & necessitudinis, حرمة
 ودمية. Cl. Gol. non recte prote-
 ctio tutelaris. Monui ad Job. 1: 5.
 Errat quoque vir summus, ex
 eoque Hotting. & alii, nostrum
 اَوَاخِي res pascuales exponens;

nam اسباب ترعي apud
 Gjeubar. valet necessitudines san-
 ctissime observandas. Hinc Fra-
 tri nomen אח pro אחיו indi-
 tum. אֵלְוָה ulva, sive vinca, pro
 herba palustri, etiam nunc jus
 Hebræum recuperat. يَلْغِي
 negligit, abjicit, est fut. 4. a
 لَغَا ult. waw, frustra fuit.

qui fraterna jura negligit: neque adjuto, qui spem meam frustratur: neque curo eum, qui vincula mea abrumpit: neque leniter tracto eum, qui honorem mihi debitum ignorat: neque habenas meas permitto illi, qui clientelam meam prodit: neque

52 **أَمْالِي** adjuto; pro **أَمْالِي** fut. 3. a **مَلَأَ** ult. Hamz.

מלא implevit. Item juvit. Etiam intransit: dives fuit; quasi dicas, plenus fuit. Apud Medicos valet Coryza & gravedine laboravit: iterum a plenitudine,

& obstructione. **يُخَبِّبُ** fut. 2. a **خَابَ** med. je, frustra fuit; spe & votis excidit. Convenit cum

خَابَ med. wow, ad paupertatem redactus fuit: quin & cum **حَابَ** debuit, debitor fuit, &

حَوْبَ debitum, crimen, reatus, &c. **أَمَالٌ** est plur.

fr. ab **أَمَلٌ** spes, cujus Radix **أَمَلٌ** speravit.

53 **أَبَالِي** curo. Est fut. 3. a **بَلَى** tritus fuit. Nempe

cure, & sollicitudines, terunt. **صَرَعَ** refecuit, apud Hebraeos fuit **סָרַם**: unde **סָרַם** non

dum: plane non. **حَبَالَ** vincula plur. fr. ab **حَبَلَ** hic si-

gnat **أَسْبَابُ الْوَصَالِ** causas necessitudinis, sive conjunctionis. Hinc leniter corriges Cl. Gol.

Lexicon, ubi hoc **وَصَالٌ**, sub **حَبَلَ**, redditur opus continuum.

54 **أَدَارِي** leniter tracto. Est

fut. 3. a **دَارَى**, scivit, circumvenit; latuit venationem captans: pexuit: discriminavit capillos. Posterior potestas primaria. Nempe scire est discriminare; discernere. Item decipere est molli manu palpare, &c. Hac occasione in 3. **دَارِي** etiam transfertur ad blanditias, & palpationem leniter tractantis.

55 **أَعْطِي نِزَامِي** permitto capistrum meum i.e. obsequentem me praebo. **نِزَامٌ** est **נִזְמָה** Chald. quin Hebr. Ps. 140. 2. Nempe **נִזְמָה**

٥٧ أَنبَدَلُ وَدَادِي لِأَضْدَادِي وَلَا ٥٧ أَدْعُ إِيسَعَادِي
 لِلْمَعَادِي وَلَا ٥٨ أَسْحَجُ بِمَوَاسَاتِي لِمَنْ يَقْرَحُ بِمَسَاتِي
 وَلَا ٥٩ أَتْرِي أَلْتَفَاتِي إِلَيَّ مَنْ يَشْمَتُ
 بِمَوَافَاتِي وَلَا ٦٠ أَحْصَ بِحَبَائِي إِلَّا أَحْبَائِي وَلَا
 ٦١ أَسْتَنْطَبُ

וַיִּבֶן in Origine est destinavit,

i. e. fortiore vinculo firmavit; & adstrinxit. Hinc secum destinare, destinare in animo, cum animo, est propositum & deliberatum habere. Redi ad Conf. 2. pag. 70.

أَعْطَى fut. 4. a عطا ult. waw,

manu accepit rem: caput, manusque, sustulit ad capiendum quid: vicit: superavit. Omnia hæc palam secundaria: primarium latet sub عطا supra rem aliam extitit: textit eam: עטרה. Hinc jam in 4. اعطى largitus est. donavit. Capere fecit. Item absolute ductilis fuit, & obsequens camelus. Est Ellipticum, pro اعطى اعطى capiendum dedit capistrum.

أَعْطَى الْقَبَائِدَ Dicitur quoque

prebuit habenam, quo Algazal. & اعطى الطاعة prebuit obsequium,

quo Abulphbar. utitur. Sequens

يُخْفِرُ prodit, destituit, est fut.

4. a خفر pudore confusus fuit. Nempe confundere, vel pudore suffundere clientem, dixere, pro jura ejus prodere. دَمَامٌ

est fides clienti debita: protectio

patroni. دَمِي دَمِي clientela.

clients. Tributarius. Speciatim

Judeus, vel Christianus. Ita

اهل الذمة populis clientelæ, a-

pud Abulphbar. 336. pro Judeis

& Christianis.

بَدَلُ الْوُدَادِ 56 profudit amo-

rem. Vide supra num. 29. اَضْدَادِ

inimici, plur. fr. a ضَدَّ contra-

rius. Thema est ضَدَّ oppositus

fuit lateri, quod Hebrais נָדָה

- „ *prodigo amicitiam meam inimicis meis ; neque missas facio*
 „ *minas in hostem meum : neque enodis sum in donatione*
 „ *mea, erga eum qui letatur malis meis ; neque judico eum*
 „ *mihi curandum , qui morti meæ insultaret.*
 „ Non ergo donari me patior , nisi ab amantibus mei:
 „ ne-

57 *أَدَعَ* omitto ; fut. 1. pro
أَوَدَعَ , a *أَوَدَعَ* posuit, deposuit &c.
أَبْعَدَ comminatio, a *وَعَدَ*
 & *يَعْرِ* condixit. Etiam in bo-
 num, est, promisit. *مَعَانِ* infe-
 stus : incurfans ; est part. 3. a
يَعْرِ cucurrit, &c.

58 *أَسْخَجَ* facilis sum. In fut. 1.
 a *سَجَ* enodis fuit. Vide Conf.
 2. pag. 100. *مَوَاسَاةٌ* consolatio,
 sanatio, opitulatio. Est infin. a
وَأَسَى pro *أَلَسَى* 3. conj. ab
أَلَسَا ult. *وَوَو*, *أَلَسَا* curavit
 medicina. *يَقْرَحُ* fut. 1. a *قَرَحَ*
 letatus est; *فَرَحَ* floruit. *مَسَاءَانِ*
 plur. sanus fem. a *مَسَاءَةٌ* male-
 factum, vitium. Adde ex hoc lo-
 co calamitas. Radix *سَاءَ*
وَوَو vanus, vitiosus, depravatus fuit.

59 *أَرَى* video, fut. 1. pro

أَرَى, a *أَرَى* vidit; ju-
 dicavit, sensit &c. *الْعَنَاتُ* cura,
 respectus; est infin 8. a *لَعَنَ*
 flexit *لَفَفَ*. Illustratum ad Jobi
 cap. 6. *يَشْتَتُ* fut. 1. a *شَتَّ*
 Gavisus fuit ob malum, mor-
 temve, inimici. Sic *أَلْغَزَالُ*
 الجاسد يشيت بالمصيبة
 Invidus latatur de infortunio.
وَفَاةٌ mors, a *وَفَى* consumma-
 tus fuit: *נָאָה*. Apud Syros *נָאָה*
 evanuit: consumtus fuit. Sic *תָּמַם*
 consummari, etiam est consumi.
 60 *أَخَصَّ* peculiarem facio ;

est fut. 1. a *خَصَّ* proprium &
 peculiare tribuit ei. Hinc *خَصَّةٌ*
 & *خَصَّةٌ* forma part. præs. fæmin.
 sunt privum, & commune. Prius
 procures, posterius vulgum fi-
 gnat. Usurpatur etiam *خَصَّ*
 cum plural. fr. *خَصَّانَ* &

أَسْتَنْطَبْتُ لِدَعِي حَبِيرَ أَوْدَائِي وَلَا⁶¹ أَمَلِكُ
 حَلَّتِي مَنْ لَا يَسُدُّ خَلَّتِي وَلَا⁶³ أَصْفِي
 نَبَّتِي لِمَنْ يَتَمَنِّي مَنَّبَتِي وَلَا⁶⁴ أَخْلَصُ
 دَعَائِي لِمَنْ لَا يَنْفَعُهُمْ وَعَائِي وَلَا⁶⁵ أَفْرِغُ

أَخْصَاءُ & حُصَّاءُ, pro amicis interioribus, & privis. حَبَا est donum, ab حَبَاءُ dedit: donavit. أَحْبَاءُ Amici, plur. ab حَبِيبٌ dilectus. Radix حَبَّ dilexit.

61 اسْتَنْطَبْتُ medicinam peto.

Est fut. 10. a طَبَّ medicinam fecit. Ea notio secundaria; ducta a consuendo, & futuris muniendo. 'Αντιπαρ' κατεβη. لِدَعِي morbo meo. Constat e tribus, præf. & adf. cum substant. دَاعٍ morbus, a دَاة ult. Hamz. morbidus fuit; male habuit: دَاعٍ nam & Arabes دَوِي eo-

dem usu frequentant. Ægrota-
 vit. Ægitudine adfectus fuit.
 Male habuit. Male voluit. Hæc
 iterum secundaria; a primario
 intus bombandi, & sonum red-
 dendi. Hinc ad intus corrupta,
 & exesa, tralatio facta. Per me-
 dicinam morbi intelligatur reme-
 dium paupertatis. أَوْدَاءُ Amici, a
 وِدٍ وِدِيدٌ.

62 أَمَلِكُ tenere, possidere,
 facio. In fut. 2. a مَلِكٌ regnavit. Dominio tenuit: potitus
 صداقة amicitia intimior حَلَّةٌ est.
 a خَلَّ proprius, peculiaris, fuit.
 Inde Amicus fuit: & خَالَ
 amicitiâ coluit. Ejus mascul. est
 خَلٌّ tum abstracte amicitiâ si-
 gnans, tum concrete, intimum
 coni.

neque morbi mei remedium expeto, nisi a diligentibus mei :
 neque amicitiae meae participem reddo, nisi qui rimam
 meam obstruit : neque intentione sincera utor erga eum
 qui fata mea exoptat : neque ex animo faulta compre-
 cor ei, qui loculum meum non effarcit : nec laudationem meam
 „pro-

amicum. Is alias خَلِيلٌ ,
 ut quum Abramam absolute
 vocitant الله خلیل Amicum
 intimum Dei. Inde خَلِيلِي

Abramam imitans, Tim. 327.
 Alia notio ejusdem Thematis,
 inops & pauper evasit. Indiguit. &

خِلَّةٌ paupertas, rima, biatus.
 Hæc in Origine cohærere, pa-
 tet ex phrasi, qui non obstruit
 biatum meum : i. e. indigentia

mea non succurrit. fut. 1. a

سَدَّ obstruxit, opplevit hiatum.

70. Est formula vetusta, &
 venusta, in Hamasa crebro oc-
 currens, quæ gravius adhuc ef-

fertur, سَدَّ فَقْرَهُ obstruxit fra-
 ctionem vertebræ ejus : i. e. ex-
 trema ejus inopia subvenit. Di-
 cunt etiam سَدَّ خِلَّةَ جَوْعِهِ
 obstruxit biatum famis ejus : ut

Tim. 347. &c. Hinc سَدَّانٌ

obturaculum ; omne quo quid ob-
 struitur, oppleturve : & figurate,
 quo necessitati vitæ satisficit. Insi-
 gnitius adhuc Harrius, conf. 34.

أَرْتَدَّ مِنْهُ هُوَ سَدَّانٌ مِنْ عَوْنِي
 quæsit, quis esset obturaculum
 indigentiae. Ad diversissimas
 notiones Radicis خَل in ordi-
 nem reducendas, teneatur pri-
 migenia vis fudit, foravit, distin-
 xit, distinctus fuit. biavit &c.

63 اصْفِي sinceram facio. In

Fut. 4. a صَفِي clarus fuit. فَبَّةٌ

intentio; a نَوِي intendit; plenius

نَوِي فِي قَلْبِهِ intendit in corde

suo &c. يَنْتَمِي optat, est fut. 5. a

مَنْدَرٌ مَنِي, certa quantitate fi-

nivit : mensuravit. Inde مَنَّا

definita portio : etiam fatum,

mors : quæ & مَنَبَةٌ forma part.

Pebil, quasi بِمَنْبَةٍ. أَمْنِيَّةٌ &

مَنْبَةٌ portio optata. Votum &c.

&c. Inde in 5. تَمْنِي optavit ut

portionem &c.

64 أَخْلَصَ puram facio. Est

fut. 2. Verbi خَلَصَ أَخْلَصَ ex-

traxit, extractus fuit. Inde pu-

ristima pars rei, vulgo extractum,

ansam dedit novis significatiori-

bus.

٥١ أَفْرِغْ ثَنَائِي عَلَيَّ مَنْ يُغْرِغْ أَنَايَ وَمَنْ
 ٥٢ حَكَمَ بَأَنِّ أَبْدَلْ وَتَحَنَّنْ وَأَلْبَنْ وَتَحَشَّشْ
 وَأَذُوبْ وَتَجَمِّدْ وَأَذْلُوْ وَتَحْمَدْ لَا وَاللَّهِ بَلْ
 ٥٣ نَتَوَلَّنْ فِي الْمَقَالِ وَنَنْ أَلْمِثْنَالِ
 وَتَتَحَادِي فِي الْفَعَالِ حَدُّو الْبَعَالِ حَتَّى
 ٥٤ نَأْمَنَ 68

bus. Monui ad Conf. 2. pag. 93.
 دعاء precatio; comprecatio fau-

sta; a دعا vocavit. دَاعِ

invocator, absolute pro eo qui
 fausta comprecatur, subscribi so-
 let epistolis; præsertim Magna-
 tum, ubi locus non datur bu-
 milioribus verborum officiis. يَغْمِ

explet; opplet; est fut. 4. 2. ا
 repletus fuit; proprie stipatus,
 calcando, tundendove, constipa-
 tus, & effertus. Item opplevit,
 referfit. Nempe دَعَا tutudit;
 pede icit, & pressit; translatum
 ad stipationem, farturam, & ple-
 nitudinem exundantem, وعاء

vas, locus, theca; a وعي
 universim sustulit, comprehendit-
 ve. מַיְי instrumenta auferen-
 dis cineribus, sordibus. מַיְי se-

mel Esai. 28: 17. ex serie red-

ditur averrit. Consonat اوعى
 funditus sustulit, eradicavitque.
 Hæc Originibus mandanda. Pul-
 chra figura, stipare vas alicujus,
 pro donis eum efferrere.

٥٥ أَفْرِغْ effundo: in fut. 4. 2

أَفْرِغْ effluxit aqua: dilatatus,
 ampla capacitate fuit uter. vaca-
 vit rei: ad finem perduxit: mor-
 tuus est. Omnia a vacuo. Inde

etiam in 2. أَفْرِغْ evacuavit, de-
 plevit vas. Jucunde figuratum,
 non effundo laudem meam, su-
 per eum qui defundit, deplet, vas
 meum: i. e. injuriam mibi facit.
 Nempe ut Tauriz. ad Hamasa
 notavit اصغى الاناء
 مثل لنقصان الحق

inclinavit vas ejus, Adagium est
 in imminuto jure.

٥٦ حَكَمَ decidit, decrevit.

„ *profundo super eum, qui vas meum effundit.*
 „ *Etenim qui deceret, ut ego largiar, tu recondas? ego*
 „ *mollis sim, tu asper? ego colliquefam, tu congelaschas?*
 „ *ego flagrem, tu restinguaris? Non, per Deum! sed sive*
 „ *dicta, paribus ponderum momentis ea trutinabimus, sive fa-*
 „ *cta, ad eundem calcei modulum ea exigemus: Sic ut securi*

Potestas *secundaria*, quæ vel a
sapiens fuit ducta, vel ab Ori-
gine, firmiter, solideque, aliquid
fecit, constituitve. Consule quæ
 in *Opusc. de defect.* ad כחם

prolata. אָבְדָל ult. *pbata*, pro-
 pter אב a בָּדַל largiter dona-
 vit. Eadem forma reliquis fu-
 turis addita; ut תִּכְרֹן recondas

in thesaurum, a חָרַן. Item
 אָלֵבֵן fut. i. a לָא med. je, le-
 nis fuit. חָשַׁן a תִּכְשֵׁן

asper fuit. אָדוּב a דָּאב med.
 waro דָּאב & דָּאב liquefcere.

אָבְדָל a אָבְדָל concrevit,
 congelavit. Hoc pro avarum
 esse frequentant: ut *Liquefieri*
 ad liberalitatem donandi trans-

fertur. In *Conf.* 13. נִזְרֵי

בְּעֵינַי יִתְּנֶיהָ הַבְּנוּ

וְיִתְּנֶיהָ הַבְּנוּ

Respexit ad me oculo, quam in-
jecta quasi festuca ledit congelata

„ *simus*
 „ *festuca liberat liberalitas.*

Sequens אָדָּכּוּ pro אָדָּכּוּ

ex אָדָּכּוּ, est fut. אָדָּכּוּ

arsit, flagravit puriore flamma.

אָדָּכּוּ. Designatur flagrantia a-

moris: ut חָדָּד remisit, relan-

guis, ignis, ejusdem refrigera-

tionem adfert.

אָדָּכּוּ 67 אָדָּכּוּ equilibrium serva-

bimus, Est fut. 6. a אָדָּכּוּ libra-

vit, ponderavit. אָדָּכּוּ. Vide Clav.

Dial. Ejus derivatum אָדָּכּוּ li-

bratio. אָדָּכּוּ מִשְׁקָל מִשְׁקָל speciatim

hic signat obolum. Radix אָדָּכּוּ

אָדָּכּוּ; appendit: gravitatem, &

pondus, exploravit, tollens manu

sua &c. אָדָּכּוּ paria facie-

mus, iterum in fut. 6. ab אָדָּכּוּ

scidit; speciatim calceum, i. e.

ad formulam suam secuit

אָדָּכּוּ ut est in Ca-

muso. Hinc proverbium incre-

buit אָדָּכּוּ אֵי אָדָּכּוּ

אָדָּכּוּ secui sectionem calcei ejus,

אָדָּכּוּ

نَأْمَنُ التَّغَابُنَ وَتُكْفِي التَّضَاعُنَ وَإِلَّا
فَلِمَ لَهْكَ وَقِعِلِّي ٦٥ وَأَتْلُكَ وَتَسْتَقِلِّي
وَأَجْتَرَحْ ٦٦

i. e. par pari retuli; monente solea, vel calceo pedem. Ejus-
Teblebio. نَعَال calcei, plur. fr. a dem naturæ illud in HamaJa

نَعْلٍ نَعْلٍ Radix نَعْلٍ munivit

اَقْرَامُنَا فِي نَعَالِهِمْ

Pedes nostri eorum in calceis i. e. iis per omnia similes sumus.

68 نَأْمَنُ securi simus. Est fut. i. cum pbata ad finem, ob
partic. præced. Radix أَمَنُ firmo
gressu fuit. نَعْلَانِ infin. 6. a
غِبْنِ fraudavit in re vendita;
unde in conj. 6. mutua defrauda-
tio existit. Est notio secundaria,
profundioris indaginis, ab axil-
la, quæ مَغْبِنٌ. Ea sic dicta a

غِبْنِ flexit, & duplicavit, ve-
stem. Hinc fraus. Porro sequens

تُكْفِي est fut. pass. i. conj. a
كُفِيَ satis fuit, suffecit, ut
quum dicitur كَفَى اللّٰهَ وَكَبَلَا
sufficit Deus in tutorem: &c.
Notio propagata a par fuit: ut
par esse apud Latinos etiam di-

ctus, qui sufficit rei præstanda.
Proprie ergo sonat, & pares
fiamus odio mutuo. تَضَاعُنُ
infin. 6. a ضَغْنِ male voluit:
odit: & contra, ut Cl. Golius
censet, propensus, proclivis fuit.
Genus alienissimum a natura
Linguarum, quæ contrarias si-
gnificationes nullas agnoscunt.
Ex Camuso liquidiora fient om-
nia. الضَغْنُ الناحية وَاِبْطُ

الْجَمَلِ وَالْمَبْلِ وَالسُّوقِ
وَالْحَقْدِ كَالضَّغْبَةِ وَقَدْ ضَغْنُ
وَتَضَاعُنُوا انطووا فِي
الاحقاد اضطغه اخذه تحت
اِبْطِه وَفَرَسَ ضَاغِنُ مَا
يُعْطِي

„ *simus a circumventionē: & occurramus malevolentiae.*

„ Quid enim? cur ego te muneribus lactarem, tu me ad-
„ *flictares? ego te sublevarem, tu me elevares? ego tibi luc-*

„ 70

يُعْطِي جَرِيَّةً إِلَّا بِالضَرْبِ
وَقَنَاءَ ضَغْنَةٍ عَوْجَاءَ
وَالضَغْنِيَّ الْأَسَدَ وَضَغْنَ
إِلَى الدُّنْيَا مَالٍ

Vox Dign, notat latus; & axil-
lam cameli; & inclinationem; &
impulsionem; & odium, ut &
Dagina, & verbum in 1. conj.
odit; in 6. occulta odia foverunt.
In 8. cepit quid sub axilla. E-
quus וַיִּצָּר vocatur, qui non præ-
bet cursum, nisi verberare adactus.
Etiā basia לַעֲלָה est distorta.
Leo. וַיִּצָּר ad mundum, est
inclinavit se. Vides in omni-
bus inclinationem cum distor-
sione conjunctam. Eam sub hoc
themate me repperisse gau-
deo, quod nunc demum liqui-
da mihi Origo & וַיִּצָּר, Esai. 33:
20. Tentorium cujus non וַיִּצָּר
flectetur, nec וַיִּצָּר velletur paxillus.
זָעַן migravit, flexit, hinc du-
ctum. Odium vel ab inflexo, &
se avertente, latere ortum; vel
ab axilla, sub qua rancor veluti
foveatur. Formula דָּאָת שְׁעָב

דָּאָת שְׁעָב a Gjeubar. exponitur
Gravida camelus quæ masculino im-

דָּאָת שְׁעָב; & morigera;
תִּנְרַע אֵלַי וְטָנְהָ quum
propensa est ad mansionem con-
juciam.

69 فَلَمْ أَعْطِكَ sane ad quid

te lactarem &c. Prius constat ex
& illativa, ל præf. & מָא quid.
Hoc nonnunquam Eliph suum a-
mittit ad accelerandam pronun-
ciationem, ut in אֵלַי ad quid,

pro אֵלַי. Sic enunciatur
Phalima, pro Phalimda. Alte-

rum est in fut. 1. a עָל, quod
est שְׁעָב מֵרָא שְׁעָב
rigavit, bibendum dedit, secun-
da vice. Item intransitive, post
נָהַל primum potum iterato bau-
stu bibit. Transfertur nunc ad
donationem, & recreationem: cui

opponitur תַּעֲלִי adfligas me,
vel plagis exhaurias: quod est
fut. 4. ab eadem Radice. Redi
ad Origin. Lib. I.

70 وَأَنْتَ & sublevarem te;

est fut. 4. a קָלָל levis fuit.
E No.

٧١ وَأَجْتَرَحَ لَكَ وَتَجَرَحَنِي ٢٧ وَأَسْرَحَ إِلَيْكَ
وَتَسْرَحَنِي وَكَفَى ٧٣ يَجْتَلِبُ إِنْصَافَ بَعْضِهِمْ
وَأَنِّي ٧٤ تَسْرِفُ شَيْئًا مَعَ غَيْبٍ وَتَنِي
أَصْحَبَ ٧٥

Notio paucitatis principem locum vitiose tenet apud Gjeubar. qui incipit a قبل paucus, parva res: unde & paulatim. proprietates Linguae in ea phrasi dat, leviter, leviter: jam quae levia, eo ipso pauca, ut quae gravia, eo ipso numerosa. Qui hoc in Originibus negligit, omnia miscet, & conturbat. Exemplo luculentissimo erit no-

strum أقل in 4. apud Golium

1. sustulit, portavit. 2. diminuit. 3. extulit; fecit ut adscenderet. 4. pauper evasit. &c. Ubi copula? Non sane in paucis, sed in levi. Inde 1. levavit pro sustulit ad portandum. 2. elevavit 3. levavit. in altum extulit. 4. ad leve quid pervenit: pro inops factus est. Additur & 5. corripuit

eum tremor. Nempe قل levitas, est agitatio irae, commotio tremula. Sequens تَسْرِعَنِي elevares me, est fut. 10. e-

jusdem Radicis. Notio in Lexicis omissa, sub hac saltem conjugat. quamvis in VI. enotetur paucum, parumve censuit. Idem ergo in X. obtinet.

٧١ أَجْتَرَحَ lucrum acquire-

rem: est fut. 8. a جَرَحَ vulneravit; agrotum fecit: dictariis conviciisque vulneravit; confutavit: falsi arguit. Item comparavit sibi lucrum, vel acquirere stu-

duit. Inde جَوَارِحُ plur. fr. a

جَارِحَةٌ part. pres. fam. Gjeu-

bario notante من السباع والطير ذوات الصيد وجوارح الانسان اعضاءه التي يكتسب بها

e feris, & volucribus, praedatrices; item praedatrices hominis sunt membra ejus, quibus praedam, victumve, sibi comparat. Primaria potestas non annotatur. Eam suspicor sitam in scalpendo, desfringendo. Ita Latine ludere

„ro forem, tu me vulnerares? ego pastum accederem ad te,
 „tu me pastum ire juberet? Enim vero qui comparari pos-
 „set æquum per iniquum? & quomodo sol splenderet cum
 „nube cælum tegente? aut quando se morigerum præbuit a-
 „mor

dere posses ex ancipiti usu ver-
 bi, ut ego tibi destringam quid
 lucri, & tu me stringas læden-
 do. Conjectura est; de qua
 ampliandum.

72 وَأَسْرَحَ & pastum exirem.
 Est fut. 1. a سرح سرح libere
 fusus, effusus, fuit; redundavit.
 Ita Abulfeda: prope Femamam
 fons est amplissimus وماوها
 سرح cuius aqua se libere fun-
 dit. In 2 conjug. habes, dimi-
 sit comam; ablegavit: repudiavit
 uxorem: res suas sibi habere juf-
 fit; & quasi pastum dimisit. Sic
 Galli, allez vous paître. Ita in-
 telligas alterum illud تَسْرَحْنِي
 pastum dimitteres me.

73 يَجْتَلِبُ acquireretur,
 compararetur: يَجْتَلِبُ, ut
 Schol. habet. Est fut. 8. a جلب
 traxit, contraxit, collegit, coë-
 mit, ut divenderet. Item pa-
 ravit, comparavit, attraxit. Ita
 Algaz. يجلب كل منفعة
 secum trahit omnem utilitatem.
 Et Avicen. يجلب النعاس
 trahit somnum: الهرم يجلب

trahit senium. In sententiis Er-
 pen. p. 61. Frequens ad homines
 accessus تجلب السوء attrahit
 malum. انصاف jus, vide su-

pra num. 50. ضَيْمٌ oppressio, a
 ضام med. je, defraudavit. E-
 jus notitiam pleniorē præbet
 Tauriz. ad Hamasa الضيم
 العدل عن الحق
 يقال ضامه اذا عدل
 به عن طريق الحق
 والنصفة ومنه قبل قد
 في ضيم الجبل اي
 في ناحية تعدل اليه

Origo hujus vocis est declinatio
 a jure. Inde verbum usurpatur
 pro deflexit a via juris & æqui-
 tatis: dicitur etiam inde, sedet
 in declinatione montis; 1. e. in
 ora ad ipsum inclinata. Nihil
 horum in Lexicis Gjeubarrii &
 Pbiruzabadii.

74 تَسْشَرِقُ splenderet. Est
 fut. 4. a شَرَق ortus fuit, شرَق.
 غيم غيم, شمس, شمس
 غام nubes cælum tegens, a غام

أَضْحَبَ وَدَّ بَعْثَ وَأَيَّ حَسْرَ رَضِيَ بِحُطَّةٍ
 حَسِبَ وَلِيَّهُ ٧٥ أَبُوكَ إِذْ يَقُولُ
 جَزَيْتُ

nubilosum fuit coelum. Figurata oratio, qua innuitur, serenum, & amicum, vultum non offerendum illi, qui nubilosus erga nos.

٧٥ أَضْحَبَ obsequentem se dedit. Est prat. 4. a صَحِبَ socius fuit. وَدَّ amor, a وَدَّ dilexit. عَسَفَ violentia, a عَسَفَ violenter torsit, extorsit. &c. أَيَّ حَسْرَ Quis ingenui?

in statu constructo, eleganter. Prius est أَيَّ qualis, unde أَيَّ πῶς ubi? posterius أَيَّ ingenuus a أَيَّ caluit: q. d. qui nobili calore animatur. رَضِيَ est رَضِيَ, acquievit. حُطَّةٌ linea, stria: a حُطَّ delineavit. Usurpari amat pro conditione, more, proprietate. Ex Taabbeta Sjerran laudat Gjeubar.

هَمَّا حُطَّتْنَا إِمَّا إِسَارٌ وَمِثَّةٌ
 وَإِمَّا دَمٌ وَالْقَتْلُ بِالْحَرِّ أَجْدَرُ

Due conditiones: aut captivitas & opprobrium:
 Aut sanguis: at cades ingenuo congruentior.

Notetur حُطَّتْنَا positum ob- Dicitur etiam absolute حُطَّةٌ
 jecta Nun, pro حُطَّتْنَا cape conditionem, pro حُطَّةٌ
 الانتصاف pro, cape condi-
 tia-

„ mor per violentiam? quisve ingenuus gratam habet condi-
tionem injuriæ?”

„ Divinitus sane pater tuus, quum dixit.

Re-

tionem æquitatis; quod æquum est
observa. ^{خُفَّ} Injuria; unde
^{الخُفَّ} سامه imposed ei
zamiā: injuria eum adfecit: de-
pressit. Dicunt etiam ^{بات}
^{الخُفَّ} mansit famelicus.
Proprie pernoctavit esuritionem.

Nempe injuriam speciatim tran-
stulere ad negationem & sub-
tractionem pabuli: quum jumen-
tum pernoctare cogitur sine ulla
refectione; ut Tauriz. ad Ha-
maf. docet. Similiter Teblebius.
^{الخُفَّ} للدابة ان تبين
^{بغبي} علف قال الشاعر

لا يقيم على ضبم يراد به
الا الاذلان عبر الحي والوتد
هذا على الخُفَّ مربوط برمتنه
فذا يشجّ فلا يرثي له احد

Injuria jumento fieri dicitur, xit Poëta
quum pernoctat sine pabulo. Di-

Non perstant in injuria, qua impetitur, nisi
Duo vilissimi, asellus pago communis, & polus.
Ille super esuritione religatus fune suo;
Hic contusus, absque ut compleret eum quisquam.

76 ^{لله} ابو كى Deo Pater tuus!
i. e. Divinitus! egregie! ut ^{لله}
^{لله} Deo fluxus lactis ejus! pro,
O divinam eloquentiam! Semet
innuit Abuzeidus. ^{لله} contra-

atum ex ^{لَلَالَة} :
ab ^{أب} ^{أَلَة} ^{أله} coluit. pater,
est ^{أب} ; a rad. ^{أب} ult. ^{أب}
& je. ^{أب} ^{أب} ^{أب} tum, quum. ^{أب}
E 3 di-

جَزَيْتَ 77 مَن أَعْلَفَ بِي وَدَّةَ جَزَاءَ مَن يَبْنِي

عَلَيَّ أُسَّةَ

78 وَكَلَّتْ لِلْخَلِّ كَمَا كَالُ لِي

عَلَيَّ وَفَاءَ الْكَبْدِ أَوْ بَحْسَةِ

وَلَمْ 79 أَخْسِرْهُ وَشَرَّ الْوَرِي مَن يَوْمَهُ

أَخْسَرَ مَن أُمِّهِ

80 وَكَلَّ مَن يَطْلُبُ عِنْدِي جَنِّي

فَمَالَهُ إِلَّا جَنَّا غَرَسَهُ لَا

dicebat a قال sonuit, unde
קול vox.

77 جَزَيْتَ rependo. Est præter.

i. a. جَزِيَ pensavit, suffecit
& c. ejus infin. جَزَاءَ. In Ori-
gine valuisse videtur secuit; cæ-
cidit: ut & جَزَا ult. Hamz.
partitus est. اَعْلَفَ pendere fe-
cit; i. e. fixit, adfixit, mihi,
amorem suum. يَبْنِي edificat,
est fut. i. a. بَنَى edificavit.

اَسْ fundamentum, triplici for-
ma effertur, per Pbata, Kefra,
& Damma. Id Hebraice effert

אֶשֶׁשׁ, אֶשֶׁשׁ, אֶשֶׁשׁ. Hinc
אֶשֶׁשׁ fundamenta, in Esra.

Forma אֶשֶׁשׁ est par-
ticipialis, quæ etiam Arabibus
trita. Habent præterea أُسَّسَ
per Cholem, vel Kametz, ad pe-
nultimam. Est formula prover-
bialis, edificare super fundamen-
to alicujus, pro paria ei referre;
& sincero sincerum, dolo se præ-
bere dolo sum.

78 كَلَّتْ metior: in præter. i.

a كَالُ med. je: quin & voco;
nam

Rependo illi qui amorem suum mihi applicat, sic, ut super fundamento ejus ædificem.

Et metior socio, prout mihi mensus est, cumulata mensura, vel & deficiente.

Nec quicquam ei detrabo; pessimus enim mortalium, cujus dies damnum fecerit præ matre sua.

Qui ergo apud me fructum quæritat, non carpit nisi quod plantaverit.

nam **כֵּל** mensuratus fuit,

etiam e Dialecto **כֹּל** enun-
ciari annotavit Gjeubar. Conve-
nit cum Hebr. **כָּל**. Sequens **כָּל**

amicitia pro Amicis, jam visum
num. 36. De **وفاء** complemen-
tum, consule num. 62. Ejus
contrarium **بخس** quod justo

minus, a **دخس** deminuit, frau-
davit: proprie **قطع** resevit:
monente Teblebio. Lexica ta-
cent. Aliud Proverbium, me-
tiri alicui prout mensus fuerit; e-
tiam in Sacris notum.

79 **أخسر** eum defraudo: in

fut. I. per Apocopen; a **خسر** jactu-
ram fecit; damnum passus est.
Idem valet quod **חרר**. Origo
sub **حسر**, ut ad Conf. 3. p
155. attigi. **شر الوري** malus
mortalium, structura Hebraica,
pro pessimus. Elegantissime e-

tiam structum, cujus Dies ho-
diernus damnum patitur præ ma-
tre sua, i. e. besterno, unde
quasi genitus. Nempe diei tri-
buere amant, quod homini ob-
tingit. **أخسر** est form. compar.
ejusdem Thematis. Usus, ut
כָּל הַחַסֵּד apud Hebræos, duplex;
speciatim in mensura, ut Exod.
16. 18. ubi est minus justo recipere;
& Esai. 32. 6. detrabere de justa
portionē. Sic in Alcor. Sur. 26. 181.

**أوفوا الكيل ولا
تكونوا من المخسرين**

Complete mensuram, neque sitis
ex detrahentibus. Illuc allusum.

80 Pulchra Allegoria in **جني**

quicquid carpitur, fructus: a **جنا**
ult. **Warw & je**, carpsit, legit-
que fructus. Hæc primaria po-
testas; unde secundario, falsi-
tate usus est, falso accusavit:
vexavit calumniis. Item patra-

vit crimen. Inde **جان** carpens

absolute etiam est peccans, injuste
agens: vexator: Tyrannus. Sic Tim.

لَا ٨ أَتَبَغِي الْقَبْنَ وَلَا أَتُنِي بِصَفْقَةٍ

الْمَغْبُونِ فِي حِسِّهِ

وَلَسْتُ ٩ بِالْمُوجِبِ حَقًّا

لِمَنْ لَا يُوجِبُ الْحَقُّ عَلَي نَفْسِهِ

وَرَبِّ ١٠ مَدَاقِ الْهَوَى خَالِنِي أَصْدَقُهُ

الْوَدَّ عَلَي لِنْسِهِ

وَمَا ١١

p. 47. & 49. الجاني reperies.

Ejus plur. fr. جَانَاً impii: sce-
lerum patratores. Reconditæ ve-
nustatis est hocce in Hist. Salad.

شَوَانِ عَلَي الْعَدِي جَوَانِ

Myoparones super hostibus carpen-
tes: i. e. prædam agentes. Insi-
gnite dictum Carpere fructum
plantationis suæ; in quo nemo
non vim Proverbii agnoscit. A-

junt nempe إَجْنَنْ مَا عَرَسَتْ

carpe quod plantasti: ut & me-
te quod sevisti.

٨ اَبَغِي cupio, expeto,
Est fut. 8. a دَلَا بَغِي
bulliess. Inde natum secunda-

rio vehementius petivit; & alia,
quæ alibi sub hoc Themate jam

digesti. ٩ فَرَاغُ غِبْنِ fraud, illustravi
num. 65. اَنْتَنِ discedo; est

fut. 7. a تَرَدَّ ثَنِي itera-
vit; plicavit; flexit; unde

اَنْتَنِ flexit sese, & aversus
fuit; pro abiit. Sequens صَفْقَةٌ

est complosio manuum, qualis
contrabentium. Exempla pro-
ducta ad Jobi Cap. 20. 22. Hinc
Proverbialiter invaluit صَفْقَةٌ

مَغْبُونِ Complosio circumven-

ti. Id facete huc applicitum, &
a contractibus translatus ad con-
versationem, & commercium om-
ne. Ideo adjectum حِسِّهِ

في حِسِّهِ in sensu suo: i. e. ratione inge-
nii,

Non amo fraudem, nec discedere lubet cum complusione circumventi in sensu.

Nec impono mihi æquitatem erga eum, qui ipse sibi eam non imposuit.

Sæpe autem perfide amans, imaginatus me ficto ejus amoris credere

Pra

nii, intelligentiæve. Radix حسّ *sensit: percepit; pro intelligentia reperies vocem nostram Prov. 1: 4. & 5: 2. In Lexicis hæc notio non comparere.*

82 كَسَبَ بِمُوجِبٍ non sum in injungente, pro, non injungo. Solemnis Arabismus. Ajunt ب redundare. Tu teneas vim præpositionis ad interiorem conditionem signandam. لَبَسَ ex لا يَسَ لَا آيَسَ non est, coaulit. Origo est substantiva. Quum referret speciem verbi, cœpit conjugari, ut concavum se: nec tamen omnes personas admittit. Cl. Gol. secundas tantum præt. enotavit. Hic habes primam sing. Caret futuro, reliquisque formis. موجب est part. 4. a وَجِبَ necessaria fuit res. Inde اَوْجِبَ effecit rem necessariam esse: ut necessarium imposuit. Proprietas radice est in cadendo, & quidem cum ve-

bementia, & sonitu. Inde necessarium ductum; quod ita cadit & jacet, ut moveri nequeat. Neceffe apud Latinos a non cendo venit.

83 Insignis figura, مذاق commistor amoris, pro simulator. Radix مَذَقَ aqua diluit vinum, lac. Inde porro, minus sincerum amorem præstitit. Redi ad Conf. 3. pag. 165. خال med. je, imaginatus, opinatus est. اَصْدَق verax sum est fut. 1. a صَدَقَ re-

cto-rigidus fuit. Notabilis constructio, verus, sincerus, sum amorem. Posses etiam dare, quod accredo ei amorem; sive quod fidem habeam ejus amoris: لَبَسَ super simula-tione ejus: proprie velatione, vestitione, a لَبَسَ ve-stivit, palliavit, dissimulavit &c. &c.

84 وَمَا دَرِي مَنْ جَهْلُهُ أَتَنِي أَفْضِي

غَرِيمِي الدَّيْنِ مَنْ جَنَسِهِ

85 فَاهْجِرْ مَنْ اسْتَغْبَاكَ هَجَرَ الْقَلْبِي وَهَبَهُ

كَالْمَدْحُونِ فِي رَأْسِهِ

86 وَالْبَسَ لِمَنْ فِي وَصْلِهِ لِبَسَةً لِبَاسِ

مَنْ يَرْغَبُ مَنْ أُنْسِهِ

87 وَلَا تَرْجُ الْوَدَّ مِمَّنْ يَرِي أَنَّكَ مُحْتَاجٌ

إِلَيَّ فَلَيْسَ بِهِ

قَالَ

84 وَمَا دَرِي *non scit*. Proprie non discriminat. ut supra num. 54. indicatum. جهل *Insipientia*, proprie levitas, commotio. أَفْضِي *solvo*; est fut. I. a قَضَى *secuit, praesecuit; finivit; decedit. &c. &c.* غَرِيم *creditor, a oberatus fuit. دَيْنِ as alienum, sic dictum a judicio, & condemnatione, دَيْنٌ*. Extranea vox جنس *ut نمرج*. &c. Qui non in limi-

ne subsistunt, talia facile dignoscunt.

85 أَهْجِرْ *fuge; abborre-*

Est imperat. I. ab هَجَرَ *deseruit patriam; abscessit a suis. patet latissime; nam Avicen. dixit*

هَجَرَ الْغِذَا *cibo abstinet.*

هَجَرَ الرَّاحَةَ *abstinet a quiete.*

استغبي *negligit; est &c.*

conj. IO. a غَبِي, non perpen-

dit, curavitque rem. غَبِي

فُجُورٌ *focors, غُباوة focordia. Conve-*

nit.

Præ soliditate non intellexit me eodem ære debitum dissolvere.

Fuge ergo eum, qui te negligit, fuga odii, & puta eum jam defossū in suo sepulcro.

Et indue pro eo, cujus conjunctio subdola, vestem abhorrentis a familiaritate ejus.

Nec spera amorem ab eo, qui videt te nummi sui indigum.

Di-

nit in Origine cum עבה crassus fuit. Res alibi deducenda. هبه

Da eum, i. e. babe, cenſe, eum, a وهب dedit. ماحود sepultus, a

لحد sepelivit in لحد foramine excavato ad latus petra. رمس

sepulcrum sic dictum a رمس oblitteravit solum; terram coaquavit: humavit.

86 لبس induit, est imper. i. a لبس. Inde לבש לבש indumentum.

Eadem radix dat לבסה obscurnitas, dubium, confusio. Imo vero تخبیط والتباس commixtio; & palliatio Hypocrite: ut num. 83. وصل conjunctio, amicitia. Ex genio Arabia elatum, induit pallium avertantis ei qui palliatione utitur.

Ita dicunt, Induit vestem labentis, pro abiit. Item induit vestem desperationis, pro ad extremam desperationem venit. Hinc anſa ministrata formulæ لباس vestis famis, pro extrema fame, de qua ad Job. 30: 18. averſatus est, illustratum Conf. i. pag. 24.

87 ترح speres. Est fut. i. per Apoc. pro ترجو, a رجا ult. Warw: Speravit; timuit. Latet Origo. يرى videt i. e. pu-

tat, pro يرى fut. a رأي. Etiam in sacris id verbi sæpe sensum, & opinionem, adfert. راء. حاج part. 8. ab حاج opus habuit. Ea vis secundaria, a راء ambit, ut suspicor. Qui ambit aliquid, eo sibi opus esse ostendit. فلس obolus, nummus, hic notat pecunias.

قَالَ 88 تَالِ حَبْرَتِ بَنِ هَمَامٍ فَلَمَّا وَعَيْتُ مَا
 دَلِمِي بَيْنَهُمَا نَقُتُ إِلَى أَنْ أَعْرِفَ عَيْنَهُمَا
 فَلَمَّا لَاحَ 89 بَنِ دُكَاءٍ وَأَلْحَفَ الْجَوَّ الْقَصِيَاءَ
 90 مَحْدُوتٍ قَبْلَ اسْتِثْلَالِ الرِّكَابِ وَلَا آخِذَاءِ
 الْقُغْرَابِ وَجَعَلْتُ 91 اسْتَقْرِي صَوْبَ الصَّوْتِ
 اللَّيْلِ

88 *condidi aure, a-*
 nimo; est *prat.* I. a *وعى*
vasculo excepit; collegitque.
 دَلِمِي *circulare, in orbem ire.*
 نَقُتُ *cupivi, est prat.* I. a
 تَاق *med. Waw. Cl. Gol. id ab*
 شَاق, *quæ est 8. a*
 truncatum innuit. Infelicius
 profecto; quum licuisset
 شِيق in *directe convertere; ut*
 تَوِيك ex *Dialecto fit*
 تَوِيك *Schol. ait*
 تَاق in *Origine esse, ple-*
 nus fuit, & *exuberavit.* Inde
 vehemens *desiderium* enasci po-
 tuit. De his alias. *اعرف*
fut. I. pbatatum, a
عرف
cognovit penitius, 91

oculus hic valet substantiam sive
personam ipsam: ut quum dicunt
 عَيْنَا & *هو هو بعين*
ipsum est cum oculo, presentissi-
mus. Tale & hoc
 صَاحِي
 خَبْرًا *بعد عين*
factus est in rumorem post ocu-
lum. Qui ante presentissimus;
nunc procul abest. Et
 لَثَرِ
 بَعْدَ *بعد عين*
oculum, eodem fere sensu.

89 *Filius solis.*
 ابن دُكَاءِ
 Est periphrasis *Auroræ, vel po-*
 tius *clarioris jam matutini, post*
 دُكَاءِ
 exortum *Solis; quem*
 دُكَاءِ
 vocitant, a *دكا*
clare mi-
 cuit *flamma. Utitur Ibn Do-*
 reid.

Dixit *Harith ibn Hemmam*, quum condidissem aure id quod inter eos reciprocatum erat, desideravi personas ipsas cognoscere. Quum itaque *filius auroræ micuisset*, & aërem *ve-*
stivisset lumen, *matutinus fui* ante quam *vectores sese levarent*,
& non ut *matutinus est corvus*: instituique tendere versus vocem
il-

من ضبع الحرم جنني لنفسه
ندامة الذع من سفع الذكاء

*Qui perdit pudorem, carpit animā suā
Pænitentiam urentiorem ustione solis.*

Sequens *الحرف* in *prat. 4. a* re, & *surgere*. *غراب* ita con-
لحف operuit, amicitio: est venit cum *غراب* corvus, ut ta-
لحافا, amiculum. men forma differat. Ni hoc ri-
Pulcherrime, *Amicitioit aërem* te distinguatur, *Dialectorum* fa-
lumine. *الجو* لا proprie *Me-* cies internosci nequit. *Corvo-*
medium: inde *medium cæli & ter-* rum *matutina diligentia* in *Pro-*
re, five *جو الهواء* *Medium* verbium missa apud *Arabes*. Hac
vasti inanis i. e. *aëris*; ut ple- ansa notter, & non *matutino exi-*
niore formula effertur. *ضباء* tu corvi i. e. *diligentius adhuc*:
lumen, a *ضاء* ضاء micuit. ex *solemni illo Arabismo*, quem
ad *Confes. 2.* illustravi, quo
dicunt, *Fortis & non ut Alexan-*
der, i. e. *multo fortior*.

جعلت استقري 91
feci ut intenderem. Phrasis pleo-
nastica. Posterius est in *fut. 10. a*
قرا ult. *waw & je*, *قرا*, occur-
rit, contendit, persecutus est iter.
صوب est tractus, latus, *plaga*
cæli; a *صاب* med. *waw*, sco-
pum contigit sagitta. *تيلي*
F 3. no

الْجَلْبِيَّ وَأَتَوْسَمَ الْوَجْوهَ بِالنَّظَرِ الْجَلْبِيَّ إِلَى
 ٩١ كَمَسَحَتْ أَبَا تَرْيَدٍ وَابْنَهُ يَتَحَادَثَانِ
 وَعَمَابَهُمَا بُرْدَانِ رَثَانِ ٩٢ فَعَلِمَتْ أَنَّهَمَا نَجَبَا
 لِبَلَّتِي وَصَاحِبَا مِرْوَايَتِي ٩٣ فَتَقَصَّدَتْهُمَا
 تَصَدَّ كُلِّ بَدْمَانَتِهِمَا رَأْيٍ لِرَثَانَتِهِمَا ٩٤ وَأَتَحَدَّثَهُمَا
 التَّحَوَّلَ

nocturnus, a لَيْلٍ لَيْلٍ, e
 Lexicis omiffum, ut infinita talia.
 اتوسم notabam Phsygogno-
 monia utens, est fut. ٥. a وسم
 figno notavit faciem. نظري
 intuitus, est infin. ١. a نظري
 جليّ observavit, inspexit. نظري
 est ٦. a نظري revelatus relictus, cla-
 rus: in part. Pabil, a جليّ
 ٦. a.

٩٢ strinxi, stricim
 vidi. Est præter. ١. a ملح mi-
 cuit fulmen, stella, oculus.
 Struunt quoque بعينه لمح
 micante eum oculo strinxit, pro

ابصر ابصارا خفيفا
 levi intuitu eum perstrinxit. Con-
 fer quæ pag. 6. conj. ١. delibata,
 يتحدثن confabulabantur;
 حدث dual. fut. ٦. ab حدث
 novus fuit. Inde in ٢.
 حدث narravit novi quid. In
 ٦. inter se denarrarunt. بردان
 dual. a برد vestis diversico-
 lor, quasi guttata, grandinata: a
 برد grandio. رثان
 Dual. a رث lacer. Radix
 عليّ detritus fuit. رث
 super sæpe ad vestitum signan-
 dum adhibetur, ut apud He-
 braeos علا.

illam nocturnam, notavique vultus intuitu claro; atque conspexi Abazeydum & filium ejus confabulantes, ambo vestibus laceris tectos. Hos ego agnoscens collocutores noctis meae, & auctores narrationis meae, petivi eos studio amantis indolem, dolentis egestatem eorum: dedique iis copiam

93 عَلِمْتُ cognovi, a عِلْم signavit. Thema utrumque enucleatum in Opusc. de defect. نَجَبًا in Regim. pro نَجَبَان, quod est Duale a نَجَبٍ consors arcani, a نَجَا arcantum habuit sermonem. صاحبان item duale constr. pro صاحبان. Jam vero صاحب رواية socius rigationis, est, suavis fabulator. Radix postremae vocis رَوِيَ rigavit illustrata conf. I. pag. 8.

94 قصدت petivi, recta intendi: est præf. I. a قَصَد modum rectum tenuit. كَلَفٌ studiose deditus, amans; a كَلَفٌ studiose incubuit rei, amore ejus captus fuit. Item luruit; ad nigrum inclinavit rubedo. Hæc Origo, & vis primigenia. Si mille indicavi in كَسَفَ دَمَرًا

desideravit: proprie palluit, tabuit. دَمَاة est facilitas, lenitasque, indolis; a دَمَت mollis fuit, & æqualis, arena. مَرَات pro مَرَاتِي part. præf. a مَرَّتِي condoluit; deflevit &c. مَرَاتة squallor pannis laceris obfeti. Vides quantam inopiam exprimat مَرَات.

95 أَتَيْتُ communis juris feci. Est præf. 4. a بَاح in propatulo fuit. دَحُول Infinit. 5. verbi دَحَال vertit. migravit de loco in locum. Inde in 5. desilivit de equo in equum. Pulchre ergo dictum, transsilire in sellam meam, pro, ad meum comitatum se transferre. تَحَكَّمَ item infinit. 5. ab حَكَم judicavit: unde تَحَكَّمَ judicem se gessit; figurate, pro arbitrio, imperioque, fecit quid. كَتَرِي وَتَلِي

الْتَحَوَّلَ إِلَيَّ رَحِلِي وَالتَّحَكَّمُ فِي كَثْرِي
 وَقَلِي ٩٦ وَطَفَعْتُ أُسْرَ بَيْنَ السَّيَامَةِ فَضْلَهُمَا
 وَأَهْرَ الْأَعْوَادَ الْمُثْمِرَةَ لَوْمَا حَتَّى ٩٧ غَمْرًا
 بِالسَّخْلَانِ وَأَتَّخِذَا مِنَ الْخِلَّانِ وَكُنَّا بِمَعْرَسِ
 ٩٨ نَتَبَيَّنُ مِنْهُ بَنِيَانِ الْقُرَى وَنَتَنَوَّرُ
 مِنْهُ

وقاي *multitudo* & *paucitas*
mea, habet speciem *Adagii*;
 ad *maxima*, *minima*, confi-
 gnanda.

٩٦ طَفَعْتُ *cæpi*: in *præt.* 1. a
 طَبَقَ idem quod طَفَقَ

appactus fuit rei. اسْبَرَّ *ire* fa-
 ciebam; est *fut.* 2. a سَارَى
med. je, ivit, incessit, fecit iter,

סִירָה סִירָה *Inde* סִירָה
caterva iter facientium, multum

ambulans *foemina*: a *masf.* سَبَّارِ
ambulator, multum incedens.
Jucunde dictum, *ire* faciebam
excellentiam eorum &c. pro di-
 vulgabam. اهْزَ *concutiebam*, est

fut. 1. ab هَزَّ *agitavit arbo-*

rem. Signatissime *ergo* hic,
 اَعْوَادَ *arbores*, a *sing.* عَوْدٌ

Lignum, *adjectæ*. مَثْمِرَةٌ
fructifera, est *part. fœmin. sing. 4.*
conj. additum plurali masculino
 اَعْوَادَ ex *solemni Arabismo.*

Radix ثمر *fructus tulit.* I-
 tem *opulentus* fuit. *Emblema*
Arboris fructibus onustæ ad opu-
lentum hominem mire placuit A-
rabibus. *Ejus concussio in Pro-*
verbium abiit; ut *omnem quer-*
cum concutere.

٩٧ غَمْرًا *obrutus, merfi sunt.*

Est *Duale præf. pass. a* غَمَسَ
 نَحْلَانِ *largi-*
texit aqua rem. largi-
 tio, *donatio*, qua quid in *for-*
tem & hereditatem alicui con-
 fer-

se transferendi ad sellam meam; proque arbitrio utendi rebus meis magnis, parvis, juxta. Occæpi deinde divulgare inter catervam eorum excellentiam; & concutere arbores pro iisdem fructiferas, sic ut largitione mergerentur, atque intimorum instar exciperentur. Eramus in mansione unde distincte notabamus ædificia pagorum, atque clare spectabamus ignes hospitalitatis:
ibi

fertur. Tebl. هي من فحلته cepit; unde mox cum paronomas.
له اي وهبته له ننتور hospitalitas.
وخصصته به ابو conspiciebamus; iterum fut. 5. a
البقا Est a verbo نحل, quatenus نور luxit; cujus derivatum
valet dare, & quidem proprium, ناري ignis, in plur. fr. dat
نار. Abulbeka auctor. Sequens نيران quo mox noster usus
أأخذ captus fuit. Thema تنور النار veteri
أخذ cepit. خلان plur. fr. a conspexit ignem, qua utitur Ha-
amicus intimus, ut rith ibn Helza unus e septem
supra num. 62. visum. Auctoribus Moallekât; ubi Scho-
liaſtes hæc annotavit يقال

98 distinguishebamus. تدورت النار اذا نظرتها
Est fut. 5. a بين بان distin- بالليل لتعلم اقريبة
ctus fuit. بنبان ædificium, هي لم بعبدة Dicitur
ut بنان; a بناني ædificavit. quum ignem in
قريه قريه plur. fr. a nocte adſpectas cogniturus propin-
urbs, pagus. Thema quisne ſit, an procul diſtans.
قريه occurrit. Item hoſpitio ex Ceterum ignes hoſpitalitatis in
Arabia lucentes, & viatorem
invitantes, deſcribat Tebleb.
كرماء العرب وساداتهم

جَنَّهُ نَبِيرَانِ الْقُرَى فَلَمَّا رَأَى أَبُو تَرْيَدٍ
 ٩٩ إِمْتِلَاءَ كَبْسِهِ وَانْجِلَاءَ بُوسِهِ قَالَ لِي إِنْ
 بَدَنِي قَدْ ١٠٠ اَّتَسَخَّحَ وَدَرَنِي قَدْ رَسَخَ
 أَفْتَأْدُنْ لِي فِي قَصْدِ قَرِيَّةٍ لَأَسْتَحِمَّ
 وَأَقْضِي هَذَا أَلْمَهَمَ فَقُلْتُ إِذَا
 شَبَّتْ ٢

إذا اظلم الليل فلم
 تظهر خيمتهم
 للمسافرين عمدوا
 إلى أقرب علم اليهم
 أو ريساً فاوقدوا عليها
 نارا ووكلوا بها من
 يوقدها إلى الصباح
 ليقصدها الساري بالليل

Nobiles Arabum , principesque ,
 quum inumbrante nocte non con-
 spicitur eorum tentorium a viato-
 ribus , capiunt proximum montem ,
 aut collem ; in eoque ignem ac-
 cendunt , cura ejus alendi ad au-
 roram usque alicui commissa ; ut
 illuc contendere queat qui noctu
 iter facit.

٩٩ إِمْتِلَاءَ repletio. Est in-

fin. 8. a מלא implevit.

Plenus fuit. كَبْسٌ crumo-

na , est בִּיט Prov. I. 14. &c.

انْجِلَاءٌ discussio , in Inf. 7. a

انْجَلَا retexit : unde جَلَا

retracta fuit nubes , discus-

sa est. Hinc tralatio ad بُوسٌ

miseriam discussam. Radix me-

dia Hamz. بَيْسٌ infelix ,

miser fuit. Item بُوسٌ ad ino-

piam redactus fuit. Hæc se-

cundaria , a בָּאֵשׁ coacuit cum

fetore. Inde alia quoque

metaphora invaluit vehemens ,

fortis , audax fuit in bel-

lo :

ibi tum *Abuzeidus* refertam videns crumenam, & discussam pauperiem, fane, inquit mihi, corpus meum obforduit, & squalor meus concrevit: num itaque permittis ut in vicum aliquem contendam loturus, atque hoc negotii curaturus? Quum dixissem; ut lu-

lo: q. d. *acerbus fuit*. Hæc *Originibus* mandanda.

ico *اَسْخَ* *forduit*. In *prat.*

8. a *وَسَخ* *spurcus*, *lordidus* fuit. Hinc explicandum solitarium *مَسَخ* *Micb. 6. 14.* idem

quod *وَسَخ* *spurcities*. Male *depressio*, & alia, ibidem adla-

ta. Ejus synonymum *دَرَن* a *دَرَن*

spurca fuit vestis. *مَسَخ* *firmus*,

stabilis fuit, a *Teb. ita* declaratur, *يقال مَسَخ الشيء*

في الارض اذا غاب فيها

ومنه يقال مَسَخ

العالم في العلم دخل

فبه وتوغل اي ثبته

Radix usurpatur de re in terram subsidente. Inde *pbasis*, *subse-*
dit doctus in doctrina, pro
altius sese in eam penetravit;
sive firmus evasit in ea. Hinc

Glossas apud *Cl. Golium* sponte intelliges.

101 *اَسْتَان* *An* *في* *finis?*

E tribus; duplici *præfixo*; &

fut. 1. ab *اَسْتَان* *aurem* ac-

commodavit, *permissit*. *اَسْتَحْتَم*

lavem; est *fut. 10.* ab *حَم*

calidus fuit; *calefecit* a-

quam. Inde *حَمَة* *thermæ*.

In 4. *حَم* *lavit* *aqua calida*.

In 10. *Semet* *aqua calida* *lavit*.

Balneo *usus* est. *أَلْمَهَم* *grave*

negotium, *proprie* est *part. 4.* ab

هَم *solicite* *animo* *versavit*. Id

secundarium, a *primario*, *Tab-*

fieri *تَابَه*. Hinc *أَهَم* *Tabefe-*

cit eum *res*, pro *solicitem* *ba-*

buit. In *Hamasâ* sic *Taabbeta*

Sjerran

سَبَيْتَ فَالْشَّرْعَةَ الشَّرْعَةَ وَالرَّجْعَةَ
الرَّجْعَةَ فَقَالَ ٣ سَتَجِدُ مَطْلُوعِي عَلَىكَ
أَسْرَعُ مِنْ إِرْتِدَادِ طَرْفِكَ إِلَيْكَ ثُمَّ ٤ أَسْتَنْ
أَسْتَنْ

قليل التشكي للمهم يصيبه

Parcus querimonie ad tabefaciens quod ei incidit.

1. c. ad negotium grave. Infœm-
plur. مَهْمَاتٌ *gravioris curæ ne-*

gotia, apud *Algaz.* q. d. *Tingiz.*
Plene *Hist. Tamerl.* p. 114.

نحن في كرب مهم هي
من مرامك اهتم وخطب
مدلهم هو من مصابك اغم

*Sumus in cura tabefaciente, quæ
tuo proposito magis sollicitos ba-*
bet; & in negotio tensbricofo,
quod tua calamitate magis angit.

اغم compar. forma, ut & اهم
cujus hæc potestas in *Lexicis*

neglecta. Ejus *femin.* غمء
gravius angens infortunium, in

*Hamasa, & Nawabigh, extat
quoque Hist. Tamerl. p. 358.*

102 سَبَيْتَ *velis.* Est *prat.* 1. a

ان شاء الله *media je, voluit: unde for-*
mula solemnis ان شاء الله *si voluerit Deus.* Est notio se-
cundaria; Origo videtur repe-
tenda a ساء *sponse fluxit lac:*

cujus deriv. سِي Lac fluens
ex uberibus *citra mulsionem.* Ser-
vit illustrando يي *largum, &*
lautum, munus, سرعة cele-

ritas, a سَرِع citus, properus,
fuit. Repetitio in *accusativo*
enunciata figuram efficit; qua-
lis in illo

lubet, curriculo tantum eas, redeasque: ille iterum, profecto reperies reditum meum ad te celeriore nictatione oculi: cœpitque mox cursitare ut Equus in stadio, filioque ingemi-

اخاك اخاك ان من لا اخا له

كساع الى الهبجاء بغبر سلاح

Fratrem tuum! fratrem tuum! qui enim fratre caret,
Est ut vadens in prælium sine armis.

i. e. Fac fratrem, sive amicum, babeas. Similiter celeritatem! celeritatem! pro fac celerissime negotium conficias. Item, & reditum, reditum! pro, quanto-
cius recurras.

103 سَجَدَ sane invenies. Est fut. i. a وَجَدَ invenit; cum

præp. سَ, ex سَوْفَ futurum est. مَطْلَعٌ ortus, a

طلع adscendit, ortus fuit sol, hic ponitur pro gra-

to reditu, adspectuoe. أَسْرَعَ est compar. & superlativa forma

Radici سَرَعَ, celeriore, & celerrimum signans. Non visitur in Lexicis; ut innumera talia inde absunt. اَرْتَدَادَ redi-

tus, est infin. 8. a رَدَّ reddit; reduxit: unde in 8. اَرْتَدَّ reversus est nictus eorum ad eos; in Alcor. Est circumlocutio momenti. طَرَفٌ oculus sic dictus a طرف compressit visum suum palpebras inter se committens. Nictavit.

104 اِسْتَنْنَ quadrupedavit. Est præt. 8. a سَنَّ acuit.

Ejus infin. اِسْتَنْنَانٌ. Notio ducta, secundum Teblebium, a جَوَادٌ, via recta. سَنَّ Equus generosus, velociter currens, a جَاد Bonus, liberalis, fuit: Speciatim, egregio

أَسْتِنَانُ الْجَوَادِ فِي الْمِضْمَارِ
وَقَالَ لِأَبْنَيْهِ بَدَارِ بَدَارِ وَلَمْ
تَدْخُلْ

مِضْمَارِ *cursum polluit equus.*

proprie est spatium 40 dierum,
quum liberalius alitur equus ut
pinguescat ; & deinde fueto pa-

bulo redditur. Nempe مِضْمَارِ

est gracilis fuit : unde مِضْمَارِ
bene saginatum equum ad graci-
litatem reduxit ; ut in stadio de
palma certare possit. Talis equus

cursor ad جَوَادِ مِضْمَارِ
gracilitatem reductus vocatur in
Hamasa ; & Hist. Tamerl. p.

50. Est etiam مِضْمَارِ Locus
ubi de palma certatur: Hippodro-
mus. Sic Hist. Tamerl. p. 279.

يَتَحَارِبَانِ فِي كُلِّ
وَقْتٍ فِي مَبْدَأِ الْمَنَاقِبِ

لَا حِرَازَ قَصَبِ السَّبْقِ
فَكَلْنَا كَفَتِي مَبْزَانِ وَفِي

مِضْمَارِهَا فَرَسِي رَهَانِ

Hi duo concertabant omni tem-
pore in stadio virtutum , ad oh-
tinendam Arcem præstantie ; e-

rantque ut geminae lances libra ;
& in Hippodromo earum gemini
equi in quos pignus deponitur.
Grandi cothurno Ipabaniens. in

Vita Salad. ولو شرح ما

لهذا الفتح من جلالة

العظمة ودلالة المكرمة

لكبا جواد قلم البلغ

في مِضْمَارِ الببان

Quod si exponendum esset quic-
quid in hac victoria illustris ma-
gnanimitatis , & argumentorum
generositatis , profecto cernuaret
cursor calami facundissimi in

Hippodromo Eloquentiae. Iterum

مِضْمَارِ السِّبْرَانِ

promicantes ad Hippodromum mu-
nificentiarum. Apud eundem

reperio مِضْمَارِ الانجاد Hip-

podromum strenuitatis ; مِضْمَارِ

المِصْمَارِ Hippodromum mortis ,

i. e. aciem præliorum , & alia.

Non omittendum مِضْمَارِ

pro ipsa celeritate etiam usurpa-

ri.

minare, *propere*, *propena*. Nos autem non putantes eum fallere, molirique fugam, moras traximus, *observantes* eum prout bo-

ri. Sic *Ispabanens*. اعجز بما اعجب من سوابق معروفه ولو احقه ما لم يشق احد فيه غباره ولا ملك سابق فيه مضماره

Ad incitas redegit miris præcursoribus munificentie sue, & postcursoribus omnes; sic ut nemo ejus pulverem findere, neque cursor ullus celeritatem ejus consequi valeat. Ceterum rem totam, omniumque usum Originem declarabit Teblebius. المضمار

الطلق التي تجري فيه الخيل وهي مضمار لان الخيل تظم فيه وذلك ان العرب كانت تسمي الخيل فتجربها طلقا قدم ما تحتل ثم تزيدها يوما اخر في الجري على ذلك الطلق ثم لا تزال تزيدها كل يوم حتي تجري بها الامبال الكثره

فيسبل عرق الخيل بذلك الجري ويشند لهما بذلك التضمير والتمس الهزال وخفة اللحم وضمير بالضم فغل

Vox Midmar est solutior cursus, in quem adiguntur equi. Sic dictus est quoniam equi eo ad gracilitatem rediguntur. Nempe Arabes saginant equos; deinde in cursum eos admittunt, quousque ferre valeant. Addunt deinceps altero die aliquid priori cursui: atque ita non cessant omni die superaddere, donec multa millia currere possint. Fluit interim sudor equorum hoc in cursu, eorumque caro adstringitur hac exercitatione, Tadmîr dicta, a Dumr, gracilitas, levitas carnis; cujus radix Damora, arida fuit

cutis. Ultimum بَدَامِي prope- ra, est antiquus Imperat. forma Hebraea, pro أْبْدَمِي. Sic Pugna فِرَالِ assequere. دَمْرَاكِ procumbe, affirma. Ad Grammaticam hæc pertinent.

نَحْلُ أَنَّهُ غَمْرٌ وَطَلَبَ الْمَفَرَّ ٥ فَلَبِثْنَا نَرْقُبُهُ
مَرْقُبَةً أَهْلَةً الْأَعْبَادِ بِالطَّلَايِعِ وَالْتِرَوَانِ إِلَيَّ أَنَا
هَرَمٌ ٧

105 نَحْلُ opinabamur. Est captavit quid collo protenso. Ejus fut. I. a خَالٌ media je, imaginatus fuit; pro نَحْصَالٌ, per Apocopen, ob لم. Radix غَمْرٌ decepit, lactavit inani spe, est Originis profundioris. Eam alias eruemus. مَفَرٌّ est fuga, sive مَفَرٌّ infinitivus verbi فَرَّ fugit. مَفَرٌّ locus quo fugitur. 6 لَبِثْنَا cunctati sumus. Est præter. I. a كَبِثَ moratus fuit. Substitit. نَرْقُبُ expectabamus, in fut. I. a رَقِبَ

infinit. مَرْقُبَةً, Expectatio, ex-egdonia. Origo a رَقِبَ inferior & crassior pars cervicis. مَرْقُبَةً collum; cervix. Mancipium: inde مَرْقَابُ المَرْزَاوِ colla viaticorum, vel peris portandis nata, pro Barbaris, extraneisque. أَعْبَادٌ festa, plur. fr. a عَبَدَ, cujus Rad. عَادَ عَادَ rediit. Connixit acies Cl. Golii, quum vocem hanc exponit, Quicquid reducit ad se hominem a mœre: & pecul. festum. In Gjeubarario est والعبيد ما اعتادوك من هُهم وغبيرة قال الشاعر

فَالْقَلْبُ يَعْتَادُ مِنْ حَبِهَا عَبِيدُ ٨

والعبيد واحد الاعبياد ad te de mœre, aliisque rebus. Sic Poëta:
Appellatur عَادَ in quod recur/at

observantur festa lumina emissis speculatoribus, procurforibusque,
uſque dum ſeneſceret dies, & crepido ejus jam jam corrueret.
Quum

At cordi ſuetus recurſabat amor

Etiam פֶּסַח *feſtum, cum plurali* واشتغف البه فهو عبد كانه
fracto. Clarius adhuc *Tebiebius* عاد الى قلبك بعد نسبانه
ad Conf. 12. كل ما تذكرته قال الشاعر

عاد قلبي من الطويلة عبد
واعتراني من حبها تسهيد

Quicquid cum adfectu recordaris deat cor tuum postquam oblitus
vocatur פֶּסַח, *quasi ad quod re-* fueras. Sic Poeta:

Redit in cor meum a Tawila adfectio:
Et invasit me expergefactus ab ea amor.

Apparet feſtum ſic dictum quod ma *partic. ſem. a* طالع *promi-*
recurſet menti, ſtatis temporibus. cuit, *prominuit.* مَرَوَّك item
Poſſis etiam derivare a Conſuetu- plur. fr. a مَرَايِد *pabulator, cu-*
dine, & recepto more, quatenus jus Radix est مَرَاك *med. je, ul-*
عاد iteravit etiam uſurpatur tro citroque moveri, מְרַק & מְרַק *Hebrais. Inde ſpeciati-*
pro conſuevit. Sic פֶּסַח *Ar-* crevit, *querere pabulum, pabu-*
mais eſt Feſtum, a פֶּסַח conſue- latum ire &c. & alia alibi ordi-
vit; unde פֶּסַח conſuetudo, ri- nanda.
tus. Sequens طاليع *procur-*
fatores, eſt. plur. fr. a طليعة, *anterior pars exercitus &c. for-*

هَرَمَ النَّهَارَ وَكَانَ جُرْفُ الْيَوْمِ يَنْهَارُ فَلَمَّا
طَالَ ٨ أَمَدُ الْإِنْتِظَارِ وَلَاحِظَ الشَّمْسُ فِيهِ
الْأَطْمَارِ قُلْتُ لِأَصْحَابِي قَدْ تَنَاهَيْنَا
فِي الْمَهْلَةِ وَتَمَادَيْنَا فِي الرَّحْلَةِ إِلَى أَنْ
أَضَعْنَا ١٠ الرِّمَانَ وَبَانَ أَنَّ الرَّجُلَ قَدْ مَانَ
فَتَاهَبُوا ١١

107 هَرَمَ النَّهَارُ *senio confecta fuit lux diurna. De نهاري fluxit, & luxit, alibi dictum. Pulchre figurata lux senio confecta, decrepita, expirans. Apud Græcos & Latinos protritrus usus. Notum ver novum, adultum, senescens &c. Venuste quoque virtus dicitur senescere, itemque laus, fama, fortuna &c. Aulus & Livius L. 5. jamque multa edita strage pugna senescere.*

bat. Verbum كَان *Med. Wav* exponitur parum absuit quin faceret. Nempe semper cohæret cum alio verbo, ut hic cum يَنْهَارُ *corrueret, in fut. 7. ab هاري Med. wav*

*collapsus est. جُرْفُ est margo fluvii, aquæ fluxu exesa, & ad collapsionem inclinata. Hinc pulchra & grandis imago, crepido diei jam jam collapsura; ad occasum pingendum. Præceptum in vesperam dies placuit Latinis, nec non Lux cælo præcipitans. Illud جُرْفُ etiam notat ipsum fluxum aquæ, omnia verrensem, a جُرْفُ نهر *verrit, verrendo asportavit.**

108 كَالْأَمَدِ الْإِنْتِظَارِ *Longa fuit meta expectationis. انتظار expectatio, est Inf. 8. a نظري adpexit, intuitus est; ob-servavit; أَمَد terminus, meta,*

Quum vero longa fieret *meta expectationis*, & sol jam appareret in ciliciis, dixi fociis, profecto nimii fuimus in morando, & protraximus profectionem eo, ut tempus perdiderimus. Liquet virum fraudes struxisse:

Ita-

meta, quæ & مَدْي, voce Latina ferme consona. Sed fortuita hæc consonantia, quum

Origo sit a مَدْي extendit, unde مَدْي pro مَدْي extensio, spatium, & præfertim ultimus

spatii terminus. لَاحِث appa-ruit est 3. fam. a لَاح micuit.

أَطْمَسَ panni; vestes lacerae, vel sordida, est plur. fr. a طَمَس.

Sublimi figura elatum, sol apparens in tritis pannucis, quum jam radians populum lucis, quo amictus incedebat, per tenebras ingruentes quasi in pannos laceros & sordidos convertitur. Sic in sacris sol sacco, vel cilicio, indui dicitur, quum obscuratur, atque atris nubibus involvitur.

109 تَنَاهَيْنَا nimis fuimus.

Est 1. plur. præter. in 6. a نَهَى terminavit; ad terminum perve-

nit; qui dicitur نَهَايَة. Hinc

تَنَاهَى ultimum terminum

attigit. Similiter تَمَادَيْنَا

est 6. conj. a مَدْي in 3. & 4.

conj. moram concessit; toleravit; proprie protraxit & protendit spatium. In 6. perseveravit, iterum a spatio protenso. Sed ea notio hic parum quadrat, non enim dicit, perseveravimus in profectione; sed moras protraximus in profectionem, vel in profectione denuo instituenda. Er-

rat Teblebius quum supplet تَرَكَ, quasi esset, perseveravimus in ommissione profectionis. Si Originem Radicis attendisset, vidisset hic moram tardantis, non autem continuantis.

110 أَضَعْنَا perdidimus. Est

præter. in 1. a ضَاع perit; amissus est. Ab exspirando ductum

suspicio, nam تَضَعُ est

idem quod تَضَوُّع odorem ex-

spiravit; a ضَاع media Wow,

odorem diffudit commota res. Est

فَتَأْهَبُوا لِلظَّعْنِ وَلَا تَلَوْا عَلَيَّ خَضِرَاءَ الدِّمَنِ
وَنَهَضْتُ ١١

tenuis tantum conjectura ; cui
hactenus nihil tribui velim.

زمان tempus est : زمان ut بان

est distinctus fuit : distincte
patuit. Inde ortum distincte,
& dilucide, intelligere, vel ex-
plicare, in formis & دبين & دبين.

Sequens مان med. je, menti-
tus est, falsum dixit, idem quod

كذب كاذب, aliam tamen ha-
bere debet Originem. In Ca-

muso habes, مان يمين

كذب فهو ماين

ومبون ومبان والارض

شقه للزراعة Radix

مين, cum fut. يمين est menti-

ri ; unde mendax triplici forma

مين, مين, & مين. Item

مين est scidit terram

ad arationem, fulcavit. Ad mar-

ginem Gjeubarri annotatum,

والمان لا يهمن السكة

التي يحتر بها

Forma مين non Hamzata, sed

media quiesc. pro je, est vo-

mar quo aratur. Apparet ef-

se Synonymum פורש פורש ;
sculpere, fulcare, incidere, inciso-
ne effingere, & figurare. Vides sic

مان esse finxit, effinxit. Hinc

פסל cum המונה sculptili de-
signat imaginem primis lineis
quasi fictam, efformatam, adum-
bratam. Item מין species. Nem-

pe מין & מין uno succo Radi-
cali gaudent. Apud Arabos

مان, med. waw, exponitur

etiam, suis prospexit de victu,

eosque aluit, & sustentavit : qua-

si dicas, fulcavit, aravit, aran-

do & laborando quæsit. Sed

hoc inter conjectanea reponi

velim.

١١١ فَتَأْهَبُوا itaque para-

mini, vel, instruite vos. Est

imper. in 5. ab اهب paravit

se ad rem suscipiendam. Apud

Hebræos אהב amavit usu tan-

tum, secundario differt. Prima-

rium utriusque videtur esse ad-

spiravit, spirando appetiit, quod

& هب. Sequens ظعن pro-

fectio supra illustratum num. 68.

تَلَوْا respiciatis, curetis, pro-

prie torqueatis vel flectatis vos.

Est fut. in 1. a لوي torfit, &

Itaque ad iter accingamini, neque curetis virentem herbam fime-
to-

& tortus fuit. Ad significatio-
nes diversissimas apud Golium
nostrum rite evolvendas, &
Linguae copiam simul ac pul-
chritudinem percipiendam, te-
neatur 1. contorsit funem. 2. ob-
liquavit caput, & retroflexit.
3. motitavit caudam Camelus,
i. e. intorsit. 4. inficiatus est quod
deberet; i. e. tergiverjatus est,
vel retorsit se, & moras nexuit.
Potest etiam idem hoc manas-
se ex 5. usu, torsit Linguam,
pro inficias ixit. Mendacium di-
xit: cui vicinum & 6. hocce
Torsit a me rem; i. e. dissimula-
vit, celavit. 7. Obtorpuit segnis-
que destitit. Iterum est tergiver-
jatus fuit, & retorsit se. Hoc ef-
ficat constructio per *עני* ab: ut
עלי super 8. dedit, inclina-
vit se iudex ad alteram partem;
& *עני* pervertit. Alio adpectu, 9.
עני est propensus
fuit super eum, amore, adfe-
ctu. 10. *עני* expectavit,
respexit. Plura alias. Hebraum
עני ejusdem esse Originis, jam
indicare coepi in Comment. ad
Jobum. Inde *עני* Leviatba-
ni nomen inditum, serpenti tor-
tuli, docuit Bochartus. Non in-
venustum sequitur Proverbium,
עני viridior

berba fimeorum, pro lamine cu-
jus honestissima species, at indo-
les pessima. Nempe *עני*
Viridis, viridior, dat in fam.
עני, quod hic abso-
lute signat herbam late virentem.
Radix est *עני*
viruit, unde & *עני*
דמן item virens herba: דמן
est plur. fr. a דמן
fimetum; quod & masc. forma
דמן, & דמן finus
accumulatus. Posterior forma in
sacris etiam occurrit: nec non
דמן, pro fimeto. Thema
דמן stercoravit agrum. 2. Ma-
levolentia & similitate laboravit
adversus aliquem. 3. Frequens ac
continuus fuit in aliqua re. Ca-
ve dissona credas, quæ amicis-
sime consonant, & conspirant:
nam cuncta hæcce a fovendo
derivata. Certe fovere agrum,
pro stercorare, nemini ignotum.
Notum quoque fovere quid ad-
versus quem, pro similitate vel
malevolentia affectum esse. De-
nique fovere rem elegantissime
etiam dicitur, qui in ea assi-

١١ وَنَهَضْتُ لِأَحْدَجِ رَاحِلَتِي وَأَتَحَمَّلُ لِرِخْلَتِي

فَوَجَدْتُ أَبَا نَزِيدٍ قَدْ كَتَبَ عَلَيَّ الْكَتِيبَ

يَا مَنْ ١٣ نَحْدَا لِي سَاعِدًا وَمُسَاعِدًا دُونَ

الْبَشْرِ ١٤

لَا تَحْسِبَنَّ أَنِّي نَأَيْتُكَ عَنْ مَلَالٍ أَوْ

أَشْرٍ ١٥

لَكُنِّي ١٦

duus: quin & fovere locum pro frequentare obtinuit.

Sed ne *fortis* quidem illa primaria, quippe quæ Originem debeat appactioni, & invasioni. In præfenti hæc sufficerint. Redeo ad dictum Proverbiale quod Muhammedes consecravit quasi. In Traditione nempe refertur, cum dixisse aliquando,

إِيَّاكُمْ وَخَضِرَاءَ الدَّمْرِ

Caveatis viridem finetorum; rogatumque, quid sibi vellet ista figura, respondisse الجارية

الحسناء من منبت السور

pulchram puellam à malis oriundam. Vides late fundi usum Emblematis, atque jucundos sensus parere. In *confess.* 18. figu-

ravavit Noster, استهوتني

خضرة دمنته لنادمته

inescavit me viriditas fineti ejus ad sodalitatem: cum eo ineundam: i. e. species ejus honesta, liberalis, extus vernans, & virens, quamvis intus pessimam indolem foveret.

١١٢ نَهَضْتُ surrexi. Est

præt. 1. a نهض expandit alas ad volandum, de ave proprie; unde translatio facta ad hominem quum surgit aliquid acturus; itemque ad plantam, quum pullulare incipit.

Sequens أَحْدَجٍ enerarem, est

fut. 1. Phatatum propter ل, ab

torum. Tum surrexi ut jumentum meum onerarem, sarcinasque itineri colligens repperi Abazejdum sellæ camelinæ inscripsisse.

O qui brachium mihi fuisti & adjutor præ reliquis mortali-
libus

Ne existimes me discessisse a te tædio, aut protervia.

Sed

ab حجاج clitellis oneravit camelum. Is راحلة vocatur, forma fam. part. præf. a رجل iter fecit. Plena phrasis est ناقة راحلة Camelus itineri apta: sed, ut fit, Epitheton in jura substantivi sui immis-
sum. حمل sarcinas sustuli: est fut. in 5. ab حمل portavit; unde حمل castra movit, sublati impedimenti paravit sese itineri. رحلة, est migratio, iter, a رجل.

113 عدا factus est; evasit.

Prima notio est mane venit, vel exiit. Inde absolute exiit, evasit; ut راح vesperi exiit, etiam latiore vim adsciscit. Idem in أصبح matutinus fuit, & امسي Vespertinus fuit, admissum.

ساعد brachium, proprie fulciens ساعد; a ساعد, cujus Originem in fulciendo sitam ostensum in Clav. Dial. p. 203. 204. Hinc in 3. ساعد opem tulit alteri, cujus part. ساعد. Seq. بشرى ob metrum, pro بشرى, in genit. a بشرى caro; mortales; humanum genus. دون sub hic valet præ. Nempe citra reliquos, se dat quoque pro, plus quam reliqui: reliquis omnibus promtius, præsentiu/que.

114 تَخَسَّبَن puter. Est fut. paragogicum in 1. conj. اب حسب computavit, putavit, cogitavit حش. Latet adhuc Origo. تَخَسَّبَن discessi te pro a te. Est præf. in 1. a

تَخَسَّبَن

١١ لِكَيْتَنِي مَدَّ لَمْ أَنْزِلْ مِمَّنْ إِذَا طَعِمَ

إِنْتَشَرَ

قَالَ ١٥ فَأَوْرَأَتْ آلُ جَمَاعَةِ الْقَتْلَ لِبِعْذَرَةٍ

مَنْ كَانَ عَتَبَ ١٦ فَأَعْجَبُوا بِخِرَافَتِهِ وَتَعَوُّدِ

مِنْ

نَائِي longe remotus fuit; dij-

cessit ab aliquo. مَلَّالٌ tedium, a

مَلَّ pertesus fuit. Proprie

codus fuit sub cineribus. أَشَرَّ

pro أَشَرَّ ab أَشَرَّ lubentia,

prolubium, letitia exultans. Est

Metaph. a coruscatione fulguris

reciprocato motu exultantis. Ea

iterum notio ab أَشَرَّ crenatim

incidit, & incisus fuit. Cl. Go-

lius confert cum Hebræo אֶשֶׁר,

quod beatitudinem natamque ex

eo letitiam signet. Sed אֶשֶׁר ad

أَشَرَّ reducendum. Hic أَشَرَّ

in malum usurpatur, pro petu-

lantia, protervia, lascivia, ut in

Alcor. بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشَرُّ

imo vero est mendax protervus.

115 مَدَّ inde a quo. Effertur &

مَدَّ. Utrumque pro مَدَّ ex

مَدَّ: Hebr. מָדָה. Potest

quoque resolvi in مَدَّ sive

مَدَّ ex quo. Etiam Camus in

medio relinquit, velutne quis

prius, an posterius. Præfer-

rem nunc posterius, quia pro

مَدَّ مَدَّ abbinq biduum,

etiam dici potest, مَنْ ذَا

أَبْجَدُ الْوَقْتِ يَوْمَانِ ab hoc tem-

pore biduum. Sequens لَمْ أَنْزِلْ

non desino, in fut. I. Sjesmato pro

لَمْ أَنْزِلْ, a نَزَلَ med. waw & je.

Eleganter, inde a quo non desi-

no,

Sed a quo extiti, ex iis sum, qui bene pastus dilabitur.

Prælegique, dixit, inscriptionem hanc catervæ, ut excusaret eum qui incusasset; admiratique ejus astutiam, noxam ejus averruncari petierunt. Deinde iter

no, pro, inde a quo existo.

إِنْتَشَرَ pro إِنْتَشَرَ

dispersus fuit, præt. 8. a نَشَرَ

explicuit. Speciatim venit in

Camelis a pastore dilapsis inter

pascendum. Allusum monet

Tebiebius ad Alcorani textum

فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا

Quum autem gustaveritis, sta-

tim dilabimini. Extat Surat. 33:

vs. 53. ubi sancitur, ut qui ad

mensam Muhammedis accederent,

non molesti confabulatores reside-

rent, sed finita refectioe vere-

cunde recederent. Id venuste huc

traductum.

116 أَقْرَأْتُ prælegi; vel po-

tius legendum dedi, legere feci.

Est præt. in 4. a قَرَأَ legit.

يَعْذِرُ excusaret, est fut. pha-

tatum in 1. a عَذَرَ excusavit:

unde مَعْذِرَةٌ & مَعْذَارٌ عَذَرَ

excusatio. In 2. conj عَذَرَ

speciatim increbuit pro præte-

xere, excusatione falsa uti: ut

in 8. اعْتَذِرُ veram excusatio-

nem attulit. Origo profundissi-

me abdita Hinc inagna no-

tionum sub hoc Themate dif-

crepantia: ut Circumcidere. Fre-

nare. Inflammatione adficere. In-

tegra virginitate esse. Vitiis, pec-

catis, corruptela abundare. Hæc,

& alia, aliis in conjugationibus,

proprietas Radicis propius in-

inspecta conciliabit.

117 أَعْجَبُوا Admiracione

correpti sunt. Est præt. pass.

conj. 4. a عَجَبَ miratus fuit. Ad

خُرَافَةٌ fabula, sic Tebiebius:

حديث خرافة مثل سائر

على السنة الناس

لكل حديث باطل

لا حقيقة له قال ابو

البقا والخرافة الاحاديث

الباطلة المعجبة المضحكة

واصله من خرفت الثمرة

اذا قطعنها فكان

قلبك الاحاديث مختلفة

مقتطمة

مِنْ أَفْنِهِ ثُمَّ إِنَّا ظَعَنَّا وَلَمْ نَذَرِ مَنْ أَعْتَصَفَ
عَنَّا ❖

مقتنطة وقيل معناها
يطرف بها كما يطرف
بالثمرة وقيل هو من
الخرف وهو فساد العقل
لان الخرف يتحدث بما

شاء وقيل اصله ان رجلا
يقال له خرافة اخذته
الجن فلما خلاص منهم كان
يتحدث باحاديث غريبة

Sermo churapha est Proverbium
pervagatum omnium linguis ,
pro omni sermone futili , in quo
veri nihil. Auctore Abulbeka ,
Churapha signat sermones varios,
admirationem & risum moventes.
Origo a significatione Thematis,
quæ est , refecare fructus , tan-
quam si sermones illi diversi ,

refecti. Alii malunt , eo quod
carpantur , quemadmodum carpi-
tur fructus. Alii dicunt a voce
Cbereph , quæ mentis imminutio-
nem signat , fluxisse , quod deli-
rus narret quæ velit. Denique a-
lii Originem repetunt a Viro cui
Churapha nomen , quem rapuerint
Genii ; a quibus elapsus miras nar-
raverit historias. Habes mala
mixta bonis : neque enim quic-
quid Arabs aliquis dixit , con-
tinuo aurum. Quatuor Etyma.
Horum posterius jocularè , quam-
vis Gjeubar. & Phiruzab. id se-
quantur. Prius ni ad secundum
redeat , plane ridiculum. Ter-
tium maxime arridet. Nempe

خُشْرَفَةٌ idem est quod خُشْرَافَةٌ
carptura ; sic enim Camus ,
الخُشْرَفَةُ بها الضم المختصرف

ter instituímus, nesciū quosnam nobis vicarios substituíset.

والمجنني كالخرافة Deus. Similiter Arabes معان الله
vox Chorpba per Damima est quic- معان وجه & Confugium Dei,
quid fructuum decerpitur, & re- & الله Confugium faciei Dei, pro
jecatur; ut & Churapba. Jam
vero Carptura figuram præbet
fabellarum, omnisque sermonis qui
risum moveat. Præbet & calum-
nia; unde جني عليه جناية
carpsit super illo carpturam, i. e.
fabulas & calumnias de eo sparsit.
Confer porro, quæ ad Jobi 27:
6. & 29: 4. producta. Sequens
تغوثوا confugerunt ad Deum,
est præt. in 5. conj. a عون
averruncavit, confugit ad Deum
averruncum. Sic Hebræis נח
& נחמ. Infert confugium tan-
quam ad נח robur, aut נחמ
arcem, sub solenni formula
נחמ Arx, vel Robur meum

Deus. Similiter Arabes معان الله
Confugium Dei, & معان وجه
Confugium faciei Dei, pro
avertat hoc Deus. آفة noxa,
est a radix أوف & أيف
corrupta fuit leges. calamitatem
passa est. De rad. ظعن
profectus est, supra actum; ut
& de نرى scivit, proprie
discriminavit. إعتاض substi-
tuit, est 8. a عاض med. waw,
commutavit quid cum alio. Sen-
sus est, nesciebamus, quosnam
pro nobis denovo sibi ludendos, &
emungendos, sumisset.

F I N I S.

المقامة

الخامسة الكوفية

الْحَارِثُ بْنُ هَمَامٍ قَالَ : سَمَرْتُ
 حَدَّثَ بِالْكُوفَةِ فِي لَيْلَةٍ أَدِيمَهَا
 دُو لَوْنَيْنِ وَقَمَرَهَا كَتَعْوَيْدٍ
 مِنْ لَجَبَيْنِ مَعَ : بَرْقَةٍ تَهْدُوا بِكَبَانِ الْبَبَانِ
 وَسَحَبُوا عَلَيَّ سَحَابَانِ ذَيْلِ الْبَسْبَانِ
 مَا

1 Cufensis inscriptus hic confessus, ab urbe كوفة Cufa, quæ est Iracæ Babylonicæ. De verbo سَمَرٌ redeatur ad Conf.

4. num. 36. Elegantissime figuratur Nox cute versicolori. Dicitur nempe أديم النهار cutis diei, pro ejus diffusione, & expansa albedine: confimiliter أديم الليل cutis noctis, pro ejus diffusa nigredine. Ea nunc دُو لونَيْنِ duobus coloribus prædita pingitur, ob splendorem

lunæ nigredini interlucam. Illi Lunæ, utpote crescenti, tribuit similitudinem amuleti argentei.

Vox كَتَعْوَيْدٌ est infin. 2. a عَادَ

media Vaw, confugit & quidem speciatim a mala re ad Deum; ut visum conf. 4. num. 120.

Hinc عَوَدٌ fecit confugere ad Deum, averruncandi mali ergo: & عَوْدَةٌ Amuletum. Ejus descriptionem, simulque comparationis ansam, tradit Teblebius, quum

CONSESSUS QUINTUS.

C U F E N S I S.

Arravit Harith Ibn Hemnam, Cufæ aliquando obit
confabulationem vespertinam in nocte versicolori pel-
le prædita, & cujus luna amuleti instar argentei
renitebat; cum fociis qui lacte eloquentiæ erant
enutriti; & super ipsum Sehbanum oblivionis syrma trahebant.

Non

شکل من فضة
يستول مستدير استدار
القمر وبعض الدائير
فارغ على صورة النعل
التي تنعل بها الفرس ثم
يربط بخط ويعلق في
عناق الصبيان للحفاظ
وبعضهم ينقش به كتابة

figuram argenteam, cujus fabri-
ca rotunda instar Lunæ, nisi quod
pars circuli vacua, ad modum so-
læ ferreæ qua calceantur equi.
Hæc filo adalligatur & appendi-
tur collis puerorum ad averrunca-
tionem. Nonnulli scriptura eam

infulpunt. Ad كجبن argen-
tum teneatur esse formam dimi-

nutivam, a rad. لجن lento-
rem habuit viscosum & ductilem.
Poëtas argenteam facere Lunam
nemini ignotum.

2 رفقة societas pro fociis
لارتفاق بعضهم
quia innituntur alii aliis.

نردوا nutriti erant, est præ-

pass. in 1. conj. ادا aluit,
nutrivit, præsertim lacte infan-
tem. Dexterrime ergo locatum

nunc verbum. لبسان lac i-
dem cum كبن, nisi quod
للادميات خاصة prius veniat

in humanis speciatim, quum po-
ste.

مَا فِيهِمْ إِلَّا مَنْ 3 يَحْفَظُ عَنْهُ وَلَا يَتَجَعَّلُ
 مِنْهُ 4 وَيَمِيلُ الرَّفِيقُ إِلَيْهِ وَلَا يَمِيلُ عَنْهُ
 5 فَاسْتَهْوَانَا السَّمَرُ إِلَيَّ أَنَّ تُغْرِبَ الْقَمَرُ
 6 وَغَلَبَ 7

sterius usurpetur **الادمبات** in humanis aliisque
 ut Tebl. observat. Radix **لبن**
 inter alia notat *propinavit lac &
 lacte abundavit.* Origo est a
لبن albus fuit. **يَبَانُ** *facundia,*
eloquentia, proprie signat fa-
cultatem distincte animum suum
explanandi. Inde in 4. est **ابان**
ابان *distincte exposuit,* & in-
telligendum dedit. Hac facul-
 tate nobilitatus **Sebbanus**, qui
 plenius **وايل**
Sebban-Wajilus **العرب**
 يضرب فيه المثل في الفصاحة
Eloquentissimus Arabum, unde
Proverbium ductum in laudanda
alicujus facundia. Cum **Parono-**
masia figuratum, *Trabebant Syr-*
ma oblivionis super Sebbanum;
 id est, *memoriam ejus oblitera-*
bant, & *delebant.* Pulchrior
 est imago, quam prima fronte
 apparet. *Trabere ذيل* laci-

niam, *vestem laciniosam,* & *ul-*
tra talos promissam, adfert magni-
 ficentiam, & pompam. Sic *con-*
sess. 4. num. 5. habebamus, Tra-
bere vestes opulentiae. Ad eam
 rationem *Trabere Syrma Elo-*
quentiae dici potest, qui magni-
 ficus in Oratione incedit. Jam
 vero *Syrma humi tractum delet*
vestigia. Hinc arseptum, *Tra-*
bere Syrma oblivionis super ali-
quem; pro *Eum prae se delore.*
سحب est **סחב**, traxit humi,
 itemque, *vehementer odit, bibit-*
que, q. d. *avidè traxit.* **ذيل**
 est a **ذال** *med. je,* la-
 xus pependit. Convenit cum
شال & **سال** *med. waw*
prae laxitate pendulus fuit. Hinc
שורים non fimbriae, sed laciniae
 laxiores: ut in *de Defect. & clav.*
Dial. indicatum. **فَسْبَانُ**
 oblivio, a **נשי** *نسي*, sive
נשי, oblitus fuit.

3 *A quo profici posset* **يَحْفَظُ**;
 fut.

Non erat in iis nisi ex quo profici posset, & a quo caveri non necesse esset; atque in quem amici inclinarent, haud sane a quo declinarent.

Et fascinauit nos confabulatio illa nocturna usque dum luna

fut. pass. 1. ab حَفَظَ asservavit, memorie mandavit: unde proprie esset, a quo memoria mandari & disci, multa possent.

يُنَحَقُّ caveretur, est fut. pass. 5. ejusdem Radicis, cujus

5. conj. نَحَقَّ valet, semet conservavit, cavet sibi. Nihil erat in illis vitii, aut mali moris, unde contagionis aliquid timeri posset.

4 رفقت رفقت socius, est forma

رفقت رفقت a رفقت juvit, profuit; proprie, fulcivit. يميل

inclinaret, est fut. in 1. a rad.

مال med. je, cujus diversa

Syntaxis venuste propensionem & aversionem simul nunc infert. Nempe inclinari ad, adfert amorem; ut ab contra, odium. Vides quomodo contrariae significationes, quas vocant Lexicographi, existant, ut cum رغب

notare dicitur velle, & nolle. Qui sine judicio Linguas tractant, turbare solent in tali-

bus, & nescio quæ mostella sibi fingere pugnantium notionum, quum si constructionem attendas suavissima sit pax & concordia. Nempe carent Hebraei, Chaldaei, Syri, Arabes verbis compositis per praepositiones, nec formare possunt inclinare, & declinare, nisi per clinare ad, & ab. Similis ratio in reliquis. Quanta hinc cum copia, tum diversitas, significationum efflorescere debuerit sub singulis Radicibus, facile intelligent, qui copiam simul, simul diversitatem, quam compositio in Linguam Graecam, Latinam, vernaculam cujusque, infudit, attenderit.

5 استهوي fascinauit.

Proprie impulit in هوي adfectum vehementiorem. Est

prat. 10. a Radice هوي

ex alto decidit, deorsum latus fuit cum impetu. Inde inter alia succrevit, cupere, cupiditate ferri in aliquid. Quid commune habeat cum הרה, & הרה,

ad Job. 6: 2. tactum. غרב

occidit, est عرب. De غلب vici

وَعَلَبَ السَّهْرَ فَلَمَّا رَوَّفَ ۚ اللَّيْلُ الْبَهِيمَ
وَلَمْ يَبْقَ إِلَّا النَّهْوِيمَ سَمِعْنَا مِنَ الْبَابِ
نَبَأَهُ مُسْتَبِجٍ ثُمَّ تَلَتْهَا صَكَّةٌ مُسْتَفْتِحِ
فَقُلْنَا

vicit dictum ad conf. 2. p. 116. densiores tenebras expandit nox.

سَهْرٌ ^١vigilia, insomnia, est a سَهَرٍ Nempe رَوَّافٌ velum tentorio

pervigil fuit ^٢סתר.

6 Elegans figura, qua ver- ^٣prapansum, a Poetis datur No-

bum رَوَّفٌ demisit velum, est

cti. Sic in Diw. Hud.

إذا ما الليل ادبي رواقه

Quum nox admovit velum suum.

Iterum

وجئ عليك الليل دان رواقه

Et obtexit te nox, cujus impendebat velum.

Dicitur etiam, cepi noctem nocturnis me involvens exii. Sic
روافا velum, pro tenebris Poeta

فَجَاءَنِي بِقَمِيصِ اللَّيْلِ مُسْتَنْتَرٍ
يَسْتَعْجِلُ الْخَطْوُ مِنْ خَوْفٍ وَمِنْ حَذَرٍ

Et venit ad me indumento noctis se integens,
Celerans gressum præ metu & timore.

na occideret, & vinceret vigilandi pertinacia. Cum itaque tenebras veli instar expandisset nox obscurissima, nec quicquam rellaret, quam dormituriens nutatio, audivimus ab ostio vocem latratum cientis, quam secuta mox pulsatio aper-

Sequens **بِهِمْ** admodum ingeniose hic locatum, notat enim & nigrum, & unicolorem. Supra induxerat gemino colore præditam noctem, quod sublustis esset, manente Luna. Ea autem remota, nox Unicolor, eademque nigerrima, facta.

يَبْقُ remanebat, est fut. 1. per Apocopen, ob **يَبْقِي** pro لم a **يَبْقِي** mansit. **تَهْوِيْم**

nutatio, est infin. verbi **هَوِيَ**, quod formatum in 2. conj. ab **حَرَكَ هَامَتَه** caput, q. d. motitavit caput, nutavit somnolentus.

نَبَاَةٌ vel **نَبَاَةٌ** vox submissa, murmuratio. Radix **نَبَا** submissam vel occultam vocem misit canis. Ille canis conturbat imperitiores, quasi latratum proprie adferret Radix. Atqui canis tantum exempli causa appositus, quod nulum animal murmura, & sum-

missum illum sonum, qui per **نَبَا** exprimitur, magis frequentet. Illud **نَبَا** valet quoque خبر indicavit, annuntiavit; & in 2. **نَبَا** prophetavit, **نَبَا**. De Origine alias. **مُسْتَنْبَح**

latratum ciens, ad latrandum provocans, est part. 10. a **نَبَح** latravit. Morem Arabiæ pandat Teblebius: **كَانَ** الرجل اذا ضل بالليل في البادية حاك بصوته نباح الكلب فان كان قريبا من العيران لمحت لنباحه كلاب الحي فيسمع اصواتها فيقصد الحي Quum aliquis noctu oberrat in deserto solet voce sua imitari latratum canis, qui si propinquus sit locis habitatis relatrant latratui ejus canes vicinitatis. Horum ille voces audiens, illuc contendit. Adde quæ ad Job. 31: 32.

produxi. **قَلْبَهَا** secuta est eam,

فَقُلْنَا مَنْ : الْمَلِمَّ فِي اللَّيْلِ الْمَدْلِهِمْ قَالَا
يَا

eam, est prat. faem. in 1. a نلّا
ult. waru , & je , secutus est ;
item legit , meditatus est , quasi
persecutus est ; nec non residuus
fuit , superfuit. Omnia a הלל
suspendit , suffixit , per usum
intransitivum , quod qui sequitur
tanquam appendet , & adfixus

haeret. صكّة a صكّ

percussit , hic est ضربة
percussio , pulsatio. In Lexico
Cl. Gol. exponitur vebementia
meridiani aestus. Scilicet Sol ,
meridies , dicuntur percutere.
Ita אש צרבת Ignis percutiens

in Proverbiis. מִסְתַּפֵּחַ

hic est طالب فتح الباب

petens aperiri portam , a فتح

פתח aperuit. Quod in Lexico ex-
tat , explicari voluit difficiliora Co-
rani loca , hinc ductum , q. d. clau-

sam talium locorum portam sibi
aperiri petiit. Observetur , sæ-
pe a Lexicographis notiones sim-
plices , si vulgo satis notæ sint ,
omitti , ususque secundarios ,
& figuratos , magis indicari.
Hinc multa caligo hominibus
nostris offusa. Parum sapit , qui
e Lexicis solis sapit.

8 الْمَلِمَّ adventans , visi-

tans. Est part. 4. a لَمَّ collegit ,
in unum redegit ; item accessit :
divertit in hospitium. &c. &c.

Hinc مَلِمَّ absolute teritur ,

pro نازير hospite , & نازيل

visitante. Ejus faem. مَلِمَّة

infortunium , casus fortunæ du-

rrior , plane ut فَاَنْزَلَتْ. Plena

phrasis extat in Hamafa

مَا تَغْتَرِبْنِي مِنْ حُطُوبِ مَلِمَّةٍ
إِلَّا تَشْرِقْنِي وَتُعْظِمُ شَأْنِي *

Non invadit me quicquam ex negotiis visitantibus ,
Quin nobilitet me , & illustret statum meum.

Con.

riri sibi postulantis. Cui nos; quis hoc noctis tam tenebri-
cosæ huc adventans? Et ille,

O

Confimiliter ^٢ خَطَبَ مَلِم

Negotium visitans, absolute ef-

fertur ^٢ مَلِم visitans; idque pro

gravioze malo, quod necopinanter obruit, frequentatur. Sic Ispahanens. in Hist. Salad.

مَا عَرِي مِنَ الْمَلِم

وَالْخَطَبِ الْمَدْلَهْم

Quod invasit gravioris mali, &

negotii tenebricosi. Et يَكُون

لَهُ هَذَا الْمَلِم غَيْرَ مَوْلِم

Erat ei hoc gravius malum ne-
tquam doloriferum. Hinc per-
cipies, quid sibi velit Glossa

apud Cl. Gol. qua ^٢ مَلِم dicitur

notare شديد, grave, du-

rum. Sequens مَدْلَهْم te-

nebricosus, est part. formæ 4.

Quadrilitera; 2 مَدْلَهْم tenebro-

sus; secundum Tauriz. ad Ha-
masa كلمة منحوتة من

اصلين الادام والادهم

فجميع بينهما للمبالغة

كما قالوا للسارق

قمرضاب من القرض

والغضب وهما القطع

Vocabulum derivatum a gemina
radice Dalama & Dabama Ni-
grum signante; compositione facta
ad intensiorem; quemadmodum
Latro dicitur kirdâb, a karada,
& kadaba, quæ scissionem desi-
gnant. Ex Ispahanensi hinc ha-

bebamus modo مَدْلَهْم

Negotium tenebricosum. In Hist.
Tamerl. pag. 236. figurantur.

كتايب مدلهمة

Copia nigra, quæ scilicet no-
ctis vel nubis instar densæ, om-
nia opplent, & involvunt. Ple-
nam imaginem subjicit pag. 133.

وكانت عساكرها جمّة

ولبالي كتايبها السود

مدلهمة حتي قبل ان

من جملة عساكرها الثقيل

كان ثمان مائة قبل

Erantque Copiæ ejus abundantif-
simæ, & Noctes turmarum ejus
nigrarum tenebricosissimæ; sic ut

يَا أَهْلَ ۝ ذَا الْمَقْنِيِّ وَقَبِئَتْكُمْ شَرًّا *
 وَلَا ۝ لَقَبِئَتْكُمْ مَا بَقِئَتْكُمْ ضَرًّا *
 قَدْ ۝ دَفَعَ اللَّيْلُ الَّذِي إِكْفَهَرَّا *

إلي

proditum sit e summa gravis il-
 lius exercitus fuisse octingentos
 Elephantos. Nempe densum ex-
 ercitus cum Nocte comparant
 poëtæ; unde ansa captata, in
 stilo cothurnato, ad Noctes e-
 exercituum tenebrosissimas indu-
 cendas. Etiam in Sacris co-
 gnita figura, qua de alias.

وَأَهْلُ ۝ populus, vel potius
 Domestici, familia, ab أَهْل
 tentorium. مَقْنِي, pro مَقْنِي,
 mansio, speciatim, quæ incolæ
 contenti sint, & gaudeant. Radix
 غنِي sufficiens & contentus
 fuit. Inde dicunt inter alia,
 غَنِيَتْ بِالْمَكَانِ
 contentus fui loco, pro subliti,
 ibique sedem fixi. وَقَبِئَتْكُمْ
 prohibeamini, a malis, est præter. pass.
 In 1. conj. a قَبِي custodivit
 rem vel vestem ab inquinatio-
 ne, superinducta alia re vel veste.

Hinc وقاه الله protegat,
 servet eum Deus. Ejus imperat.
 ف prima & ultima per quietem
 suppressis. Hinc Surat. 3: 188.
 فَتَقْنَا عَذَابَ النَّارِ Et

شَرًّا ۝ serva nos a pœna ignis.
 شَرًّا ۝ propter metrum, pro
 a nom. شَرٌّ malum: proprie
 Scintillatio: ut alibi monstra-
 tum.

١٥ لَقَبِئَتْكُمْ incurrat. In præter.
 ١. a لَقِي obvium habuit,
 occurrit, incidit in aliquid; vi-
 dit. Significatio reprehendendi,
 quæ apud Golium primo loco
 comparet, ab occurrendo tra-
 cta: dicitur enim لَقَاهُ
 بِمَكْرُوهُ occurrit ei cum
 re ingrata i. e. excepit eum cum
 ١٧٦

O familia domum hanc colens, mala prohibeamini,
Nec noxam, quoad superstites eritis, incurreritis.
Compulit sane hæc nox longe spiffiffima,

Ad

indignatione & ira. Hinc absolute **لَقَا** Exceptit eum, occurrit ei, pro reprehendit, castigavit &c. Sequens **بَقِيْتُمْ** superstites fueritis, item præf. 1. a **بَقِي** reliquus fuit, mansit, continuavit. Est potestas secundaria, a **بَقَا** respexit, observavit; quasi dicas respectus, vel observatus, fuit. **ضَرَا** pro **ضَرَا** noxa. Radix **ضَر** **ضَر** nocuit, læsit, ejusdem Originis cum **صَر** fortius strinxit, pressit ad stridorem usque &c. Hinc **ضَرَّة** crumena, loculus, pecuniæ condendæ; ab adstrictione: Is Hebraice est **צָרָר** unde figuratum Job. 26: 8. **צָרָר מִים בְּעֵבִיר** instringens aquas in nubibus suis. Consule **ضَر** regnat speciatim usus obtrectandi, & emulandi, contendendi ex

Zelotypia, quæ vocatur **ضَرَارٌ** & **ضَر**. Hinc **ضَرَّة** **ضَرَّة** est mulier quæ cum alia communem habet maritum. Sic 1 Sam. 1: 6. Et irritabat eam **אֲחֻזָּה** æmula ejus. Tale conjugium vocitatum **ضَر** æmulatio; unde formula, **نَكَحْتُ عَلَيَّ** **ضَرَّة** Ducta fuit super æmulatione, i. e. alteri uxori fuit adjuncta. Usus pervetustus a Moysæ adhibitus Lev. 18: 18. Non capias mulierem ad sororem ejus **אִשָּׁה אֶחָת**. i. e. Unam ad alteram **לְצָרָר** Polygamiam committendo. Hanc explicationem & Res, & Lingua, postulant; nam part. 4. conjug. **مُضَرٌّ** est polygamus; & **مُضَرَّة** est mulier quæ polygamorum tenet.

II **دَفَع** trufit, hic eleganter notat impulit, compulit. Ea
K 3 via

إِلَيَّ ۖ دَرَاكُمْ شَعْبًا مُّقْبِرًا
أَخَا

vis cum *prapof.* إِلَيَّ *ad fere*
existit : ut *عن* *a* infert de-
pulsionem. Etiam pro dare, lar-
giri, sæpissime venit. Origo
eadem quæ cognati دَفَقَ
دَفَقَ, qua de alibi. Verbum
اكْفَهَر, in IV. forma qua-
drilitera, expositore Teblebio, est
تَرَاكُمْ ظَلَامَةً وَاشْتَدَّ
يُقَالُ اكْفَهَرُ الرَّجُلُ

اذا عبس والسحاب
اذا اسودّ وركب
بعضه بعضا

Compactæ & vebementiores fuere
tenebræ. Usurpatur quoque in
vultu austero; itemque in nubi-
bus, quum nigrescunt, aliæque
super alias compinguntur. Con-
fer quæ Cl. Gol. in Appendice
exhibet. In *Hamas* extat

تَلَقَّاهُ بِوَجْهِهِ مُكْفَهَرٍ

Excepit eum vultu austero

Confiniliter in *Hist. Tamerl.* p.

اكْفَهَرَتِ الْوُجُوهُ ۱۱۵.

austeritate contracti sunt vultus.

In *Moallekât* figuratur جبل

امرعن مكفهَر Mons pro-

minens, inaccessus. Quo adspe-
ctu *Epitheton* illud sumi debeat
disceptant Arabum Critici; aliis
ab austeritate accessum abnuente
illud arcessentibus, aliis a com-

pacto, *Verticibusque* aliis super
aliis aggesto.

12 دَرَاكُمْ *septum vestrum.*

دَرَيٌّ ; دَرَيٌّ, pro

دَرَيٌّ, *ven-*

tilavit, sparfit. Ejus 10. اسْتَذَرِي

Umbram quæsit ab arbore,
præsidium, protectionem ab ho-
mine.

Ad septum vestrum, hominem impexum, & pulverulentum.
Fra-

mine. شَعَتٌ est Adjectivum

verbi شَعَتٌ dispersus fuit ;

speciat: Capite pulverulento, & capillo fuit disjecto. Audi Teblebium

شَعَتِ أَي ثَايِرِ الرَّاسِ

وَالشَّعَتِ تَغْبِيرِ شَعْرٍ

الرَّاسِ لِقَلَّةِ الْغَسَلِ

وَالْإِدْهَانِ وَاصِلِ الشَّعَتِ

التَّغْرِقِ كَمَا يَتَشَعَّتِ

رَأْسُ الْمَسْوَاكِ يُقَالُ

الْمِ الْمَلَّةُ شَعَتَكَ

أَي جَمَعَ أَمْرَكَ

الْمُنْتَشِرِ وَالرَّاسِ

إِذَا لَمْ يِدْهَنْ تَفْرَقْ

شَعْرُهُ قَالَ صَلِّعْ

لَعَايِشَةُ مَا لِي أَمْرَاكِ شَعْنَاءُ

Vox designat disjecti capitis hominem ; nam radix infert capillorum capitis disturbancem ex defectu lavandi , unguendique. O-rigo est a dispersione ; veluti quum summitas dentifricii spicatum dividi-tur. Hinc formula : recolligat Deus disturbancem tuam , i. e. restituat res tuas dissipatas. Nem-

pe quum caput non ungitur disturbantur crines. Sic Propheta b. m. ad Aisjam , Quid mihi ? quod videam te disjecto capite ?

Vides quid tibi velit شَعَتٌ apud Cl. Golium ; pro negotio disperso : itemque pro Tumultu. Ea notio in 2. conjug. crebra ,

ubi شَعَتٌ tumultuari , & omnia fusque deque miscere valet. Eleganter etiam Ispahanensis in vastationem regionis

العسكِرِ شَعَتٌ exercitus disturbavit ejus culturam. Ultimum شَعَتٌ pulverulentus , est part.

conj. 9. a غَبِرَ abiit , preterit , in Origine idem quod غَبِرَ

غَبِيرٌ. Ejus derivatum غَبِيرٌ

puleis , qui غَبِيرٌ & غَبِيرٌ nec non غَبِيرٌ. Hinc in II. غَبِيرٌ pulverem excitavit ; pulvere in-

quinavit : & in IX. اَغْبِرْ

pulverulentus fuit. Amat transferri ad inopiam , sterilitatem , omnemque adeo calamitatem vite. Ansam usus latissime fusi-

te-

أَخَا ١٣ سَفَايَ طَالٍ وَأَسْبَطَرًا *
حَنِّي

teneas velim ex Moallekât

أَسَدٌ فِي اللَّقَاءِ دُوَّ أَشْبَالٍ
وَرَبِيعٌ إِنْ شَنَعَتِ الْغُبَرَاءُ

Leo in conflictu, succinctus scymnis :

Et vernam pluviâ ferens, quum fœdus est annus pulverulentus.

Ubi Scholiaſtes	الغبراء	مطرها ونباتها
السنة الشديدة		<i>Pulverulentum absolute intellige, annum sterilitate gravem. Is ita dictus ob paucitatem pluviæ & germinis. Plene in Hamasa</i>
سميت غبراء لقلة		

أخو الشتوة الغبراء والزمن المحل

Frater byemis pulverulenta, & temporis sterilis.

Ibi Tauriz.	الشتوة الغبراء	فبهيج الغباري
التي تهب فيها		<i>Hyems pulverulenta est, in qua flant venti, & terra arefacta excitatur pulvis. In Div. Hud. granditer</i>
الرياح والارض يجابسة		

إذا اغبر أفق وهبت شمال
أنت الربيع وأنت الشمال

*Quum pulverulentum stat cœlum, & stat Aquilo ;
Tu verna pluvia, tu unicum præsidium.*

Ibi-

Fratrem peregrinationis, quæ sane longa & exporrecta est.
Do-

Ibidem iterum

لَا مَا أَغْبَرَّ اسْمِي عَصَاب

Quum pulverulentus est fuscus & stringens annus.

Hoc est quum sterile sævit tem-
pus. Dicunt quoque أَغْبَرَّ

pulverulentus fuit, absolute, pro
inopiam & sterilitatem patitur: &

أَغْبَرَّ عَيْشَهُمْ أَي تَكَدَّرَ

Pulverulenta facta est vita eo-
rum, quum turbida redditur &
adversa. Vides, quis hicce

أَغْبَرَّ pulverulentus; non
simpliciter, sed figurate nunc ca-
piendus.

13 أَخَا سَفَارِي Frater

itineris. Arabifimus, pro in iti-
neribus faciendis perpetuus; nam,
ut Tebleb. monet, الْعَرَبُ

تَقُولُ لَخَو كَذَا إِذَا

يَلَانِزِمُ ذَاكَ Arabes dicunt

Frater rei, quum ei perpetuo in-
baeret. سَفَارِي est infin. 3.

سَفَارِي iter fecit cum aliis; a

Rad. سَفَرٍ cujus notiones

valde diversæ, Everrere pul-
verem; abradere; capistrare;
componere litem, scribere librum;
illucere; retegere vultum; aper-
to vultu conspici; iter facere; pro-
ficisci. Omnia hæc a rafone pul-
veris orta, per eam in Harmo-

niam reducenda. اِسْبَطَّرَا
exporrectus fuit, ob metrum ad-

scito Eliph ad finem, pro اِسْبَطَّرَا
in forma IV. quadrilitera, a

اِسْبَطَّرَا exequendo mandato
præfuit; curavit. Hoc secun-
darium, ab exporrecto, ut sic
dicam, impetu, & studio, quo
quis se, viresque suas, super rem
aliquam extendit. Ita اِسْبَطَّرَا

Leo se exporrigenens ad impetum.

Est proprie Epiteton لَيْت

Leoni additum: nam اِسْبَطَّرَا
in Camuso est المَاضِي الشَّهْمُ
omnis strenuus, & animosus;
quasi dicas, exporrectum. At

L جَمَالٌ

حَتَّى ١٤ إِنَّنِي مُحْقُوقًا مُضْفَرًا *

مِثْل ١٥ هِلَالِ الْآفِقِ حِينَ أَقْتَرَا *

وَقَدْ

جَلَسَ مُحْقُوقًا sunt ca-
meli per terram exporrecti & late
procumbentes. Ex سبط
aequaliter porrectus fuit, & سطر
lineavit, conflatum videtur.

١٤ إِنَّنِي reversus est.
Est prat. 7. a ثني plicavit, fle-
xit, duplicavit; سَلَاة. Sic ac-
cipit Teblebius, per رجع عاد
rediit, reversus est, explicans.
Mallem tunc, evasit, factus est,
nam verbis redeundis ista vis tri-
bui solet. Mihi tamen hic com-
modius videtur, & nervosius
simul, complicari, inflexo cor-

pore esse. Succinit مُحْقُوقٌ
in unum contractis capite & pe-
dibus curvatus; quod est part.
conj. 12. ab حقف curvatus
procubuit in arena. Utitur quo-
que Noster conj. 25. نَمَّ إِنَّهُ

وَأَجَرْنَتْهُمُ مَقْفَقًا

Deinde consedit illo capite & pe-
dibus in unum recurvatis, seque
contraxit tremulus. مُضْفَرًا

pro مُضْفَرًا, ob metrum,
est part. conj. 9. a صفر
sibilavit; vacuus fuit. In 2. fla-
vidum, pallidumve, fecit: in 9.
& 11. valde flavus, vel pallidus
fuit. Inde أَصْفَرٌ flavus, pal-

lidus: & صَفْرَاءُ flava bilis.
صَفْرٌ flavedo, pallor. صَفْرٌ

Morbus ventris quo pallefcit fa-
cies. Item Vernis a quo fame-
lici ventrem pungi putabat A-
rabum vulgus. Vocatur etiam

سَرْپَنَسُ الْجُوعِ Serpens
famis. Nempe صَفْرٌ Sefer
proprie est inanitas, vacuitas;
ut in formula proverbiali, صَفْرٌ

الْأَنَاءِ

Donec evasit pedibus & capite in unum contractis recur-
vus, & præpallidus,
Ad instar lunæ in horizonte quum primulum emicat.

Is

الاناء inanitas vasis, id est,
interitus pecorum; quum usus
vasorum cessat. Pessima Serpens
enimvero inanitas ventris. Po-
tuit etiam a Pallore faciei sic
dici; & fabella illa de Serpente
famis haud dubie orta a Lum-
bricis intestinorum. Noster مصفر
præpallidus, significat inedia, in-
optia, miseria omni eneatum.

15 مثل instar. Est pro-
prie accusat. a مثل simili-
tudo מִשַּׁל; a مثل similis
fuit: q. d. ad similitudinem.
صاحب Luna nascens, هلال
ثلاث لبال فما دونها
trium dierum & inferius, ut Te-
blebius monet. Reliquo tempore
هلل vocatur. Radix هل
افترأ splenduit. ob ka-
fiam pro افترأ micuit; est
prat. 8. a فر fugit. Item
inspexit os, ut ex dentibus co-

gnosceret atatem. فرأ talis
inspectio: & locus oris qui inspi-
tur. Inde proverbiali formula
فرأ عينه Oculus ejus
dentis inspectio est: i. e. solo as-
pectu dignoscitur quid intus gerat.
Pulchre Haririus conf. 18. ite-
rum Abazeidum inducens مذ

اغبر العيش الاخضر
وانور المحبوب الاصغر
اسود يومى الابيض
وابيض فودي الاسود
حتي مرثي لى العدى
الانزف فحبذا الموت
الاخمر وتلوي من
تروى عينه فرأ
قرجمانه اصغرأ

A quo pulverulenta evasit vita
viridis, & avertit se amicus fla-
vus, aurum, niger factus est dies
meus albus; & albuere tempora
capitis nigra, consenui, adeo ut
me comploraverit inimicus castus;
& amabilis mihi sit mors rubi-

- وَقَدْ ١٦ عَرَا فِنَاءَكُمْ مَفْتَرًا *
 ١٧ وَأَمَّكُمْ دُونَ الْأَنْسَامِ طَمَرًا *
 ١٨ يَبْغِي قَرِي مِنْكُمْ وَمُسْتَقَرًا *
 ١٩ قَدْ وَنَكُمْ

cunda. Pullus autem mihi ad-
 heret quem videtis ; oculus ejus
 inspectio ejus ; & interpret ejus
 pallor ejus. Hinc assumtum in

8. conj. افترّ nudavit dentes
 ad inspectionem oris : unde mox
 succrevit, reniduit, ore reniden-
 ti risit. Illustri figura Haririus

conf. 27. افترّ نغمر الضوء

Reniduit os apertum auroræ. Hac
 anfa figuratum افترّ البرق
 micuit fulmen, proprie reniduit
 nudato quasi dente. Item افترّ

الهلال Reniduit Luna nas-
 cens ; ut hic. Comparatio illa
 curvitatē simul & pallorem am-
 plectitur. Origo Radicis فتر
 est fidit. Inde ductum findere
 os, pro inspicere dentes : & alio
 flexu fugere.

١٦ عرّا accessit ; supervenit
 beneficii quid captans. Ipsa Ra-

dix, quæ præterea apud Cf.
 Golium valet deseruit, destituit

socium : & passiva formā عري

Paroxysmo febrili ejusve tremore
 correptus fuit. Harum notio-

num Origo pendet a عري

فناؤ nudus fuit, nudavit. فناء

atrium, locus patens ante habita-
 cula. Hinc pulchra formula in
 Hamasa سهل الفناء

facilis atrii, pro hospitali
 qui neminem ab atrio suo
 aspellit. Descendit a فناء

vertit, obvertit faciem quaquav-
 ersum, nam, ut Teblebius notat
 فناء الدار ما احاط بها

من الارض وقرب منها فتحته
 قال ابو البقا فنا الدار

من امنده من جوانبها معها

Phena alicujus domus dicitur
 quicquid terre eam proxime am-
 bit,

*Is sane ad aream vestram accessit omnium indigus:
Vosque præ ceteris petivit in universum omnibus.
Desiderans hospitalem cibum a vobis & hospitium.*

Ha-

bit, & defendit. Abulbeka ait, quicquid de lateribus ejus quaquaversum extenditur. Cum Hebræo פנה etiam concinit قني, quatenus valet evanescere, perire, decrepita etate esse. Nempe פנה היום conversio diei, est inclinatio ejus ad occasum. Hinc occidere, evanescere, disparere, disperire. מעטר indigus porro, pro מעטר, est accusat. a מעטר, part. 8. a עטר ulcerosus, scabiosus fuit: unde in 8. اعטר indiguit nec ausus fuit petere. Sic מעטר mendicum signat verecundiolem, qui aperte petere non sustinet. In Alcor. Sur. 22: 37. اطعموا القانع والمعتر Cibate parvo contentum, & verecundum mendicum.

17 امكم petivit vos. Est ipsa Radix, cum suffixo. Exponitur per قصد recta tendit; contendit; intendit. I-

dem Hebræis fuit אדם, & אדם. Sequens انما in Camuso declaratur والجن والانس او جميع ما علي وجه الارض Creatura; & demones hominesque: aut quicquid super facie terræ. Vocabuli Radix non compareret: unde nec de Origine judicium promptum. طرا pro طرا universum; a طر secuit; cujus derivatum طرس est ora, extremitas, margo. Hinc arreptum, ut monet Tebleb. سررت بهم طرا transivi illos extremitatem, pro من جميع نواحهم وجوانبهم ab omnibus oris, & lateribus eorum.

18 يبغي desiderat; in fus-

1. a بغي, proprie bullivit, aestuavit: secundario studiassime, ac velut cum aestu, & inquietudine, quaesivit. Est Hebr. בעה, ut

١٩ قَدْوَنُكُمْ ضَبْفًا قُنُوءًا حُرًّا *

٢٠ يَرْضِي بِمَا آخَلَوْلًا وَمَا أَمَّرًا *

٢١ وَيَنْتَنِي عَنْكُمْ يَنْتِ الْبَرَّا *

قَالَ

ut Tomo primo Originum enu-
cleatum. قَرِيّ hospitalitatem,
per quietem tert. pro قَرِيّا, a
قَرِيّ pro قَرِيّ, quæ est

actio verbi قَرَا occurrit;

hospitio exceptit. Possis etiam
cibum ipsum exponere, qui &

ipse قَرِيّ dictus. مَسْتَقَرًّا

hospitium, lege Pedia, pro

مَسْتَقَرًّا, a مَسْتَقَرًّا

locus ubi manetur: mansio; sedes.

Est forma ex part. pass. conj. 10.

descendens, a Rad. قَرَّ

constitit, conquievit, commora-
tus est, stabilitatem nactus est.

Hinc in 10. اسْتَقَرَّ stabilem

mansionem tenuit. Hac an-
sâ مَسْتَقَرًّا etiam sedem impe-
rii signare cepit: ut Hist. Sa-
racen. p. 102. & 287. In Alco-
rano Sur. 11: 8. & 6: 98. ele-
ganter transfertur ad locum ubi
fætus fovetur.

١٩ قَدْوَنُكُمْ Habete ita-

que. Recipite ergo. Elegans for-

mula; qua دُونُكَ sub te!

usurpatur pro cape tibi! In

ضَبْفٌ

tuam babeas potestatem. ضَبْفٌ

hospes, conviva, a ضَافٌ

med. je, divertit in hospitium,

hospitatus est. Alteram notio-
nem apud Golium, quæ est in-

cidit in eum, & occupavit eum
mœror, figuratam, esse perci-
pies ex hilce in Hamaſa, de
viro forti

قَرِيّ

*Habete itaque vobis hospitem parvo contentum, ingenium,
Cui placeat tum quod dulce, tum quod amarum est.
A vobisque discedat beneficentiam acceptam celebrans.*

Dixit

قَرِي أَلْهَمَّ إِذْ ضَافَ السَّرْمَاعَ *

Excipit mœrorem, quum hospitatur, strenuitate.

*Id est, quum ad ipsum quasi bos-
pitio diverit mœror, & sedem Iterum
suam in corde ejus figit, strenue*

إِنِّي لِأَقْرِي أَلْهَمَّ حِينَ يَضْبِقُنِي

زَمَاعًا إِذَا مَا أَلْهَمَّ ضَافَتْ مَصَادِرُهُ *

*Sane ego excipio mœrorem, quum hospitatur ad me,
Strenuitate; si vel impeditissimi ejus exitus.*

Sequens قَنُوعٌ contentus
medico, gratum habens quicquid
datur; est forma قَوْلٌ

a قَنَعَ humiliter rogavit quid,
contentus fuit eo quod daretur.
Est vis secundaria; a subducto

capite oriunda. حَرًا pro حَرًا
accus. ab حَرٍ ingenuus, li-

ber, حَر. Alibi illustratum.

20 بِرَضِي Acquiescit; gra-
tum habet. In fut. 1. a رَضِي

رَضَا. Ejus proprietas sita in
firmius adbarendo: unde com-
placendi sibi, & acquiescendi in

re, ducta potestas. Contra re-
filire a re, est eam aspernari, re-

spuere, odisse. إِحْلَوْلًا valde
dulce fuit, in prat. 12. a حَلَا
dulcis fuit. Origo a trito, po-
lito, لَوِي, alibi indicata. Au-
gendum Lexicon hac specie duo-
decima, quam Tebleb. expo-
nit per حَلَاوَتِهِ

intensior fuit dulcedo ejus. أَمْرًا

pro أَمْرٍ est prat. 4. a مَرٍ
مَرٍ Amarum fuit. Eadem vis
in 4. nisi quod proprie sit, a-
marum se fecit. Origo in vi pe-
netrante sita.

21 يَنْتَنِي discedat:

proprie flestat. Est fut. 7. de
quo

قَالَ الْخَرِثُ بْنُ هَمَامٍ فَلَمَّا ٢٢ خَلَبْنَا
بِعَدْوِيَّةٍ نَطْقِيَةٍ وَعَلِمْنَا مَا وَرَاءَ بَرْقِهِ ٢٣ أَتَيْتَدَرْنَا
فَتَحَّجَّ الْأَبَابَ وَتَلَقَّبْنَاهُ بِالتَّشْرَحَابِ وَقُلْنَا
لِلْعَلَامِ ٢٤

quo redeatur ad num. 14. supra.

يَنْتَبِثُ divulgabit, in fut. I. a

نَتَّبَ, cujus proprietates est humore perfuxit. Hinc adscita secundaria vis divulgandi, tum in bonum, & laudem, tum in malum, & fraudem. Ita persuere dicuntur Latinis, qui rimarum pleni, quæ sciunt, divulgant; quemadmodum & emanare pro innotescere, atque in vulgus exire, protritum. أَلْبَرَّ pietatem, pro أَلْبَرَّ, ob metrum.

Radix بَرَّ pius fuit erga Deum,

homines; in omni officio: Est Hebr. בָּרַךְ purus fuit. Alibi plura.

22 خَلَبَ vulneravit. Lat. fit in pericardio. Verbis decipit, & fascinauit. Ad Confess. 2. pag. 55. redeatur. Originem ibi datam ipse Haririus firmat

conf. 35. فلما خلب كل خلب

وقلب إليه كل قلب

Quumque ferisset omne pericardium, atque attraxisset ad se omne cor. Insignis quoque usus in

formula خَلَبَ التَّسَاءِ

Dilectus a mulieribus: proprie pericardium mulierum. Sublimior adhuc locutio, notassemus quid

بَرْقِهِ post fulgur ejus:

i. e. quantam vim Eloquentia possideret, quam imbrium instar defundere posset, qui tam venustis nos versiculis compellasset. Nempe Nubes imbribus grvida stilo Emblematico pingit hominem Eruditione & Doctrina omni copiosum, qui alios irrigare, & fecundare, valeat. Confer pro generali usu Emblematis, quæ ad Confess. 2. jam expromta, pag. 117. 118.

23 أَتَيْتَدَرْنَا properavimus.

Est

Dixit *Harith ibn Hemmam*, quum nos ille illexisset dulcedine sermonis sui, & intellexissemus quid post fulgur ejus delitesceret, januam ei properavimus aperire, eumque cum gratulatione excepimus; puero inclamantes, ad-

Est prat. 8. a *بدمي* festinanter notabilis est usus
accurrit; praverit. In *Hamaſa* |

يَبْتَدِرُونَهُ بِأَسْبَابِهِمْ حَتَّى هَوِيَ وَنَقَطَرَا *

Praveriebant eum gladiis suis, donec collapsus decideret.

Vides quo jure exponatur etiam in 8. cum celeritate prebendit & obruit. تَكْتَبُنَا in prat. 5. a لقي occurrit, excepit. تَرْحَابٌ gratulatio, est مصدر قولك رَحِبَ به بالتشديد وكل مصدر كان كذلك فهو مفتوح التاء كالذكر والتباني والتحوال الا مصدرين فانهما جاءا بالاكسر وهما التبيان والتلقاء ومعني الترحاب ان تقول له مرحبا مرحبا واصلة من الرحب وهو السعة

تقول العرب للقادم عليهم مرحبا واهلا ونصبهما على المفعول اي اتيت مكانا مرحبا اي واسعا واتيت اهلا فاستنانس ولا تستوحش ويقولون ايضا اهلا وسهلا اي اتيت اهلا ومكانا سهلا infinitivus verbi Rabbaba, in 2. gratulatus est ei adventum: nam omnis infinitivus hinc ductus habet phatatum Te, ut Tedſcâr, recordatio: Tesjâr, profectio: Tegj-wâl, gyratio: exceptis duobus qui veniunt per keſra, nempe Tibjân manifestatio; & Tilkâ occurfio. Significatio autem & Terbâb est dicere alicui, latitudinem! latitudinem! a Rabab, amplitudo. Arabes namque accedenti dicere

٢٤ لِّلْعَلَامِ هَبًا هَبًا وَهَلَمَّ مَا تَهَبًا فَعَال
 ٢٥ اِلْيَصْبِفْ وَآلِذِي اَحْلَبِي ذَرَاكُم لَا
 تَلَمَّظْتُ

solent amplitudinem, & familiam! in Accusativo patientis; pro accessisti locum latum, amplumve; & accessisti familiam: Itaque familiariter intra, neque alieni quid metuas. Dicunt quoque, Familiam & facilitatem! pro, accessisti familiam & sedem facilem. Exscripsi locum, ut pomœria Grammatices extendi debere liqucat. Nempe vetus Lingua pro
 تَقْعِبِل fonabat sæpe

تَقْعَال, ad actionem conj.

٢٢. indicandam. Quod autem duo tantum per *ke/ra* ad Te efferi putet *Tebileus*, fallitur: nam plura talia mihi occurrunt; quibus insistere haud necesse.

٢٤ عِلَامُ puer, servus, عِلَامُ;

non trahit Originem a عِلَمُ juvenari; nam & verbum, & notio, palam *secundaria*; sed a

علم signatus fuit, unde عِلَمُ, qui Syris عِلِمَا adolescens.

Pro eo & عِبْلَم non puella libidinoso, ut est in *Lexico*, sed الفتاة الحسناء او المرأة النامية puella pulchra, aut mulier plenis nubilis annis; ut *Scholias* ad *Dirwan Hud.* annotavit. Cum veteribus *Latinis* dicas *signatam virginem*, *maturam* quidem *illam veneri*, sed hactenus ejus *expertem*. Hæc
 عِلْمَا Hebræis, ut alibi de-

monstratum. هَبَا Heus! *A-des/dum!* est *Interjectio*, quam per
 عَجَل curre; & عَجَل festina, exponit *Tebl.* Cum ad-

fixo effertur هَبْشَكِي Heus tu!

pro perge! Alterum هَلَمَّ cedo, siste, adfer, dubitatur, habeatne He *Radical*, an *servile*, a *Rad. لَم* collegit. Copiose de eo *Cl. Gol.* in *Lex.* qui

adesdum, adesdum, & huc siste quicquid parati est. At hospes, per eum, inquit, qui me ad septum vestrum deduxit, non adlambam cibum vestrum, nisi promiseritis mihi, vos nul-

qui recte submonuit esse *Hebr.* **הָלָם** *cujus item He vel Radi-*

cale ab הָלָם; vel seroile, a de-
perdito לָמַם. Alibi discutien-

dum. תְּהֵבָּ paratum est; in

præt. 5. pro תְּהֵבָּ, a Radice
הָ med. je; & ult. Hamz.

item paratus fuit. Ultima in
quietem data, propter Rhyth-
rum.

25 أَحֲלֵנִי deduxit me.

Proprie, solvere fecit me, i. e.

descendere. Est præ. 4. ab חָל

חָלל solvit. Inde secundo as-
sumtum, descendit alicubi ex iti-
nere diversaturus: substituit, quie-
vit. לָוַי. וְלָוַי לָוַי. Figurata hinc

succrevit חָל עֲלֵיهِ

incubuit in eum malum quod-
cunque, poena, ira Dei; q. d.
descendit, diversata est. Ejus de-

rivatum מֶחֱלָ locus ubi quis

diversatur, latissime quoque se
præbet, ut in præf. Camusi

الإنسان محلّ التسيان

Homo diversorium, sedes, obli-
vionis. Consimiliter sedes mise-
riarum, curarum, &c. &c.

تَلَمَّظْتُ adlamberim, est

præt. in 5. a لَمَّظَ Linguam
per labia circumduxit ad auferen-
das detergendasque cibi reliquias.
Insigni Metaphora Noster Con-
sess: 37. تَلَمَّظَ بالسَّوَالِ

circumlambere rogitationem; pro
Linguam in mendicatione jugiter
occupatam, & strenue exercitam

habere. Derivatum, تَلَمَّظَ

ex hac 5. specie, exponitur,
qui in amore & amicitia incon-
stans, quasi dicas, qui يتَلَمَّظُ

circumlambit amorem;
nec imbibit. Ad genium Ara-

bia teneatur quoque, لَمَّظَ

Albedinem in inferiore labio equi,
secundum Originem esse Lindu-
ram, vel particulam quæ lambi-
tur. Sic apud nos een slikje,
pro een streepje.

تَلَمَّظْتُ بِقِرَاكُمُ أَوْ²⁶ تَضْمَنُوا لِي
 أَنَّنَا لَا تَتَّخِذُوا بِي كَلًّا وَلَا تَجْشَمُوا
 لِأَجْلِي أَكَلًا²⁷ فَرَبَّ أَكْكَةٍ هَاضَتْ إِلَّا أَكَلَ
 وَحَرَمْتُهُ مَأْكَلًا²⁸ وَشَرَّ الْأَصْبَافِ مَنْ
 سَامَ

26 أَوْ تَضْمَنُوا aut spon-
 debitis, pro nisi sponderitis.

In fut. 1. a ضَمَّنَ cavit,
 spondit. &c. Est notio secun-
 daria, a recipiendo, & comple-
 tendo tracta. Sic apud Lati-
 nos quoque Recipere pro spon-

dere invaluit. تَتَّخِذُوا

capietis; fut. 8. ab اخَذَ

cepit. كَلَّ Onus, mo-

lestia; defatigatio: a كَلَّ

Defessus fuit eundo. Inde sub-
 natum, obtusus fuit ensis, visus,
 quasi fessus. Item impedita lin-
 gua, velut fessa. Sed & ipsum
 illud defetisci est secundarium,
 a consummando كَلَّ, quate-
 nus pro consumendo se dat, o-
 riundum. Nempe consumi dicun-

tur, & absumi, quorum vires de-
 bilitatæ fatiscunt. كَلَّ & ذَلَّ
 universitas, nimis amice con-
 spirabant, quam ut cetera quo-
 que non suavissime concinerent.

كَلَّ Coronavit, in 2. est
 consummavit, consummate orna-
 vit. Confer דלילת יפי apud
 Esecbielem, cap. 27. omni per-
 fectione coronatam. Nulla er-
 go in hisce Dialectorum pugna,
 sed jucundissima Harmonia.

تَجْشَمُوا pro تَجْشَمُوا

susciptatis, vobismet imponentis;

est fut. 5. a جَشَمَ cum gra-

vitate incubuit. Origo in spissi-
 tudine & densitate; quam &

جَسَمَ præfert. Hinc גשם

imbrem nomen invenisse, alias
 ostendetur.

nullum pro me onus sumturos, nec mea causa necessitatem comedendi vobis ipsis imposituos. Sæpe scilicet esus cruditate adfecit esorem, eique *cibus interdixit*. Pessimus autem hospitem est, qui injungit molestiam, & no-

27 **فَرْبٌ أَكْلَةٌ** *Nam sæpe* *efus.* *Ex Arabismo* *esset, nam* *multitudinem cibi.* *Nempe* *forte, nonnunquam, sæpe, proprie est vox substantiva in accusativo enunciata, per Regimen.* *Est Hebr.* **כָּרַב**; *ut* **أَكْلَةٌ**

cum אָכְלָה convenit: & אָכַל
edens, cum אוֹכֵל; & מֹאכֵל
eum מֹאכֵל cibus; cujus plur.

fr. dat. مَا أَكُنْ Verbum
 فَاضَتْ cruditate adfecit,
 est prat. in 1. ab فَاض
 med. je, fregit ante consolida-
 tum. Ejus derivatum هَبْضَةٌ
 signat vomitionem cum dejectione
 conjunctam: Choleram. Eam vim
 nunc captatam, apparet. A-
 cumen quoque, & lepos, in
 altero حَرَمْتُهُ interdicat ei,
 facit ei حَرَمٌ sacrum, quod tan-

gere nefas. Radix حرم veti-
tus, illicitus fuit; ut חרם. Origo
nullis in Lexicis obvia. Alluditur
ad Proverbiale illud Arabum
رب اكله منعك اكلات
Sape comestio impedit comestio-
nes, quo modum edendi tenere
jubent; ne gula morbos, mor-
tenvæ, trahat.

شَرُّ الْأَضْيَافِ 28
Malus hospitum; ex solenni Ara-
bismo, pro pessimus hospes: contra
 حَيْسَرُ الْأَرْزَاقِينَ *Bonus lar-*

gientium pro optimus Largitor; Alector. Sur. 62: 11. & passim. Vides quo jure شرس pessimus, & خیر optimus, notare dicantur a Lexicographis. Apud Hebræos trita quoque loquendi ratio. سَام שָׁם imposuit, frequentari amat in injunctioe noxæ, vel poenæ. Hinc formulæ سَامَ سَامَ imposuit in injuriam & العذاب سَامَ سَامَ

سَامَ التَّكْلِيفِ وَأَذَى الْمَضِيفِ ٢٩ وَخَصُوصًا
 أَذَى يَغْتَلِقُ بِالْأَجْسَامِ وَيَغْضِي إِلَيَّ
 الْأَسْقَامِ وَمَا قَبْلُ ٣٠ فِي الْمَثَلِ الَّذِي
 سَارَ سَائِرُهُ خَيْرَ الْعَشَاءِ سَوَافِرُهُ إِلَّا
 لِبَعْجَلٍ ٣١

imposuit ei pessimam pœnam: Al-

cor. v. 46. &c. &c. تَكْلِيفٌ

vexatio, est infin. 2. ا كَلَّفَ

imperavit, & subire jussit, quod

difficilius. In 1. conj. كَلَّفَ

*vehementius incubuit rei, eique
 deditus fuit cum cura ac labore.
 Item, Amore captus & macera-
 tus fuit. Sunt notiones secun-
 dariæ, quæ a lurida facie mana-*

runt: nam كَلْفٌ est nigredo

mista flavedini, & verbum ipsum

كَلَفٌ in rubro, vel flavo,

*colore venit, quum turbatur,
 & ad nigredinem vergere incipit.
 Ita pallefcere pro curis macerari
 apud Latinos. Nempe colores
 vultus ad Adfectum animi pin-
 gendum aptissimi. Talium om-*

nibus in Linguis copia. مُضِيفٌ

hospitio excipiens; in part. 4. a

ضاف, quod præcessit.

29 خَصُوصًا peculiariter:

præsertim. Est particula, cu-

jus origo infinitiva, a خَصَّ

peculiare fecit. Proprie valet di-

stinctim; quod اَخَصَّ الذِّكْرُ

distinctius memorari meretur, ut

recte Teblebius. يَغْتَلِقُ

quæ pertinet; vel ad proprieta-

tem, quæ suspensa, appensa, an-

nexa est: in fut. 8. ا عَلَقَ

descendit. Enotavi jam nonnul-

la de hoc verbo ad Conf. 1. pag.

25. & conf. 2. p. 44. اَجْسَامِ

corpora, plur. fr. a جَسَمٍ

nocet excipienti ipsum, præsertim, noxa ad corpus per-
nente, & in morbos conjiciente. Neque proverbium ad
omnes pervagarum, optima cæna est quæ lucente adhuc die
sumitur, aliam habet mentem, quam festinandam esse re-
fe-

corpus, ܥܠܕ Ebal. Radix جسم

spissus, densus fuit. يَقْضِي

pervenit, est fut. 4. a فَضِيَ

amplus, spatiosus fuit; unde de-
rivatum قَضَاءٌ area, vel via

patens. In 4. inde, افْضِيَ

prodiit in campum; pervenit. I-

tem, perduxit, pervenire fecit.

Utrumque hic aptum; nam re-

cte struas, præsertim noxa quæ

perveniat ad morbos; recte e-

tiam, quæ pervenire faciat ad

morbos. Hi أَسْقَامٌ vocan-

tur, in plur. fr. a سَقَمٌ.

Radix سَقَمَ male habuit, æ-

grotavit. Ea quid in Origine

valuerit, non indicatur a Lexi-

cographis. Apud veteres reperio

سَقِيمٌ usurpari in ἀσθενῆς

obscurò simul, simul debili; ut

quum lux ἀμυγδαλαί. Hinc ægri-

tudinis & morbi per sane procli-

vis deductio. Necdum tamen

in eo pedem figo; & firmius

quid circumspectio.

30 Notanda phrasis سَارَى

سَائِرَةٌ vadit vadens ejus; in

Proverbio quod ad omnes perva-

gatum. Sic vadens absolute est

impetus vadens, & ad omnes pe-

netrans. Dicunt quoque مَثَلٌ

سَائِرٌ Proverbium vadens,

pro celebratissimo. Extat Abul-

pbar. p. 44. سَوَافِرٌ est plur.

fr. a سَافَرَ aut سَافِرَةٌ

nudato vultu conspicua mulier:

part. a سَفَرٌ retexit vultum.

Reluxit. Extra velum promicuit

facies. Venustissimi dicti vim

pandit Tebleb. يَرِيدُ مَا

اَكَلَ مِنْهُ بَضْوَةَ النَّهَارِ

والسافر جمع سافرة

وهي المرأة السني

سفرت نقابها عن

وجهها

٣١ لِيُعَجَّلَ التَّعَشِّي وَيُجْتَنَّبَ أَكْلُ اللَّبْلِ
 الَّذِي يُعْشَى ٣٢ أَلَا إِنَّ تَقْدَ نَارِ
 الْجَوْعِ وَتَحَوُّلَ دُونَ الْهَجْوِ قَالَ فَكَأَنَّهُ
 ٣٣ أَطْلَعَ

وجها هذا هو الاصل
 فكان اللقمة اذا
 ابصرتها بضوء عند
 اكلها قد سمرت
 الظلام عن نفسها
 وهي سافرة وتجمع
 علي سوافر ولفظ المثل
 الذي اشار اليه خبير
 الغدا بواكر وخبر
 العشا بواصر اي ما
 يبصر من الطعام
 قبل هجوم الظلام

Significat id quod comeditur lucente adhuc die. Est autem Sawapbir plur. a Supbira, i. e. mulier quæ reteggit velum faciei. Hæc origo locutionis. Nempe Buccella quum vides eam in luce inter edendum, quasi a se removit tenebras, esque tanquam extra velum conspicua virgo, quæ in plur. dat Sawapbir. Proverbium

ipsum ad quod respicitur, sonat; optima prandiorum quæ mature sumuntur; optima cœnarum quæ videri possunt, sive quum cibus conspicitur adhuc ante quam ingruant tenebræ. Habes usus anteriores vocum بواكر matura, و بواصر videntes, و علي lucentes, quos Lexica nec dant, nec dare possunt.

٣١ لِيُعَجَّلَ ut festinetur.

Est fut. 2. pass. forma pbatata, ob Lam, a Rad. عجل prope-
 ravit. Notio secundaria fluxit a rotunda volubilitate: unde
 عَجَلَةٌ vitulus; & عَجَلَةٌ rota, plaustrum. Ita Poë-
 ta, Cereris volventia plaustra.
 تَعَشَّى refeclio vespertina,
 est

festionem vespertinam, & evitandum cibum qui luscitiosos reddit: rectissime, medius fidius, nisi si *flagra-verit ignis esuritionis*, impediatque quo minus quiesci queat. Dixit

est in fin. 5. a عَشِي <i>vesperi</i> venit, edit. &c. in 5. عَشِي <i>canavit</i>. Ab eadem Radice præcessit عَشَاء <i>cæna</i>. cibus <i>vespertinus</i>. Idem عَشَا notat <i>Myops</i>, <i>Luscitiosus</i> fuit. Illud oculorum vitium عَشِي dicitur, quum <i>vesperi</i> nil cernitur. Etiam <i>Lusciosum</i> dixerunt Latini, & <i>Nuscitiosum</i>: ut <i>Nuscitionem</i>, & <i>Luscitionem</i>, ipsum vitium.	Hinc mox يَعْشِي <i>Luscitiosos reddit</i>, in fut. 4. يَجْتَنِبُ <i>Evitetur</i>, est fut. pass. in 8. a جَنِب <i>obliquus fuit</i>, <i>obliquavit</i>, a latere fuit, <i>declinavit</i>. اجْتَنَبَ <i>in latus recessit</i>, & <i>declinavit</i>. Argute admodum <i>cæna nimis sero sumpta</i> dicitur <i>Luscitionem</i> creare, quatenus <i>plenus venter soporem offundit</i>; & <i>lucubrationes vespertinas impedit</i>. In hunc sensum <i>Ibn Doreid</i> facete

ولما العشا في العبي
اكثر ما يكون من العشاء *

Video enim Luscitionem in oculo
Plerumque existere post canam.

32 تَقْدُ <i>flagret</i>; per phata تَقْدُ pro تَقْدُ, ob أَنَّ <i>ut</i>, quod hic positum pro <i>quum</i>, si. Est	وقد <i>arbit.</i> fut. 1. a نَارُ الْجُوعِ <i>ignis esuritionis</i> ex genio <i>Arabia</i>. Tamen & <i>Ovid. Metamorph. 8.</i>

— Furit ardor edendi
Perque avidas fauces, immensaue viscera regnat.
N Idem

33 أَطْلَعَ عَلَيَّ أَرَادَتْنَا فَرَمَي عَنْ قَوْسٍ
عَقِبَدَتْنَا لَا 34 جَرَمَ أَنَا أَنَسْنَاهُ بِالتَّزَامِ
الشَّرْطِ وَأَتَيْنَبْنَا عَلَيَّ خُلِقَهُ السَّبْطِ
وَكَمَّا

Idem quoque *flammam* gularau-
sus. *جاء* *لا* est *imperatorem*,
adferens *expirationem* *pro* *defe-*
ctu *virium*. Hinc *famis* *notio*
succrevit. *تَحَوَّلَ* *pro* *تَحَوَّلَ*

ob eandem influentiam. *أَن*,

est *fut. i.* ob *حَالٍ* *intercessit*
quid inter duo. Hæc *tertia* *no-*
tio apud *Cl. Gol.* qui *tredecim*
recenset. Omnes a *vertendo*
propagata. *دُونَ* *sub*, *pro* *inter*;
quatenus *impedimentum* *quasi*

subintrat, & *intercipit*. *هَجُوعٌ*
infin. ab *هَجَعَ* *dormivit*; *i-*
tem, *sedata* *suit* *fames*. Utraque
vis *pulchre* *nunc* *captata*.

33 *إِطْلَعَ* *imminuisset*, *im-*
minendo *inspexisset*. In *præt. 8. a*
طَلَعَ *eminuit*, *extulit* *se*, *ad-*

scendit, *exortus* *est*. Item *cum*
علي *super*, *consideravit* *co-*
gnovit, *quasi* *dicas* *imminens* *ad-*
spexit, *lustravit*. &c. Similiter

in 4. *أَطْلَعَ* *cognoscendum* *de-*
dit, *fecit* *imminere* & *inspicere*

quasi. In 5. *تَطْلَعُ* *intentus*
fuit *in* *rem* *eam* *prospectans*, *vel*

inspectans. In 8. *اطْلَعَ* *Ex-*
ploravit, *introspectavit* *alterius* *men-*
tem. Item *penetravit* *intimum*
negotii. Apposita *translatione*
Alcor. Sur. 104: 7. Ignis Dei

تَطَّلَعَ عَلَى الْإِفْئِدَةِ *succensus*,
superimminet *cordibus*, *in* *eorum-*
que *intima* *se* *penetrat*. *إِرَادَةٌ*
voluntas, *desiderium*, *mons*; *est*.

infin. 4. a *رَادٌ* *ultra* *citroque*
moveri *velle*. &c. *رَمَى* *jecit*,
jaculatus *est*, *cum* *رَمَاهُ* *conve-*
nit:

Dixit Harith, erat profecto ac si mentem inspexisset, nostram atque jacularetur ab arcu nostri propositi: facile itaque eum conditione illa recepta nobis conciliavimus, ejusque indolem haud

nit: ut قوس arcus cum קשת, cujus Tbau haud dubie servile. Radix قاس, curvus fuit.

Hinc قوس arcus: nec non cubitus. A cubito enata videtur potestas metiendi, mensurandi. Potest quoque קשת deduci a קשה durus fuit; nam

& Arabes sub قسي habent. Arcus: quod pro قوس

positum, gratis traditur. Ultimam esse radicalem, patet etiam ex قسوي arcuarius.

Hæc laxius spatium poscunt. Hæc in Lexico exponitur, quod firmiter creditur; fides. Latius funditur, & hic valet, intentio, propositum, ما انقذت

quod cum animis de-stinatum habebamus; ut Tebleb. recte. Ex Origine عقبة

est nexa, nodata, animo fixa persuasio, vel intentio; a عقبة

nexuit, nodavit. Venuste tamen ludit Noster in usu pro- vulgato عقبة, quæ Muhammedanis signat Fidem suam Orthodoxam; atque inde in Hæreticos intorquent, لا يرمي عن قوس العقبة

Non jaculatur ab Arcu Fidei. Id jam facete detortum, ac si jacularetur ab arcu fidei nostræ, & firmæ intentionis, pro, intinuis nostris sensibus consentiret.

34 لا جرم haud dubie, prorsus itaque; omnino sane; idem fere quod لا بد

procul dubio, necessario. Est a Radice جرم secuit, resecuit; unde videtur dictum quasi non resectio; prout لا بد est non separatio; & لا محالة non mutatio. Latinorum necesse est quasi non cesse, unde cedi, recedi, nequit. انسأ concilia-

vimus; præ. 2. Proprie humanum reddidimus, & familiarem; ab انسى humanus & familiaris

وَمَا ۚ أَحْضَرَ الْعَلَامَ مَا رَاجَ وَأَذْكَى بَيْنَنَا
السَّراج

ris evasit. Potestas ab اناس

إلتزام propagata. אנר

receptio, susceptio, qua quis se obligat ad faciendum quod petitur. Est infin. 8. a لزم firmiter adstrictus fuit. Inde secundo manavit, inseparabiliter adhaesit; necessario consequens fuit. In 4.

الزم ut necessarium injunxit.

اللتزم sibi injunxit. In se sus-

cepit. شرط conditio, stipulatio,

lex: Proprie incisio; a شرط stipulatus est, conditionem praefixit. Item fissura incidit. Posterius haud dubie primum; conveniens cum שרט incisio-

nem fecit. أَنبْنَا laudavi-

mus, in prat. 4. 2 ثني flexit, duplicavit, iteravit שנה.

Inde أَنِي gratias retulit,

laudavit. Item vituperavit. Sic

تَنَا Encomium, & Vitupe-

rium. E contrariis ajunt. Inep-

te. Est duplicatio quasi, quae

sequitur bonam aut malam actio-

nem. خَلَقَ & خُلِفَ

quod a natura insitum. Indoles:

speciatim virtutis; a خَلَفَ,

quod multa significatione factum. Eas in prima Conj. sic proposuit Cl. Golius. 1. quantitate & mensura definivit, & apte commensus est, ut corium antequam secaret. Efformavit. Creavit. 2. finxit, effinxit mendacium. 3. Lavigavit, aequabilem reddidit. Lenivit orationem; eae leni usus est. 4. Falso attribuit, & effinxit, dictum, carmen, alicui, qui auctor non esset. 5. Med. Damm. Lavis fuit, & hinc, trita fuit vestis. 6. conveniens, aptus, fuit. Item, pulchra fuit facie. Omnia haec a Glabro ducta; quod & Hebr.

חלק in Origine signat. Prin-

ceps ergo notio est quinta illa lavis fuit; cum tertia, lavigavit.

Ei succinit prima, cujus vim & usum percipies ex Proverbio.

أبس كل من خلق يغري

Non omnis qui lavigat, recte secat. Est Metaphora a Coriariis;

in qua خَلَقَ absolute posita

tum.

laud sane crispiam dilaudavimus. Quum vero puer adduxisset

tum pro **خَلَقَ** **الادِيم**
Levigavit corium. Hinc porro enatum, efformavit, polivit, concinnavit, finxit, ut figulus, vasa. Hoc peperit vim creandi, etiam ex Nibilo, ob dignitatem Artificis, & Operis simul.

Alio flexu **خَلَقَ** **إفْكَا**
finxit perverſitatem, mendacium, in Alcor. Sur. 29: 16. quasi dicas expolivit. Sic in octava conjug.

اخْتَلَقَ excogitavit mendacium; absolute, ut Sur. 38: 6. **ان هذا الا اختلاق**
*non aliud hoc, quam expolitio; vel figmentum, ex vulgari usu. Superest Lenuit orationem, quod est **החליק** blanditus est. Nempe verba glabra sunt blanda, & grata, &c. Quod jam*

attinet ad **خَلَقَ** *indoles, natura, ea vel a creatione fluxit, vel ab apta dispositione & quasi expolitione, qua quis ad virtutem a natura informatus. In*

*Alcor. Sur. 68: 4. **إِنَّكَ لَعَلِي***

***خُلِقَ** **عَظِيم** sane tu super indole magna. i. e. Enimvero tu ad omnem virtutem pra-*

*stantissima praeditus indole est. Elegantissime porro figuratum **سَبَط** **خَلَقَ** indoles aequabilis, aequitatis omnis retinentissima. Radix **سَبَط** aequabilis, non crispa, in longum porrecta fuit res. Vides unde **שֶׁבֶט** virga, baculus, sceptrum, appellationem invenerit. Pulchre **سَبَطَ** **الْبَدِيسِ** porrectus,*

*non crispus manuum, pro Liberali, qui & **سَبَطَ** **الْبَنَان** porrectus digitorum in Hamasa. Contra **جَعَدَ** **الْبَدِيسِ** Crispus manuum, & **جَعَدَ** **الانامل** Crispus digitorum, pro Avaro. Loca alibi producentur.*

أَخْضَرَ 35 adduxit; in prat. 4. ab **حَضَرَ** praesens fuit. **عَلَمَ** puer, est **עָלָם**. Hæc

*alibi jam illustrata. **مَرَج** med. waw in Lexico est vendibilis ac distracta fuit res, cursum habuit nummus: sed latius extenditur, & hic valet expeditum, promptum, praesto fuit. Ita To-*

السَّراجُ : قَامَلْتُهُ فَإِذَا هُوَ أَبُو
رَيْدٍ فَقُلْتُ لِصَاحِبِي لِيَهْئِكُمْ الضَّيْفَ
الْوَارِدَ

teblius per *تهبها وتيسر*
paratum & facilem esse exponit,
rum hic, tum alibi, apud No-
strum. Adde ex *conf.* 10. forinam

جاء سريعا *أمرؤج* in eo qui
citius adest. In Camuso quoque
reperio *راجت الريح*
اختلطت ولا يدري
من اين تجي *والسراج*
الذي يتروج ويلوب حول

de ventis quoque ve-
nit, quum confusi sunt, &
nescitur unde veniant : Raw-
wagj vocatur etiam, qui huc
illuc fertur sitiens circa aquato-

ria. Vides conj. V. *تروج*
huc illuc circumferri ; ultro ti-
troque meare, discurrere. Inde
transitus factus ad merccm, ad
nummum, quum quasi *disce-*
rit, & comseat. Ita *Ispahanens.*

in vita *Salad.* *سلع روايج*
merces meantes, i. e. quæ cupide

distrabuntur. Iterum ; *أصف*

بحدود الأعلام ما

صنعتة حدود

الشيوخ وأمرؤج

تقوي عند السلطان

وأعني عن الزيوف

Enarro acie calamorum quid pa-
trarint acies gladiatorum : & ex-
pendo apud Sultanum nummos
meos probos, prestans quo minus
indigeat adulterinis. Sensus : vere
aurea Eloquentia ejus victorias exe-
quor, sic ut fucata & adulterina il-
la aliorum lubentissime careat. Elo-
gantissime tractatum verbum

commeneare fecit, i. e. ero-
gavit, expendit, fecit in publico
distrabi, perque manus, & ora
volitare. Sequens *أدكي*
in præ. 4. accendit, lucere fecit, a
دكي

fet id quod in promptu erat , interque nos candelam accendit-

ارفت ignis; vel potius acrius reluxit, clare micuit, ذكبي. Ita dicunt ذكبي clara fuit, vel clare micuit flamma. Hanc Originem in oculis defigit illud veteris Poëtæ in *Hamasa*

وَمُسْتَنْبِجٌ بَعْدَ الْهَدَوْدِ دَعْوَتُهُ
بِشَقَرَاءٍ مِثْلِ الْفَجْرِ ذَاكِي وَقُودَهَا *

*Sæpe latratum imitantem viatorem alta jam nocte invitavi
Rubra flamma instar auroræ, cujus clarus micabat ardor.*

Quomodo hinc reliquæ notiones emanarint, non difficulter invenietur. Monendum tamen

نكك eandem tenere Originem, quamvis in diversos usus abierit. Nempe & ibi primum est pure micuit. Unde luxuriavit planta, quasi emicuit: nec non fortuna micuerunt, pro aucta sunt, excreverunt. At

نكك Eleemosyna a justitia, & pietate nomen accepit: nam

نكك ut ذكبي etiam est puram virtutem excrevit; justus fuit, piusque. Errant Critici Arabum, qui a crescendo eam dictam volunt, quod per Eleemosynam reliquæ oper excreverunt. Antigit

Cl. Gol. in *Lexico*.

36 تَامَلْتُهُ consideravi eum; acie fixa intuitus sum. Est

prat. 5. ab اَمَلٌ speravit: item med. Damm. Longa facie fuit. Hinc sperandi notio succrevisse videtur; nec non, alio flexu, acris intuitio rei, longius protenta. Certe in Camus. تَامَلٌ

exponitur تَلَبَّتْ فِي الْأَمْرِ لِلنَّظَرِ moram traxit in re ad eam in-

tuendam. لَبَّيْكُمْ proficit

vobis bastes intrans; i. e. gratulor vobis talem &c. Est fut. I. ab

هَبَّ ult. Hamz. bene cessit,

pro

الْوَارِدَ بِلِ الْمَعْنَمِ الْبَارِدِ فَإِنْ يَكُنْ

كُلُّ 37

profecit illi cibus. Inde ^{يَهْنُو} يَهْنُو

triplici ^{يَهْنِي} يَهْنِي & ^{يَهْنَا} يَهْنَا

forma. Posterior ad legem quiescentium 3. je sub Apacopen

cadit, quam ^{تَجَفِيف} تَجَفِيف

allevationem vocant Grammatici

Arabum; ut propter ^{لِ} لِ impe-

rantis ex ^{لِبَهْنِي} لِبَهْنِي fiat ^{لِبَهْن} لِبَهْن

profit, bene cedat. Significatio princeps rectissima a Cl. Golio

posita in linire, inungere: ut monere cepti ad Confess. 2. p. 113.

114. Inde venisse formatum,

Linivit, ^{هَنَانِي الطَّعَامِ} هَنَانِي الطَّعَامِ

unxit me cibus; i. e. eum fucundam & salubrem expertus sum.

Eciam intransitive enunciaturum

^{هَنُو الطَّعَامِ هَنِي} هَنُو الطَّعَامِ vel هَنِي

unctus fuit cibus, pro facilis, la-

tus, salubris, fuit. Apud La-

tinis quoque unctum pro lauto,

latoque, tam in cibus, cum aliis

in rebus. Notum illud Horatii

Verum ubi quid melius contingit, & unctius.

Similiter unctissima caena apud Sidon. 2: 9. & nova tralatione,

uncta patrimonia apud Catull.

cujus quoque est Caput unctius

referre, ad significationem opi-

mi lucri praebandam. Id ex am-

biguo dictum; ut & illud Cice-

ronis Verr. 2. cap. 22. Verum

ita palaestritas defendebat, ut ab

illis ipse unctior discederet. Al-

luditur ad oleum palaestrae. Sic

& Arabes nostri ^{هَنَاتُ الرِّجْلِ} هَنَاتُ الرِّجْلِ

^{اعطيتُه} اعطيتُه, unxi virum,

i. e. donavi, ditavi eum, ut

Gjaub. annotat, addens,

والاسم الهني وهو العطاء

binc unctionem pro donatione in-

valuiffe. Apud eundem for-

mula extat, ^{هَنَاتُهُ شَهْرًا} هَنَاتُهُ شَهْرًا

unxi eum mensem; pro

alui. Alia adhuc phrasidis هَنَيْتُ

الماشية اي اصابت

حظا من البقل من

unctum fuit pe-

cus, pro incidit in portionem ole-

rum

diffet, consideravi hominem, & ecce erat *Abuzeidus*, dixi-
que

rum absque ut satiarentur. Qua-
si dicas scilicet, *unctionem per-*
cepere. Apud *Ispahanens.* gran-
dior *Cothurno* reperio الظفر

الهني والنجم السني

victoriam unctissimam, & *felici-*
tatem splendidissimam. Est ea-
dem figura quæ in *præda opi-*
ma. Sequens الولد descendens,

proprie, ut ٧٧٦ vel ٧٧٦,
in part. 1. a ورد descendit, in-

travit; speciatim aquandi ergo.
Ea vis hic quoque attenden-
da; quatenus *aquatium* descende-
re usurpatur pro *Hospitium bene-*
ficiūque querere. Sic pulchrior
adhuc correctio illa, quin *præ-*
da opima. Proprie المغنم

البارد est *præda frigida*; quæ

in *Proverbium* missa. Unde

fluxerit, disceptant Critici.

Nonnullis بارد Frigida in hac

phrasi est ثابت stabilis, fir-

ma. Sed rectius Tebleb. الذي

ليس بحار والمراك الهني

الذي اخذ دون قتال

وحرب فكانما المغنم

الحاصل بعد اشتعال

نار الحرب حار سخى

والمغنم الحاصل

Præda بدون ذلك بارد

quæ non sit calida. Significatur
lauta, citra cadem & bellum cap-
ta. Scilicet *præda contingens post*
accensum Martis ignem Calida
censetur; ut quæ citra hoc, *Frigida*.
Utitur *Arabsjad. Hist. Tamerl.* 107.

هذا المغنم البارد بين

نصب عينيك تدركه

هيا مريا بهينك ولينك

Hæc est *præda Frigida* inter ocu-
los deposita, quam assequeris un-
ctam, lautam, summo tuo com-

modo. Iterum 247. لا يبرد

حرارة حميته لتسخين عدوه

واحرار المغنم البارد فترة

non refrigerabat æstum ardoris e-
jus, ad calefaciendum oculum bo-
stis, & consequendam prædam
Frigidam, ullus languor. Adde

pag. 326. واستواني

علي ذلك المغنم

compos factus est

talis *præda Frigida*, sine Adver-

sario ullo. Etymon a Teblebio

al-

37 أَقْلَ قَمَرِ الشَّعْرِيِّ وَقَدْ طَلَعَ قَمَرُ
الشَّعْرِيِّ أَيْ 38 اسْتَسْرَ بَدَنُ النَّثْرِ فَقَدْ
تَبَلَّجَ بَدَنُ النَّثْرِ 39 فَسَرَتْ حَمْبًا الْمَسْرَ
فِيهِمْ

allatum firmat hocce Veteris Poetae

وَكَمْ لَنَا غَارٌ عَلَيَّ ثَمَرٍ
رَجَعْتُ عَنْهُ بِالْمَغْنَمِ الْبَارِدِ *

Et quot nobis incursationes in bosticum,
Unde reversus sum cum præda Frigida!

Hoc est, quæ nullo nobis san-
guine, nullo constiterit labore.

37 الشَّعْرِيُّ Sirius: notum
astrum. Hinc الشَّعْرِيُّ قَمَرُ
Luna Sirii, audaciuscule pro
Luna quæ Sirio cognata, qua-
tenus utrumque Astrum est cæ-
leste. Ei confert, quin præfert,
Lunam قَمَرُ الشَّعْرِيِّ car-
minis, sive Astrum Poëticum.
Est jucunda imago, quam Pa-
ronomasia gratiorem reddi-
dit.

38 Confimilis lepos in بَدَنُ
بَدَنُ النَّثْرِ & النَّثْرِ
Nempe قَمَرُ vocant duas e-

xiguas stellas quæ & Nafus le-
nis dictæ: illique signatum e-
starum domicilium Luna. At
قَمَرُ est oratio soluta; profe-
Proprie sparso, a قَمَرُ sparsit.
استَسْرَ condidit sese; est
prat. 10. سَرَّ, cujus conj. 4.
استَرَّ celavit; clam habuit: & 3.
تَسَارَّوا cum 6. سَارَّ arcana
tractare. Hinc سَرَّ postrema
nox mensis: quum Luna deli-
tescit. Nostrum استَسْرَ
de

que focis, gratulor vobis hospitem hunc ad nos ingressum, vel potius prædam opimam. Quod si astrum cæleste occidit, at exoritur Astrum Poeticum, & si lunæ siderea facies in noctem se-

de eadem absentia Lunæ proprie; sed improprie de omni usurpatur. تَبَّجَّ effulgescit; in præf. 5. a تَبَّجَّ nituit, 172: de quo in Originibus.

39 سُرَّتْ vafit, pervafit; penetravit. Est præf. fam. 1. a

سُرِّي Liberalis, generosus fuit. Noctu ivit. Subiit, quovis pervafit. Posterius hocce ordine naturæ prius: nam a pervadendo ducta potestas noctu eundem: ut & liberalis ac generosi impetus, animique. Vides unde سُرِّي valere coeperit principem egit,

principaliter se gessit. Ita سُرِّي est generosi animi liberalitas. Eam vim illustrat egregie nostra phrasis, penetravit eos calor حَمَّبا ordens impetus, ob re-

gimen pro حَمَّبا calor, & prima vini, vel & doloris, com-

motio. Ita Cl. Gol. ex Gjeub,

Confonat Teblebius حَمَّبا

الكاس اول سورتها

وحمها الالم سورته وشدته

Homaija poculi est prima ejus aestuatio; item Homaija doloris, ejusdem aestus & vebementia. Addit,

والحمها من اسياء الخمر

ايضا ويجوز ان تراك هنا

ويكون قوله حمها المسرة

من باب لجبس الماء

Etiam Homaija est ex nominibus

vini, quod forte hic intenditur;

ut Vinum latitia figuratum fuerit, sicut Argentum aqua. Non

decurrisset huc, si Latitia æque ac dolori suum aestulum, & for-

vidulum impatum, inesse attenderet.

Diminutive hæc effero,

quia حَمَّبا revera est Dimi-

nutivum, monente Taurizio ad

Hamafe nobilem hunc Versum

إِذَا خَامَ أَقْوَمُ تَقَحَّمَتْ غَمْرَةٌ

يَهَابُ حَمَّبا لَالَةً أَلَمَدَاعِيسُ *

فَبِهِمْ وَطَارَتْ السَّيْنَةُ عَنْ مَأْقَبِهِمْ ٤٠ وَرُفُضُوا
الَّذَعَّةَ الَّتِي كَانُوا نَوَّهَا وَثَابُوا إِلَيَّ نَشْرٍ
الْفُكَاهَةِ

*Quum refugiant omnes, irruo ego in gurgitem mortis,
Cujus fervidiusculam formidat indomitus quoque pugnator.*

حبيا الشيء
صدمته ويقال فلان
يحيى الحيا اذا كان
يحيى ما عليه وحبيا
مصغر لا مكسر له

Homaija cujusque rei est ejus ve-
bementia; dicitur. hinc, fervet
ille fervidiusculam; quum defen-
sat se & sua. Est autem Homaija
Diminutivum carens suo majore.
Mirum, quam Grammatici om-
nium Linguarum in hoc con-
spirant, ut nobis confingerent
pluralia, sine singulari;
aliasque formas a nulla primige-
nia oriundas. Quid ergo pri-
migenium? حَبِيَّةٌ? Haud dubie

حَبِيَّةٌ vel حَمِيَّةٌ comparat.
& superlativ. femin. ab احمي
fervidior, ignitior, aestuantior.
Unde حَمِيَّةٌ, & contracte
حَمِيَّةٌ fervidiuscula, ignitius-

cula, nempe vis cujusque rei;
ejusdemque aestuatiuncula inten-
sissima. De radice حَمِي
חמח ferbuit, ignitus fuit, ali-
bi plura. حَمِيَّةٌ latinitia a حَمِي
bilaravit, facit in plur. fr.
حَمِيَّةٌ pro حَمِيَّةٌ. Sequens
طَارَتْ in præt. I. a طَارَ
med. je, volavit, avolavit. Est
ejusdem Originis cum طَارَ
media waw, cujus proprietas in
obeundo, circulandoque, sita.
Nempe. circulare est volare.
وسن سنة est חמח somnus, a חמח
dormivit, e fonte alibi in-
dicato. مَأْقِي Hirqui, ocu-
lorum anguli interiores: in plur.
fr. a مَوْقِي, quod per je ser-

vile:

sefe condidit, at effulgescit Luna soluta Orationis. Tum vero calor lætitiæ eos penetrare, & somnus, qui in hircis, avolare;

vile productum a مَوْفٍ

cujus plurale آمَافٍ, a مَيْفٍ

med. Hamz. fringultavit; cum fringultu flevit. Hinc Hirquis nomen inditum.

40 رَفَضُوا repudiaverunt. Est

pret. I. a رَفَضَ respuit, abdicavit; libere sivit pascere; & intransitive, libere vagati sunt cameli. Item dispersus, separatus fuit: nec non expansa fuit vallis: expandit palmites arbor: effectum dedit opus, idque executus est. Omnia a primaria potestate excutiendi cum divul-

hone. دَعَا quies, tranquillitas; a

وَدَعَ posuit, reposuit, sivit &c.

hic somnum signat. نَوَى intendant; in pret. I. a نَوَى

intendit, proposuit sibi. نَابُوا

Redierunt, a نَابَ نَابٌ, quod

sæpissime iteratam actionem infert, per denuo exprimendum.

فَكَاهَ focus, a فَكَاهَ

festivus, urbanus, jocosus fuit. Est potestas secundaria, de cuius Origine alias. Egrege figuratum, Redierunt ad explicandam festivam confabulationem; postquam complicuerant eam. Radici طوي multa lux adfusa

ad Con'sess. 3. p. 136. & præfertim 143. Ad hanc formulam intelligendam, teneatur بساط stratum, five tapes, confabulationis tum expansum dici, quum familiarissimi & suavissimi sermones caduntur. In Hist. Tamerl.

p. 9. وَاَرْتَفَعَتْ اسْتَمَارِ الاسرارى

وامتد للبسط البساط

Et remota aulaea arcanorum, expansumque familiaritati stratum. Et p. 256. Tamerlanes die quodam convivium publicum celebravit, & ala bilaritatis demissa tum primi tum infimi ordinis hominibus

طوي بساط النهي والامر

ومد بساط الخمير والزهر

complicuit stratum vetandi juben-
dique, & expandit stratum vini
& fidium. Consimiliter pag. 197.

ثم طوي بساط الكلام

ونشروا بساط الطعام

الْفِكَاهَةِ بَعْدَ مَا طَوَّعَهَا وَأَبُو نُرَيْدٍ
 ٤١ مَكَّبٌ عَلَيَّ إِعْمَالٍ يَدِيهِ حَتَّى إِذَا
 اسْتَرْجَعَ مَا لَدَيْهِ قُلْنَا لَهُ ٤٢ أَطَرَفْنَا بِغَرِيبَةٍ
 مِنْ غَمَرَاتِ أَسْمَارِكَ أَوْ عَجَبَةٍ مِنْ عَجَائِبِ
 أَشْفَارِكَ فَقَالَ لَقَدْ ٤٣ بَلَوتُ مِنَ الْعَجَائِبِ
 مَا لَمْ يَسِرْهُ آلُ رَأْوَنَ وَلَا رَوَاهُ آلُ رَأْوَنَ فَإِنْ مِنْ
 ٤٤ أَفْعَابِهَا

Tum complicuerunt stratum sermonis, & explicuerunt seriem convivii. Item pag. 421. طوي complicuit stratum Humanitatis; pro recessit a studiis Humanioribus tradendis. In Hamasa etiam extat طويته له ودي والطبي ابقي من complicui ei amorem nodum, namque complicatio expansione durabilior. Nempe familiaritas parit contentum. Illuc Gnomae posterior spectat.

٤١ مَكَّبٌ incumbens. Est

part. 4. a كَبَّ in glomos con-

voluit. Hinc 2. كَبَّ & 4.

اَكَّبَ semet convolvit & conglomeravit quasi super re, i. e. assiduus ei incubuit. Ita Abul-

phar. p. 284. مَكَّبٌ عَلَى الطَّبِّ

incumbens in medicinam. A Glo-

merando descendit etiam كَبَّةٌ

Arctior hominum confluentia. Im-

petus in cursu, pugna &c. &

كَبَّةٌ agmen equorum, caterva conglomerans sese. Sic glom-

erata agmina, & glomeratio, glomeramen, pro impetu in cursum,

pugnamve. In 2. conj. كَبَّ

etiam

re; repudiaruntque quietem quam intenderant, & confabulationem jucundam, quam complicuerant, denuo explicuerunt. Abuzeidus interim exercendis manibus suis strenue incumbibat, donec omnibus consumptis mensam tolli posse ostenderet. Tum nos, Exhibe nobis novi aliquid ex confabulationibus tuis nocturnis rarissimis, aut mirificum aliquid, ex admirabilibus peregrinationum tuarum. Hic ille, sane expertus sum de mirandis, quæ

etiam exponitur, ex concisis minutim carnibus paravit cibum, q. d. convolvit in glomus. Item, pronus concidit in faciem, vel genua, nempe velut in glomus convolvens sese. Facete porro

elatum يَدِيْةً exercere manus suas, in infin. 4. a عمل opus fecit, laboravit,

إِسْتَرْفَعَ tolli petiit; est pret. 10. a رَفَعَ sustulit. Ejus usum signatum indicat Teblebius. يقال استرفع الخوان اذا فرغ ما عليه من الاكل كانه يسال ان

يرفع Dicitur Tolli petiit Mensam, de eo qui consumpsit quicquid ciborum appositum.

42 أَطْرَفْنَا Narra novi quid nobis. Est imper. 4. cum adf. 2 طرف carpsit extremitates,

طَرَفٌ. Inde طَرَفَةٌ res nova, primum nata ac visa, ut primi flores, fructusve: q. d. Carpura. Hinc subsumtum in 4. أَطْرَفَ Appertavit rem novam:

&c. غَرَائِبُ rara historie, est plur. fr. a preced. غَرَبَ peregrina res; cujus Thema غَرِبَ abfuit longius. Similiter عَجَائِبُ Mirabilia, a preced. عَجَبَةٌ res miranda.

43 بَكَوْتُ expertus sum. In pret. 1. a بَلَ ult. بَلَ; cujus Origo in Terendo. يَسْرَ vidit illud, est fut. 1. cum adf. 2. لم رأي per Apocypen propter Inde & in part. رَأَوْنَ pro رَأَوْنَ videntes. Sequens رَأَوْنَ nar-

٤٤ أَعْجَبَهَا مَا عَايَنَتْهُ اللَّيْلَةُ قَبْلُ
 إِنْتَبَاهَكُمْ وَمَصِيرِي إِلَيَّ بِأَبْكُمْ
 ٤٥ فَاسْتَحْبَرْنَاهُ عَنْ طَرَفَةِ مَرَأَةٍ فِي مَسْرَحِ
 مَسْرَاهُ فَقَالَ إِنَّ ٤٦ مَرَامِي الْغُرَّةُ لَغَطَّنِي
 إِلَيَّ

narrantes, item part. cum waw
Radicali, a روي rigavit;
 & secundo, *narravit, nar-*
vando recreavit.

٤٤ *أَعْجَبَ maxime mirabile.*
Est compar. & superlat. a عجب
miratus fuit. Formula in Golio
enotata مَا أَعْجَبَهُ بِرَأْيِهِ

quam placet sibi sua in opinione?
exerit vim admirantissimi, qua-
tenus أَعْجَبَ etiam designat
qui maxime sibi placet, semet mi-
rans. عَايَنَتْ oculis usurpa-
vi; in præf. 3. a عان med. je,
manavit, fluxit aqua, pervenit
fodiendo ad aquæ scaturiginein.
Petivit oculo maligno. Læsit ocu-
lum. Amplos habuit oculos. Pa-

ctus fuit explorator, custos, &
tanquam Oculus. 'Ophthalmo.
Apparet notiones omnes esse se-
cundarias, ab Oculo adscitas;
nisi quod ambigi posset de pri-
ma illa manandi, sitne ex قان
Oculus, & fons derivan-
da, an contra fons & Oculus a
fluendo venerint. Res alibi dif-
cutienda. قَبْلُ Paulo ante,
est diminutivum a قَبْل. Radix
إِنْتَبَاهُ antevenit. قَدَل قبل
accessus, est inf. 8. a نَاب
med. waw, vicem subiit; unde
إِنْتَاب valet iteratis vicibus
accessit. Monet Tebleb. repre-
hendi Haririum, quasi verbo
minus appposito usus esset in eo
qui nunc prima tantum vice ac-
cedebat: sed quis nescit talia
expressius; latius permitti, quam
Ori-

quæ nec viderunt spectatores nec narrarunt novitatum narra-
tores : sed mirabilissimum omnium , quod hoc ipsa nocte
oculis usurpavi , paulo ante quam vos adirem , & ad fores
vestras devenirem. Ibi petere nos omnes ut hanc invi-
sitam etiam sibi novitatem denarraret , quam vagatio
nocturni itineris ei obtulerat. Tum ille , Expulerunt me
ja-

Origo adfert. Lectissime tamen
positum verbum in mendican-
te vagabundo , nunc ad hos ,
nunc ad illos , delato. Inter
usus exquisitiores hujus Thema-
tis est , quod dicant ناب

الخبي per vices accessit bo-
num , pro copiosum fuit. Inde
خير نايب bonum copio-
sum , per vices recurrens & in-
crescens. Sic Ps. 62: 11. חיל

דל opes quum per vices in-
crescunt. Huc pertinet Camusi
Glossa, qua נובה נובה ex-

ponitur الدولة Felicitas , o-
pulentia , potentia. Alibi plura.

مصبى adventus , est infin. I. a

صلى med. je, ivit , pervenit ,
vergit , &c. Proprie Torfit ;
torquendo flexit : idem cum صلى
med. waw , inclinavit ut propen-
deret , convertit. &c.

استخبرنا 45 petivimus
ut narraret. In præf. 10. a خبي

scivit , rescivit. Est ergo proprie

استخبر petivit rescire. طرفة

Elegans bistorta ; ex Origine
captura ; ut paulo ante. مرأي

pro مرأي locus visionis , & vi-
sio ipsa , a مرأي , ut مرأه a

مرأه. Sequens مشرح Locum
quo pastum educimus ; pascuum ;
campus ; a شرح pastum dimisit.

Redi ad Conf. I. p. 6. Figurata
campus nocturna vagationis , pro
occasionibus quas nocturna vagatio
obtulerat.

مرامى 46 jactationes. In

plur. fr. a مرأى pro مرأى ,

a رمى jecit , رمه. Apud Cl.
Gol. exponitur , Sagitta parva
&c. ungula bifida : & in fam.

مرمى pro مرمية Scopus
Sagittariorum. Omnia a jacien-
do. Habet adhuc plures signifi-
ca-

إِلَيَّ هَذِهِ الثَّرَيَّةُ وَأَنَا دُو 47 مَجَاعَةٌ وَيُوسَى
وَجِرَابٍ كَقَوَادٍ أُمِّ مُوسَى فَتَهَضَّتْ حَبْنُ سَجِي
48 الدَّجِي

fications ; & primo quidem
إِلَيَّ مَرْمِي vel مَرْمَا
actio jaciendi ; ut hic : vel & in-
strumentum jaciendi , ut mavult

Tabl. quod & مَرْمِي . Inde

مَرَامِي الغربة Expulsoria
peregrinationis usurpantur pro
locis diffitis in Confess. 37. ubi
habebimus مع سَبْرِك
في المعامي وايغالك

Cum itinere tuo
per caca deserta , & pervasione
tua per expulsoria , i. e. loca pe-
riculosa. Eleganter Confess. 42.

تَرَامِي في مَرَامِي النوي
ومساري الهوي الى ان
صرت ابن كل تربة
واخا كل غربة

Rejecerunt me expulsoria abien-
tia , & vagationes cupiditatis ,
ita ut factus sim omnis terræ Fi-
lius , & Prater omnis peregrina-
tionis. In Hist. Tamerl. مَرَامِي

sunt summitates arcium , quasi
expulsoria ; ut pag. 237. ونصبوا

السلام وتسلقوا بناصبية
مَرَامِيها تعلقوا

Et admoventur scalas , adscende-
runtque : atque ex antiis summi-
tatum ejus arcis suspenderunt sese.

ومن متعلق
بازان مَرَامِيها ومتسلف
بازيال نواصبها

Eratque qui suspenderet se ab au-
ribus summitatum ejus Arcis ,
quique adscenderet per propendu-
las ejus Antias. Item pag. 409.

بلغ الى قلعة شاهقة
افراط الدراري بازان
مَرَامِيها عالقة ورجوم
النجوم الصايبة تتعلم
لاصابية عن رشاقة
سها مَرَامِيها الراشقة

pervenit ad Arcem celsissimam , e
cujus summitatum auribus depen-
debant in aures stellarum ; & ja-
cu-

jactationes peregrinationis ad hanc terram, auctum esuritione, & afflictione, marsupioque cor genitricis Moſis referente. Excitatus autem

culantia aſtrorum ferientium ad-
diſcebant artem ferendi a vibra-
tione telorum ejus recta ferientium.
Eſt inflatio deſcriptio Celfitu-
dinis ad aſtra velut eductæ. Spe-
cimina hæc oſtendunt, quan-
tum in ſinu Lingue contineat-
ur, quod nulla Lexica com-
plecti, aut exequi queant.

47 **دو مجاعة** Dominus,
vel poſſeſſor inedia; ex Arabiſ-
mo alibi indicato. Radix **جاع**
بؤسى expiravit. **مiseria**,
proprie ſors miſerior, eſt ſæm-
comp. & ſuperl. ab **أبأس**
quod eſt **أفعل** verbi **بأس**

miſer fuit, **دعش**. Mirifica por-
ro phraſis, Marsupium ut cor
matris Moſis: i. e. penitus va-
cuum, & exbauſtum. Alluditur
ad Proverbium, cui anſam præ-
buit Alcorani locus Sur. 28: 9.

واصنح فواء لم موسى فارغا
Et factum eſt cor Matris Moſis
vacuum. Diſceptant commen-
tatores de ſenſu: aliis in bonum
interpretantibus, ut ſit, cor cu-
ris vacuum; aliis in malum, ut
ſit cor vacuefactum quaſi, & va-

ſtum redditum, præ metu & ſtu-
pore. Hinc arreptum ad agialiter

افرع من قلب ام موسى

Magis vacuum quam cor matris
Moſis, biſariam veniens: pri-
mo ad vacuitatem curarum indi-
candam: ſecundo ad anxietatem
cum deſperatione conjunctam.
Venuste ab Haririo noſtro tra-
ductum ad peram vacuum, &
vaſtam veluti, in cujus fundo
nil niſi deſperatio relicta. Ut fi-
gura audacia, & virtus, me-
lius adhuc ſentiat, tenenda

ad finis uſurpatio Vocabuli **هواء**

vacuum, Alcor. Sur. 14: 44. ubi
de impiis, ultimo die ad deſpera-

tionem redactis, dicitur **وافبدتهم**

هواء & corda eorum vacuum.

Hoc Commentatores iterum va-
rie explicant; aliis enim **هواء**

eſt pavidus, animi expers; aliis
ventres ſine mente; ut apud Cl.
Gol. enotatum. Atqui Vacuum
hic nihil aliud quam vaſtitaſ me-
ra, in ſtuporem, & deſperatio-
nem mergens, ut quo ſe vertant,
neſciant, haud ſecus ac ſi quis
in vacuo, ſive vaſto inani irre-
quietus jactaretur.

الدَّجِي عَلَى مَا بِي مِنْ الْوَجِي

49 لَا تَرَانَا

48 حِينَ سَجِي الدَّجِي

Quum filuisset obscuritas noctis.

دَجِي vel دَجَا pro دَجِي

vel دَجُو est obscuritas noctis,

a Rad. دَجَا ult. warw, & je,

Tenebrofa fuit nox, operuit & involvit totum corpus vestis; perplexus & copiofus fuit crinis. Hinc formula elegans

منذ دجي الاسلام

a quo Islamismus operuit: id est terras omnes occupavit; five ut

Gjeub. explicat. قوي والبس

invaluit, atque

cooperuit omnia. Apparet, primigeniam vim non esse obcuritatis, vel tenebrarum, sed copiae omnia undique involventis ac cooperientis quasi, ita Teblebius

قال الاصمعي دجا

الليل ابما هو في

الاصل البس كل شي

ولبس من الظلمة ومنه

قولهم دجا الاسلام اي

قوي والبس كل شي

قال الشاعر

وليل كموج البحر لرخي سدوله

على بانواع الهموم لببتلى *

Dixit Asmaeus, דגה de nocte in Origine nil aliud designat quam cooperuit omnia; non autem ab obscuritate derivatur.

Hinc phrasis, cooperuit omnia Islamismus, pro invaluit & omnia obtexit. Sic Poeta.

Et nox tanquam fructus maris demisit suas lacinias
Super me variis cum curis, ut experimentum caperet mei.

Hinc

tem sum, nocte jam altum silente, quantumvis pede attrito laborarem,

Hinc jam percipere dabitur quid valeat verbum דגה Gen.

48: 16. וידגו בקרב הארץ & multiplicabuntur in medio terræ. Rectissime quoad sensum: sed figura sistit copiam cuncta coeperientem, & involventem. Summus Boeb. in Hieroz. part. 1. pag. 36. censet, cum aliis, hoc דגה propagatum a דג piscis, quasi dicas piscium instar sobolescere. Atqui דגה דגה ex nostra Origine sonat, futura copiosissima maris, omnia cooperiens, & tanquam veste involvens; genus piscinum: ut דגה דגה operuit, profluxerit. De Verbo سجي

قال الله Teblebius
تع والليل اذا سجي اي
سكن ويركد ظلامه وقبل ليلة
ساجبة اي ساكنة
الرياح وقبل معناه
سكون الناس والاصوات
فيها وسجا البحر
سكن امواجه وطرف
ساج اي ساكن فاتي

In Alcorano dicitur, quum nox סגה, hoc est, Auctore Abulbe-
ka, quum quiescit, & obscuritas
ejus constat. Alii noctem quiescentem exponunt, qua ventis careat. Alii significari putant quietem hominum vocumque in ea. Usurpatur etiam de Mari, cujus fluctus conquievere; nec non de Osculo sedato & remisso. Liquefifur

gurate positum سجي الدجي
quievit obscuritas, ad altissimum silentium noctis indicandum. Sequens علي super, hic exerit usum illum signatiorem, quem ad Job. Cap. 10: 7. attigi. Ad verbum; super quod in me de-

trititione pedis. وحي est actio verbi

وحي Laboravit ex ungula, eamve tritam habuit equus. Cave Equo proprium pates. Is exempli causa additus. Teblebius declarat باطن الحفا

dolorem plantarum in pedibus ex incessu sine calceis. Redi ad cons. 3. p. 140. ubi יגה & יגה hinc lucem scenerari submonui.

١٩ لَأَرْتَادَ مُضْبِقًا أَوْ أَقْتَادَ رَغْبِقًا وَسَائِقِي
 ٢٠ حَادِي السَّعْبِ وَالْقَضَاءِ الْمَكِّي أَبَا
 الْعَجَبِ إِلَيَّ أَنْ وَفَّقْتُ عَلَيَّ بَابَ دَارٍ فَقُلْتُ
 ٢١ حَبِيتُمْ يَا أَهْلَ هَذَا الْمَنْزِلِ *
 ٢٢ وَمَحِشْتُمْ ٢٢ فِي حَقِّ عَيْشٍ خَصِلِ *

مَا

٤٩ أَرْتَادَ *Quererem pabulaturus*. Est fut. 8. a راد ultro citroque ire, moveri. Inde pabulatum aquatumve ire: discurrere ad commentum querendum. Pulchre ergo enunciatur, *Quererem pabulaturus hospitem*, ضاف *مُضْبِقًا* in part. 4. a
 ٢٠ *Hospes aut conviva fuit*. Ejus 2. اضاف 4. & ضيف
 ٢١ *Hospitio aut convivio exceptit*. أَقْتَادَ *compararem*, in fut. 8. a قاد med. waw, *Duxit, rexit* instar jamenti, quod manu ducitur. Facete hinc dictum, *ductilem mihi haberem vel obsequentem facerem panem*. Docte *Tebiebuis* المراد هنا اجتلب واحصل

Ducerem hic valet compararem & *acquirerem*. رَغْبِقًا *Libum*, panis rotunda ac depressiore forma. Convenit cum فَدَحًا *Syrorum*. Radix رَغِفَ *collectam offam, massam, formavit in buccellas, orbiculosve*. ٢٠ Figuratissime positum, *impulit me agaso fassis*. Nempe حَادٍ est part. pres. ab حَادٍ *cantu impulit camelos: unde in Lexico vertitur, præcentor camelorum*. *Agaso*. Ejus plur. fr. حَادُونَ quo Noster usus *conf.* ١٢. تم سمرنا نرجي التحمولات بالدعوات لا بالحداد *Tunc profecti impulimus camelos pre-*

rem; ut hospitem mihi de pabulo prospecturum nanciscerer, aut panem alicubi mihi compararem. Circumegit autem me agasofamis, & parens mirabilium merito cognominatum fatum, usque dum ad domus alicujus ostium restiti, dixique:

Regno donemini, O ædium harum incolæ.

Et vivatis in sinu vitæ molliter virentis.

Quia

precationibus, non præcentoribus.

سَعَبٌ famas, a سَعَبٌ

Esurivit. Origo latet. فُضَاءٌ

decretum, Fatum; a فُضَا decretum, prædestinavit. &c. Est ejusdem Originis cum قَصِي

secuit. مَكْنِي cognominatum; est part. pass. 2. a

circumlocutus est; دَنَا كَنِي figurato nomine adfecit. Suspi-

cor a tegendo & velando vim, haud dubie secundariam, profluxisse. Illas circumlocutiones amant Arabes per Pater, Mater, Filius, Filia, Frater, Soror, aliaque, efferre. Hoc co-

lore ergo الْعَجَبُ

Pater Miraculi vocitatum Fatum; quippe quod admirandis eventibus soleat ludere.

51 رَجْنُو رَجْنُو Regno augea-

mini. Proprie, salutemini solenni acclamatione, Vivat. Est

præt. pass. 2. ab vel حَيّ

vel حَيّ vixit. Si حَيّ

obtineat, est defectus mediae. Si

حَيّ est quies tertiæ. Idem

in חַי & חַיָּה Hebræo usui venisse, in institut. nostris Hebr.

indicatum. In 2. حَيّ

exponitur creavit Regem, &

حَيّكَ الله regno te beet

Deus. Item تَحْيَةً pro

تَحْيَةً infin. fam. Regnum.

nec non Benedictio, salutatio so-

lemnitis. Omnia eodem e fonte.

52 Admirabiliter figuratum,

vivatis in custodia vitæ florentis-

simæ. حَفْظٌ custodia est actio

verbi حَفَظ conservavit, ob-

servavit, custodem egit, oculos

intendit. عَاشَ vita, & عَاشَ

med. je, vitam duxit, unde præ-

cel-

مَا عِنْدَكُمْ لَاتِينَ ٥٣ سَبِيلِ مَرْمِلٍ *
نِضْوٍ ٥٤ سَرِي خَابِطٍ لَهْلِ الْهَلِ *

جَوِي ٥٥

cessit. *عَشْتَمَ*. Ortam suspicor

notionem a *عَرَى* circare ; unde *عَرَى* circator. Ita degere, agere, ab-

folute. *خَضَلٌ* signat recentem,

mollem, teneram plantam a *خَضَلٌ*

maduit; copioso succo, viruit. Hinc

jucunda tralatione *عَبَّشٌ خَضَلٌ*

vita molli & recenti semper a-
mœnitate virens quasi ac vi-
gens. Habuimus jam ad conf. 4.

Filius i- *إِبْنِ سَبِيلٍ ٥٣*

tinoris : בן שביל. Est circum-
locutio viatoris & Peregrini. An-
sam phraseos tene ex Tableh.

سمي الغريب ابن سبيل
لانه اذا ظهر علي قوم

لم يكونوا يعرفونه ولم
يعرف له نسب الا السبيل

Vocatur peregrinus Filius itine-
ris, quia quum apparet homini-
bus, eum ignorant, neque aliam
ejus sciunt cognationem quam iti-
neris. Simile in Terra filius a-
pud Latinos obtinuit. Non in-
venustum Ænigma his versicu-
lis inclusum.

وَمَنْسُوبٌ إِلَى مَنْ لَمْ يَلِدْ
كَذَاكَ اللَّهُ أَنْزَلَ فِي الْكِتَابِ *
وَاحِبَانَا يَكُونُ كَبِيرٌ سَنَ
وَاحِبَانَا يَكُونُ مِنَ الشَّبَابِ *

Est qui genus referat ad eum qui non gignit,

Sic Deus ipse revelavit in Libro.

Isque nonnunquam grandis est natu,

Nonnunquam vero ex adolescentibus est.

Nem-

Quid penes vos est pro filio itineris ad arenam redacto?
Attenuato nocturnis erroribus, & terram pulsante in nocte
horridissima.

Ar-

Nempe in Alcorano quoque for-
mula sæpius adhibita. مَرْمَل

ad arenam redactus. Est part.

4. ab مَرْمَل commeatu caruit,

egenus fuit. Notio tracta a

مَرْمَل arena: unde proprie so-

nat, ad arenam residit, pe-
ra penitus exhausta. Hinc &

أَرْمَلَة vidua أَرْمَلَة in
Dial. Aram. cujus Aleph male
pro Radicali vulgo habetur.

Tehleb. ad Conf. 13. قال ابو

البقا الارامل في الرجال

والنساء واصل ذلك

من ارميل القوم اذا فني

زادهم ويقال للرجل

الذي لا امرأة له ارميل

والمرأة التي فقدت

زوجها ارملة لان امرها

يؤول الى الحاجة

Abulbeka ait Aramil cadere in
viros & fœminas: a significatio-
ne & Armala in iis quorum com-
meatus consumitur. Hinc vir uxo-

re privatus Armal, fœmina quæ
virum amisit Armalat dicta,
quippe cui res redierit ad egesta-
tem.

54 نَضُو سَرِي Attenua-

tus nocturni itineris. Radix

نَضَا exuit vestem: detraxit

spolium: strinxit gladium. &c.

dat derivatum نَضُو Camelus

macer, & attenuatus multo in-
cessu, vel labore. Item Trita
vestis. Hoc ordine prius: nam a

نَضُو tralatio facta ad

corpus tritum. Pulcherrime nunc

Abuzeidus semet vocat نَضُو

nocturnis erroribus consum-

tum. Origo Thematis eadem,

quæ نَضَا vulsit, vel-

lendo carpsit, laceravit &c. Non

minus Emphatice structum

خَابَطَ كَبِيل pulsator noctis,

i. e. qui de nocte terram pede pul-

sat. Verbum خَبَط habuimus jam ad Conf. 2. p. 48.

Generatim notat quater; unde

speciatim terram quater pede,
in camelo; præsertim errabundo

جَوِيَّ الْحَشِيِّ عَلَى الطَّوِيِّ مُشْتَبِلٌ *
 مَا دَأَفَ ٥٦ مَدَّ يَوْمَانِ طَعْمَ مَأْكَلٍ *
 وَلَا لَهْ فِي أَرْضِكُمْ مَنٌ ٥٧ مَقْبُولٍ *

وَقَدْ

propter cecitatem. Inde Prover-

bialiter dicunt خَبِطَ عَمَشَوَاءُ

prout terram pulsat luscitiosa camelus ; ad vagabundum errorem designandum. Huc allusum ,

ut observat Tahleb. هو مثل

قبولهم مخيط خيط

عَمَشَوَاءُ وَهِيَ النِّبَاقَةُ

التي لا تبصر بالليل

فهي تخيط بيديها

الأرض أي تضرب ولا

تهتدي إلى الطريق فتارة

تمشي في الطريق وتارة

عنه Est simile illi

dicto , pulsans pulsationem Lus-

citiosa. Intelligitur Camelus quæ

nihil dispicit nocte. Ea manibus

(i. e. anterioribus pedibus)

terram quatit , & verberat , re-

ctam viam baud tenens , sed nunc

in ea , nunc extra eam ruens. Est

etiam خَبِطَ speciatim fuisse

injecto decussit folia , fructus. In-

de nata secunda apud Golium

significatio , Beneficio adfecit in-

cognitum ; quasi dicas , decussit

ei de ashore. Figura alibi illu-

stranda. البَلّ forma comp.

& superl. a لَبَل ، Nocte ipsa

conformatum , ad cuius borro-

rem extremum pingendum nihil

gravius diriusque visum , quam

adjectivum ex substantivo ipso

conformatum , Noctosissima

Nox. Ejusdem figurationis est ,

qua illud Apostoli ad Rom. 7: ٢٣.

ὁ ἁμαρτὴν καὶ τὸ θάνατον ἀμφωπαλῶς ,

sive peccatum peccantissimum.

جَوِيَّ ٥٥ ardens interiore

astu , ex جَوِيّ pro جَوِيّ ,

جَوِيّ ٥٦ , فَعِلْ formæ

vebementi ardore intus adfectus

fuit. Notiones dissonantes ver-

bi hujus conciliavimus ad conf.

*Ardent cui viscera, super inediam complicata.
Qui totum jam bichum nil degastat pabuli;
Nec in terra hac vestra quid invenit refugii.*

Ca-

3. p. 142. Inde etiam repeti poterit signatio illa vis, quæ in astu & ardore famis nunc venit.

طوي plicatio quomodo ad inediam transierit, ostensum conf. 1. p. 4. & conf. 3. p. 137.

142. 143. موششتمش convol-

vens semet. Est part. 8. 2 شمل comprehendit, complexus est, universim involvit. Hinc שמלה

amiculum, شكلة nec non

שמאל sinistra manus; quod involuta fere maneat in sinu. Item Boreas, a situ.

56 Insignite structum ذاق

طعم مأكل gustavit saporem cibi. Nempe notio gustandi in ذاق & ذاق a tenuitate vel subtilitate descendit, quam Radix דוק obtinet apud

Hebraeos: ut דק דק

En Clavim Harmonia pro signi-

ficationibus dissonantissimis sub

ذاق despuit, demens fuit.

Macie extenuatum fuit pecus. Pabuli inappetentia laboravit. Gustavit. Omnia a tenuando ducta. Tenuis mente; Tenuis corpore, &c. Tenuavit in ore, i. e. gustavit. Apud Chald. דוק est te-

nitter comminuit proprie: improprie, exacte consideravit: exploravit, expendit: subtilissime inspicit. Confusimiliter Syri traduxere.

Arabibus ذاق gustui unioe dicatum. Inde & explorandi vis succrevit, quasi dicas gustavit aliquem. Habes etiam apud Cl. Gok Attractio nervo expertus fuit arcum; quasi dicas, Gustavit arcum. Ita גורגז & גורגז Gustare januam, apud Aristophan. & alia alibi promenda.

57 مؤيل refugium, asy-

lum: pro مؤيل. Ejus Radix

وأل confugiu Primaria pote-

tas, eadem, quæ in وأل

quod est verti cum flexione. Hinc etiam Hebraum ואל deduc-

وَقَدْ دَجَا ٥٨ جَنَّحَ الظَّلَامِ الْمَسْبِلِ *
 وَهُوَ مِنْ ٥٩ الْحَبْرَةِ فِي تَمَلُّلِ *
 فَهَلْ بِهِذَا ٦٠ الرِّبْعِ عَذَّبَ الْمَنَّهُلِ *

يَقُولُ

cendum. Emphasis magna in
 مَوِيلٍ مِنْ de refugio, pro
 ullum refugium. Redeat ad
 Conf. 3. pag. 165.

58 Recurrit hic usus elegan-
 tissimus verbi دَجَا in tenebris
 omnia operientibus, & involven-
 tibus. Isti verba respondet

جَنَّحَ inclinatio qualis est ala
 propendentis ac demissa ad tegan-

dum. Hinc intelliges quæ apud
 Cl. Golium prostant : pars seu
 vigilia noctis ; latus viæ ; tra-
 ctus ubi confident & conquiescunt
 homines. *Afylum ; præsidium.*
 Omnia, ut vides, ab ala utu,
 & effectū. In *Hamasa* reperio

جَنَّحَ الظَّلَامِ inclinationem

alæ Caliginis pro vespera ingruen-
 te. Nil mirum ; nam *Nocti Alas*
 attribuunt Poetæ : ut in *Ha-*
masa :

لَيْلٌ سُخَامِي الْجَنَاحَيْنِ أَدْهَمُ *

Nox plumosa amibabus alis, nigerrima.

Respondet imagini & مَسْبِلِ
 laxatus, promissus, demissus ; in
 part. 4. pass. a سَبَلَ ,
 quatenus venit in laxando di-
 mittendoque operimento, unde
 transfertur ad nubes, pluvias,

tenebras cælo demissas.

59 Constructio proprie sic
 habet. Et ipse præ externatione
 حَبْرَةٍ in excoctione est.

attonitæ mentis stupor ; oculorumve
 præstrictio, ab حَامِي med. je.

At-

Caliginis interim demissa ala terras operit.
Atque ipse externatus excoquitur sub cineribus.
Estne jam in hac sede aquatione dulci gaudens quis?

Qui

Attonitus fuit. Obstupuit. Præ-
strictus fuit visus. &c. Item,
in vorticem versa fuit aqua. Hæc
significatio peperit superiores
illas, quasi dicas, Vertiginem

passus fuit. Ergo حار

med. je & waiv non differunt

Origine, nam & sub حار حورا
a vertendo omnes usus effluxere.

تململ versatio irrequieta
ægotantis; est infin. 2. verbi

quadriliteri ململ a Rad.

مل cineribus calidis supposuit

coquendum panem. Hinc تململ
taliter excoctus fuit: unde, per
Metaphoram assumtum, de late-
re in latus se revolvit quiescere nes-
ciens. Eadem vis & in simplici

مل calore febrili correptus fuit.
Se versavit in lecto irrequietus.

60 Vocula ربع honestissi-

me hic ponitur, secundum for-
mulam ما اوسع ربعهم
quam laxa habitatio eorum. Est

proprie cubatio: dein mansio,
& speciatim verna. Venusta
formula adjectum, Dulci aqua-
tione præditus, quam sic enar-

rat Teblebius المنهل المورد
والمنهل اسم مكان

المنهل اي الشرب يقول
فمنهل في المنزل رجل
سخي كريم صاحب

منهل عذب يقصده
الواردون اليه وكفي
يعذب المنهل من كونه

منهل العطاء Vox

منهل
est aquatorium, sive locus
bibitionis. Sensus est: An in do-
mo hac est vir liberalis, munifi-
cus, ducti aquatione præditus, ad
quem accedant aquam quærentes.
Dulcem aquationis autem figura-
vit, ad liberalem in donando signan-

dam. Vides qua anla منهل

postrum in Camuso exponatur
quoque magna munificentia, vel
potius الغاية في السخاء

proximitas in largiendo: quum
scilicet tanquam communi aqua-
torio omnium necessitatibus sub-
venitur.

يَقُولُ إِي ١، أَلْقِ عَصَاكَ وَأَدْخُلِ *
 وَأَبْشِرْ ٢، بِبِشْرٍ وَقَرِّي مُعْجَلِ *
 قَالَ فَبَشِّرْهُ إِلَيَّ ٣، جَوَدْتُ عَنْكَ بِهِ شَوْدُ *
 وَقَالَ
 ٤، وَخَرَمَةُ

قَالَ كَانَ وَاطْمَآن واجتمع له امره قد
 4. a لقي ١ occurrit. Prover-
 bialiter dictum, *projicere baculum*. Id ita declarat Téblebius.
 هذا كناية عن
 الإقامة وترك السفر
 فبقى قال للرجل إذا أقام
proijice. Est imper. Adbibetur fi-
 gura bac, quum festitur, & o-
 mittitur iter. Dicitur nempe de
 eo qui alicubi loci consistit, con-
 siderique, & cujus res jam compo-
 sita, projecit ille baculum suum.
 In Moallakât extat.

وَضَعُوا عَصَاهُ الْمَضَامِي الْمُنْتَخَبِيمِ *

Posuere baculos redeuntis tentorium figentis.

A. *Baculo viantis figura ducta.* ضَعِيفُ الْعَصَا
 Alterius Originis, لَبَنُ الْعَصَا debilis baculo, pro
 quod Cl. Gol. exponit, *benigna* تَرْعِيَّةٌ
administrans justitiam. Proprie pastore tenera cura oviculas imper-
 sonat *Lenis baculo*; estque Mo- صَلَبٌ
 taph. a *Pastore*, qui leniter agit
 gregem. Eiusdem est figura. *Durus baculo*, in
 Rectore rigido; vel Tyrannico:
 at

Qui dicat baculum projice, & introgreitor:

Lætusque fis ob solutionem vultus, & hospitalitatem paratissimam.

Narrabat: ibi tum emicuit ad me juvenculus velamento lineo coopertus; dixitque.

Per

ut Tauriz. ad Hamasa annotavit. Ad formulam انشقاق العصا pro discordia, teneatur, & eam a re pastoritia

desumptam videri, ut diruptio baculi designet abjectionem curæ; indeque omnem discordiam cum discidio. Sic in Hamasa

لَمْ نَشْقُقْ عَصَا الدِّينِ *

Nequaquam frangemus Baculum religionis.

Hoc est: non desciscemus a vera religione. Adducit ibi Taurizius phrasin شق عصا المسلمين fregit baculum Moslemiorum, pro discidium, & divortium cum ipsis fecit.

62 أبشّر Lætus esto. In Imperat. 4. a أبشّر nunciavit

lati quid. Hinc etiam sequens

بشّر frequentari coepit pro soluto & hilari vultu, qualis est læta nunciantis. Confer quæ ad Conf. 3. p. 126. notata. Adatur ex Teblebio versiculus, qui e nostro Exemplari exoidit:

مِنْ ذِي سَمَاحٍ لِلتَّائِدِ مُؤَمِّلِ *

A munifico ob munificentiam sperato.

Radix سَمَحٌ beneficus, liberalis, facilis fuit; in Origine, ut نَسَدًا, valet enodis fuit. munificentia, proprie est mador.

554, مؤمِّلٌ Vide ad Conf. 3. p. 129. speratus: in part. 2. pass. ab اصل, de quo supra num.

63 جَوْنِسُ Furunculus. Proprie

١، وَحُرْمَةُ الشَّبِيحِ الَّذِي سَنَّ الْقِرَا *

٢، وَأَسَّسَ الْمَحْجُوجَ فِي أُمِّ الْقِرَا *

مَا عِنْدَنَا ٦٦ لَطَائِفَ إِذَا عَرَا *

٦٧ سَوِيَّ

prie pullus, * ٦٧. Ita Tebleb.

اصل الجوزي ولد

الغزال وفي الصحاح

هو ولد البقرة الوحشية

Origo hujus vocabuli in pullo cervi.

Apud Gjeubarium designat pullum
vaccae Sylvestris. Scribitur &

جَائِزٌ. In plurali dat جَبْدَرٌ :

ut in illo Poetæ.

يَا مَنْ يَدْخُلُ الْكَنْبَسَةَ يَوْمًا

يَلْقَى فِيهَا جَائِزًا وَظَبَاءً *

O qui ingreditur cubile aliquando

In quo obvios habet binnulos & Dorcades.

Alterum شَوْدَرٌ, e Perfico

جَائِزٌ conformatum, Lin-

teum velamen adfert, quo mu-
lieres, & pueri utuntur.

٦٨ حُرْمَةُ Reverentia; Sa-
cro sancta dignitas, a حرم

facer fuit. Ita in Hist. Sar. p.

٢٨٠. قَامَتْ حُرْمَتُهُ

Stabilita est ejus auctoritas. In-
telligitur per Senem hunc ve-

nerandum Abrahamus. سَنَّ
instituit, ابتدأ condidit,

& quidem ut esset سُنَّةٌ
Sunna, Lex, norma, Secta vi-
vendi. Inter Muhammedis dicta:

مِنْ سَنِّ سَنَةِ حَسَنَةٍ
فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ

عَمِلَ

*Per reverentiam Senis qui hospitalitatem condidit :
Et in Metropoli orbis visitandam sacram ædem fundavit :
Non est penes nos viatori nocturno , quum supervenerit ,
Quic-*

عمل بها الي
يوم القيامة
ومن سن سنة
سببة فله ونزرها
ونزرها من عمل بها
الي يوم القيامة

Qui instituit sectam bonam , ei
erit merces tum sua , tum om-
nium qui eam observant , usque ad
diem Resurrectionis : qui autem
condit sectam malam , ei erit cri-
men tum suum , tum eorum om-
nium , qui eam secuti erunt , us-
que ad diem Resurrectionis. Pri-
maria vis Radicis eadem est quæ
in 𐤒𐤓 , polivit , expolivit , acuit
poliendo , fricando. Hinc 𐤒𐤓

𐤒𐤓 Dens ; item atar , quæ
dentibus dignoscitur.

𐤒𐤓 Fundavit. In

𐤒𐤓 & 𐤒𐤓 , unde 𐤒𐤓
𐤒𐤓 2. ab 𐤒𐤓 , unde 𐤒𐤓

𐤒𐤓 fundamentum : de quo

𐤒𐤓 festivitatem supra. 𐤒𐤓

te Celebrata , nempe Meccana Æ-
des , quæ البيت الحرام
Domus Sacrosancta alias. Est
part. pass. 1. ab 𐤒𐤓 Fe-

stum celebravit : unde 𐤒𐤓
𐤒𐤓 peregrinatio Meccana , & 𐤒𐤓

qui solennia illius peregrinationis
obivit. Hinc titulus Hadgfi ,
quo distingui amant Religiosio-
res. Mater Urbium est Mec-
ca. De hac Arabum traditio-
ne , qua Ædis Meccanæ conse-
cratio ad Abrahamum refertur ,
adeatur Cl. Reland. de Relig.
Mubamm.

𐤒𐤓 طارئة nocturnus viator.

Est part. pres. 1. a طر Noctu
venit. Hinc eleganter in Ha-

masa 𐤒𐤓 طارئة

sollicitudines de nocte infestantes.

Item طارئة infortunium ;

q. d. malum de nocte obruens.

٦٦ سَوِيَّ الْحَدِيثِ وَالْمَنَاحِ فِي الدَّرَا *
 وَكَهْفٍ ٦٨ يَقْرِي مَنْ نَفَا عَنْهُ الْكِرَا *
 ٦٩ طَوِيَّ بَرِّي أَعْظَمَهُ حَتَّى أَنْبَرَا *

فَمَا

Insignite figuratum hinc in *Hamasa*

وَأَقْرِي آلَهُمْ وَأَلْطَارِقَاتِ حَرَامَةٍ
 إِذَا كَثُرَتْ لِلطَّارِقَاتِ الْوَسَاوِسْ *

*Ciboque sollicitudines , noctu viantes , constantiam ,
 Quum multiplicantur nocturnis illis viatricibus suggestiones.*

Hoc est : Quicquid mærorum in
 me ingruit , forti pectore excipio ,
 atque constantia mea vel mor-
 dentissimas cogitationes quasi Hos-
 pes liberalis pasco , sustineo , a-
 pud me stabulari patior.

٦٦ سَوِيَّ *præter ; in constr. a*
 سَوِيَّ ; *cujus Origo in aqua-*
tionem : a سَوِيَّ aquas , rectus
fuit : aquavit ٦٦ حديث
forma حَدَّثَ ab فَعِيلٌ

٦٦ *novus fuit , est proprie*
novi quid : Fabula. مَنَاحٌ
stabulum : locus ubi procumbitur
a camelis. Est part. pass. in 4. a
in genua decubuit :
quævit. Pro Castris usurpatur
Hist. Tamerl. 385. Nempe ut
Tehl. monet , استعبر
لكل موضع للنزول
Transfertur ad omnem locum in
quem descenditur. Sublimiore
figura , in Hamasa مَنَاحٌ نازلة
est Campus prælii , sic dictus ,
quasi

Quicquam, præter confabulationem, & stabulum in septo.
Quomodo enim cibo exciperet, a quo repulsus longe somnus est?
Ob inediam quæ ossa dolat, ita ut excisus sit.

Quid

quasi procubitorium Cladis. Sed versiculus ipse apponendus:

وَمَنَاخٍ نَارِكَةٍ كَفَبْتُ وَقَارِسٍ
نَهَلْتُ قُنَاتِي مِنْ مَطَاهٍ وَعَمَلْتُ *

Sæpe procubitorium cladis substiti, & sæpe Equitem;
Cujus e dorso hasta mea repetitis bibi haustibus.

Item hocce

أَبْرَكَهُمْ فِي مَنَاخٍ جَفَجَجَ يَنْقَبُ
فَبِهِ الْأَظْلُ

Procumbere eos fecit in procubitorio aspero, in quo perforatur
ima ungula.

Pro, eos ad extremam miseriam
redegit.

68 يَفْرِى cibo, vel hospi-
tio, exciperet. In fut. 1. a
قَرَى, cujus Origo est

occurrere. كَرَى vel كَرَى
propensio in somnum, pro
كَرَى, a كَرَى fedit:

item med. kefrata كَرَى

dormitavit, propensus fuit in som-
num. Est notio secundaria, a
fodicando tracta.

69 طَوَى complicatio visce-
rum: inedia: ut supra demon-
stratum. Constructio Elliptica,
pro ob inediam. فَرَى Præci-
dit, præsecando asciavit, dola-
vit,

فَمَا ٧٥ تَرَي فِيهَا ذَكَرْتُ مَا تَرَا *
 فَقُلْتُ مَا أَصْنَعُ بِمَنْزِلِ ٧٦ قَفِيرٍ وَمَنْزِلِ
 حِلْفٍ قَفِيرٍ وَلَكِنْ يَا فَتَي مَا سَمُوكَ فَقَدْ
 قَتَنَيْي

vit, aptavit, lignum, arcum, &c. &c. Inde Proverbialis formula اعطيت القوس

باريها Arcum suo exascia-
 tori donavi, i. e. justo possessori
 rem restitui. Ad Confess. 6. plura,
 huic quidem ufui illustrando.

عَظْمٌ ossa, est plur. fr. a عَظْمٌ
 os. Grandi figura ossa af-
 ciari, dolari, dicuntur, quæ fa-

me tenuantur. Huc pertinet,
 quod in Lexico enotatum, ex-
 tenuavit, defatigavit eum labor,
 curfus &c. quasi dicas dolavit,
 asciavit. Sic Noster confess. 17.

شَبِيحُ بَرْتَهَ الْهَدُومِ
 وَلَوْحَتُهُ السَّمُومِ

senex, quem dolaverant cura ta-
 beficientes, & decoloraverant ven-
 ti urentes. Vicinum hocce in-
 Div. Iud.

أُنَاسٌ بَرَتْنَا الْكَرْبُ حِدَالٍ حِكَايَ *

Homines sumus quos dolavit bellum: stipites confricationis.

Item

بَرَّتِ الْكَوَادِي وَالْأَيَّامُ وَقُرَّتْ
 وَلَا تَرَكْنَ لَهُ مِنْ مَرِيَشٍ أَسْبَادَ *

Dolarunt infortunia & Dies Cæsariem ejus; i. e. fortunas copiosas.
 Neque reliquerunt ei quicquam de plumis compactionibus.

Quid ergo vides circa id quod memoro, quid dispicis?

Tum ego, Quid faciam in domicilio deserto, & cum hospite paupertatis socio? sed tamen, o puer, quod nomen tibi,

Affectate *Isfabanenſis* in vita

Salad. بَارْتَهُمَ اَلرَّمَاةَ

وَبَرْتَهُمَ بِالْمَبْرِياتِ

oppugnarunt eos sagittarii, & dedolarunt eos suis dolatis: id est, sagittis. Vides jam quid *Eſech.* 23: 47. sic בָּרָא בַחֲרֵבוֹת dedo-

lare gladiis. Sequens *اَنْبَرَا* in *præt.* 7. ejusdem Radicis, si retineatur *حتي*, non admittit aliud, quam vel attenuari, vel *conſcindi*; *conſecari*: ut reddat *paſſivum* primæ; valeatque nunc *penitus conſcisci*. Naturam Linguae hoc pati, non est quod dubitemus. *Tebiebuis* pro

ليمن legit *حتي*; ut obtineat vulgatioꝝ ille usus, quo *اَنْبَرَا* valet *occurrere*, *obviare*: sensusque sit, ob inediaꝝ quæ ossa dolat, cui occurrerit. Id non e limpido fluit: ut nec al-

terum illud, *لما اَنْبَرَا* quum occurrerit, vel *obversatus fuerit*; quod verius esse moneatur in *Apographo*, quo utor.

Vel sic sane sententia claudicat; quæ recto talo stat, si teneas quod origo dat, in 7. *secari*: nam & notio illa *occurrendi* a *secando* profluxit; quatenus *secari* dicuntur, in quæ transversim inciditur.

70 Non placet *Tebiebuis*, qui

تري vides utrumque refert ad *consilium*, ut repetitio tantum sit *للتوكيد* ad *Emphasin*. Mihi prius vides, est *judicantis*: posterius, *dispicientis*, & *consulentis*.

71 *قمر* desertum aqua &

berba carens, hic eleganter transfertur ad domum cibo &

potu destitutam. Radix *قمر* exponitur pauca fuere opes, pauca carne fuit. In 4. *انقر*

reperit desertam urbem: in desertum ivit, vel venit. Caruit obsonio. *Esurivit*. Secundaria sunt omnia. Origo necdum mihi

perspecta. *حلف* socius;

proprie qui juravit in fœdus: *fœderatus*. Hinc illustri figura, *fœderatus egestatis*, pro *addicto*.

فَتَنَبَّيْ فُهَمَّكَ فَقَالَ تَسْمِي نَزِيدٌ 73 وَمَنْشَائِي
 فَبِيدٌ 73 وَوَرَدَتْ إِلَيَّ هَذِهِ الْمَدْرَةُ أُمِّسِ مَعَ
 أَخْوَإِي مِنْ بَنِي عَبَّسٍ فَقُلْتُ لَهُ نَزْدِي
 74 إِيضَاحًا عَشْتُ وَنُعِشْتُ فَقَالَ أَخْبَرْتَنِي
 أُمِّي بَرَّةً وَهِيَ كَتَمَهَا 75 بَرَّةً أَتَّهَى
 76 نَكَحْتُ

quasi ad perpetuam egestatem.

Radix حلف فقرٌ juravit.

egestas, a فقرٌ fregit vertebrae
 dorſi : ut observatum ad Conf.
 3. pag. 140. 148. In conf. 40. fi-

guratur حلفٌ شَجِيٌّ وَشَجِيٌّ

Federatus mœroris & præsoca-
 tionis. Iterum, alia forma,

إِفْلَاسٌ حَلِيفٌ fœderatus

extremæ egestatis, in Conf. 15.

72 مَنَشَائِي patria mea.

A rad. نشأ elatus fuit ; or-
 tus est : excrevit : speciatim, a-

dolevit, descendit مَنَشَأٌ pro

موضع الذي نشأت فيه

locus in quo adolevi : Natale solum.
 In Lexico Golii omiſſa forma.

فَاشِبَةٌ & فَاشِيٌ adolescens,

adolescens : sunt participia hu-
 jus Radicis, cum eodem usu
 signatiore. Hebrais נָשַׁן effer-
 re, venit in plantis, & germi-
 nibus nonnunquam. Hac anſa
 efferri pro adoleſcere invaluit.

فَبِيدٌ Pbeida est oppidum in-
 ter Meccam & Bagdadum.

73 وَرَدَتْ descendit ; pote-
 ſtate illa latiore, qua & ٧٦

Hebraum pollet. مَدْرَةٌ proprie
 gleba ; hic terram, regionem con-
 ſignat. Sic Latini ſuam glebam
 ad agros permifere.

نَزْدِي إِيضَاحًا 74
 Auge me evidentiam : i. e. Copto-
 ſius

tibi, ingenium namque tuum *fascinavit me*. Ille vero, nomen mihi *Zeido*, & *Pheida* mihi patria est. In *hanc* autem *terram* descendi nuper admodum cum avunculis meis ex *Ebfidis*. Hic ego, copiosius me hæc edoceas, ita *Vivas*, atque *restaureris*. Ille iterum; retulit mihi mater mea *Berra*, nomen & omen pietatis habens, se anno quo *impref-*

fus & evidentiùs me doceas. *نزل* med. je est auctus fuit; & auxit.

Ejus imper. 1. *نزل*. Proprietas

est in tumore aquarum excrescentium. *Abulfeda* ad Annum 720.

ووصلوا الى نهر جبزون
وكان نرايدا فاقتحموه
ففرق جماعة

Et pervenerunt ad flumen Gicbon, eratque tunc tumidus. Quumque insiluiſſent merſi sunt bene multi. Sic *המים הזדנים* *Aquæ tumida* apud *Psaltem*. Vides unde *superbia* apud *Hebræos* accre-

rit huic Radici. *ايضاح* evidens demonstratio, & in *infin.*

4. a *وضع* clarus, evidens, manifestus fuit. Proprie, *Al-*
bicavit; idem cum *اوجع*
quod ad *Originem* & *הוכיח* evi-
denter arguere viam mihi aperuit.

عشت vivas, in *pres.* 1. a

عاش vitam duxit; quasi di-

cas circavit, ut supra innui.

نِعِشْتَ instaureris; est *prat.*

pass. 1. a *نِعِش* extulit in
altum, excitavit: speciatim a
lapsu. Inde secundarium illud,
restauravit a paupertate; q. d.
collapsum excitavit. Solemni for-
mula hinc perccebit *نِعِشْكَ*

refuscitet te Deus, pro-

رَفَعَكَ مِنْ عَشْرَتِكَ

erigat te e lapsatione, sive rebus
collapsis. Ad Linguæ genium in-
timum *Ispabanensis* in *Hist. Salad.*

وجبرهم ونعشهم

وقد اندلسروا وعشروا

Et consolidavit eos, excitavit-
que, quum jam fracti, collapsi-
que, essent. Iterum; *Laus Deo*

الذي نعش عثاري الشجر

qui excitavit res collapsas urbis
praesidiariae.

75 *بَرَّة* *Berra*. Nomen pro-
prium *Piam* resonans. Venuste
ergo enunciatum; *Mater mea*
Pia,

٧٦ نَكَحَتْ عَامَ الْفَارَةِ بِمَآوَانَ رَجُلًا مِنْ
 سَرَّاءِ سُرُوجٍ وَخَشَّانٍ فَلَمَّا أُنْسَ مِنْهَا
 ٧٧ الْأَثْقَالُ وَكَانَ بَاقِعَةً عَلَيَّ مَا يُقَالُ
 ظُلْعَى

Pia, quæ ut nomen ejus fert e-
 rat *Pia*. Radix *بر* *pu-*
rus fuit.

٧٦ *nupsit*. In
prat. 1. a *نكح*, quod de co-
 pulatione frequentatur, atque
 de viris valet duxit, de fœmi-
 nis, *nupsit*. Notio primaria non
 comparet. Suspiciabar olim,
Hebræum נכח e regione; coram,
 ansam præbuisse ului verecun-
 do: nec pœnitet conjecturæ ad
Gen. 3: expositæ. Inquirendum
 tamen, unde *נכח* *fitus adversi*
 vim induerit, antequam certi
 quid constitui queat. Sciatur
 itaque *נכח* in *Camuso* red-
 di per *نهر* *feriit*, *pepulit*,
impulit; unde quo modo ad O-
 riginem perveniri queat, ali-
 bi disquirendum. Ad *ماوان*
 annotatum a *Teb.* هو موضع
 بطريق مكة وقيل بلد

هناك est locus in via Mec-
 cæ: alii dicunt esse oppidum.

٧٧ *gravidam esse in*
infin. 4. a *ثقل* *pondere-*
ravit: unde *اثقل* *onere preffat*
اثقلت المرأة & *uterum tulit fœmina*: præsertim
التي ثقل حملها في بطنها
cujus sarcina gravior jam facta.
بقع est part. 1. *fœm.* a *بقع*
abivit in vallem Turpibus dictis
impetiit. Nigro alboque varie-
gata fuit cornix. &c. In *Golio*
 hæc forma exponitur, *infor-*
tunium. Item, *subtilis*, *versu-*
tus &c. nec non, *volucris non*
audens adire aquam bibendi cau-
sa, quia metuit capi. Ad *Har-*
moniam prælucebit *Teb.*
 باقعة اي داهية
 محتمل خداع يقال
 باقعة

pressionem hostilem passa est Mawana, nupsisse viro ex primariis Serusji & Gassani. At illum, quum gravidam eam animadvertisset, ut vagatorem eum ferebat fama, ab ea clau-

باقعة من البقاع اي
داهية من الدواهي
وقبل الباقعة الذي
جال بقاع الارض وعرف
خبرها وشرها قال ابن
الانباري فلان باقعة
داهية اي حذر محتال
حاذق والباقعة عند
العرب الطائر الحذر
المحتال الذي يشرب
الماء من المبايع لا يرد
المشارع والمياه المحصورة
خوفا من ان يحتال
عليه فيصطاد ثم شبة
كل حذر محتال
قال المبداني واصله
من البقع يقال غراب
ابقع وسنة بقعاء اذا
كان فيها خصب
وجذب والباقعة الداهية
نفسها Vox Bakia signat

astutum, versutum, deceptorem: unde dicitur est Bakia e Bawaki, pro unus ex astutis. Dicitur, Bakia proprie designat eum qui tractus terrarum pervagatur, bona & mala earum experiens. Anbarides ait, Bakia Dabia vocatur cautus, versutus, solers. Est autem Bakia apud Arabes Avis cauta, versuta, quae aquam bibit e locis stagnantibus; non descendens in loca publica aquationis, & aquarum; metuens ne insidiis structis capiatur. Inde per similitudinem sic dictus omnis cautus, versutus. Meidanus auctor est, originem sitam esse in variegatione coloris; quod dicatur عرب انبكه cornix variegatus: & שנה בקעה An-nus variegatus; quum in ea fertilitas simul & sterilitas existit. Etiam Bakia absolute pro Dabia venit. Ex his colligere est, Criticos Arabum inter se diffidere: & aliis Bakia esse vagantem in genere: aliis Cornicem, vel a vagatione sic dictum, vel a colore variegato. Ad Harmoniam cum Hebraeo בקע fidit, nos ducit derivatum بَقْعَةٌ & بَقْعَةٌ vallis, plantis

ظَلَعَنَ كُنْهَا سِرًّا ٧٨ وَفَلَمَّ جَرًّا فَمَا يُعْرِفُ
أَحْيَى هُوَ ٧٩ فَبِتَوَقَّعَ أَمْ أَوْدَعَ أَلَلَّحَدَ أَلْبَلَّغَ
فَال

nies inter montes; terra tractus
depressior: speciatim in quo re-
stagnat aqua. A fissura appel-
lato ducta. Inde بَقَعَ

abivit per terras, omnes valles lu-
strans. Sic jam impostori, omnique
adeo verjuto, multorum mores
qui vidit & urbes, nomen indit-
tum, non abhorret. Valde ta-
men adblanditur imago Corni-
cis, translata ad eundem: nam
& aliis in *Linguis* idem fa-
ctum. Usurpatur in *Hist. Tame-
ri.* pag. 46. ubi *Timurus* ipse
vocatur *Bakia*; quod omnes
terras percurreret, & infestaret.

٧٨ هَلَمَّ جَرًّا usque buc;

ad hoc usque tempus. Est for-
mula tam ad locum, quam ad

tempus se præbens. De هَلَمَّ

supra dictum. جَرًّا descendit a

جَرٍّ traxit; quasi buc traxim.

Nonnunquam adhibetur pro
formula hortandi, valetque fir-
mo gradu perge, vel & pergit.

٧٩ فَبِتَوَقَّعَ ut expectetur;
ut proinde expectari debeat. Est fut.
pass. in 5. figuratum per pbata, pro

يَتَوَقَّع, a وقع cecidit,
concidit, procubuit, &c. Conve-
nit *Hebraum* יָרַח luxari; cum lu-
xatione & fragore decidere e loco.
Inde in gravi lapsu, & ruina cum
fragore, proprie veniens, late u-
sum permittit, notatque, ruere ex
alto, prorueri, ingruere, incum-
bere, accidere, obruere, obterere,
& alia, quæ hinc facile in or-
dinem rediguntur. Expectandi

تَوَقَّع potestas adscita sub

quasi spectavit quid caderet. Sic

Hist. Tamerl. 315. كَانَ

مَتَوَقَّعًا مِنْ تَيْمُورِ

أَضْعَافَ هَذِهِ الشُّرُورِ

Expectans erat a *Timuro* duplum
borundem malorum. Sæpe infi-
nuo, nulla *Lexica Linguae* co-
piam omnem præstare: veluti
hac sub *Radice* locutionum sa-
tis ampla seges extat, quam
fru-

clauculum discessisse. *Ad hoc temporis autem ignoratur vivusne sit, & adhuc expectandus; an in cavum depositus*
 50-

frustra ibi quæras. *Hist. Sar.*

224. وقع ومات *agrotavit, & mortuus est.* Sic cubuit absolute; & decubuit. Et p. 126.

وقع بينهم *discordiam inter eos sparfit: Proprie iniecit inter eos: ab usu i. conj.* وقع

وقع بينهم *cecidit inter eos; pro diffidium ortum est; quod reperies Abulphar. pag. 271.*

وقع بينهم *Plena phrasis est* وقع بينهم *cecidit inter eos sermo, pro contentio orta est, ut Tauriz. ad Hama'sa notavit. Elegans quoque illud Abulphar. p. 208.*

وقع الكلام في قلبه

Cecidit sermo in cor ejus, pro adfecit eum; eique quasi impressus est. Hinc intelliges Hist.

فَعَجَب *Tamerl. p. 105.*

تبسور هذا الكلام ووقع من قلبه بمكان ومقام

Admiratusque est Timurus bunc sermonem, isque in ejus corde gradum locumque occupavit. Proprie, cecidit in gradum & locum de corde ejus. Ejusdem est virtutis, quod apud Algaza-

lium crebro occurrit, وقع

وقع الرضاء *cecidit in locum complacentia: hoc est benigne auditus & exceptus fuit sermo. Insignis structura Maccab. Cap. 56. لا طاعة اعظم*

قدرا ولا اجل موقعا

non est obedientia majoris pretii, quæque magis placeat. Proprie insignior quoad locum in quem cadat. i. e. quæ cumulator accadat. Qui talia e Lexicis haurire cupit, idem fluminis copiam expectet e canali. Sequens

أودع *depositus sit, est præ-*

pass. 4. a ودع *posuit. Inde dicitur اودعه الشيء cum gemit*

no accusativo: pro deposuit apud eum rem. Ad hanc normam an depositus sit sepulcrum, pro in sepulcro, apud sepulcrum, quasi

in custodia ejus. كَحْدٌ flexura,

cavitas in latere australi في

قبلة القبور in kibra, se-

pulcri. Verbum كَحَدٌ hinc

valet, excavavit in latere sepulcri conditorium. Proprietas in

قَالَ أَبُو نَزِيدٍ فَعَلِمْتُ ٥٠ بِصِدْقَةِ الْعَلَاءَاتِ
أَنَّهُ

*flexu sive obliquatione, unde Harmoniam reliquarum notio-
num sibi facile præstabit quif-*

que. بَلْقَعٌ terra inculta, in-

*habitata, vacua, vel per appo-
sitionem venit, ut sepulcrum di-
recte vocetur regio inhabitata:
vel ut Epitheton adjungitur se-*

pulcro, quatenus بَلْقَعٌ

*in Origine est Adjectivum. Sic
directa structura existeret se-
pulcrum desertum, incultumve.
Reperio etiam بَلْقَعٌ & sa-*

*min. بَلْقَعَةٌ absolute pro
sepulcro usurpari apud Poëtas.
Sic in Hamasa.*

أَضْحَى أَبُو الْقَاسِمِ التَّائِي بِبَلْقَعَةٍ
تَسْفِي الرِّيحَ عَلَيْهِ مِنْ سَوَافِهَا *

*Eo rediit Abulkasimus, habitans in deserto,
Ut convellant venti super eum de pulvere quem radere
solent.*

Iterum

أَضْحَى قَرِي لِمَنَايَا رَهْنٍ بِبَلْقَعَةٍ
وَقَدْ يَكُونُ غَدَاةَ الرِّقَاعِ يَقْرِئُهَا *

*Evadit pabulum Mortibus, Pignus deserti, i. e. sepulcri:
Quum tamen tempore praelii Eas ipse pabulo excipere soleret.*

*Hoc est, evadit esca Mortis, qui Mortem ipse cibare solebat fortissi-
mus praeliator. In plurali بَلَاغٌ;
quo*

solitarium? Agnoscebam, adjecit *Abuzeydus*, signorum e-
vi-

quo usus *Mubammedes*; cujus
hocce dictum refertur البمين
الفاجرة قذير الديار بلاقع
Fusjurandum mendax relinquit
sedes deserta: i. e. eas in deserta

borrida convertit. Etiam بلغة
in *Camuso* significare dicitur
المرأة الخالصة من كل

خير mulierem vacuum omni
bono. Est figurata locutio, qua
desertum pro tali muliere inva-
luit. Additur ibidem وسهم
اوسنان بلقعي صافي النصل
Item sagitta, aut cuspis *Belkayi*,
cujus nitet acies. Mirum cum
deserto una in sede consistere
nitorem. Idem tamen in *Radi-*
ce ipsa quadrilitera quoque ob-
servare est; nam in *Camuso* ea
sic declaratur بلقع البلد

اقفر وابلقع الكرب
انفجر والصبح اضاء

Verbum *Belkaa* in 1. specie de re-
gione dicitur qua deserta est: in
3. de meroze quum discutitur; &
de aurora quum enitefeit. Hinc
conjectare licet, primariam vim
esse in nitenti splendore: inde-
que transicum factum ad loca

fabulo perpetuo nitentia, qualia
sunt *deserta Arabia*. Firmat
conjecturam, quod in *Camu-*
so subnectitur ويقال
للطريق صلنقع بلنقع

Vocatur etiam via publica, *Sa-*
lenkao Balenkao. Prius sonat ra-
sum vel rasile; posterius, ut vi-
detur, nitens quid; præ duritie
calcata videlicet.

صحة 80 veritas, integri-
tas, sanitas. Proprie nitens cla-
ritas; a صبح sanus, integer,
vitii expers, verus fuit: item,
convaleuit a morbo. Omnia a
nitida claritate, quam sub נחץ
servarunt *Hebraei*; quin & A-
rabes ipsi: nam صصح

evidens fuit, hinc aperte du-

ctum; & ضح Lux solis, quin
& sol ipse, ex hoc fonte: una
cum صصح manifesta &

evidens fuit res; buc illuc agi-
tata fuit apparens procul aqua;
q. d. renituit, renduit, resplen-
duit. In *Psalmis* צדחה splen-
dens; nitent, pro deserto arido
& siticulis venit, quasi dicas.

أَنَّهُ وَأَيْدِي وَصَدَفْنِي عَنِ ٨١ أَلْتَّعَرَّفُ إِلَيْهِ
صَغَرُ

foli expositam & nitentem plani-
tiem. Similiter ضَحَّ campus
terrae amplius foli expositus. Hæc
pro Origine & Harmonia nunc
suffecerint. عَلَمَاتٌ signa, in
plur. fr. a علامة nota impres-
sa; cujus Radix علم signavit
incisione vel fissura facta. Idem
valuisse عَلَم, indeque نَعْلَم
esse signari, obsignari, in opusc.
de Defect. adstructum. Sciendi
significationem, quæ præces-
sit, etiam a signatione fluxisse,
ibidem demonstratum.

٨١ تَعَرَّفُ notum facere :
indicare. Est infin. 5. a عرف
cognovit ; intime penetravit ; ri-
matus est viscera : ut fit in Ana-
tomia. Dictum in Clavi Dial.

p. 273. صَغَرُ يَدِ vacuitas

manus, pro inopia. Supra num.

صَغَرُ الْإِنَاءِ ١٤. jam dedi
vacuitas vasis, pro interitione
pecorum, & inopia omnium re-
rum. Oculis ibi subjeci notio-
nes præcipuas Thematidis صغري
1. Sibilavit, fistulavit. 2. vacua,
inanis fuit, res; ut supellecti-
le domus. 3. Palluit e ventris
morbo: inedia, puta, sive va-
cuitate ventris, ut visum, num.
14. Posterius hoc a secundo or-
tum, cuius cernere est: sed
non adeo prompta concordia in-
ter secundum & primum. Ut ea
inveniat, tenendus usus signa-
tus, quo dicitur صغري المنزل

Domus من المتاع اذا خلا
١٤٦ a supellectile, quum ea pe-
nitus vacua est. Sentire inci-
pis, qui in Linguis calles, esse
usum figuratiorem. Ejus Origi-
nem & ansam porriget illud
Poëtæ in Hamasa

سَكَبْتِ عِظَامِي لَحْمَهَا فَتَرَكْتَهَا
مَجْرَدَةً تَضْحَكِي إِلَيْكَ وَتُخَضِّرُ *
فَأَخْلَبْتَهَا

videntia, esse hunc meum Filium, sed *Vacuitas manus meae*
me

فَأَخْلَبَتْهَا مِنْ مَخِّهَا فَتَرَكْتَهَا
أُنَابِبَ فِي أَجْوَاهَا الرِّيحَ تَصْفِرُ *

*Spoliasti ossa mea carne sua, eaque liquisti
Nudata, solem a te patientia, & frigus.
Et exinanivisti ea medullis, eaque reliquisti
Fistulas, quarum in cavis ventus sibilat.*

Est phantasia amatoria. Sermo ad Amicam directus : quo me- dullis evacuata ossa sibi perflabi- lia facta dicit <i>instar fistularum</i>. Vides, quomodo خلا evacua- tus fuit, & صفر Sibilavit nam sedem intrare queant.	Figura bifariam sese dat. Di- citur nempe <i>venti sibilant per cava domus</i>, ad pingendam do- mum inaniis & araneis oppletam : & ipsa domus sibilat, hoc est, ad inanitatem extremam redacta est. Eadem granditate figura- tur in <i>Diwan Hudeil</i>:

بَطْنٌ جَائِعٌ صَفِرُ

Venter famelicus, sibilans vacuitate.

Addantur hæc iis, quæ <i>conf.</i> 3. pag. 133. verbulo indicata ; ubi habuimus صَفِرَتِ الرَّاحَةُ <i>sibilavit vola</i>, pro facta est ina-	<i>nis</i>. Sed unde jam <i>sibilandi da-</i> <i>cta potestas</i> ? Id non jucundæ solum, sed & necessariæ dis- quisitionis, alibi exprome- tur.

صَغُرَ يَدَيَّ فَفَصَلْتُ عَنْهُ ٨٢ بِكَبِدٍ مَرَضُوزَةٍ
وَدَمَوِعٍ

82 فصلت diremtus sum.

In præf. 1. فصل diremit, disjunct, discrevit. Apud Hebræos כָּבַד occurrit pro diremtione corticis. Vides, secundarium esse ñ digressus est, secessit e loco, q. d. diremtus est inde. כֶּבֶד Hepar, כֶּבֶד, a gravitate, quæ in Radice כָּבַד.

Apud Arabes كَبَدٌ læsit in hepate, est secundarii usus. In 2.

كَبَدٌ exponitur medium summumque cælum tenuit sol, stella. Id longius abire videtur. Ab Hepate deducit Gjeubarius, notionem Hepatis subjungens mox

وَكَبِدِ السَّمَاءِ وَسَطُهَا

يُقَالُ كَبَدِ النَّجْمِ

السَّمَاءِ أَيْ تَوَسَّطُهَا

وَتَكَبَّدَتِ الشَّمْسُ أَيْ

ضَارَتْ فِي كَبِدِ السَّمَاءِ

وَكَبِدَاتِ السَّمَاءِ

كَأَنَّهُمْ صَغُرُوا

كَبِدَةً ثُمَّ جَمَعُوا

وَكَبِدِ الْقَوْسِ مَقْبُضُهَا

يُقَالُ ضَعِ السَّهْمَ عَلَيَّ

كَبِدِ الْقَوْسِ وَهِيَ مَا

بَيْنَ طَرَفَيْ مَقْبُضِهَا

وَمَجْرِي السَّهْمِ مِنْهَا

Et Hepar cæli est Medium ejus. Dicitur, in 2. stella jecur cæli tetigit, pro ad medium pervenit cælum: Itemque in 5. sol jecur attigit, pro tenuit medium cæli. Et jecuscula cæli figurantur, adscito quasi diminutivo Cobeida; indeque pluraliter Cobeiddât. Etiam jecur arcus, est spatium quo retinetur: diciturque, pone sagittam super jecur arcus: hoc est, medium illud inter extremitates spatii, quod tenetur manu, وُ
unde

me deterruit, quo minus me ipsi præberem cognoscendum:

ab

unde emittitur sagitta. Copio-
fior in notionibus hisce pro-
mendis Camusus: والكبد

الجوف ووسط الشئ

ومعظمه ومن القوس

ما بين طرفي علاقتها

او قدر ذراع من مقبضها

وبالتحريك عظم البطن

والهواء والشدّة والمشقة

ووسط الرمل ووسط

السماء كالكبدة

والكبدة والكبد

والكبد وتكبدت

الشمس السما صارت

في كبدة أيها

ككبدت تكبدا

Etiam Cabid Hepar dicitur ven-

ter, & Medium cujusque rei,
ac præcipua pars ejus: nec non in

Arcu, quod inter duas oras spa-
tii unde suspendi solet, aut spa-
tium cubiti de capulo ejus. At
Cabid cum gemino pbata, est
magnitudo ventris, & spatium
inter cælum & terram; & veba-
mentia; & molestia: & medium
arenosi soli; & medium cæli; ut
& Cobeidao; & Cobeidat; &
Cabdao; & Cabd; indeque in 5.
de sole quum
in cæli Cobeida versatur: quod &
in 2. Cabid cum infin. Cabid.
Ad hunc calculum non a jecore
fluxerit hic usus, sed a gravi-

tate. Nempe كبد

est jecur, in forma particip.
quasi dicas gravans, live grave vis-

cus: sed كبد vel كبد

substantivam formam habet,
quæ gravitatem conflagnet. Ita

كبد حر Haririus conf. 15.

gravitatem caloris extulit. Apud

كبدة Golium in femin.

vehementia, adversitas: proprie
gravitas, vis gravior. Inde dimi-

nutiva forma processit كبد

unde كبدات السما

T

subli-

وَدُمُوعٍ مَفْضُوضَةٍ فَهَلْ سَمِعْتُمْ يَا أُولِي
الْأَلْبَابِ بِأَعْجَبٍ مِنْ هَذَا الْعَجَابِ فَقُلْنَا
لَهُ لَا وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمٌ بِهِ الْكِتَابِ فَقَالَ
أَثْبُتُوهَا

*sublimiores partes cœli, forte di-
ctæ, a vehementia caloris; quia
quum sol in iis versatur, existit*

gravitas æ-
stus. Ejusdem est diminutionis

graviuscula, a
quod est fam. ab

gravior, cor-

*pulentus: ut graviuscula cœli ap-
pellata fuerit pars ejus sublimior
& media: & sol graviusculam te-
nere dicatur, quum mediam
cœli partem permetitur. Sic
voluisse videtur Auctor Camu-
fi. Quicquid sit, meridie cla-*

rius elucet, apud
Arabes æque ac Hebræos desi-
gnare gravitatem; & nullum hic
esse dissensum. A gravitate e-
tiam ductum in 3. كابد
dura suscepit, vel toleravit:

ut in Hist. Tamerl. p. 13.

و كابدوا احوال الموت
وشاهدوا احوال الفوت
& præsentissimam mortem substi-
terunt; terroresque exitiis coram
adspexerunt. Reperio etiam

مكابد plur. fr. a مكبد,
pro locis ubi gravia pericula ad-

eunda. Ceterum كبد

Hepar commemorari solet ab
Orientalibus, ubi gravis do-
lor exprimendus. Sic & Græcis
Proverbiale fere, ἡ καρὴ ἥπα-
ρὸς τὸ λυγρὸν; Ælian. V. H. 8. 9. &
ἡ ἥπαρ αὐτὸς ἡ καρὴ apud Æsch. A-
gam. 442. Sentis quantam vim

exerat. Hepar contrusum. مَرْمُوضَةٌ

partic. pass. a مَرَضَ مَرَضٌ contu-
dit, tundendo contrivit: spec-
ies in partes grossiores. دُمُوعٌ
la-

ab eoque revulsus sum , jecore contuso , & lacrimis ubertim profusus. Num vero audivistis , o Cordati , hocce mirando quidquam admirabilius? Hic nos , non sane , per il-

lacrymæ , a دَمَعٌ دَمَعٌ ; cu-
jus fam. دَمْعَةٌ دَمْعَةٌ , a دَمَعٌ
مَغْضُوضَةٌ lacrymatus est. مَغْضُوضَةٌ
profusæ ; proprie dispersæ , spar-
sim procedentes : in part. pass. a
فَضَّ fregit cum divulsione ; dis-
perfit ; دَمَعٌ ut Tom. I. Origin.
indicavi. Verbum hoc ad a-
quas profusas transfertur , sed
eas potissimum , quæ per æ-
rem cum rotatione sparguntur :
veluti quum per Sipbonem ex-
pressa radiatim sese dissipant. Nil
aptius , grandiusque , ad lacry-
marum impetum consignandum.

83 أَلْكِتَابُ Liber , «ar»
«ar» hic est vel Alcoranus ; vel
اللوحة المحفوظة Tabula asservata decretorum Dei.
أَتَبَيَّنُوا inserite ; in imper. 4.
a Rad. ثَبَّتَ Firmus , fixus , fuit.
عَجَائِبُ admiranda est plur.
fr. a عَجَبَةٌ. Absolute
frequentari amat pro eventis
gravioribus. In Hamasa

وهذا الدهر جم عجايبه *

Quod ad seculum hoc , mirandi ejus casus abundant.

اتَّفَقَ eventus , casus , est
inf. 8. a وَفَّقَ convenit ,

congruit. Suspico allusum ad
Titulum Libri , qui inscribitur ,
Admirabilia eventus.

أَثْبِتُونَهَا فِي عَجَائِبِ الْإِتِّفَاقِ ٨٤ وَخَلَّدُونَهَا
 بِبَطْنِ الْأَوْرَاقِ فَمَا سَبَّرَ مِثْلَهَا فِي
 الْإِفَاقِ وَأَخْضَرْنَا ٨٥ الدَّوْلَةَ وَأَسَاوَدَهَا وَرَقَشْنَا
 الْحِكَايَةَ عَلَيَّ مَا سَرَدَهَا ثُمَّ ٨٦ اسْتَنْبَطْنَا
 عَنْ

٨٤ خَلَّدُوا <i>perennare facite.</i>	<i>rumve , paginis. folium ,</i>
<i>Est imper. 2. a خَلَّدَ perenna-</i>	<i>& frons , a وَرَقَ viridis</i>
<i>vit ; vegeta viridique senecta fuit.</i>	<i>fuit. Utrumque ufum pulchre</i>
<i>Convenit cum חלל. Ventres</i>	<i>complectitur Nawabig.</i>
<i>foliorum, pro Librorum, charta-</i>	

ما الثمر البانع تحت خضرة الورق *
 باحسن من الخط الرابع في بهاض الورق *

*Non est fructus maturefcens sub viriditate folii
 Pulcbrior, quam stilus jucundus in albedine chartæ.*

٨٥ دَوَّلَ <i>Atramentarium; quod</i>	<i>testatis. اَسَاوَدَ Instrumenta :</i>
<i>alias حَبْرٌ ab مَخْبَرَةٍ</i>	<i>est plur. fr. a سَوَادٌ nigredo ;</i>
<i>atramentum. Id Hebræis דִּין ,</i>	<i>indeque omne corpus procul ap-</i>
<i>a Rad. דִּין , quæ cum דִּין ,</i>	<i>parens , in oculosque incurrens ,</i>
<i>دَوِيءٍ ejusdem Originis, & po-</i>	<i>cis subobscura : شَخْصٌ</i>

Illum qui scientiam possidet Libri factorum. Et illi, hoc ergo Admirabilibus eventuum infertate, & in ventribus foliorum perenni memoriæ commendate, neque enim quicquam simile uspiam terrarum divulgatum est. Atramentario itaque & reliquo instrumento admoveri jussis, exaravimus narrationem illam prout eam nobis contextam dederat. Deinde interroga-

vi-

Hinc porro numerus multus, apparatus, instrumentum; impedimenta castrorum; supellex ædium. Pagi villaque agrorum. &c. &c. &c. Non placet quod Scholiastes velit esse plur. ab

أسود Niger, Æthiops; ut callami scriptorii figurate vocentur

Nigrita. رُقَشْنَا exaravimus:

in præf. 1. a رُقَش figuris ornavit; pinxit, punctis albis nigrisque variegavit. حكاية

narratio, ab حكي narravit, retulit; a significatione primigenia nescendi, quam attigi ad Jobi Cap. 3. Aptissime ergo hic locatum quoque سرّ

conseruit, contexuit; contexta oratione denarravit.

استنبطنا 86 Elicuimus interrogando. Est præf. 10. a

نبتا fecurivit; emanavit aqua. Inde conj. 10. proprie elicit aquam: quod pulcre translatum ad interrogationes quibus scientia alicujus evocatur quasi e fonte. مَرْتَأَة Sententia ejus.

Est part. pass. 8. مَرْتَأَة pro

مَرْتَأِي id quod videtur alicui; quod deliberatum habet, propositumve. Radix راي

vidit. اِسْتَنْضَمَّ assumptio:

in infin. 10. a ضَمَّ contraxit in se, attraxit, aggregavit. Proprietas in constringendo, adstringendove sita, ut tetigi ad conf. 1. p. 19. Hinc

adscitum, ضَمَّ اليه

recepit eos ad se, vel inclementiam, sinumve, suscepit. In Hamasa vetus Poeta

عَنْ مَرْثَاهُ فِي اسْتَنْصَامٍ فَتَنَاهُ فَقَالَ إِذَا
تَقَلَّ ٨٧ رُدْنِي حَقَّ عَلَيَّ أَنْ أَكْفَلَ آبَنِي
فَقُلْنَا إِنْ كَانَ ٨٨ يَكْفِيكَ نَصَابٌ مِنْ
أَلْمَالِ أَتَقْنَاهُ لَكَ فِي الْحَالِ فَقَالَ وَكَفَيْ
لَا

fatis jucunde :

فَمَمْنَاكُمْ مِنْ غَيْرِ فَقَرِي إِلَيْكُمْ
كَمَا ضَمَّتِ السَّاقُ الْكَسْبُ الْجَبَائِرُ *

*Suscipimus vos, absque ulla vestrum indigentia,
Prout suscipiunt crus fractum fasciæ.*

Hinc in 10. اسْتَنْصَمَ
valet, ad se recipere cupivit.
Augendum hac forma Lexi-
con.

87. Venuiste elatum, Quum
gravata erit ثَقُلَ رُدْنِي
manica mea ; pro Dives factus
fuero ; vel nummos corrasero in
manicam abdundos. Crebra apud
Arabes mentio manicæ in opibus
undique corrogatis, vel compila-
tis. Instar omnium erit illud
Hist. Tamerl. 213. وحين ملا

جواب طمعه من نفايس

الاموال مردنه واستندى
خلفانها شياء فشياء
صافيا ورنقا حتي
صفاهها بقطنه

Quumque vagator cupiditatis e-
jus replevisset de pretiosissimis o-
pibus Manicam suam : atque e-
nuulvisset ubera earum, rem aliam
super aliam, limpidam simul, si-
mul turbidam ; donec eas exter-
fisset spongia sua &c. Pulchra
Antitbesis, qua Gravem mani-
cam trahenti, Levis futura di-
ci-

vimus ipsum, quid mentis ipsi federet circa pueri sui assumptionem. Ille vero, ubi *manica mea gravior erit, levius mihi erit filii mei tutelam suscipere*. Nos iterum, si tibi iusta quædam portio nummorum suffecerit, extemplo eam tibi colligemus. At ille, Mihine non sufficeret talis portio? quum

citur educatio filii. خَفَّ عَلَيَّ

leve fuerit super me, plenius ef-

fertur, خَفَّ عَلَيَّ ظَهْرِي

Leve fuerit super dorso meo.

فَتَّ أَنْ أَكْفَلَ ut educem. Est

fut. pbatatum in 1. a كَفَلَ

præs sponse fuit pro alio: præstitit se fideiussorem. Hinc

subnata potestas educationis, & tutela, ut recte monet Tebleb.

Sed & prædis, sponsoris, fideiussoris notio secundaria, a كَفَلَ

duplicavit. Hanc proprietatem

eum alia servant, tum كَفَلَ

quod est ضَعَّفَ par, simile,

tantundem, proprie duplum, كَفَلَ

Omitti hic nequeunt formulæ elegantes ثَقِيلَ الظَّهْرِ

Gravis dorsum, pro oneratus numerosa familia: & خَفِيفَ الظَّهْرِ

Levis dorsum, pro paucos ha-

bens domesticos. Jam vero om-

nis inops fit ثَقِيلَ الظَّهْرِ

gravis dorso, etiamsi unum modo habeat alendum: & contra

omnis opulentus خَفِيفَ الظَّهْرِ

Levis dorso appellari potest,

quod sumtus ei vel ad numerosissimam turbam sustinendam

suppeditent.

٨٨ يَكْفِي suffecerit.

Est fut. 1. a كَفَى satis fuit.

explevit vicem: pensavit. Hæc est prima notio: quæ & in

كَفَى ult. Hamz. obtinet.

نَصَابٌ portio certa pecudum,

vel nummorum; unde Eleemosyna pendi debeat, secundum legem. Sic dicta ea, quasi sub-

stantia, firmitas, radix, a نَصَبٌ

constitit, erectus fuit. Variæ ea summa definitur.

لَا ۞ يُغْنِيَنِي نَصَابٌ وَهَلْ يَحْتَقِرُ قُدْرَةُ إِلَّا
 مَصَابٌ قَالَ التَّرَاوِي ۞ ۞ فَأَلْتَزَمَ مِنْهُ كُلَّ مَثَا
 قِسْطًا وَكَتَبَ لَهُ بِهِ قِطًّا فَشَكَرَ عَنْهُ
 ذَاكَ الصَّنْعَ ۞ ۞ وَأَسْتَنْفَدَ فِي الثَّنَاءِ الْوُسْعَ
 حَتَّى

89 يُغْنِعُ *sufficeret*; vel
 potius *contentum efficeret*. In
fut. 4. a قنع *contentus fuit*;
 de quo supra. *يَحْتَقِرُ*
sprevertit; in *fut. 8. ab حقر*
contemnit. Ea *secundaria vis*.
Primaria latitat. مَصَابٌ
insanus; furiosus. Proprie, *per-*
cussus. Est *part. pass. 4. a صاب*
feriit scopum sagitta. Hinc in 4.
أَصِيبُ *percussus est*; ad om-
 ne quidem *malum* pertinet, *spe-*
ciatim tamen, & absolute, in-
saniam signat. Ex *Gjeub. ad-*
duxit Tebleb. رجل مصاب
اي فيه طرف جنون

Vir percussus dicitur, in quo ic-
tus furoris.

90 اَلْتَزَمَ *in se suscepit*. Est

prat. in 8. a لزم *firmiter pres-*

set; *necessarius fuit. قِسْطٌ*

trutina, statera, portio appensa;
mensura; justitia; etiam injusti-

tia: ut قِسْطٌ in 1. iniquus

fuit. In 4. اقسط justus

equus fuit. Concordiam prae-

stabit Origo, quam dat قِسْطٌ

rigida constitutio pedum postero-

rum in equo: item siccitas ri-

gorque colli. Est ergo proprie

rigidus fuit. Jam vero rigidus

pro iniquiore vel ex Latino usu

se probat: ut & justus equus-

que inde semet commendat.
Apud Hebraeos קשט est veritas
recto & rigido stans talo. Alibi
la-

quum ne ea quidem minorem spreverit nisi insanus ? Quilibet igitur nostrum portiunculam ei dissolvendam in se suscipere , & eo nomine chirographum dare. Tum vero beneficentiam illam celebrare cepit, in laudibusque amplissimam

latius. ⁸ قَط in Lexico no-

tans Libellum ; & sententiam judicis, nunc venit pro Chirographo , vel instrumento donationis. Quæ Tebleb. hic habet , promississe juvavit. القط الكتاب بالمجايزة ومنه قوله تعالى قالوا ربنا عجل لنا قطننا قبل يوم الحساب قال صاحب الكشف القط القسط من الشيء لانه قطعة منه من قطه اي قطعة ويقال لصحيفة المجايزة قط لانه قطعة من القراطيس انتهى والمعنى عجل لنا قطننا صحايف اعمالنا ننظر فيها قبل يوم الحساب او عجل لنا قطننا نصيبها من العذاب او نصيبنا من

الجنة وذلك علي

طريق التوهيم

Vox Kit signat Libellum donationis ; atque inde in Alcorano : Dicunt improbi , Domine nosster expedi nobis nostrum Kit ante diem judicii. Auctor Kesbafi ait , Kit est portio alicujus rei , quam inde quis refecuit ; nam Radix كطط valet idem quod كطع , secuit.

Etiam schedula donationis dicitur Kit ; quia de charta præsecatur. Hactenus ille. Sensus dicti , Expedi nobis nostrum Kit , est , operum nostrorum Libros , ut eos inspiciamus ante diem judicii. Vel , Expedi nobis nostrum Kit , valet , portionem pæne , aut portionem paradisi. Atque hoc quidem per viam Sarcasmi. Locus Alcorani , ad quem ita fluctuant Commentatores , extat Sur. 38. 15. ubi intendi videtur sententia judicis scripto expressa , & signata , quæ & صك. Hic schedulam signatam denotat , qua alicui donatio confertur.

91 استنفذ consumpsit , exhaufit. Est præ. 10. a نفد

حَتَّى إِنَّمَا : أَسْتَطَلْنَا الْقَوْرَ وَأَسْتَقْلَلْنَا
الَطَّوْرَ

vacuatus fuit aqua puteus. E-
vacuata sunt opes. Evanuit res.
In 10 existit, cupivit evacuare;

exbaurire; absumere. وَسَعَّ

proprie laxitas; hic valet co-
piam, & facultatem amplissimam
dicendi. Fundus mihi Tebleb.

وسع الرجل قدمي ما

يجد من مال او كلام

او غير لك من السعة

يريد اثني على غاية

ما يمكنه من الثناء

Laxitas viri dicitur quicquid po-
test polletque in opibus, in Ora-
tione, & similibus copiis. Sen-
sus est; Eum omnem vim lauda-
tionis, cujus capax erat, impen-
disse. Ad verbum ergo: cupi-
vitque evacuare in collaudando
laxitatem, amplitudinem, capa-
citatem qua præpollebat.

92 أَسْتَطَلْنَا prolixum

consumimus. In prat. 10. a طال

longus, in longum porrectus
fuit. Apud Cl. Gol. hæc conjug.
10. exponitur, extulit se super-
bia, dominatu; item, prævaluit

hosti, plures illius cædens, quam
de suis amittens. Hæc a longi-
tudine orta, quasi dicas longio-
rem sese fecit &c. Hic simplici-
ter valet وجدناه طويلا

وَأَسْتَكْشَرْنَاهُ invenimus
eum longiorem, & nimis multum
judicavimus; ut Tebleb. notat.

إَسْتَقْلَلْنَا Confimiliter

præ. 10. 3 قَلَّ levis,

paucus fuit, hic est وجدناه

قليلًا invenimus paucum; leve

judicavimus. طَوْنٌ longitudo;

eleganter posita pro domatione
prolixiore; ab eodem Themate

طال, quatenus significat be-

nefecit, favit: plane ut prolixa
voluntas, in favore frequentatur.
Enucleatius adhuc: præeunte

طال في الفصل Teblebio.

والإنعام قال تعالى

ومن لم يستطع منكم

طولا قال صاحب الكشاف

أي

nam obsumere orationem, sicut prolixum nimis judicaremus
ejus sermonem, & parvam censeremus prolixitatem dona-
tia-

اي نرياده في المال
يقال لفلان علي فلان
طول اي نرياده وفضل
وقد طامه طولا ومنه
الطول في الجسم لانه
نرياده فيه كما ان القصر
قصور فيه ونقصان

Vox ٧٧٧ prolixitas notat benefi-
centiam & favorem. Sic in Al-
corano, Quique non in potestate
habebit e vobis prolixitatem. Au-
ctor Kesjafi significari putat co-
piam divitiarum. Dicitur nem-
pe, huic supra illum prolixitas
est: i. e. praepollentia & praestan-
tia: item, prolixitate superavit
alterum. Hinc prolixitas in cor-
pore adscita, quae est tanquam
praecellentia, quemadmodum bre-
vitas ejusdem dicta a truncatione
& defectu. Cernis prolixitatem
biferiam venire, partim pro co-
piis, & facultatibus prolixis; par-
tim pro beneficentia prolixiore.
Prior potestas, clara Alcor. Sur.

9: 87. ubi اولو الطول
praediti prolixitate, sunt divites,
potentiores; circa largitionem:
quae in illo loco nulla attendi-
tur. At Sur. 40: 3. Deus vocatur
اولو الطول praeditus proli-

xitate, ad potentiam & liberalita-
tem prolixam simul indicandam.
Eisdem hasce notiones cele-

brant sub forma part. praef. طاييل

طاييل Commoditas vitae:
potentia: beneficium. Dicitur e-
tiam طاييل فيه

Nihil in eo prolixi. i. e. boni
utilis. Sic Hist. Tamerl. 354.

فاجابوه بما لا طاييل
فيه سوي ما تمجه
اذن مستمعه

Et responderunt ei aliquid, in
quo nihil boni: quin quod respue-
rent aures audientium. Ex Gjaub.
etiam adduxit Cl. Gol. لم

يحل منه بطاييل

Parum boni ab eo tulit: a Rad.

حلي in fut. i. pass. q. d.

non ornatus fuit ab eo re prolixa.

Alterius est originis & naturae,
quod idem Gjeubar. apposuit

بينهم طاييله اي عداوة
inter eos est prolixum quid,

i. e. inimicitia & vindicta cupi-
do.

الطَّوْلُ ثُمَّ إِنَّهُ نَشَرَ مِنْ 93 وَشِي السَّمَرِ
مَا أَتْرَمِي بِالْحَبْرِ إِلَيَّ أَنْ أَظْلَّ 94 التَّنْوِيرِ
وَجَشَرَ

do. Videtur esse longum durans
odium: *مَدِيدٌ*.

93 Pulchre dictum, explicuit
de veste picturata confabulationis
sue nocturnæ, quod vestes varie-
gatas Jemanensium viles redderet:
i. e. longissime exsuperaret. De

voce *وَشِي* picturata vestis, &
figurate Oratio floribus consper-
sa, vide quæ libata ad *conf.* 3.

p. 176. *حَبْرٌ* est plur. fr. ab

حَبْرٌ vestis striata Jemanica.

Est proprie virgatio, ut apud
Hebr. *חבר*, quum quid notis,
& striis longioribus insignitur.
Hinc *חבררה* & *חבורה* vir-
gatio cutis maculosa. Apud A-

rabes mansit *احبر* notavit,
signavit, lineis distinxit: &

حَبْرٌ nota impressa: lineæ:

lineamenta; striæ. Ansam & vim
comparationis teneas ex Tebleb.

الحبر ثياب فيها
خطوط ورفق مختلفة

تصنع باليمن شدة
حسن كلامه وما
اشتغل عليه من
الأساليب المختلفة
وتلون المعني بالعبارات
المستمدحة وافرغ المعني
في قوالب الألفاظ
المستحسنة بثياب
الوشى حين تنشر
وهي مائونة بالوان
مختلفة مستحسنة
وان حسن كلامه قصر
بالحبر لحسن فنونه

Vox Hiber designat vestes striis
& notis variegatas; quæ paran-
tur in Jemana. Comparat autem
pulchritudinem sermonis ejus, in
eoque comprehensas varias vias,
picturationesque sensuum per me-
taphoras lepidas, & splendida
orationis lumina, cum talibus ve-
stibus picturatis, quum explican-
tur, cum omni colorum suorum
variegatione, & gratia: innuit-
que,

tionis. Deinde explicuit ex confabulationis suæ copia picturata, quod vestes variegatas feminas in contemptum adduceret: donec appropinquaret orius, & aurora candicans enitesceret:

no-

qua, pulchritudinem sermonis ipsius minuire quasi illas vestes, per splendorem variegationis suæ.

Hinc porro حبر ipsam quo-

que picturata[m] Orationem con-

signat: ut conf. 9. habebimus

ما نشر من حبر quod explicuit de veste sua pictu-

rata, i. e. facundis sermonibus.

أنزري vilipendit, contempsit, in

prat. 4. a نري succensuit, in-

famavit, hic exquiste positum,

quatenus res præstantissima dicitur contemnere præ se ea, quæ longissime exsuperat. Flosculo hoc sæpissime usus Noster: ut conf. 24. Applicui me ad sodales quorum vultus nitidiores floribus, sermones teneriores aura matutina, mihi fruendum darent

ما ينزري علي الربيع

الزاهر quod contemptum redde-

ret vel florentissimum ver. Oc-

casionem usus signatissimi per-

cipias ex hocce versiculo, in

conf. 38.

وَمَا تَنْشَفْ نَشْرَ الشَّكْرِ دَوْكِرِمِ
إِلَّا وَأَنْزَرِي بِنَشْرِ الْمِسْكِ مَقْتَوَا *

Et non odoratus est auram gratiarum actionis nobilitate præditus;

Quin contemnat auram Musci, vel minute contriti.

94 أَظَلَّ appropinquavit; ac-

cessit. Est prat. 4. a ظل

ظل umbra, q. d. tam prope ac-

cessit ut obumbraret veluti. Ita

Tebles. يقال اظلك فلان

إذا دنا منك كأنه

القي عليك ظلة ثم

قبل اظلك امر واطلك

شهر كذا لي دنا منك

وَجَشَرَ الصَّبَحَ الْمُنِيرَ ٩١ فَعُضِبْنَاهَا

لُبْلُة

Dicitur inumbravit te aliquis, quum proxime accessit; tanquam si umbram suam super te projecisset. Dein dici cepit inumbrat te res, inumbrat mensis, consimiliter, pro imminet & appropin-

quat. Eadem ansa ظَلَّ umbravit, umbrosus fuit, usurpari ceptum, pro continuavit, non defuit facere: quasi imminuit videlicet, vel inhefit persecuter. Ita conf. 21. وظل

للقوم بين عبثه يذرونها وتوبة يظهرونها حتي كادت الشمس تنزل

Et continuavit concio inter lacrymas, quas spargebat, & poenitentiam, quam ostendebat, usque dum sol occideret. In Alcorano Sur. 20: 97. Respice idolum tuum

الذي ظَلَّتْ عاكفا عليه cui continuasti adfixus haerere.

Est pro ظَلَّكَتْ, forma A-

ramaa: nisi malis ظَالَ med. je,

eadem potestate. Notandum insuper, ex Tauriz. ad Hamasa

يقال ظل يفعل كذا اذا فعله نهرا ثم توسعوا فيه ويجري مجري صار يفعل كذا

Dicitur, umbrat, i. e. imminet facere quid; quum de die id facit. Dein usus amplificatus, adhibitumque latius, pro suscepit facere quodcunque, quodocun-

que. Sequens تَنَوَّرَ infin. 2. illuminatio, 2 ناري luxit, hic ponitur pro crepusculo, & aurora primis radiis. Pleniorum ortum infert Aurora splendens, مُنِيرٌ, in part.

4. ejusdem Radicis نار نار.

Verbum جَشَرَ perurpuit enituitque aurora: Item, pastum eduxit jumenta, non reditura vesperi. In Camiso posterius hocce principe loco ponitur.

الجَشَرُ اخراج الدواب لسرعى كالتجشيش وان تنزو خيلك فترعاها امام

noctemque nos illam exegimus malis misturis vacuam, usque
dura

امام ببنتك وبالتحريك
السال الذي يرعي في
مكانه كما يرجع الى اهله
بالليل والقوم يببتون
مع الابل وان يخشون
طبن الساحل ويحبس
كالحجر وخشوة في
الصدر وغلط في الصوت
وقد جشّر وجشّر فهي
اجشّر وهي جشراء
وبعبر مجشور به سعال
جاق وجشّر الصبح
&c. &c. جشور طابع

Forma Gjaschbr notat educationem
pecudum ad pastum; ut & Tagj-
schbr, in 2. Usurpatur etiam in
equis post admissuram pascentibus
ante domum suam. Gjaschbr per
duplex pbata designat gregem qui
pascitur in loco, absque ut redeat
de nocte ad suos; nec non pasto-
res qui cum camelis pernoctant.
Item Gjaschbr usurpatur pro in-
duratione luti in litore, quum sic-
cescit instar lapidis; nec non as-
peritate in pectore; ut & crassi-
tie vocis. Similiter verbum for-
ma Activa & passiva; cum com-

parativis Agjchbaro, & Gja-
schbrao. Dicitur & jumentum
Magjchbour, quod tussi sicca la-
borat. Verbum Gjaschbara cum
infin. Gjoschbur de Aurora est exo-
riri. Elucet satis, potestatem
exoriendi, in Aurora, esse se-
cundariam. Eam suspicor du-
ctam ab educatione in pastum, ut
Aurora concipiatur Lucem diur-
nam quasi e cubili, vel stabu-
lo, emittere in libera spatia. Ul-
tra conjecturam hoc valere no-
lim.

قضينا exegimus; fi-
nivimus; absolvimus. Est præ.

1. a قضى, cujus Origo adfert
Sectionem, præcisionemque, ut
קצץ. Hinc finire, præfinire,
& alia bene multa, sponte de-

currerunt. غابت aberat pro
aberant, ex perpetuo Arabis-
mo: in 3. fem. præ. 1. a غاب
med. je, absuit, latuit; occidit:
&c. Unde hic exquisite, Abe-
rant res miscentes, turbantes, ejus

شوايب male mistura. Est

pl. fr. a شايبة part. fem. &

شاب med. waw; miscuit,
com.

لَيْلَةً غَابَتْ شَوَائِبُهَا إِلَيَّ أَنَّ شَابَتْ
 دَوَائِبُهَا وَكَمَلْ ٥ سَعَوْدُهَا إِلَيَّ أَنَّ انْقَطَرَ
 عَمُودُهَا

commisecuit. Redi ad Conf. 2. pag. 115. 116. ubi usus hiece jam expositus, una cum potestate canorum crinium, sub

شَابَ *med. je. Inde au-*

dacior figura *usque dum* شَابَتْ *canesceret, pro canescerent,*

دَوَائِبُهَا *nigra coma ejus, h.*

e. tenebrosa noctis extremitates inalbescerent; atque dies alluce-

ret. Est plur. fr. a دَوَابَّةٌ

crinis propendulus in fronte, vel

locus unde antia, & caprina, exoriantur. Radix ذَاب

med. Hamz. antiis capronis or-

navit frontem pueri. Quid an-

sam tralationi huic dederit, ex Teblebio percipere dabitur

الدَوَابَّةُ الشَّعْرُ الطَّوِيلُ

الْأَسْوَدُ وَإِرَادَ بَذَوَائِبَ

الْبَيْلِ ظِلَامَهُ وَجَعَلَ

فِيهِ بَيَاضَ الصَّبَاحِ

بِمَنْزِلَةِ الشَّبَبِ فِي سَوَادِ

الشَّعْرِ قِبَالِ ابْنِ دَرِيدٍ

أَمَا تَهْرِي رَأْسِي حَاكِي لَوْنِهِ

طَرَةً صَبَحَ تَحْتَ أَذْيَالِ الدَّجَا *

Vox Dfuwaba notat crinem lon-
giorem & nigrum. Intelligit au-
tem per crines illos noctis, ejus
senebras. In bis albedinem Au-

rorae eo locat gradu, quo cani-
tiem in nigro capillo. Ita Ibn
Doreid.

An non cernis Caput meum, quod referat color ejus
Propendulum crinem aurorae sub lacinjis tenebrarum.

dum nigra ejus Comæ Canescerent, ejus consummata duravit felicitas, usque dum Columna diluculi prorupisset. Postquam

Hoc est: me jam canis spargi, rem, quæ & Latinis Coma. Dixit. atque *ἡλικία* inalbescere comis. Hud. Transfertur ad frondem lætæ-

فروع مرثعنة الذوايب

Rami laxè propenduli comis

Placuit etiam ذوايبة الناس
crinis propendulus ignis, qui *Æscylo* Prom. V. 142.

Ἰσπὴν ἀμφὶν ὀφρύων.

Ignis anceps capillitium.

Extat plus vice simplici in *Histor. Salad.* qua occasione ausus

Isphabanensis ذوايب الذوايل

Crinem pendulum lancearum, pro acie flammea. Alia figura

ذوايبة القوم *Propendulus Crinis* populi signat proceres, sive

nobiliores & eminentiores in populo, qui & ذوايبة

ذوايبة

coma frontis eadem imagine. Utrumque plenius perspicies ex hocce *Tebrizii* ad *Hamasa*.

ذوايب الناس اشراقهم

المتقدمين منهم وهذا

كما وصفوا بالذوايب

يقال فلان ذوايبة قومه

وناصبة عشيرته

Coma propendula gentis sunt ejus Nobiles, & eminentes in iis.

Eadem ratione etiam. Antiarum nomine veniunt; dicitur enim quis

gentis sue Antia, & familia sua Crinis propendulus. Sic vetus Poëta in *Hamasa*

ذوايبة

ذوايبة

ثمانية كانوا ذوايبة قومهم

Octo fratres, Coma gentis sue prominula.

In *Camuso* etiam reperio ذوايبة

العز ولسرف *prominulus*

crinis potentia & nobilitatis, pro

ذوايبة *fastigium* ejus. Hanc

Glossam Cl. Gol. in *Lex.* indicavit.

ذوايبة *felicitas*. Est

ذوايبة *faustus* fuit

ذوايبة

عَمُودُهَا وَلَمَّا دَرَّ ٩٧ قَرْنُ الْفَرَائِةِ طَمَرَ طَمُورَ
الْفَرَائِةِ وَقَالَ أَنَّهُضْ بِنَا ٩٨ لِنَقْبِضَ الصِّلَاتِ
وَنَسْتَنْصِصَ

dies: *beneficum* sidus. Proprie
fulcivit; ut סעוד Hebraum; unde
סעוד سَاعِدُ brachium, quasi
fultor. Vide *Clav. Dial.* p. 203.

204. Verbum كَمَلٌ
etiam per *Damna & Kefra* ad
mediam effertur. Signat perfe-
ctionem omnibus numeris comple-
tam. Proprietas latet. Sequens

لِنَفْطُرْ انفطُرُ fissus fuit, cum fissio-
ne erupit, est præ. 7. a فطر
fidit. Hoc ad germina transla-
tum peperit notionem, & fissio
certice prodeundi, emicandive.
Pulcherrime hinc figuratum in 7.

لِنَفْطُرْ عَمُودَ الصَّبَحِ
cum fissione emicuit, sive prorupit
columna auroræ. Apposite *Telleb.*

يَقَالُ انْفَطَرَ الْقَضِيبُ
إذا بدا نبات ورقه

Dicitur, fissus fuit ramus quum
prodit germen folii ejus. Habes
lucem ad פטורי עצים eruptiones
florum 1 Reg. 6. 18. & פטר

רחם eruptionem uteri, sive pri-
mum germen, quod uterum findit.
Hoc etiam absolute פטר. Infi-

gnitus honos dictionis *Pf.* 22. 8.
יפטריו בשפה. Describitur
Sanna species, quum *Lingua*
inter labia sese exerens imitatur
florem calyce fisso emicantem. Pro-
prie, faciunt erumpere velut

florem in labio. قَمُودٌ

עמוד עמוד, a עמד
stetit, figurate usurpatur in die
surgente, que עמוד الصبح
columna auroræ vocatur.

دَرَّ قَرْنُ الْفَرَائِةِ ٩٧

sparsit se cornu binnuli. Id est
radii solis emicantis sparsi sunt.

sparsit, & sparsus fuit.

Inde זרר sternutavit ortum pu-
tem. Frequentatur in sole O-
riente, quum radios quaquaver-

sum spargit. قَرْنُ Cornu pro
ra-

quam vero cornu sese sparsisset hinnuli solaris, ipse quoque
dorcadis in morem exilivit, dicens, surge nobiscum, ut col-
li-

radiante luce nemini ignotum.

غَزَالَةٌ est femin. a غَزَالٌ

Hinnulus, cui Arabes compara-
re solent solem, quia ut per
cacumina celsiora emicant Dor-

cales candore insignes, ita sol
per cælum decurrit. Tebleb.

الغزاة من اسماء

الشمس واسماوها

كثيرة قال الشاعر

يخبنة تزهري الغزاة في الضحى

إذا برزت لم يبق يوما بها بها *

Dorcas est inter nomina solis,
prout nomina ejus compluscula.

Sic Poëta

Bosaina vincit Doreadem illustri jam die;

Quum emicat non restat, cui splendor sit, dies.

In Clav. Dialect. p. 265. reperies

عطس لي انف الغزاة

sternutavit mihi nasus Dorcadis;
pro adfulsit mihi aurora. Exor-
tus est sol. Hinc illustrari posse

videtur inscriptio אֵלֶת הַשָּׁחַר

Cervæ Matutinae, Ps. 22 Ad

Cant. 8. vs. ult. jucunda quo-

que lux ex usu hocce signatifi-

fimo Orientis accedit. Prior

Dorcas est figurata, posterior ex-

tra figuram. Observes غزاة

alter-

nari. Proverbiale autem quid

طَمَرَ طَمُورَ الْغَزَاةِ olet

saltavit saltationem Dorcadis,
pro perniciosissime profuit: quod
ad Cant. 8. vs. ult. item con-
ferri meretur.

98 انهض surge. Est Im-

per. in 1. a نهض alas ex-

pandit. انهض. Supra indica-

tum. قَبَضَ fut. 1. a قبض

contraxit, contrabendo col-

legit. صلات plur. san. a صلاة

legit.

وَنَسْتَنْصُ الْأَحَالَاتِ فَقَدْ ۝۝ اسْتَطَارَتْ صَدُوعُ

كَبِيرِي

donum, donatio; infin. fam. & junxit. Item dedit, donavit; nec non, pervenit. Ab hocce. postremo kitymon arcescit Teblebius sic dictam statuens donationem, لان المعطي يصل

بها الي ثواب او ثناء quod donator per eam perveniat ad remunerationem vel laudem. Rem acu non tetigit. A conjungendo ducta est notio, quod donatio conjungat, ac conciliet

animos. فَنَسْتَنْصُ repræsen-

tari petamus: in fut. 10. a فاض, leniter fluxit aqua: sudando emanavit & emicuit. Inde pulchra translatione, baud difficulter contigit hoc vel illud æris alieni, quod debebatur: quasi dicas, leniter fluxit. Eadem Metaphora

فَاض part. præf. usurpatur pro negotio parabili, quod facile confiat: itemque pro præsentibus pecuniis, quæ ex mercibus confi-

ciuntur. Similiter تَنْصُصُ exegit pecunias debitas; præsertim, leniter & facile. Eadem

potestas conj. 10. quæ & per اسْتَطَارَتْ exponitur, collegit stillatim. Rectissime ergo Teblebius. فَنَسْتَنْصُ اي نستخرج ونجعلها فاضة والندى المال الحناضر وهو يستنص ماله من فلان اي يستجري وياخذه منه الشئ بعد الشئ

Fecimus fluere leniter, valet eliciimus, & fecimus repræsentari. Nempe judans, vel leniter fluens, vocatur præsens pecunia: & aliquis dicitur ab aliquo petere ut sudent pecunia ejus, quæm eas ab eo sensim, paulatimque, exigit. Radicis Origo sita in Micatione; Unde tum ad has, tum ad reliquas, significationes multum lucis, & gratiæ, accedere sibi sentiet, qui ad hæc non rudis.

فَاحَالَاتُ summe promissæ: est

إِحَالَةٌ plur. san. fem. a sing. إحالة Med. infin. 4. verbi حال

Waru, cujus أحوال misit ad debitum exigendum, cum manda-

ligamus munera, & summas nobis promissas repræsentari curremus: nam profecto fissiones jecoris ihēi volitant præ desiderio stri-

to executionis. Noster hac forma nunc utitur ad designandam summam promissam, in quam paratæ executionis jus datur.

استطارت 99 volitat, pro volitant. Est 3. fam. præ. in 10. a طار med. je., vola-

vit. Inde استطارت proprie, voluit volare, in volatum se dedit. Hoc secundario frequentatur pro dissipari, expandi, dissipari quæquidvis. Ita Tebleb.

استطارت اي استشرى
وتوسعت قال تعالى
ويخافون يومنا كان
شرا مستطيرا قال
صاحب الكشاف
مستطيرا فاشبا منتشر
بالف اقصي البلاغ من
استطار الحريق
واستطار الفجر

Volitant tantundem nunc est ac dissipantur & expanduntur. Sic in Alcorano; & metuent diem, cujus malum volitans erit. Ibi Auctor Kesjafi, volitans est dissipans, diffusum, quam latissi-

me extensum; ab usu quo volitat incendium dicitur. & volitat aurora. Hic venustissime locatur in corde præ vehementia amoris distracto, & sui non compositi. Ita Theocr. 11: 72.

ἡ τὰς φωνὰς ἐκπνέουσα

Et Aristoph. Avib. 1445. τὰς τὰς φωνὰς. Hanc vehementissimam adfectionem signant quoque fissiones jecoris. Nempe

صدع est plur. fra صدع fisso, præsertim quæ fit cum

sono & fragore. Radix صدع fidit cum fragore; idem quod ἰσχυροί. Ut autem Græci φωνή & absolute φωνή: Itemque Latini, rumpere vocem; & erumpere, prorumpere; sic Arabes suum findere cum fragore ad vocem claram, sonoram, cum fragore quasi editam, transferre amant. Sic capias Glossas illas in Lexico Goliano, manifestavit, clare exposuit, palam dixit, professus est. Gravi etiam figura findere corda, est vehementi vel amore, vel terrore, adficere.

Utroque in adfectu كبد jecur quoque frequentari solet; ut כבד apud Hebræos, & كبد.

كَبْدِي مِنْ آلِ حَنِبِينَ إِيَّايَ وَأَيْدِي قَوْمَلْتِ
 ١٥٥ جَنَاحَهُ حَتَّى سَنَيْتُ نَجَاحَهُ فَحَبْنُ ١٥١ أَخْرَرُ
 أَلْعَبْنَ فِي صُرَّتِهِ بَرَقَتْ أَسَامِيرُ مَسْرُتِهِ وَقَالَ
 لِي ١٥٢ جَزَيْتُ خَيْرًا عَيْنَ خَطَايَا قَدَمَيْكَ
 وَأَلَّهَ

Apparet, fissiones jecoris admi-
 rabiliiter figuratas. حَنِبِينَ

tenerrima affectio amoris, شَوْقٌ
 desiderium, miseri-
 cordia, proprie sonum argutio-
 rem quem e guttore reddit mater
 pulli, consignat. Radix حن
 ١٥٢

وَصَلَّتْ جَنَاحَهُ ١٥٥

junxi latus ejus. Ad verbum,
 junxi alam ejus, Vim phraeos
 recludit Tebleb. أي مشيت معه

وَيْدِي فِي يَدِهِ وَجَنَاحِ
 الرَّجُلِ يَدُهُ فَإِذَا جَعَلَتْ
 يَدَكَ فِي يَدِهِ فَقَدْ
 وَصَلَتْ جَنَاحَهُ

i. c. cum eo iui manu mea in ma-
 num ejus inseria: namque Ala a-
 llicujus est manus ejus. Quum

itaque manum tuam illius manus
 inseris, sum jungis alam ejus.
 Erudite etiam explicat idem
 Scholiastes alteram formulam

سَنَيْتُ نَجَاحَهُ أَيِ
 سَهَلْتُ يُقَالُ سَنَيْتُ
 الْعُقْدَةَ إِذَا فَتَحْتَهَا
 كَذَا فِي الصَّبَاحِ

Expedivi negotium ejus, est faci-
 le reddidi, ab usu 2. Conj. in sol-
 vendo nodo, ut Gjaubarius. an-
 notat.

١٥١ أَحْرَشَ ١٥١ condidit: colle-
 git: asseravit. In prat. ab حَرَشَ
 custodivit. Item firmus, muni-
 tusque fuit. Omnia secundaria,
 a primaria potestate conferendi
 baccas foratas; quales linea

عَيْنُ ١٥٢ Hebrais. חַרְחִים
 oculus, hic venit pro numerata
 ١٥٢

stridulo erga meum filium. Junxi itaque latus ejus, usque dum negotium ejus expeitum dedissem. Quum autem jam aurum in loculos suos condidisset, rugæ frontis exporrectæ refulserunt, & Remunereris, inquit, bonis ob gressus pedum tuo-

pecunia. ^{صَرَّة} Crumena a ^{صَرَّ} strinxit cum stridore; in-
strinxit. ^{بَرْقَت} fulguravit, ^{præt. fam. in 1. conj. pro fulgurarunt,} a ^{بَرَق} fulsit, ^{splenduit gladius, fulguravit nubes.} Non injucunda nunc translatio facta ad frontem caperantam, & nubilam quasi, quæ reniduerit, ac tanquam fulguraverit præ latitia gessiente. ^{أَسَارِير}
lineæ in fronte, est plur. fract. secundum, a primo ^{أَسْرَمَ}, quod a ^{سَر} lineæ in fronte, aut vola. Sequens ^{مَسَرَّة} latitia, lubentia, ab eadem Radice ^{سَرَّ}, quatenus valet bilarem latumque reddidit. Ex Traditione citat Teblebius ^{فَجَرَحَ رَسُولَ اللَّهِ} تبرق أسارير وجهه Egressusque fuit Mubammedes, fulgurantibus striis vultus ejus.

والرجل عند السروى يتطلق وجهه فتظهر خطوط جبهته لهذا يكتنا بها عن السروى Quum autem quis bilaris redditur, exporrigitur vultus ejus, & apparent striæ frontis ejus: atque propterea per eas circumscribitur latitia. Ipsam quoque bilaritatem quam exprimit vox ^{سَرَوَى}, a striatione ductam esse, suspicor: nam & ^{حَبَوَى} pro latitia similem fere Originem agnoscit.
102 ^{جَزَيْتَ} remunereris. Est præter. pass. in 1. a ^{جَزَى} pensavit, retribuit. Origo in secundo, unde partitio, dispartitio, pensatio &c. ^{خَطَا} vel ^{خَطْوَى} gressus; pl. fr. a ^{خَطْوَى} passus. ^{قَدْ مَشَيْتَ} pedum tuorum, demto

وَاللَّهُ خَلِيفَتِي مَلَيْكَ فَقُلْتُ أَرَيْمُ اللَّهَ
 أَتَبِعُكَ ١٠٣ لِأَشَاهِدَ وَأَدُوكَ أَلَسَّ حَبِيبٌ
 وَأَنَا فَنَهُ لَكِي يُحِبُّ فَنَظَرَ إِلَيَّ نَظْرَةً
 لَمْ تَحَادِعْ ١٠٤ إِلَيَّ الْمَخْدُوعِ وَضَحِكَ حَتَّى تَوَفَّرَتْ
 عَيْنَاهُ بِالْأَدْمُوعِ ثُمَّ أَسْشَدَ

بِأَسْشَدَ

قدمين redit demto adf.

gen. Dual. a قدم per; cujus
 radix قدم قدم præcessit. Ex-
 quisiata illa formula, لَهُ قَدَمٌ
 قَدَمٌ صَدَقَ عِنْدَهُ quam Gol.

noſter eleganter expoſuit, me-
 rito ingenuæ virtutis multum va-
 luit apud illum, ad verbum ſonat,
 ei eſt pes rectitudinis apud illum.

Ita dicunt تَبَتِ قَدَمَا فِي
 firmissimus pede in aliqua re; pro
 valde peritus: nec non, firmissi-
 mus pede apud aliquem; i. e. vetus
 amicitie, & gratie. خَلِيفَةُ

Chalipha, eſt Vicarius, ſucceſ-
 ſor. Hinc ſolennis compreſa-

كان الله

خليفة fit Deus
 Vicarius genitoris tui; vel alte-
 rius personæ, cujuscumque.
 Hoc egregie nunc immuta-
 tum, fit Deus Vicarius meus ſu-
 per te: i. e. quod tibi nunquam
 perſolvere poſſum ipſe, perſolvat
 Numen.

١٠٣ أَشَاهِدَ præſens conſpi-
 cer. Eſt fut. pbatatum in 3. prop-
 ter præfixum. Radix eſt شهد
 præſens adfuit. Itemque testi-
 monium oculatum tulit شَهِدَ
 præſans, nobilis, & generoſus;
 in forma Pabil; a كَبِيبٌ
 egregius, nobilis fuit. Eſt po-
 tentia.

tuorum, ac pro me id tibi præstet ipse Deus. Tum ego, discipulo equidem, ut te consequar, filiumque illum tuum præstantissimum præsens conspicer, ac sermonem cum eo conferam. Ille autem me contuitus ut solet deceptum deceptor, & cachinnans sic ut oculi ejus lacrimis opplerentur, cecinit.

O tu

testas *secundaria*, a decorticando ducta: ea *metaphora*, qua delibratum multi viri docti Latinis, usitatura fuisse autu-

mant, pro *lectissimo*. أَنَسَفْتُ alloquar, sermonem conferam: item fut. pbatat. in 3. a نَسَفْتُ flavit; cum flatu ejecit, ex ore edidit &c. Conjugatio 3. نَسَفْتُ apud Haririum creora in Colloquiis. Ea Lexico accrescat.

كَيْ ut, respondet دَيْ قَدْ ut mibi. Præmissum لَيْ

dat لَكَيْ ad ut, cum in finem ut.

يَجِيبُ respondeat; est fut.

pbatat. in 4. a جَابَ med. وَاو, secuit; item pervasit, trajecit.

Inde أَجَابَ respondit; annuit; concessit; morem gessit: q. d. fecit transire; non respuit, non repulit, sed recepit, responditque.

104 خَادَعُ deceptor. Est part.

præs. ut مَخْدُوعٌ part. pass.

in 1. a خَدَعَ decepit, fefellit, dolo circumvenit. Est *secundarium*; a subducendo sese, ut videtur, ductum; nam خَدَعَ etiam exponitur, subduxit se in latibulum lacerta. ضَحَكَ

risit, est ضَحِكَ: proprie reniduit, resplenduit. De mutatione Elementi consule Clav. Dial.

p. 296. تَغَرَّغَرْتُ oppleti sunt oculi ejus lacrymis. Proprie gargarizavit uterque oculus. Nempe liquor venuste dicitur gargarizare; quum sonum reddit gargarizantis. Verbum quadrilis.

غَرَّغَرَ reciprocavit in gutture liquorem, vocem, spiritum, moribundi instar; haud dubie ὁμαροποιῶ; ut & γαργαρίζω, atque γαργαρίζω gurgulio. Minus

١٥٦ يَا مَنْ تَطَنَّا السَّرَابَ مَاءً لَمَّا رُؤِيتُ

الَّذِي رُؤِيتُ *

١٥٧ مَا خَلَّتْ أَنْ يَسْتَسِرَّ مَكْرِي وَأَنْ

يُخْبِلَ الَّذِي عَنَيْتُ *

١٥٨ وَاللَّهِ مَا بَرَّةَ بَعْرِسِي وَلَا لِي آبَهُ

بِهِ أَكْتَنَيْتُ *

١٥٩ فَأَنَّمَا

تفرغرت *commode Teblebius*

أي امتلأت وأصله من

خر الطائر فرخه إذا نرقه

Tegargerat nunc est oppleti sunt ; a Radice Garr , de Ave rostrum rostro pulli insertante. Noster

nunc respexit usum *تفرغرت*

in sono ollæ bullientis , qui *gar-garismum* imitatur. Ad eam rationem Oculi lacrymulis ex-
estuantibus pleni dicuntur *gar-garismum reddere.*

١٥٩ *opinarus est. In*

pret. 5. pro تظنن. Sic تَقْصِي

delapsus ex alto irruit accipiter ,

pro تَقْضُضُ enotatur a

Tebleb. Volunt ad concursum trium finitium literarum evitandum mutationem inductam. Id si verum esset , omnia quibus secunda & tertia eadem , sic immutari possent in 2. & 5. conjugatione : quod tamen neutiquam permittum. Ratio ergo aliunde derivanda. De ea alias.

سَرَبٌ Species aquæ meridianis boris apparens in campis arenosis. ٢٧٦. Etymon indicat Tebleb.

قال صاحب كلب الشاف

هو ماء يري في الغلابة من

O tu qui evanidam lymphæ speciem putasti aquam, quæ
narrativèculam tibi meam propinasti

Haud imaginabar occultum fore dotum meum, aut dubium
quod producebam.

Per Deum, nulla mihi Berra uxor, & nullus a quo cognominer filius.

Sed

من ضوء الشمس وقت

الظهيرة يسرب علي وجه

الارض مكانه ماء يجرى

Auctor kassafi ait, Sarab esse speciem aquæ, quæ in deserto apparens ad splendorem solis tempore meridiano, fluat liberius in superficie terræ, baud secus ac aqua fluens. Confer Adagia Golii p. 92. 93. & Nawabig. IX. Egredie hic

locatum رهايت narravi, proprie figavi. Verbum Allegoriæ unice subserviens

106 خلت imaginabar. Est

in præf. I. a خال med. je

يستنسر occuleret se: in fut.

10. a سر; de quo supra.

يخبّل dubium esset: in fut.

4. iterum a خال imaginatus est: quasi dicas opinionem du-

biam movit. عني significabam, intendebar, producebam: a عني respondit.

107 بعربي in uxore mea

nulla Berra. Sic Arabismus fert solemnem, quo præp. ب in signat interiorem conditionem, habitum, naturam rei. Solens fallit, falliturque, natio Grammaticorum, quum hocce Beth appellant Nominativi: &

الله بقدير Deus in potente nihil aliud sonare volunt, quam, Deus est potens.

اكتنيت cognominem

me, in præf. 8. a كني circumscrisit alio nomine, دنه. Origo in oblegendo, sita; ut ad Jobum submonui.

فَأَتَمَّا لِي قُنُونٌ سَحَرٍ أَبْدَعْتُ فِيهَا
وَمَا أَفْتَدَيْتُ *

لَمْ يَحْكُهَا إِلَّا صَوْنِي فِيهَا حَكِي
وَلَا حَاكُهَا إِلَّا كَمَبْتُ *

تَحَدَّثْتُهَا وَضَلَّةً إِلَيَّ مَا تَجَنَّبُهُ كَقِي
مَتَنِي أَشْتَهَيْتُ *

وَلَوْ تَعَاوَيْتُهَا لَحَالَتْ حَالِي وَلَمْ
أَحْصِ مَا حَوَيْتُ *

فَمَهْدُ 112

108 فَأَتَمَّا Namque. Nunc simpliciter positum pro فَاَنَّ At utique : ex ٥ & ٦. Tritus pleonasmus vocalæ مَا Si tamen Originem spectes, ad Verbum erit, at utique quod. فُنُونٌ Variæ species; est plur. fr. a ٢ فَنٌ modus, species rei. &c. أَبْدَعْتُ excogitavi primus: in	prat. 4. a بَدَعَ produxit no- vum quid. إِفْتَدَيْتُ imita- tus sum : in prat. 8. a قَدَيَّ celeriter inceffit : proprie se- cuit. q. d. secuit iter. 109 يَحْكُهَا complexus est ; enarravit eas. Est fut. in 1. per Apocopen ultimæ, pro لَمْ يَحْكُي, ob præcedens لم minime, neutiquam. Est secun- daria.

Sed præstigiarum mihi variae technæ, quas novas plane confingo, neutiquam imitans.

Quales nec Asmaeus in narrationibus suis complexus est, nec pertexuit Cumeithus.

Quas teneo conciliatrices prædæ quam manus meæ decerpat quandocunque lubuerit.

Has si defererem, status meus immutaretur, nec possiderem quæ possideo.

Ex-

daria vis, orta a *constringendo*, & *contextendo*. Ejusdem ergo

Originis sunt حَكِي

ult. *waw* vel *je*, & حَاك

media *waw* vel *je*: nam حَاك

pro حَوَك est *texuit*: Sed

حَاك pro حَبَك valet *divaricatis cruribus*, & *jaçtato corpore incesfit*. A *texendo* significatio ducta. *Asmaeus* & hæc *Cumeithus* nobiles *prosa* & *versa* *Oratione Viri*.

110 تَخَذْتُهَا *sumsi* illas.

Est *præt.* in 1. a تَخَذَ vel

تَخَذَ *accepit*. Hoc propaga-

tum ab اِتَّخَذَ 8. *conj.* ab

اخذ *sumsit*. Talia multa in

Clavi *Dialect.* indicata. وَصَلَةٌ

conjunctio, commissura: omne id, quo ad aliquid pervenitur. تَجَنَّبِي

carpat: in *fut.* 1. a جَنَّبِي

carpsit; quod figurate nunc positum, pro *fructum, lucrum*,

commodum percepit. اِشْتَمْتُ

concupivi: in *præt.* 8. a شَهِيَ *voluit*; *appetivit*.

III تَعَاَفَيْتُهَا *defererem*

ear. Proprie *refugerem* eas, meque *immunem intactumve* ab iis

servarem. Est *præt.* 6. a عَفِيَ *pura, sincera* fuit res. Inde in 3.

عَاَفِيَ incolumem innoxium, *servavit* Deus. Omissum in

Lexicis تَعَاَفِيَ *semet purum,*

sincerum, intactum servavit.

كَحَاكْتِ sane *verteretur*. Est

præt. 1. cum ل *Emphat.* ab

۱۱۱ قَمَّهِدِ اَلْعَدْرَ اَوْ فَسَامِحْ اِنْ كُنْتُ

اَجْرَمْتُ اَوْ جَنَنْتُ ۞

ثُمَّ إِنَّهُ ۱۱۳ وَدَعْنِي وَمَضَى وَأَوْدَعَ قَلْبِي جَمْرَ

اَلْغَصَا

حال *versus fuit ; unde &*

حال *status , id in quo res*

vertitur. أَحْوَى pro *أَحْوَى*

possiderem : in fut. Apocopen

paffo ab أَحْوَى complexus est.

۱۱۲ مَهَّدِ *admitte. Proprie*

sterne , tanquam in cunis. Est

*Imper. in 2. a مَزِيدٌ stravit
equabiliter lectulum. Venustissi-
ma phrasis sternere excusationem.*

سَامِحٌ condona in imper. 3. a

سَمَحٌ facilis , indulgens fuit.

*Proprie enodis extitit præ molli-
tie. Alibi jam illustratum.*

اَجْرَمْتُ crimen commisi. In

F I N I S,

Excusationem vero admittas, vel etiam condones, si quicquam criminis aut culpe contraxero.

Deinde vale mihi dixit, relinquens cordi meo prunas vivacissimas.

præt. 4. à جَرَمَ secuit, refecuit; unde *secundario* ortum, patrare quid criminis. Simile ob-

ferves in جَرَمِي carpsit pro deliquit, & mali quid commisit.

113 وَدَعَ valedixit: a وَدَعَ posuit, deposuit. Inde etiam sequens. أَوَدَعَ in præ. 4. reliquit; Proprie depositum veluti

tradidit, ac commendavit. جَمْرٌ

plur. fr. a جَمْرَةٌ pruna.

غَضَا pro غَضُو est nomen

arboris, cujus Lignum prunam vivacissimam præbet. Hinc ansa porrecta formulæ Proverbiali, Commendavit cordi meo prunas Elgada: pro vivacissimas mihi curas in longum tempus reliquit.

F I N I S.

CON-

المقامة

السادسة : المراغة وتعرف

بالخبفاء

أَلَحَرْتُ نَسْنَهَامَ قَالَ حَضَرْتُ
 مَرُوبٍ دِيَوَانَ النَّظْرِ بِالْمَرَغَةِ وَقَدْ جَرِي
 بِهِ ذِكْرُ الْبَلَاغَةِ فَأَجْمَعَ مَنْ
 حَضَرَ مِنْ فَرَسَانَ الْبَرَاعَةِ وَأَرْثَابَ الْبَرَاعَةِ عَلَيَّ
 أَنَّهُ لَمْ يَبْقَ مِنْ دِينَجٍ إِلَّا نَشَاءٌ وَيَتَصَرَّفُ
 فِيهِ

a *Maragensis* inscribitur Con-
 fessus hicce, a مراغة *Maraga*,
 من بلاد العجم من
 كور اذربيجان
 qua ex urbibus Persiae est in Pro-
 vincia Adterbigiaks. Vide Ju-
 dicem *Salad*. Alter titulus
 أَلْخَبْفَاءُ *Variegato colore*
oculorum inditus a praecipua hu-
 jus dissertationis materia; sive
Epistolio ita *Variegato* omnibus
Vocabulis, suis, ut alterum li-

teras habeat punctis carentes,
 alterum isdem insignitas. Est
fem. ab أَخْبَفٌ quae est
form. compar. a خَبْفٌ
Oculorum variegatio, ita ut ca-
 sius, alter niger sit.

دِيَوَانُ *Diwan*. Proprie
Rationarium judicis, aut praefe-
 cti; quasi دَوَانٌ دان, a دان
 دَان; cujus 2. conj. exponitur
 in

CONSESSUS SEXTUS.

Ab oculorum Variegato Colore dictus

M A R A G E N S I S.

MArravit Harith Ibn Hemmam, dicens. *Maragæ* aliquando interfui *eruditionis Concilio*, in quo de eloquentia dissertabatur. Consentiebant autem qui præsentés aderant *ex equitibus Calami*, & principibus *elegantia*, haud superesse ultra qui *carmen* ex tempore de-

in tabulas publicas retulit, scripsit in albo. Hinc accrevit significatio multiplex, ut *syntagmatis* carminum, tractatumve: item *Loci* ubi *confessus* habetur *judicialis*. Hinc translatio nunc facta ad *confessum Eruditorum*, qui insignite vocatur

ديوان التنظير *Diwan contemplationis*, i. e. *Disputationis*.

جري به ذكر البلاغة ad verbum est, currebat in eo *memoratio facundia*.

فَرَسَانُ الْبَرَاةِ ٢

Equites calami; venusta figura; pro iis qui *scribendi facultate præpollent*; *Oratores*, *Poetae* &c. Nota translatio, qua etiam *Græci* & *Latini* delectati. Idem

أَرْيَابُ الْبَرَاةِ Domini excellentiæ mox appellantur.

أَرْيَابُ est plur. fr. a رَبِّ princeps, magister, Dominus &c. De altero sic *Tebh*.

البراعة اي الاصاله في الرأي والبارع الاصيل الجيد الرأي والبراعة هنا البلاغة الفايقة

Vox hæc designat firmitatem mentis, ut participialis forma notat firmum & præstante mente præditum. Hic ponitur pro facundia eccellente.

يَنْقَحُ الْأَنْشَاءَ ٣

deproperaret carmen purum. Proprie, Emedullaret carmen facere.
Z Prius

فِيهِ كَيْفَ شَاءَ وَلَا خَلْفَ ٤ بَعْدَ
الْسَّكْفِ مَنْ يَبْتَدِعُ طَرِيقَةً غَرَاءَ ٥
يَعْتَرِعُ ٦

Prius est in fut. 2. a نَقَحَ
exinanivit os medulla. Alterum
in infin. 4. a نَشَأَ نَشَأَ tol-
li in altum : Inde أَنْشَأَ
produxit, construxit; speciatim,
aliquid grande, ut Epistolam
Rhythmicam, carmen &c. Con-
venit cum usu Hebræo نَشَأَ
משל sustulit parabolam. Sequens
يَتَصَرَّفُ versaretur pro ar-
bitrio, est fut. in 5. a صَرَفَ
vertit, invertit &c.

خَلْفَ بَعْدَ السَّكْفِ ٤

successit post eum qui decessit. Sic
imitor paronomasiam, quæ in
Arabico jucundior. سَكَفَ
majores, decessores, est actio verbi
سَكَفَ præterit, præcessit :
ut præcessio grata Euphemia de-
signet majores, qui jam decesse-
re. Proprietas Radicis sita in
lævi & lubrico. Inde notiones

omnes effluxere. 1. *equavit*,
complanavit terram. *Illevit*: o-
blevit: occavit: a levigando cun-
cta. 2. præterit, præcessit: a lap-
su lubrico, q. d. prælapsus est.
Reliqua inde ex facili succe-
dent non imperito horum tra-
ctatori. Est Hebræum סלף

يَبْتَدِعُ طَرِيقَةً غَرَاءَ ٥

Ad verbum, *excogitaret viam*
candida nota insignitam: ad e-
xemplum illius nempe, qui di-
cere ausus,

Avia Pieridum peragro loca, nul-
lius ante

Tacta solo: juvat integros acce-
dere fontes.

بَدَعَ est fut. 8. a يَبْتَدِعُ
noviter produxit. Origo in Le-
xico haud comparct. طَرِيقَةً

طَرِيقٌ via, semita, regula; &
item via, sed proprie potius ve-
nire amans. Sunt formæ partici-
pia.

deproperaret purum, in eoque pro arbitrato versaretur, neque successisse doctis majoribus, qui intactam viam aperire, aut dissertationem Virginem posset conscendere. Sci-
li.

piales Hebraeæ, Pabil, a طرق quod tactum, ad Conf. 3. pag. noctu venit; adivit, inivit; con- 152. Verbum est غَرَّ Alba-
cussit, verberavit; jecit filices fuit facies, macula canduit frons
• &c. Omnia secundaria. غَرَّ equi. Istud اغرّ alba macula no-
candida macula, vel nota, insi- tatus in fronte; cum مَجَّلَّ
gnis in fronte equus &c. Est albis pedibus insignis equus; mi-
comp. fam. ab اغرّ candicans rifice transfertur, & ob amo-
&c. Id productum a غَرَّة rem, quo gens in equos tan-
candicans macula in fronte equi: tum non infanit, permittitur.
In Hamasa extat,

كَانَ يَوْمَ أَغْرَّ مَجَّجَلَّ

Dies candida nota in fronte, in pedibus, insignis factus est.

Plenius Samuel Ibn Adia, Poëta vetus, Ibid.

وَأَيَّامَنَا مَشْهُورَةٌ فِي عَدَوِّنَا
لَهَا غَرَّرٌ مَعْكُومَةٌ وَحَجَّوَلٌ

Et dies nostri nobilitati in inimico nostro,
Quippe candidis frontium, candidis pedum, notis insigniti.

Breviter & folide Tauriz. Qui inter dies emineant ut inter
هي بين الايام كالغَرَّ Equos illi qui nota candida fron-
المحجلة بين الافراس tis, & pedum insignes. Utitur
عقد هذا Haririus-Conf. 30.
العقد Z 2

يَفْتَرِعُ مِرْسَالَةً عَذْرَاءَ ٧ وَأَنَّ ٨ الْمَقْلَقَ مِنْ
كِتَابِ هَذَا الْأَوَّلِ الْمَتَمَكِّكِ مِنْ أَرْثَمَةِ الْبَبَانِ
كَتَالْعِبَالِ

العقد المبجل في هذا

اليوم الاغر المحجل

Nexuit vinculum bocce venerabile connubii, in die candicante frontem, candicante pedem. Ad homines quoque applicitum;

indeque اغر passim illustrem,

& virtutibus insignitum exprimit. *ف* فideles hoc titulo ornatos voluit Mubammedes. Ita Alkazwin. in Praefat. ad Vit.

القبايد الغر Mubam.

المعجلين الي جنات

النعيم Qui manuducit can-

dida frontis, candida pedum, nota insignes ad Hortum amœnitatis. Hinc clarius intelliges quo-

modo sanctos in

cælis notare queat, ut est in Lex. Gol. & quid sibi velit illud in

Hist. Tim. pag. 3. غسل

بسيوف الظغبان كل

اغر محجل Lavit gla-

dio Tyrannidis omnem candida frontis & pedum nota insignem:

i. e. fidelem Mubammedanum. Vides quanta gratia sit phraeos

طريقة غر candida fron-

tis nota insignis via Eloquē-

يَفْتَرِعُ مِرْسَالَةً عَذْرَاءَ ٦

conscenderet dissertationem Virgini-

nem. Est. audacissima Metapho-

ra, quam tamen frequens usus emollivit, qua Virgo hic signat

materiam aliquam nobilem, & in-

taetam, cujus novitas, & digni-

tas necdum præflorata quasi ab ullo Scriptore. Illustrata jam

formula, Proverbialis quodam-

modo, in notis ad Ispahanem-

sem pag. 14. Satis apposite Tebleb.

ومعني يفتري رسالة
عذراء ان ياتي رسالة
قد تصعب طريقها
سفسف علي غيرة Sensus bujus
pbra-

licet ex hujus ævi Scriptoribus mirificentissimos, qui eloquentiæ habenas moderari crederentur, clientum instar ha-

pbraeos est, ut adferret disserta-
tionem, cujus præpedita esset aliis
via. عَذْرَ Virgo, ex Origine
videtur substrictam, vel substri-
ctiorem denotare; ut عَذْرَ
& عَذْرَ Virginitas, a substri-
ctione Hymenis dicta. Non mi-
rabere jam, qui factum, ut
عَذْرَ etiam signare queat in-
strumentum ferreum quo extor-
quetur veritas. يَفْتَرِعُ fut. 8. a
فَرَع verticem tenuit: Item,
verticem fregit. Hinc gemina
ansa usui 8. conjugationis, quo
اقتَضَ valet افتَرَع defloravit Virginem.

7 مَقْلَقٌ Mirificus. Est
part. 4. a فَلَف fidit, diffi-
dit. Inde أَفْلَقَ Miri quid
fecit, miracula patravit: q. d.
effudit & exsculpsit aliquid gran-
de, & prodigiosum. Amat in
bonum quoque transferri, ut
quum prodigium Eruditionis
aliquis vocatur. Sequens

مُتَكِّن in potestate ba-
bens, est part. 5. a مَكَّن
firmus fuit: in 2. مَكَّن
firmavit. In 5. مَكَّن
firmatus est: firmam rei potesta-
tem accepit. اَنْزَمَ capistra;
in plur. fr. a نَزَمَ

Habena. Funiculus annexus an-
nulo per nasum jumenti trajecto.
Splendide; Eloquentiæ Habenæ
in potestate habere. Etiam Græ-
cis, & Latinis placita imago.

عَبَالٌ familia, domestici quos
quis sustentat: turba alumno-
rum; item pulchre transfertur,
cum iisque comparantur Scrip-
tores inferioris ordinis, qui tan-
quam clientes dependent ab au-
ctoritate Veterum, super quos
quasi recumbunt; & quorum vi-
ribus sustentantur. Sentis qua-
re struxerit Haririus noster, si-
cut turba alumna super prioribus.

مَلِكٌ ditione tenuit,
possedit; pulchre etiam hic lo-
catum. فصاحة Eloquen-

كَأَلْعِبَالٍ عَلَى آلَاوَايِلٍ وَلَوْ مَلَكٌ فَمَصَاحَةٌ
 سَحْبَانٍ وَبِلٍ وَكَأَنَّ بِأَلَمِ الْجَالِسِ كَهْلٌ
 جَالِسٌ فِي الْحَاشِيَةِ وَعِنْدَ مَوَاقِفِ
 الْحَاشِيَةِ

tia, proprie fragor, a فصيح
 פָּצַח fregit; unde sonoram rupit
 vocem per Metonymiam succre-
 vit. Hebræa formula פָּצַח רִנָּה
 rupit tinnitum, eandem fere-
 vim exicit. De Sebbano Waji-
 lo aliquid ad initium Conf. 5.
 pag. 70.

جَالِسٌ sedens. Est
 part. præf. a جلس confe-
 dit: unde & مَجْلِسٌ

حَاشِيَةٌ confessus, conciliabulum.
 in Lexico signat cram vestis,
 marginem: item, inferioris ordi-
 nis homines; domesticos; affectas:
 iterum, tractum, umbram, pro-
 tectionem. Habes glomus con-

volutum, cujus filum nemo e-
 volvat, nisi qui & Formam &
 Originem simul teneat. Forma
 præbet participium fam. ab
 حَشَى farfit, replevit: quasi
 dicas stipatricem, nempe oram
 & extremitatem, in veste, aliis-
 ve rebus. Hinc angulus, tra-
 ctus regionis, terræ, quasi ora
 & ala. Item umbra, protectio;
 ansa sumta ab ora vestis, quæ
 expanditur quasi super clientes,
 a patrono præpotente. Vides
 quam facilis transitio fuerit ad
 affectas, domesticosque aliojus;
 & quomodo tandem inferioris
 ordinis hominis hæc ipsa forma
 commodissime hinc potuerit
 consignare. Exempla paucula
 non displicebunt. In *Atamaja*
 egregie

كَأَنَّ خَزَاعَةَ مَلَأَ الْأَرْضَ مَا اتَّسَعَتْ
 فَقَصَّ مِنَ اللَّبَالِي مِنَ حَوَاشِيهَا ❖

Fuit Chezaa, tribus, plenitudo terræ, qua late patet;
 Sed abscidit vicissitudo noctium de Oris ejus.

habere dicebant ad *priscos illos heroas*, etiam si possiderent eloquentiam *Sebbani Wajili*. Erat autem in Confessu quidam *provecioris jam ætatis*, residens in angulo, & inter *famulam turbam*: qui quotiescunque se

in

i. e. de multitudine familie, quam laciniöse instar vestis traherat numerosissima gens. In *Hist. Tamerl.*

ثم يشدن علي . ٥١ . P.

عساكر تيمور الغارات

ويدرك فبهم للمسلمين

الغارات ويقتطع من

حواشيه وما يمكنه

من مواشيه

Deinde sparsim grassaturas exercuit in copias *Timuri*; atque pro *Moslemis* multiplicem exegit talionem, earum extremitates cædens, & quicquid poterat de jumentis rapiens. Et pag. 94.

لكنه خاف غايلته

فجمع حاشيته وصاحبه

Quum metueret tamen *Timuri* impetum, collegit extremitatem suam, & inclinationem, i. e. universam suam familiam, atque amicos. Iterum pag. 107.

ثم انسلت

من بين الحواشي والاعوان

Deinde elapsus est de inter *Oras*, i. e. affectas, & milites præsidarios. Luculentum inprimis hocce pag. 126.

مع ضعف

حالي وقلة مالي وضيق

دايرتي وبلادي ورقة

حاشية طريفي ونلادي

Cum imbecillitate status mei, & paucitate opum mearum; & angustia circuli mei ac regionum mearum; & tenuitate oræ famulitii mei recentis & veteris. Notanda formula

رقة الحواشي

tenuitas orarum, in famulitio non ita amplo; quum quis tenues tantum habet oras, & extremitates quasi vestis: & non multam trahit familiam, quam sustentare debeat. Hinc ansa porrecta forte alteri figuræ, qua

عيش رقيق الحواشي

Vita tenuis orarum apud *Golium* ex *Gjeuh*. exponitur commoda, commodis adfluens: quæ nempe non prægravata oneribus curisque. Potest & ex alio fonte venusta hæc locutio derivari. Nempe

رقيق الحاشية

tenuis oræ vocatur etiam quicquid molle, delicatum, elegans. Ita in *Hist. Tamerl.* pag. 344.

وكان خدبل سلطان

لطيف الذات ظريف

الصفات

الْحَاشِيَةُ فَكَانَ كَلِّمَا ۖ شَطَّ الْقَوْمُ فِي
 شَوَاطِئِهِمْ وَنَشَرُوا الْعَجْوَةَ وَالنَّجْوَةَ مِنْ نَوَاطِئِهِمْ
 يَنْبِي ١٥ تَخَانَرَهُ طَرْفُهُ وَتَشَامَخَ أَنْفُهُ أَتَاهُ
 مَخْرَنْبُ ١٥

الصفات نسيم اخلاقه
 لا تحمل من خدايدان
 زعازعه ويرد مزاجه
 اللطيف لركة حاشيته
 لا يثبت لمجاذبه
 المشاقه والمناعة

Erat namque Chalil Sultanus lenioris indolis, & moribus elegantioribus, cujus aura blandior ingenii ferre non poterat turbines Chadaidadi: & cujus temperamenti vestis subtilior ob tenuitatem oræ non subsistebat tractioni diffidii & concertationis. Citra

وكان
 السلطان رقيق الحاشية
 اديبا شاعرا ظريفا
 Eratque Sultanus tenuis oram, Humanus, Poeta elegans.

شَطَّ فِي شَوَاطِئِهِمْ ۖ
 audacius se intulerunt in cursu

شَوَاطِئِهِمْ. Pulchra paronomasia. *curfus, curriculum, a* *شَوَاطِئِهِمْ* *flagello. Supra expositum. شَطَّ* *est modum excessit, evectus est ultra limites; a primaria potestate longius tendi: unde alio flexu valet, recta statura fuit; cujus partic: شَطَّ Recta statura præditus: & شَطَّط recta ac justa statura. At شَطَّط* *vitio datum signat excessum omnem in dictis fictisve; unde & mendacium & injustitiam amplectitur. Venusta formula, spargere e Calatbischo Dactylos bonos ac malos, pro expromere e penu suæ eruditionis sententias bonas & malas. Habet aliquid Proverbiale.*

يَنْبِي ١٥ *annunciabat; granditer pro ostendebat. Est fut.*

in curriculum hocce eveherentur audacius homines nostri, atque ex calathisco suo spargerent dactylos bonos simul & malos, ostendebat palpebrarum suarum contractione, & nasi corrugati suspensione, se oculum in terram figere ut pro-

4. a. نَبَأَ نَبَأَ. Constructio quoque grandior, annunciabat contractio oculorum ejus, & sus-

pensio nasi ejus, &c. تَخَانَرُ infim. 6. a. خَيْرِ angustis, limisve, oculis fuit. Inde חֵזֶר porcus nomen invenit. Arabes خَيْرِير vocant, forma

auctiore, inserto Nun; cum allusione forte ad خنزير fœtuit.

طَرَفٌ extremitas, acies gladii, oculi. تَشَامَخٌ iterum

infim. 6. a. شَمَخٌ altus fuit: unde dicunt شَمَخَ بَانَفَه

alto naso fuit: ad fastidium, indignationem, contemtionem alio-

rum, & superbiam pingendam.

In Hamasa extat شَمُوحُ الْأَنْفِ

Altus nasi, pro nobili & generoso. Figuratissime Ispahanensis inducit مَجْدَ اشْمَخِ

Gloriam alto naso præditam. Formam nostram in Lexico omis- sam reperies quoque in Hist.

قَاتَا قَوْمٌ Tamerl. p. 48.

لَنَا بَأْسٌ وَشِدَّةٌ وَالْعُدَّةُ

وَالْعُدَّةُ وَالْأَدْوَلَةُ وَالنَّجْدَةُ

وَلَنَا يَصْلُحُ التَّشَامُخُ

وَالْتَّأَبِي حَتَّى كَأَنَّهُ

قَالَ فَبِمَا آتَمَّنَّبِي

نَحْنُ قَوْمٌ مَلِخْنَا فِي نَرِي نَاسٍ

وَوَفَّ طَبِيرُ لَهَا شَخُوصُ الْجَمَالِ *

مُخَرَّنِبَقْ لِبَنَّبَاعٍ وَمَجْرَمَرٍ سَبَدَّ النَّبَاعِ
وَبَابُضٌ يَبْرِي النَّبَالُ وَرَابُضٌ يَبْغِي النَّضَالُ
فَلَمَّا

Namque profecto gens sumus qui- convenit nasum suspendere, fas-
bus fortitudo, & vebementia; & tumque præ se ferre: adeo ut in
apparatus ac numerus; & poten- nos dixisse videatur *Mutenab-*
tia atque animositas: nobisque *bis.*

Nos gens sumus ornati specie hominum
Super colucris quibus proceritas camelorum.

II مُخَرَّنِبَقْ oculum fi-
gens in terram. Est partic. for-

ma 3. quadrilit. a خَرَّنِبَقْ

fidit vestem: unde اَذْخَرَّنِبَقْ

& per trajectionem اِخْرَنْبَقْ
exponitur, laxatis palpebris o-
culos humi defixit: conticuit, si-
luit. Ex Gjeubario hæc appo-
suisse juvabit المخرنبيق

المطرق وفي المثل

مخرنبيق لبنباع اي

لبشب اذا اصاب فرصة

ومعناه انه سكت لداهبة

يسريدها Muchrenbik, est o-

culos cum silentio defigens humi;
ut in proverbio; Oculos. cum si-
lentio defigens, ut ulnas exten-
dat; i. e. ut insiliat quum inve-
nerit occasionem. Applicatur ei
qui silet mali quid moliens Con-
cinit, quod a Tebleb. annotatum,

قال ابو عبيدة المخرنبيق

الساکت علي السوءة

لبنباع لبطهر الذي

في طبه من الشر

Abu Obeida ait; Muchrenbik est

silens super malo; ut ulnas exten-
dat, id est, ut promat id quod com-
plicatum habet de malo. Vides

ipsis Arabibus in Proverbio hocce

Veteri enucleando aquam

hærere, quoad genuinam vim
& Originem Verborum; quam-
vis de sensu, generatim, satis

con-

profiliret, & in se contrahi ut mox amplo passu emicaret ;
 esse item jaculatorem qui sagittas aptaret, & procubito-
 rem

constet. Ad Originem istam ve-
 stigandam observo Verbum
 بَاع ulnas extendit quoad po-
 tuit, in 7. usurpari de Serpente
 quum sese explicat & distendit.

Idem Serpens dicitur اطرق
 laxatis palpebris oculos bumi fi-
 gere, quum meditatatur insilire in
 prædam. Ita Taabbeta Sjerran in
 Hamasa.

مُطْرِقٌ يَرْشَحُ سَمًّا كَمَا
 أَطْرَقَ أَفْعَى يَنْفُتُ السَّمَّ صِلْ *

Oculos bumi figens, roransque venenum, prout
 Oculos bumi figit serpens, qui expuit venenum, basiliscus.

Hinc formatum puto illud
 مَخْرَنْبِقُ لِبَنْبَاعٍ
 proprie in Serpente, unde la-
 tius dimissum Proverbium ad
 omnes qui summo silentio aliquid
 inopinati moliantur. Eodem fer-
 tur, contrahens sese, ut exten-
 deret orgyiam. مَجْرَمٌ

sarum; transfertur ad quadru-
 pedes, diciturque باعن
 الناقة الارض ulnis mensus est
 ان اقطعتها camelus terram
 باعها quum eam secat
 deducto passu.

12 نابض jaculans. Est

part. 1. verbi quadrilit. جَرَمٌ
 quod in Append. Gol. valet in se
 contractus fuit: peculiariter ad
 insiliendum, ut monet Tèbleb. A
 leonibus petita imago. بَاع
 orgyia; spatium ulnarum exten-

part. præf. a نابض vibravit
 arcum, nervumve ejus. No-
 tio iræ quæ in Lex. Gol. addi-
 tur huic formæ, est figurata,
 quasi jaculatricem dicas; vel vi-
 brantem. يَبْرِى aptaret; pro-

فَلَمَّا ١٣ نَشِيتِ الْكُنَايَيْنِ وَفَاءَتِ السَّكَايَيْنِ
 ١٤ وَرَكَدَتِ الرِّعَازِعُ وَكَفَّ الْمَنَارِعُ أَقْبَلَ
 عَلَى الْجَمَاعَةِ وَقَالَ لَعْدُ ١٥ جِئْتُمْ شَبًّا إِذَا
 وَجُرْتُمْ عَنِ الْقَصْدِ جَدًّا ١٦ وَعَظَّمْتُمُ الْعِظَامَ
 الرِّفَاتِ

pricsecaret, asciaret; infut. I. a

رَابِضٌ cubans, cubator: a رِبِضَ

رَبِضَ cubavit complicatis pedibus

ovis, leo, canis. Confer Gen. 49: 9. & Gen. 4: 7.

١٣ نَشِيتِ vacuata essent.

In pass. I. a نَشِلَ terram e-
 gressit e puteo; & sagittas e phare-
 tra. Convenit cum نَشَلَ extraxit

كُنَايَيْنِ plur. fr. a كُنَاةٌ

pharetra. Forma in Lexico non
 comparat. Ea tamen sat fre-

quens in Libris. Radix كَنَّ

condidit. فَاءَتِ rediere: in

prat. I. a فَاءَ med. je & ult.

Hamiz. reversus est سَكَايَيْنِ

plur. fr. a سَكِينَةٌ

quies, gravitas, securitas ani-
 mi; tranquillitas mentis sedata.

Est a سَكَنَ quievit,
 resedit; & ejusdem est Originis
 cum שָׁכַן.

١٤ Præcedenti figuræ succinit

رَكَدَتِ الرِّعَازِعُ resedissent turbines. Prius in

prat. I. a رَكَدَ quievit ven-
 tus. Posterius est plur. fr. a

رَعَزَعَ concussor, turbo. Plena

phrasis est رِيحٌ رَعَزَعٌ

ventus concussor, a رَعَزَعَ com-

rem qui prælum efflagitaret. Quumque jam vacuatæ essent pharetræ, reductæque gravitate venti turbines resedissent, & altercationes desissent, ad cœtum directo sermone sic inquit. Profecto rem duram attulistis, & vehementer a justo & æquo declinastis, ossa cariota celebrando, men-

commovit, concussit; forma quadril. a קריל. Similiter Latini plerius extulerunt, Turbines venti: sed mox venti ob crebrum usum omissi. Per turbines hic intelliguntur vehementiores animorum motus, sive disceptationes

animosiores. כפ abstinuit, semet continuit; est כפר curavit; curvatione inflexus fuit.

מנאע altercator; litigator:

נזע vulsit, vellendo traxit; unde נאע traxit contra alium; contendit.

15 גיבט attulistis: Proprie intrastis, venistis, in præf. 1. a גא venit; intravit: quod ut Synonymum אבי cum ב constructum, valet adduxit. Rarior est structura cum Accusativo, ut hic Venistis rem, pro adduxistis. Est phrasis exquisitior Corani; in quo item

30 20 31 21 32 22 33 23 34 24 35 25 36 26 37 27 38 28 39 29 40 30 41 31 42 32 43 33 44 34 45 35 46 36 47 37 48 38 49 39 50 40 51 41 52 42 53 43 54 44 55 45 56 46 57 47 58 48 59 49 60 50 61 51 62 52 63 53 64 54 65 55 66 56 67 57 68 58 69 59 70 60 71 61 72 62 73 63 74 64 75 65 76 66 77 67 78 68 79 69 80 70 81 71 82 72 83 73 84 74 85 75 86 76 87 77 88 78 89 79 90 80 91 81 92 82 93 83 94 84 95 85 96 86 97 87 98 88 99 89 100 90 101 91 102 92 103 93 104 94 105 95 106 96 107 97 108 98 109 99 110 100 111 101 112 102 113 103 114 104 115 105 116 106 117 107 118 108 119 109 120 110 121 111 122 112 123 113 124 114 125 115 126 116 127 117 128 118 129 119 130 120 131 121 132 122 133 123 134 124 135 125 136 126 137 127 138 128 139 129 140 130 141 131 142 132 143 133 144 134 145 135 146 136 147 137 148 138 149 139 150 140 151 141 152 142 153 143 154 144 155 145 156 146 157 147 158 148 159 149 160 150 161 151 162 152 163 153 164 154 165 155 166 156 167 157 168 158 169 159 170 160 171 161 172 162 173 163 174 164 175 165 176 166 177 167 178 168 179 169 180 170 181 171 182 172 183 173 184 174 185 175 186 176 187 177 188 178 189 179 190 180 191 181 192 182 193 183 194 184 195 185 196 186 197 187 198 188 199 189 200 190 201 191 202 192 203 193 204 194 205 195 206 196 207 197 208 198 209 199 210 200 211 201 212 202 213 203 214 204 215 205 216 206 217 207 218 208 219 209 220 210 221 211 222 212 223 213 224 214 225 215 226 216 227 217 228 218 229 219 230 220 231 221 232 222 233 223 234 224 235 225 236 226 237 227 238 228 239 229 240 230 241 231 242 232 243 233 244 234 245 235 246 236 247 237 248 238 249 239 250 240 251 241 252 242 253 243 254 244 255 245 256 246 257 247 258 248 259 249 260 250 261 251 262 252 263 253 264 254 265 255 266 256 267 257 268 258 269 259 270 260 271 261 272 262 273 263 274 264 275 265 276 266 277 267 278 268 279 269 280 270 281 271 282 272 283 273 284 274 285 275 286 276 287 277 288 278 289 279 290 280 291 281 292 282 293 283 294 284 295 285 296 286 297 287 298 288 299 289 300 290 301 291 302 292 303 293 304 294 305 295 306 296 307 297 308 298 309 299 310 300 311 301 312 302 313 303 314 304 315 305 316 306 317 307 318 308 319 309 320 310 321 311 322 312 323 313 324 314 325 315 326 316 327 317 328 318 329 319 330 320 331 321 332 322 333 323 334 324 335 325 336 326 337 327 338 328 339 329 340 330 341 331 342 332 343 333 344 334 345 335 346 336 347 337 348 338 349 339 350 340 351 341 352 342 353 343 354 344 355 345 356 346 357 347 358 348 359 349 360 350 361 351 362 352 363 353 364 354 365 355 366 356 367 357 368 358 369 359 370 360 371 361 372 362 373 363 374 364 375 365 376 366 377 367 378 368 379 369 380 370 381 371 382 372 383 373 384 374 385 375 386 376 387 377 388 378 389 379 390 380 391 381 392 382 393 383 394 384 395 385 396 386 397 387 398 388 399 389 400 390 401 391 402 392 403 393 404 394 405 395 406 396 407 397 408 398 409 399 410 400 411 401 412 402 413 403 414 404 415 405 416 406 417 407 418 408 419 409 420 410 421 411 422 412 423 413 424 414 425 415 426 416 427 417 428 418 429 419 430 420 431 421 432 422 433 423 434 424 435 425 436 426 437 427 438 428 439 429 440 430 441 431 442 432 443 433 444 434 445 435 446 436 447 437 448 438 449 439 450 440 451 441 452 442 453 443 454 444 455 445 456 446 457 447 458 448 459 449 460 450 461 451 462 452 463 453 464 454 465 455 466 456 467 457 468 458 469 459 470 460 471 461 472 462 473 463 474 464 475 465 476 466 477 467 478 468 479 469 480 470 481 471 482 472 483 473 484 474 485 475 486 476 487 477 488 478 489 479 490 480 491 481 492 482 493 483 494 484 495 485 496 486 497 487 498 488 499 489 500 490 501 491 502 492 503 493 504 494 505 495 506 496 507 497 508 498 509 499 510 500 511 501 512 502 513 503 514 504 515 505 516 506 517 507 518 508 519 509 520 510 521 511 522 512 523 513 524 514 525 515 526 516 527 517 528 518 529 519 530 520 531 521 532 522 533 523 534 524 535 525 536 526 537 527 538 528 539 529 540 530 541 531 542 532 543 533 544 534 545 535 546 536 547 537 548 538 549 539 550 540 551 541 552 542 553 543 554 544 555 545 556 546 557 547 558 548 559 549 560 550 561 551 562 552 563 553 564 554 565 555 566 556 567 557 568 558 569 559 570 560 571 561 572 562 573 563 574 564 575 565 576 566 577 567 578 568 579 569 580 570 581 571 582 572 583 573 584 574 585 575 586 576 587 577 588 578 589 579 590 580 591 581 592 582 593 583 594 584 595 585 596 586 597 587 598 588 599 589 600 590 601 591 602 592 603 593 604 594 605 595 606 596 607 597 608 598 609 599 610 600 611 601 612 602 613 603 614 604 615 605 616 606 617 607 618 608 619 609 620 610 621 611 622 612 623 613 624 614 625 615 626 616 627 617 628 618 629 619 630 620 631 621 632 622 633 623 634 624 635 625 636 626 637 627 638 628 639 629 640 630 641 631 642 632 643 633 644 634 645 635 646 636 647 637 648 638 649 639 650 640 651 641 652 642 653 643 654 644 655 645 656 646 657 647 658 648 659 649 660 650 661 651 662 652 663 653 664 654 665 655 666 656 667 657 668 658 669 659 670 660 671 661 672 662 673 663 674 664 675 665 676 666 677 667 678 668 679 669 680 670 681 671 682 672 683 673 684 674 685 675 686 676 687 677 688 678 689 679 690 680 691 681 692 682 693 683 694 684 695 685 696 686 697 687 698 688 699 689 700 690 701 691 702 692 703 693 704 694 705 695 706 696 707 697 708 698 709 699 710 700 711 701 712 702 713 703 714 704 715 705 716 706 717 707 718 708 719 709 720 710 721 711 722 712 723 713 724 714 725 715 726 716 727 717 728 718 729 719 730 720 731 721 732 722 733 723 734 724 735 725 736 726 737 727 738 728 739 729 740 730 741 731 742 732 743 733 744 734 745 735 746 736 747 737 748 738 749 739 750 740 751 741 752 742 753 743 754 744 755 745 756 746 757 747 758 748 759 749 760 750 761 751 762 752 763 753 764 754 765 755 766 756 767 757 768 758 769 759 770 760 771 761 772 762 773 763 774 764 775 765 776 766 777 767 778 768 779 769 780 770 781 771 782 772 783 773 784 774 785 775 786 776 787 777 788 778 789 779 790 780 791 781 792 782 793 783 794 784 795 785 796 786 797 787 798 788 799 789 800 790 801 791 802 792 803 793 804 794 805 795 806 796 807 797 808 798 809 799 810 800 811 801 812 802 813 803 814 804 815 805 816 806 817 807 818 808 819 809 820 810 821 811 822 812 823 813 824 814 825 815 826 816 827 817 828 818 829 819 830 820 831 821 832 822 833 823 834 824 835 825 836 826 837 827 838 828 839 829 840 830 841 831 842 832 843 833 844 834 845 835 846 836 847 837 848 838 849 839 850 840 851 841 852 842 853 843 854 844 855 845 856 846 857 847 858 848 859 849 860 850 861 851 862 852 863 853 864 854 865 855 866 856 867 857 868 858 869 859 870 860 871 861 872 862 873 863 874 864 875 865 876 866 877 867 878 868 879 869 880 870 881 871 882 872 883 873 884 874 885 875 886 876 887 877 888 878 889 879 890 880 891 881 892 882 893 883 894 884 895 885 896 886 897 887 898 888 899 889 900 890 901 891 902 892 903 893 904 894 905 895 906 896 907 897 908 898 909 899 910 900 911 901 912 902 913 903 914 904 915 905 916 906 917 907 918 908 919 909 920 910 921 911 922 912 923 913 924 914 925 915 926 916 927 917 928 918 929 919 930 920 931 921 932 922 933 923 934 924 935 925 936 926 937 927 938 928 939 929 940 930 941 931 942 932 943 933 944 934 945 935 946 936 947 937 948 938 949 939 950 940 951 941 952 942 953 943 954 944 955 945 956 946 957 947 958 948 959 949 960 950 961 951 962 952 963 953 964 954 965 955 966 956 967 957 968 958 969 959 970 960 971 961 972 962 973 963 974 964 975 965 976 966 977 967 978 968 979 969 980 970 981 971 982 972 983 973 984 974 985 975 986 976 987 977 988 978 989 979 990 980 991 981 992 982 993 983 994 984 995 985 996 986 997 987 998 988 999 989 1000 990 1001 991 1002 992 1003 993 1004 994 1005 995 1006 996 1007 997 1008 998 1009 999 1010 1000 1011 1001 1012 1002 1013 1003 1014 1004 1015 1005 1016 1006 1017 1007 1018 1008 1019 1009 1020 1010 1021 1011 1022 1012 1023 1013 1024 1014 1025 1015 1026 1016 1027 1017 1028 1018 1029 1019 1030 1020 1031 1021 1032 1022 1033 1023 1034 1024 1035 1025 1036 1026 1037 1027 1038 1028 1039 1029 1040 1030 1041 1031 1042 1032 1043 1033 1044 1034 1045 1035 1046 1036 1047 1037 1048 1038 1049 1039 1050 1040 1051 1041 1052 1042 1053 1043 1054 1044 1055 1045 1056 1046 1057 1047 1058 1048 1059 1049 1060 1050 1061 1051 1062 1052 1063 1053 1064 1054 1065 1055 1066 1056 1067 1057 1068 1058 1069 1059 1070 1060 1071 1061 1072 1062 1073 1063 1074 1064 1075 1065 1076 1066 1077 1067 1078 1068 1079 1069 1080 1070 1081 1071 1082 1072 1083 1073 1084 1074 1085 1075 1086 1076 1087 1077 1088 1078 1089 1079 1090 1080 1091 1081 1092 1082 1093 1083 1094 1084 1095 1085 1096 1086 1097 1087 1098 1088 1099 1089 1100 1090 1101 1091 1102 1092 1103 1093 1104 1094 1105 1095 1106 1096 1107 1097 1108 1098 1109 1099 1110 1100 1111 1101 1112 1102 1113 1103 1114 1104 1115 1105 1116 1106 1117 1107 1118 1108 1119 1109 1120 1110 1121 1111 1122 1112 1123 1113 1124 1114 1125 1115 1126 1116 1127 1117 1128 1118 1129 1119 1130 1120 1131 1121 1132 1122 1133 1123 1134 1124 1135 1125 1136 1126 1137 1127 1138 1128 1139 1129 1140 1130 1141 1131 1142 1132 1143 1133 1144 1134 1145 1135 1146 1136 1147 1137 1148 1138 1149 1139 1150 1140 1151 1141 1152 1142 1153 1143 1154 1144 1155 1145 1156 1146 1157 1147 1158 1148 1159 1149 1160 1150 1161 1151 1162 1152 1163 1153 1164 1154 1165 1155 1166 1156 1167 1157 1168 1158 1169 1159 1170 1160 1171 1161 1172 1162 1173 1163 1174 1164 1175 1165 1176 1166 1177 1167 1178 1168 1179 1169 1180 1170 1181 1171 1182 1172 1183 1173 1184 1174 1185 1175 1186 1176 1187 1177 1188 1178 1189 1179 1190 1180 1191 1181 1192 1182 1193 1183 1194 1184 1195 1185 1196 1186 1197 1187 1198 1188 1199 1189 1200 1190 1201 1191 1202 1192 1203 1193 1204 1194 1205 1195 1206 1196 1207 1197 1208 1198 1209 1199 1210 1200 1211 1201 1212 1202 1213 1203 1214 1204 1215 1205 1216 1206 1217 1207 1218 1208 1219 1209 1220 1210 1221 1211 1222 1212 1223 1213 1224 1214 1225 1215 1226 1216 1227 1217 1228 1218 1229 1219 1230 1220 1231 1221 1232 1222 1233 1223 1234 1224 1235 1225 1236 1226 1237 1227 1238 1228 1239 1229 1240 1230 1241 1231 1242 1232 1243 1233 1244 1234 1245 1235 1246 1236 1247 1237 1248 1238 1249 1239 1250 1240 1251 1241 1252 1242 1253 1243 1254 1244 1255 1245 1256 1246 1257 1247 1258 1248 1259 1249 1260 1250 1261 1251 1262 1252 1263 1253 1264 1254 1265 1255 1266 1256 1267 1257 1268 1258 1269 1259 1270 1260 1271 1261 1272 1262 1273 1263 1274 1264 1275 1265 1276 1266 1277 1267 1278 1268 1279 1269 1280 1270 1281 1271 1282 1272 1283 1273 1284 1274 1285 1275 1286 1276 1287 1277 1288 1278 1289 1279 1290 1280 1291 1281 1292 1282 1293 1283 1294 1284 1295 1285 1296 1286 1297 1287 1298 1288 1299 1289 1300 1290 1301 1291 1302 1292 1303 1293 1304 1294 1305 1295 1306 1296 1307 1297 1308 1298 1309 1299 1310 1300 1311 1301 1312 1302 1313 1303 1314 1304 1315 1305 1316 1306 1317 1307 1318 1308 1319 1309 1320 1310 1321 1311 1322 1312 1323 1313 1324 1314 1325 1315 1326 1316 1327 1317 1328 1318 1329 1319 1330 1320 1331 1321 1332 1322 1333 1323 1334 1324 1335 1325 1336 1326 1337 1327 1338 1328 1339 1329 1340 1330 1341 1331 1342 1332 1343 1333 1344 1334 1345 1335 1346 1336 1347 1337 1348 1338 1349 1339 1350 1340 1351 1341 1352 1342 1353 1343 1354 1344 1355 1345 1356 1346 1357 1347 1358 1348 1359 1349 1360 1350 1361 1351 1362 1352 1363 1353 1364 1354 1365 1355 1366 1356 1367 1357 1368 1358 1369 1359 1370 1360 1371 1361 1372 1362 1373 1363 1374 1364 1375 1365 1376 1366 1377 1367 1378 1368 1379 1369 1380 1370 1381 1371 1382 1372 1383 1373 1384 1374 1385 1375 1386 1376 1387 1377 1388 1378 1389 1379 1390 1380 1391 1381 1392 1382 1393 1383 1394 1384 1395 1385 1396 1386 1397 1387 1398 1388 1399 1389 1400 1390 1401 1391 1402 1392 1403 1393 1404 1394 1405 1395 1406 1396 1407 1397 1408 1398 1409 1399 1410 1400 1411 1401 1412 1402 1413 1

الرُّفَاتِ وَأَفْتَتُمْ فِي الْمَبَلِ إِلَى مَنْ فَاتَ
 17 وَغَمَضْتُمْ جِبَالَكُمْ وَالَّذِينَ فِيهِمْ لَكُمْ
 اللَّدَاتِ وَمَعَهُمْ أَدْعَدَتِ الْمَوَدَّاتِ أَنْسَبْتُمْ
 18 يَا جَهَابِدَةَ التَّقْدِ وَمَوَابِدَةَ الْحَلِّ وَالْعَقْدِ
 مَا 19 أَبْرَزْتَهُ طَوْرِفِ التَّغْرِيجِ وَبَرَزَ فِيهِ
 الْجَدْعُ

tem sequentia aperte indicant. *إِصْرٌ* *ivit*; *gyravit*. *لَدَاتٌ* *æquales*,
إِفْتَتُمْ *prævertistis*; in *prat.* 8. a *proprie nativitates*, *لَدَاتِ*, plur.
فَاتَ *preteriit*: item, *mortuus* *san. a sing.* *لَدَةٌ* *nativi-*
fuit. Decenter enunciatur, *prævertistis* in inclinatione ad eos *tas*; *natale tempus*; & ipse æ-
qui præterierunt i. e. *immodico fa-* *qualis*; *sive coætaneus*. *أَدْعَدَتِ*
vore in mortuos estis inclinati. *connexi, connodati sunt*; in *prat.*
 17 *غَمَضْتُمْ* *depressistis*: 7. a *عَقْدَ* *ligavit nudo.*
vel obtreclastis: est *prat.* a *غَمَضَ* *amores, familiaritates:*
despexit; *obtreclavit*; *ingratus* *est plur. san. a* *مَوَدَّةٍ*; *cujus*
fuit non agnoscens acceptum bene- *thema* *يَدَدٍ* *amavit.*
ficium. Secundaria omnia; a *وَدَدَ* *obliti estis.*
primario, depressit. *جِبَلٌ* *Est pret. pass. 4. a* *نَسِيَ*
seculum, homines unius æta- *oblitus fuit. Unde in 2.*
tis: *συνάγωγῃς* *Dan. 1: 10* *Est a* *وَدَدَ* *& جَالٌ* *in orbem*

atque tam immodeste mortuis scriptoribus favendo, depri-
mendoque vestrum seculum, eosque quibuscum natalibus
conjuncti, & familiaritati us connexi estis. An oblii estis,
O probæ monetæ examinatores calidi, & antislites solvendi li-
gandique, quid producerim novæ indolum scaturigines, &
quo

& 4. existit obliuisci fecit. Inde
Noster nunc *ἐμψυχίζετερον*, an in

oblivionem dati estis? *جَهَادَةُ*

examinatores periti: est plur.

fr. a sing. *جَهَادُ*

quod & *جَهَادُ*. Neutrum
reperitur nec apud Gjeub. nec
apud Pbiruzabad. Videtur esse
vocabulum Persicum; de quo
tamen dubitat Meninskius; qui
illud declarat intelligens, per-
spicax; præsentī pecunia solvens.

نَقْدٌ pecunia parata; præsen-
solutio; probus & iusti ponderis
nummus. Radix est *نَقَدَ*

نَقَر pupugit. Nempe formu-
la tenet *نَقْدَ الدَّرَاهِمِ*

يُخْرِجُ مِنْهَا الزَّرِيفَ
pupugit drachmas; pro discrevit
inde adulterinam monetam. Fi-
gurate Examinatores probæ mo-
netæ, pro peritis Eloquentiæ.

مُوبِدَةٌ Antislites; etiam plur.

fr. a *مُوبِدٌ* & *مُوبِدُونَ*

Antistes Magorum. Hoc jam
certissime Persicum; nam est

contractum ex *مَوْعٌ بَدَ*

Magorum præsul. Adis Cl. Hyd.
de Rel'g. Pers. 364. Vides non
invenisse locatos *Antislites* sol-
vendi ligandique, in iis, penes
quos arbitrium Literaturæ ele-
gantioris.

أَبْرَزَتْ 19 producere; pro-
dire fecerunt. In præ. 4. verbi
بَرَزَ exiit; prodit; promicuit.
Id mox in hac periodo valet,

prævertit cursu. *طَوَارِفٌ* recen-
tes, recenter inventæ, vel acqui-
sitæ: Proprie recenter carptæ.

Est plur. fr. a *طَارَفَةٌ*

& *طَارَفٌ* part. præf. a *طَرَفَ*

recenter carpta fuit res: recens

& novum quid prodit. *قَرِيحٌ*

item plur. fr. a *قَرِيحَةٌ*

scaturigo: & translate, indoles,
in-

الْجَدْعُ ذِكِي الْقَارِحِ مِنْ ٢٠ أَلْعِبَارَاتِ الْمَهْدَبَةِ
وَالْإِسْتَعَارَاتِ الْمَسْتَعْدَبَةِ ٢١ وَالرَّسَائِلِ الْمَوْشَحَةِ
وَالْإِسَاجِبِ الْمَسْتَمْدَحَةِ وَهَلْ لِلْقَدَمَاءِ إِذَا
٢٢ أَزَعَمَ النَّظَرُ مَنْ حَضَرَ غَيْبَرِ ٢٣ أَلْمَعَانِي
أَلْمَطْرُوقَةِ

ingenium. Illustratum ad Conf.
2. pag. 99. Proverbialiter dictum, prævertit junior equus seniore. جَدْعٌ est Equus bimus: *quinquennis. Pinguntur Oratores in Hippodromo Eloquentiæ de palma certantes.*

٢٠ عِبَارَاتُ *tralatationes. In plur. san. a عِبَارَةٌ significatio, sensus; præsertim per Metaphoram conceptus; a عِبَرِ trajecit. مَهْدَبَةٌ concinna, pulbre concinnata: in part. pass. 2. ab هَدَبَ refecuit; mundavit; purum putum fecit. ٢١ إِسْتَعَارَاتُ figurationes; pro-*

prie mutuationes, sive tropi mutuum sumti, ad Orationem illuminandam. Est plur. san. infin. ١٠. اِسْتَعَارَةٌ, cujus اِسْتَعَارَ notat mutuo sumfit, commutato petiit. مَسْتَعْدَبَةٌ suaviter derivata: part. pass. ١٠. verbi عَذَبَ dulcis fuit aqua: unde اِسْتَعْدَبَ aquam dulcem hausit.

٢١ رَسَائِلُ *epistolæ: est plur. fr. a رِسَالَةٌ epistola; tractatus; dissertatio. مَوْشَحَةٌ pulbre exornata; proprie prætextata; sive claro, limbove, insignita. Est part. pass. 2. a وَشَحَ, cu-*

quo praverterit junior equus seniore in tralationibus pulcre concinnatis, & figuris suaviter derivatis, & tractatibus pulcre exornatis, & rhythmis elegantissime coaptatis. Suntne vero iis qui nos praecefferunt, si rite res consideretur, sensus alii, quam qui aquariis turbidis & calcatis veniant comparandi, e quibus nihil celsum ac venustum eluceat.

Qui-

cujus وشاح notat cinxit se mulier fascia coloribus ornata; quæ

وشاح dicta. Hinc translatio

facta ad Orationem coloribus distinctam; & purpura quasi præ-

textam. أساجيع Rhythmi

in plur. fr. ab أسجوعة,

idem quod سجع oratio rhyth-

mica. مستملكة eleganter

coaptati: in part. pass. 10. a

ملح salsus fuit; item elegans, venustus fuit.

22 Pro, si res rite consideretur, in Arabico est, si largam considerationem adhibeat qui præ-

sens est. Nempe verbum أنعم

prat. 4. a ناعم amoenus

fuit, uturpatur pro largiendo, & liberaliter impertiendo. Inde

أنعم السطر phrasis,

liberaliter impertiit, vel largitus est considerationem; pro attente considerare dignatus est. Quum

Scholiastes أمعن longius pro-

traxit, substituit, non Originem spectat, aut proprietatem, sed secundarium rarius, per vulgatius secundarium explanat. Idem tenendum circa aliud Scholion,

واسع longius pro-

traxit & saturavit visum; nam eleganter quoque dicunt, saturare visionem, ut profundiorē contemplationem designent.

23 Grandi cothurno enun-

ciatum معاني مطروقة

السواري sensus quorum aquato-

ria pedibus conturbata. معاني

sensus, significationes; est plur.

fr. a معني pro معني

عن responsum. Thema معني

الْمَطْرُوقَةُ الْمَوَارِدِ الْمَعْقُوقَةُ الشَّوَارِدِ
 ١: الْمَانُورَةُ عَنْهُمْ لِنَقَادِمِ الْمَوَالِدِ لَا لِنَقَدِّمِ
 الصَّادِرِ

intendit, significavit, ore
 protulit, vel retulit. His sen-

sibus dantur مَوَارِدُ aquatoria,
 sive loca ubi aquatum descendi-
 tur: in plur. fr. 2 مَوَارِدُ

cujus Radix وَرِد aquatum
 descendit. Aquatoria confabula-
 tionis, vel lectionis jucundæ,
 figuratior celebrat stilius. Di-
 gnitatem Metaphoræ percipies
 ex conf. 2. p. 56. 57. 113. Hæc

aquatoria vocantur مَطْرُوقَةُ
 pedibus jumentorum conculcata, &
 lotio ac merda inquinata, ad in-
 dicandam protritam & procul-
 catam quasi rationem sensus suos
 enunciandi, in quibus omnia
 plebeja, ac vulgaria. Est notio

ducta a طَرَف lotium excre-
 vit in aquam. Item turbidam
 aquam bibit. Ejus طَرَف in
 Gjaub. est ماء السماء
 الذي تبول فيه الابل

وتبعر Aqua celestis in quam
 cameli urinam & stercur excre-
 verunt.

Figuratissime etiam prolatum
 الْمَعْقُوقَةُ الشَّوَارِدِ

sensus quorum alligata sunt fu-
 gacia: i. e. In quibus nihil ele-
 gans, nobile, celsum, per ora
 volitaturum: sed ubi omnia re-
 punt, torpent, jacent. Ex A-
 rabiæ genio interiore deprompta

formula. scilicet a شَرْد fu-
 gax fuit fera, in part. figuratum

قافية شاردة carmen fu-

gax, i. e. in famam & celeri-
 tatem missum, ac per ora voli-
 tans hominum: Vel potius in-
 comparabile, intractabile, quod
 ita præstat, ut ab aliis attingi
 nequeat. Non satis accurate
 Cl. Gol: vaga ac divulgata
 per regionem cantilena: nam id
 magis plebejum quid & vile si-
 gnat, quam nobile, & excellens,
 quod in hac pbrasi unice in-
 tenditur. Ita Noster conf. 36.

اتوزد

Quibus excellentie palma deferatur ob ætatem qua præver-
terunt, non vero ob præstantiam illius qui jam ab aqua
discedit super eum qui in eam recens descendit. Ego uti-
que

اتورد المرح واتصبه

شولارد Aquatum de-

scendebam in jocos, & venabar
fugacissimos salium. h. e. sales
celebratissimos, exquisitissimos, su-
pra acumen vulgi positos; ad
quos pervenire, & quorum deli-
cias attingere, paucissimis da-
tum. Planissime in hanc men-

tem Abdulphar. p. 522. قبد

اوابده واتصبه شولارد

Constrinxit ejus artis solivaga,
& venatus est fugacia: h. e.
Quidquid in ea arte remotum a
cognitione, indagavit; atque quæ
aliis inaccessa, atque impervia,
sibi reddidit quam familiarissima.
Est metaphora desumpta a Man-
suetariis, qui feras fugacissimas
domant, cicurant, & manui sue
fuescant: ad quam rationem
cicurare & sibi mansuefacere do-
ctrinam, artemque, dicitur is,
qui cognitionis & experientiæ
culmen in ea attingit. Sic

اوابد القصابه solivaga

Carminum in Div. Hud. sunt
rara, nova, nulli tacta, nulli
dicta. Graviter Noster sensus
in quibus alligata, & illigata

sunt fugacia, appellat, quas scri-
ptores non ex ingenio suo ex-
promiserunt, sed undique colle-
ctis Antiquorum stoculis confur-
cinarunt.

24 مائوره propagata, tra-

dita, celebrata. Est part. pass. I.

ab اثر prædicavit, memoravit

ut dictum, factumve, laudabi-

le, atque imitandum. قفاد

precedere, antevertere alium æta-

te: est inf. 6. a قدم قدم an-

terior fuit. Sequens قفدم

infin. 5. Thematis, designat præ-

cedere fortitudine. موالد æta-

tes; natiuitates; in plur. fr. a

صادر موالد Per صادر

recedens ab aqua, intelliguntur

Auctores qui ætate præcessere:

per وارث descendens in aquam,

illi qui ad orationem proſam,

versam, recentes accedunt.

الضادى على الوليد واتى لأعرف الآن من إذا
 ٢٥ أنشأ وشي وإذا ٢٦ عبر حبر وإن أسهب
 لذهب وإذا أوجز أعجز وإن ٢٧ بدده شده ومتى
 ٢٨ اخترع خرع *

فقال

٢٥ أنشأ pangit: proprie tollit, sustollit vocem, versum. Teblebius per كتب scribit, componit, explicat. Taliū nempē magna latitudo in usu secundario. وشي pingit, coloribus variegat; apposite ad orationem luminibus & floribus distinctam transfertur. Conjugatio 2. Emphasin adfert.

٢٦. عبر traducit, significationem Metaphoricam effert: in præf. 2. ٢. عبر: لادر عبر vestes striatas efficit, iterum præf. 2. ab حبرة striatio; vestis striata; præsertim qualis in Femana admirabili variegatione conficitur. Supra illustratum.

Sequens أسهب altius fedit;

est præf. 4. ٢. سهبه profundus puteus: unde adscita potestas secundaria, fodit altius ab/que ut aquam inveniret. Hac occa-

sione subjunctum اذهب aurum effodit: item præf. 4. ٢. اذهب aurum. Est significatio in Lexicis neglecta: ubi inauravit; & abstulit; tantum notuere. Neutrum hic quadrat; & rectissime Tebleb. exposuit صادف معدن

الذهب في حفرة invenit venam auri in fossione sua. Utrumque summa venustate tractum; altius fodere, & aurum effodere: quo in genere Arabia facile palmam sibi vindicat Eloquentiæ profundæ simul, simul splendida atque magnifica.

Ver-

que cognitum habeo nunc quoque temporis, qui quum carmen pangit, pingat; & quum traducit in Metaphoram, vestes striatas Jemanenses fingat, & quum altius fodit, auri venam eliciat, & quum compendiosam struit Orationem, ad inopiam & silentium redigat alios, & quum extemporalis procedit, in stuporem conficiat, & quum subito quid effundit, findat.

Re-

Verbulum quoque de membro altero, in quo **أَوْجَزَ** præter, 4. compendificet i. e. compendiosum & nervosum sensum extulit: **أَعْجَزَ** valet inopem reddidit & impotentem ad imitandum. Mira proprietas **عَجَزَ** infirmus, impotens fuit, defecit viribus; quæ secundaria sunt, a sessione super nates ducta; quatenus super nates residere concipitur, qui assurgere nequit ad aliquid grande emolendum. Hinc **مُعْجَزَ** super nates residere faciens dictum; factumve; pro inimitabili. Ita **أَبْضَلَّ** p. 340. **تَصَوَّرَ** **مُعْجَزَ** pictura inimitabilis. **مُعْجَزَ** miraculum, q. d. inimitabile quid, ad quod omnes humane viris fatiscunt, & subdunt.

27 Notandus usus verbi **دَدَّ** de improvviso venit: quod hic valet extemporalis fuit, inde in **دَدَّ** extemporalis carmine inter se certarunt. &c Alterum **شَدَّ** perculsum, attonitum reddidit, in origine est fregit, ut **شَدَّ** Teblebius inversum censet ex **شَدَّ** perculsus fuit. Hoc a molli fluxit. Nil impedit, quo minus diversas horum verborum statuamus origines, in unum secundarium concurrentes.

28 **إِخْتَرَعَ** subito effundit. Est præter, 8. a **خَرَعَ** findit; quod mox subnexum. Illud findere, effindere, transferri amat ut exculpero, vel extundere Latinorum, ad sensus raros & exquisitos, quos quis elicit, expromit, adinvenit. Ita Tebleb.

فَقَالَ لَهُ ١٩ نَاطُورُهُ الدِّيمَوَانُ وَعَيْنُ تُولَيْكَ
الْأَعْيَانِ ٣٥ مَنِ قَامَرُ هَذِي النَّصْفَةِ وَفَرِيحُ هَذِهِ
النِّصْفَاتِ قَالَ إِنَّهُ ٣١ قَرْنٌ مَجَالِكَ وَقَرِيْنٌ جَدَالِكَ
وَإِذَا

شغف المعاني وأبرزها
bleb. effudit sensus, & expromit eos.
In 8. ubi est vis passiva, aut
reciproca, illud findere sese, vel
fundi, exponitur de novo ac re-
cens aliquid fecit. Nolitur est
aliquid inauditum, aut inusita-
tum. Ita Hist. Tim. p. 80.
ثم أمرهم أن يصنعوا
لهم قلانس ابتدعها
وعلى صورة من
التركيب والتضريب
Tum jussit ut con-
ficerent sibi pileos quos ipse exco-
gitaverat, & certa quadam for-
ma compositionis, & complicatio-
nis, ex sese effiderat. Dicunt
اخترع الكذب
effudit ex sese mendacium; pro-
excogitavit; commentus est. Re-
liqua hinc semet dabunt.

٢٩ نَاطُورُهُ spectatum quid:

idem quod نَظِيرُهُ, designat

spectabilem virum; sive signan-
tius, cum ad quem omnes unan-
que respiciunt. Radix نظر
٣٦ observavit. pulchre subjun-
ctum, Ocellusque illorum oculo-
rum; prius عَيْنٌ oculus.

ocellus, notat خبار electissi-
mum cujusque rei: posterius
أَعْيَانٌ oculi, signat proce-
res, magnates, qui Civitatum &
imperiorum quasi lumina.

٣٥ Proverbialiter dictum.
Quis perfractor bujus saxi?

صَفَاً petra levis & magna, a
nituit præ claritate. Inde
لَافَا nitenti crusta induxit: &
لَافَا nitens crusta, rectorium.

Ex hoc quoque لَافَا specula-
tus est, profluxisse, alibi osten-
detur. Figurata petra applici-
ta ad الصعب من الكلام

Respondit autem qui in Concilio principem locum tenebat, & Ocellus erat illorum procerum; quis duram hoc saxum nobis perfregerit, seque talem nobis Heroa præstiterit. At ille, hic equidem est qui tecum nunc in palastram descendit, & velitationem contra te iniit. Quod si lubeat, ex-

arduum orationis; ejusque
قارِعْ كَرِيْعْ percussor, ac per-
fractor, is qui arduum illud a-
liisque inaccessum efficere va-

let. Ita Tebleb. قارِعْ decla-
rat ضارِبٌ وَكَاسِرٌ proprie
percutiens & perfringens. كَرِيْعْ
laceravit. Inde قَرِيْعٌ Heros;

qui plenius قَرِيْعٌ أَلَدَقِيْ
Heros seculi. Proprie Admissa-

rius camelus, a الفحل قرع
الناقة pertudit admissarius
Camelum, pro inivit. Ratio

Metaphoræ obvia. صِفَاتٌ
dotes, qualitates; est plur. فان, a

صفة descriptio, descripta for-
ma, qualitas, dos, proprietas.

Thema وصف descriptit.

قَرْنٌ مَجَالِكٌ 31

Compar campi, vel arena tue.

i. e. qui tecum in arenam de-
scendit. قَرْنٌ est a قَرَنٌ jun-
cti; unde & قَرِيْنٌ mox, con-
junctus, colligatus, connexus.

مَجَالٌ proprie circus, lo-

cus gyrationis, a جَالٌ
& جَالٌ gyravit. Frequentatur
pro Campo praelii; Hist. Tim.

p. 50. إذا انتهي في
المجال لا تثبت

لـ الرجال Quum in Cir-
cum venit, non gradum ei te-
nent Viri. Et p. 86. فلم

يرتد من
الارتحال لضيق

المجال وفسر المجال

Nec quicquam convenientius di-
xit Timurus, quam ut regrede-
retur, ob angustiam Circi, &
difficultatem consequendi voti.

Cum nostra Metaphora conso-

nat hocce p. 197. فانفتح

المرتجال للمقال

aper-

sus

وَأَدَا شَيْئًا ٣٢ فَرَضَ نَجِيبًا وَأَدَعَ مُجِيبًا لِتَرْيَ
عَجِيبًا فَقَالَ لَهُ يَا ٣٣ هَذَا إِنَّ الْبَغَاثَ
فِي أَرْضِنَا لَا يَسْتَنْسِرُ ٣٤ وَالْتَمِيزُ عِنْدَنَا
بَيْنَ الْفِضَّةِ وَالْقِضَّةِ مُسْتَبْسِرٌ وَقُلْ ٣٥ مَنْ
اسْتَهْدَفَ لِلنِّضَالِ فَخَلَصَ مِنَ الدَّاءِ الْعُضَالِ
أَوْ

tus fuit disceptationi Circus.

فَرَضَ نَجِيبًا proprie

conjunctus colluctationis tue ; i. e. qui tecum in velitationem ve-

nit. جَدَلٌ infin. 3. a جَدَلٌ

torfit, intorfit, plexuit Hanc esse originem رُ ٧٦٦ adolescit, crevit, evictum in Defect. etiam Colluctationem I ebraeis notam fuisse sub hac Radice ibidem, ostensum.

٣٢ فَرَضَ at experire. Ex

ف prepos. & imper. 1. verbi

راض med. waw. exercuit e

quuleum currendo. دَعَى A

vocavit, item in imper. 1. est

أَدَعَى. Venuste

voca respondentem, i. e. prom-

tum, atque ad omnia paratum.

Concinne sibi succinunt tria

عجيبا, مجيبا, نجيبا.

٣٣ Proverbium non inveni-

stum : Miluus in terra nostra

non habetur pro vulturio Nempe

٧٦٦ vulturem signat,

& Aquilam; Regem avium : Un-

de in ١٠. استنسر vulturius

evasit. بُغَاثٌ notat milui spe-

ciem viliores, tardivolam, ven-

tui ineptam. Hinc dictum spon-

te se præbet.

٣٤ تَمِيزٌ distinctio,

dijudicatio. Est infin. 2. a مَانَرٌ

med. je. discrevit. فَضَّةٌ ar-

gentum, proprie frustum; gle-

ba

perire strenum; & provoca responsaturum; ut videas admiranda. Tum alter, Heus Tu, in terra sane nostra milius haud reputatur vulturius, & quid distent argenti fragmina a glarea facile dijudicamus. Oppido autem pauci jaculandi scopum erigi postularunt, qui a nodosa calamitate evaserunt; aut pulverem experimenti subeundi excita-

ba mineralis; a قَصَّ قَصَّ

divulsi. قَصَّةٌ glarea parva,

lapillus. a masc. قَصَّ. At قَصْبُ est glarea ma-

ior. Radix قَصَّ sci- dit. per modum Adagii dicunt جاوا بقضهم وقضبهم venerunt cum minore & majore glarea sua; i. e. in universum omnes. Exstat in Hist. Tim. p. 158. اقبلوا بالقض

والقضب واملأوا البقاع والقضب واملأوا البقاع

Advenerunt cum glarea minore & majore, oppleruntque convalles atque imaterrarum. Similiter p. 241. &

341. مستيسر facilis :

in part. 10. a يسر ريسر retus fuit. Ceterum, quomodo Allegorice hic argentum & glarea veniant, series nostra satis

cuique suggerit.

35 استهدف pret. 10. ab هدف imminuit, in Gol. expo-

nitur elata fuit res. Hic a Teblebio exponitur erexit semet in scopum; vel factus est scopus صاري

هدف. Nempe هدف

congestio; quicquid altius constructum, aggestumve; tumulus; mons; speciatim venit pro scopo sagittantium. Hinc eleganti-

ssime استهدف للنضال semet erexit in scopum ad jaculationes. نضال, infin. 3. ف

نضال jaculatus est; quod ejusdem originis cum نصل

نصل exemit; extraxit. Sequens

خلص extractus fuit, خلص

nunc est, evasit, immunis fuit

a malo. داء عضال mor-

bus nodosus figurat hesitationem,

أَيُّ ٣٦ أَتَسْتَنَارُ نَعْنَعُ الْأَمْتَحَانِ فَلَئِمَّ يَقْدَرُ
بِالْأَمْتَحَانِ فَلَا ٣٧ تُعَرِّضُ عَرَضَكَ لِلْمَفَاضِحِ
وَلَا

nem, cum confusione conjun-
ctam.

٣٦ أَتَسْتَنَارُ excitavit, con-

citavit. Est præf. 10. a نَارٍ
Elatus & diffusus fuit pulvis;
concitatus tumultus. Efferbuit,

& concita fuit res. مَتَحَانٌ
experimentum capere; examina-
re, probare: in infin. 8. a

مَحَرٍ trivit: speciatim ad-
coticulam. دَحَن. Dictum ad
Conf. secundum p. 95. Elegan-

tiſſime figuratum concitare نَعْنَعُ
الْأَمْتَحَانِ pulverem expe-

rimenti capiendi: nam نَعْنَعُ
pulvis elatus transfertur ad cer-
tamina, & præliorum collisiones.
In Hamaja poeta vetus

أَبُوا أَنْ يَبْغُوا جَارَهُمْ لِعَدُوِّهِمْ
فَقَدَّ نَارُ نَعْنَعِ الْمَوْتِ حَتَّى تَكُونُ نَارُ *

Non committunt ut prodant clientem ipsorum hosti,
Etiamſi velit pulvis elatus mortis; ſic ut condenſeat.

Ibidem Weddabus Ibn Iſmael, laudans turmam ſuam.

فَلَيْتَكَ لَوْ رَأَيْتَ الْخَبْلَ تَعْدُو
عَوَابِسَ يَتَّخِذْنَ الْمَنْعَعَ دَيْلًا *
رَأَيْتَ

tarunt, quorum non oculum læserit cladis ignominia. Ne itaque exponas bonam tuam famam vituperatori, neve a-

ver-

رَأَيْتَ عَلَيَّ مَتُونِ الْحَبْلِ جَنَّا
تَفِيدَ مَغَانِمًا وَتُفِيتَ نَبِلًا *

At Tu si vidisti equos qui currant infesti, quibus pulvis elatus fyrra sit;
Vidisti simul super dorsis equorum demones, qui lucentur prædas, & easdem disperdant donis.

Admirabiliter ad hanc imaginem concitati pulveris subnexus, quod est fut. 1. a

يَقْدُ illapsu pulveris aut festuca læsus fuit oculus: vel læsum habuit oculum. اَمْتَهَانُ

vilitas, ignominia, est infin. 8. a هُنْ despectus fuit. Egregie Oculus ignominia; tanquam pulvere, læsus, signat confusionem ex clade oriundam.

37 &c. فُلَا تَعْرِضْ

Itaque ne exponas &c. Est fut. 2. a عَرَضَ adversus occurrit: & intransitiva vi, obtulit, objectit. Proprie vibravit: Eadem proprietates Hebræi עָרַץ; quod Metonymice usurpatur pro vibrando

quassari, percelli, perterrefieri: ut עָרַץ tremendum signat, ad cuius adspectum vibratio existit terroris. In 2. nostra specie

عَرَضَ inter alia valet, exponere periculo; obnoxium reddere.

Ea vis hic obtinet. عَرَضَ

existimatio, vicinam habet originem; est enim proprie مَا

يُهَدَحُ بِالرَّجُلِ وَيَذَمُّ quod laudatur in viro, vel & vituperatur: q. d. famam iudicio omnium expositam, atque obnoxiam. Sequitur ex 4. specie

eiusdem radieis, & ne تَعْرِضْ

avertas te: proprie, vibres temet: nam aversio ista per vim particule عَنِ ab existit: quatenus vibrare semet a re, est in-

وَلَا تُعْرِضْ عَنْ نَصَاحَةِ السَّامِعِ فَقَالَ
كُلُّ : أَمْرِي أَعْرِفُ بِوَسْمٍ قَدْجِهِ وَسِبْتَعَرِي
الَلَّيْلُ

de abhorreere, refilire, seque totum avertere. Pulcre locatum

vocabulum مَفْاضِحٌ

opprobria, ex origine, ruptiones;

fractiones, a sing. مَفْضُكَةٌ

quo Lexicon augendum. Radix

فَضَح detectis, malefactis pro-

bro exposuit: q. d. perrupit corticem alicujus, atque ita vitia nudavit, ac vulgavit. Alio flexu est, illuxit Aurora: i. e. erupit, perrupit velum noctis. Eadem metaphora in Dactylo immaturo exponitur Rubescere cepit: quasi tu dicas, rupto involucre ad maturitatem perrexit.

نَصَاحَةٌ sinceritas, candor;

نَاصِحٌ & نَاصِحَةٌ

sincerus monitor, istam in potestatem metonymicam venerunt a

نَاصِحٌ quatenus valet

purum fuit mel. Sic Teblebius, qui etiam transitivum usum pro-

يقال نَصَحْتُ

العسل اذا اصفيته

من الشمع شبهوا

تخلبص القول من

الغبش بتخلبص

العسل من الخلط

قال صلي الله عليه

وسلم الدين النصيحة

Verbum نَاصِحٌ in melle adhibetur,

quum illud depuratum reddis a

cera. Compararunt dicti depu-

rationem ab omni fraude, depura-

tionem mellis ab omni miscela.

Hinc in Alcorano دِينَ نَاصِحَةٍ

Religio mellis instar depurata.

Admirabilis concursio Etymo-

rum. Nempe & sincerum ex

eodem fonte fluxit, q. d. sine

cera. Rectissime ergo مَناصِحٌ

in Psalmis per Monitorem ex-

primitur; cui si sincerantis ad-

jeceris potestatem; non mi-

nues, credo, Tituli dignita-

tem.

38 أَعْرِفُ Noscentior. Op-

time noscens, & عَرَفَ interius

ine

*Veritas te a candore monitoris. At ille, Quilibet optime novit
notam sagittæ suæ, & nunc statim nox ab aurora sua discutie-
tur.*

inposuit & noscitavit. Origo a
Τεχνικός, & Anatomia, ut ali-

bi deductum. قَدَحٌ est sagit-

*ta aleatoria. Tales decem, suis
quæque notis insculptas usurpa-
bant Arabes ante Mubamme-
dem in sortibus dirimendis; alia-
ve qua alea. Proverbiale quid
habet sententia, quilibet optime
noscens notam sagittæ suæ. Hoc
Latino more sic efferas, Quis-
que suam callere debet aleam. In-
tellige hic Aleam ingenii, quam
se lubire paratum ostendit.
Hinc sponte percipies, quo
feratur figuratio ista; Et nunc
statim discutietur nox ab auro-
ra sua. Nempe nox est diffi-
lis & nodosa questio: quam se
lumine ingenii facile perruptu-
rum, & discussurum, gloriatur.*

تَتَقَرَّى in fut. 5. proprie

scindetur: a قَرَى scidit, filit,

findendo perrupit. تَنَاجَتٌ

consultarunt, est præterit. 6. a

نَجَا ult. Waw: unde in

clanculum locutus est cum alio:

& in 6. inter se clanculum ege-

runt, consultaruntve. يَسْتَبْرِ

exploraretur: in fut. pass. a

سَبَرٌ exploravit vulnus qua ef-

jet profunditate: item negotium

omne, quod in sinu haberet.

Hic pulchre applicatur قَلْبٌ

puteus; per quam in-

telligit nunc viri mentem; ejus-

que profundiore illam Doctri-

nam, venamve abditam Erudi-

tionis ac Literatura, antiquam

dignitatem respicientis. Nempe

ن signat puteum an-

tiquiorem, antiquitus effossum,

qui, pro more Arabie, in usum

publicum totius gentis sedulo cu-

stodiatur, ac contegatur. No-

men invenit a قلب vertis

invertit; quatenus usurpatur

pro فحر fodit, monente

Tebilebio. يَفْعَلُ efficeretur,

iterum fut. pass. I. a عمل

effecit, elaboravit. تَقْلِبُ

infin. 2. a قلب vertit in-

vertit, exprimit actum exami-

nationis accuratissima, qua quid

undique inversum, excussumve,

exploratur.

الليل عن صبحه فتناجى الجماع
 فيما يشبر به قلبه ويعمل فيه
 ثقلبه فقال أحدهم 39 ذرى في حصتي
 لآرميه بحجر قصتي فانها غصلة
 القعد

39 ذرى tradite eum. Est
 imperat. i. a. وذى reliquit,

missum fecit. Primaria vis the-
 matis est secuit, incidit. & qui-
 dem frustula minutiora. Nempe
 incidimus quasi, vel secamus,
 quod missum facimus, vel alte-
 ri in portionem permittimus, tra-
 dimus/ve. Ad Originem hanc
 venuste alludit Nolter, quum
 ait, missum eum facite in por-
 tione mea: i. e. eum mihi tradi-
 te, versandumque permittite.

39 حصّة portio, ab حصّ,

item secuit, consecuit, rast, de-
 rast. Hæc potestas tamen
 primaria apud Cl. Golium non
 compareret; quippe qui incipiat
 a Celeriter iuit. q. d. secuit viam.
 Addit; Capillo hic illic caput
 nudavit galea. Et hoc ab in-
 secandis capillis ortum, quivis
 jam ultro intelligit. Eadem

vis in VII. Defluxit capillus;
 insectus scilicet passim, incijus-
 que. In III. existit, portionem
 cum altero partitus fuit: q. d.
 secuit cum alio. Reliqua spon-
 te ex his patefcent. Habes
 quoque Harmoniam cum He-
 braeo פצץ & פץ sagitta, ab
 infecando nomen adepta. Quia

39 حصّة pro portione proprie
 videtur esse fors per sagittam

assignata: & حصّ partitus
 est cum altero quasi per sagittas,
 & aleam iisdem exerceri soli-
 tam. لآرميه ut feriam eum;

in fut. i. cum pref. adf., a
 رمى jecit, jaculatus est:
 حجر قصتي Lapis casus

mei; concise, & figuratissime,
 pro casu graviore & difficiliore,
 quo-

tur. Consultavit deinde inter se cœtus, quonam potissimum, hominis hujus perennem puteum explorarent, & quo specimine promptitudinem ejus sub examen revocarent: quum aliquis eorum, pro portione mihi mea, inquit, eum tradite, ut eum feriam lapide in me aliquando conjectio, idque in casu aliquo, cujus intricatissimus erat nodus, & qui Lapidis Lydii

quocum confictatus fui aliquando.

Hic casus nova figura appel-

latur عُضْلَةُ الْعَقْدِ in-

tricatio nodorum: i. e. aliquid intricatissimum ac nodosissimum. Nodus Gordius. Quæstio insolubilis. Sic intelligas Glossam

Golianam, qua عُضْلَةُ

exponitur ذَاهِبَةٌ gravis ca-

us. Radix عَضَل Muscu-

losus, torosus fuit; ab intorto istam

vim adscivit. Sub Rad. عَصَل

ea Origo asservata: valet quippe distorqueri, curvari, nexibus,

nodisve, intrinseci. Ejus عَصَل

inter alia est, intorta crura habens; Lortipes. Inde عَصَل pi-

gor denominationem traxit: neque enim ambigendum, quin عَصَل eandem possederit proprietatem.

Elegantissime denique casus hicce, cum Lapide comparatus, inducitur ut عَصَل,

Cotricula aurificis, Lapisve Lydus, aureo nummo explorando.

Is nummus مُنْتَقَدٌ hic appellatur, in part. pass. 8. a مُنْتَقَدٌ parata pecunia solvit:

إِنْتَقَدٌ parata pecunia solutionem accepit: præsertim nummis aureis, qui omnium præsentissimi. Origo in punxit, pungendo fixit; quod & Hebræis

דקר prout חָكَ fricuit, un-

de מִחָק & מִחָק pro

מִחָק & מִחָק

instrumentum fricando, terendo; iisdem fuit חָק. Per monetam auream figuratur ingenii splendidior vena, in omnem orationis elegantiam, nitoremque, promptissima: vel & ipsa oratio e tali fonte profusa.

إِلْعَاقِدٍ وَمِحَاكٍ أَلْمَنْتَقِدِ ٤٥ فَقَلَدَوْهُ فِي
هَذَا الْأَمْرِ الرَّعَامَةَ ثَقْلِيدَ الْخَوَارِجِ أَبَا
نَعَامَةَ فَأَقْبَلَ عَلَيَّ الْكَهْلِ وَقَالَ إِنِّي
أُولِي هَذَا الْوَالِي ٤٦ وَكُرِّجَ حَالِي بِالْبَبَانِ
الْحَالِي

٤٥ فَقَلَدَوْهُ الرَّعَامَةَ per-
miseruntque ei auctoritatem: vel

sponsonem. فِي هَذَا الْأَمْرِ
hoc in negotio: i. e. totam rem
ejus arbitrio remisit. Grandis

enunciatio: nam قَلَدَ torfit

funem, monile; in 2. قَلَدَ
valet, monili vel torque insigni-
vit collum. Inter insignia au-
tem praefectura alicui commissa
quum sit torques collo circumda-
tus, anfa iade porrecta ufui

Synecdochico, quo قَلَدَ torqua-
vit, ut sic dicam, frequentatur,
pro praeposuit muneri, praefectu-
ra ornavit. نَعَامَةُ est dignitas &

سَponsoris, fidejussoris,
Auctoris & principis in omni re.

Radix نَعَمَ asseveravit, cum
vebementia pronunciavit. Item
arrogavit sibi: nec non; fidejussit,
sponndit. Omnia a concita-
tione spuma oris: nam origo sub

نَعَمَ spumavit, spumam in ore
movit, continetur. Sequens

جَوَارِجَ Charagii, Haretici

in Islamismo; de quibus Histor.
Sarac. p. 40. & Abulfar. Hist.
Dyn. 170. 190. In singulari ef-

fertur خَارِجِي. Vide

Golium p. 695. Horum Dux
per viginti annos extitit Katri
Temimensis, Abu Naama cogno-
mento dictus, ab Equo quem se-
dere solebat, Naama dicto quod

strutbionis cursu polleret: nam

نَعَامَةُ strutbionem designat
Ibid. أُولِي affectatus fui;
asse-

Lydiū instar sit, ad bonitatem præsentis nummi examinandam. Permiserunt autem mihi omnes negotii hujus arbitrium, prout Charisij ad Aba Neama omnia detulerunt. Proinde ad seniculum nostrum conversus, scito, inquit, me in comitatu hu-

asseclam me præbui: a وَلَيَّ *contiguus fuit, proxime secutus fuit, adbasit. Inde in 3.*

pro تَابَعَ *sine intermissione asseclatus fuit. Asseclam egit. Ab eodem themate, quatenus usurpatur pro administravit rem,*

etque præfuit, descendit وَالٍ

pro وَالِي *prætor, præses provinciae; præfectus. intelligit Virum illum principem qui hoc in confessu præsidebat.*

41 *constituebam; cura-* لَرَقَّحَ

bam. Est fut. 2. a لَرَقَّحَ *; quod in II. tantum apud Golum profans, exponitur, bene curavit, recteque administravit*

opes. in v. questum fecit suæ familie. Hæc secundaria: quorum origo non compareret in Lexicis. En Camus fluxum, non nimis copiosum الرِّقَاحَةُ الكَسْبِ

والتجارة وَلَرَقَّحَ *بمعنائه تكسبه*

وترقّح المال اصلاحه
والقيام عليه وهى
رَقَّاحِي مَالٍ لَرَّوْه

Forma رَقَّحَ *signat acquisitionem opum, & mercaturam. Et in familia sua, specie V. valet, questui incubuit. In II. in opibus adfert, earum constitutionem, & constabiliti-*

onem. Talis autem homo dicitur, opum; i. e. earundem stabilimentum, atque sustentator. Qui Linguas callent, nihil in hisce reperiunt primarium: quemadmodum nec in Te-

lebi expositione لَرَقَّحَ *اي اصلح وانزبن واحسن يقال رَقَّح من عبشه اذا اصلح منه*

Verbum رَقَّح *valet bonum, pulcrum, ornatum reddidit. Dicitur nempe* رَقَّح *de victu & vita, pro commodiorem effecit. Videamus an Gjeubartius clario-*

rem accensurus sit faculam. الرِّقَاحَةُ الكَسْبِ

والتجارة D d

أَلْحَالِي وَكُنْتُ أَتَسْتَعِينُ عَلَيَّ تَقْوِيْمِ
أَوْدِي فِي بَلَدِي بِسَعَةِ ذَاتِ يَدِي مَعَ
قَلَّةِ

يكتسب وترقح المال والتجارة وفي تلبية
اصلاحه والقبام بعض اهل الجاهلية
عليه تقول فلان جبنك للنصاحة لم
مرقحي مال قلل نأت للرقاحة وفلان
يرقح لعياله اي الحرث

يشرك ما مرقح من عبشة
يعبت فيه هج هاج *

Rex רֶקֶח notat parationem
opum & mercaturam. Inter for-
mulas quorundam in paganismō,
quum opitulatum aliis venirent,
erat: Accessimus ad Te ob ami-
citiā sinceram, non ad opes pa-
randas venimus. Et in 2.; Ille
familia suae רֶקֶח opes parat
in 5. item רֶקֶח in opibus, est
eas recte constituere ac constabili-
re. Inde parator opum, רֶקֶח
qui eas auget. Dixit Elbarith.

Relinquit quod paraverat de
victu suo, Grassatura expositum
muscis confertissimis.

Ne ex hilce quidem aliud
eliceret datur, quam רֶקֶח

gnantissime adhiberi in rei fa-
miliaris amplificatione illa, qua
identidem lautior reddatur atque
unctior. Sic jam convenire in-
cipit cum *Hebraeo* רֶקֶח, quod
est decoquere unguenta. Exco-
quere ad pinguitudinem & spissi-
tationem. Hoc ad opum incre-
menta unctiora & pinguiora pul-
cre translaturum ab *Arabibus*;

quibus & sub *Linio*,
Unxit, eadem Metaphora arri-
sit: ac proinde jam ad *Originem*
hancce exprimi posset, Unctum
reddidi statum meum: ubi

حَالٌ status pro re familiari:

hujus viri principis, rem domesticam constituere copia ex-
polita orationis. In mea autem civitate me, quum parva
esset familia, quadantenus sustentabam meis copiis; sed
quum

a Themate **حَال** vertit, ver-

fatus est. Sequens **بَبَان**
facundia, **בָּבָן**, proprie est di-
stinctio, & facultas distincte men-
tem declarandi. Pulcherrimo ea

Epitheto ornatur **אֲלְחָלִי**

polita, comta, monilibus in-
signita; in part. pres. a rad.

חֲלִי monilibus ornatus fuit.

Inde **جِدْ حَالِي** collum
monilibus ornatum. Ad eam ra-

tionem **حَلِي** mundus mulie-

bris, & **حَلْبَة** polimentum,
contusum monilium, ad orationis
ornamenta passim transferuntur.

Hebraei **חָלִי** etiam Monile. De

Origine a Terendo, quatenus
pro poliendo usurpatur, alibi
jam dictam.

أَسْتَعِينُ 42 apem petebam

Est fut. 10. verbi **عَانَ**

juvit. In Arabico habes, opem
petebam super correctione curva-
tionis meae, in civitate mea, a
facultate quae prae manu mea,
cum paucitate numeri mei: hoc
est: quam diu parva erat fami-
lia, me mea in civitate meisque
copiis sustentabam, atque cur-
vationem meam, id est statum
jam gravari incipientem, utcum-

que corripiebam. **أَوْد** Curvatio;

est infin. **أَوْد** flexus, cur-
vatus fuit. **تَقْوِيم**

correctio, correctio; est infin. 2.

verbi **قَامَ** stetit. **سَعَة**

vel **سَعَة** facultas;

proprie laetitia; a **وَسَعَ**

laxus fuit. **دَات يَدَي**

proprie haec manus meae,

est recula familiaris, quae cui
prae manu.

قَلَّةٌ عُدْدِي فَلَمَّا 43 ثَقُلَ حَاذِي وَنَفَدَ
يَمْدَانِي 44 أَمَّتُهُ مِنْ لَرَجَائِي بِرَجَائِي
وَدَعَوْتُهُ

43 Continuatur figura suf-
cepta; cum subditur فَلَمَّا

ثَقُلَ حَاذِي sed quum gra-
varetur scapula mea: hoc est;
quum familia numerosior facta,
me pregravaret. Apud Golium

كُفَيْفَ الْحَاذِي cui levis
scapula, exponitur promptus, a-
gilis. nec male; nisi quod ad-

di debeat; qui familia non gra-
vatur. Id vel maxime hac in
formula captatum. Sic in Con-
fess. 46. وَكُنْتُ حَبْنَبْدَ

خَفِيفَ الْحَاذِي حَثْبَتِ
النَّفْسَانِ Eramque tum tem-
pestatis levis scapulæ, atque ex-
peditus itineribus faciendis. Ori-
go, & amplitudo simul phra-
seos, patet ex Tebrizio ad
Hamaſa, ubi poeta

خَفِيفَ الْحَاذِي مِنْ فَتْيَانِ *

Levis scapulam e juvenibus.

Ad hæc ille. اَصْلُ الْحَاذِي
ظَاهِرُ الْفَخْذِ يَرِيدُ
اِنَّهُ قَلِيلُ اللَّحْمِ لَانِ
الْبَدَنَ يُوْدِي اِلَي
الْعَجْزِ ثُمَّ اسْتَعْبِرَ
خَفَةِ الْحَاذِي فِي كُلِّ
مِنْ اَمْرٍ نَاجِزٍ لَيْسَ
يَبْطِي وَجَاءَ فِي

الْحَدِيثِ اَفْضَلُ النَّاسِ
فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ
الْخَفِيفُ الْحَاذِي قَبْلَ
وَمَا الْخَفِيفُ الْحَاذِي
قَالَ الَّذِي لَا اَهْلَ
لَهُ. Vocabulum
Hadz proprie signat extimam
Coxa partem: innuit autem poë-
ta, eum exigua carne præditum:
nam corpulentia perducit ad igna-
viam.

quum mei humeri praegravarentur, & tenuis mea pluvia esset
absunta, ad eum ex oris meis contendere cum sola mea spe
eum-

viam. Deinde translata levitas
coxae, scapulæve, ad omnem
cujus expeditum negotium, qui-
que nullus tardat. In Traditio-
ne extat; præstantissimus homi-
num isto tempore, qui levis coxam.
Quæsitum, quisnam levis coxam?
respondumque; qui nec familiam
habet, nec opes. Non pugnat
quod coxam exponat, quam al-
lii scapulam, utramque enim
dorsi partem illa vox amplecti-
tur: & utrimque ansa ad eod-
em usum prona, ac promta.

Ibid. Concinna formula; ab-
sumpta est tenuis mea pluvia:
five roratio. Ea pingit copulas

exiguas rei familiaris: a رَدَّ

& رَدَّ roravit coelum, uter-
vulnus. Eadem translatione
usus Noster *conf.* 24. وَكُنَا
تَقَاسَمْنَا أَنْ لَا يَنْفِرَ
أَحَدُنَا بِالتَّنْذَانِ وَلَا
يَسْتَأْذِنِي وَلَوْ بِرَدَانِ

Et iurjurandum inter nos dedi-
mus neminem nostrum separatam
capturum voluptatem, privam-
que sibi facturum vel rorationem.

Consimiliter طَشَّ طَشَّ, plu-
via tenuis, in *conf.* 22. oppo-
posita وَبِلْ imbi profuso,
in pulchro hocce versiculo

وَيَبْسِنُ خَلْبَ بَرْقَةٍ مِنْ صَدْقَةٍ

لَشَايِمِ بْنِ وَبِلَةٍ مِنْ طَشَّةٍ *

Et internoscatur deceptor fulminis ejus, à veracitate ejus;
Pro nubem captantibus; ejusque profusus imber, a roratione
ejus.

Hoc est probe distinguatur, quis
fallat in donis promittendis; quis
fidem impleat: quisve largiter
depluat; quisve irroret tantum.

44. وَبِلَةٍ أَمِينَةٍ contendere ad eum.

Est præter. 2. ab أَمَّ recta
tetendit, intendit. أَرَجَا ora,
est plur. fract. a رَجَا pro

Dd 3 وَبِلَةٍ

وَدَعَوْتُهُ لِإِعَادَةِ مِرْوَالَيْهِ فَإِثْرُ أَيٍّ ٤٥ وَهَشَّ لِلْوَفَادَةِ
وَرَجَحَ وَغَدَا بِالْإِفَادَةِ وَرَجَحَ فَلَمَّا ٤٦ آتَسْتَأْنَتْهُ
فِي

مِرْجُو ⁵ *latus & ora, pecul-*
zei, regionis, cæli. Radix رَجَا
speravit; timuit: profundioris
est Originis; ad quam Lexica-
parum prælucent. Ejus deri-
vatum مِرْجَاءٌ spes, venustam
hic præbet alliterationem: quæ
& captata inter مِرْوَالٍ nitor fa-
ciei; a مِرْوَالٍ ٤٧ vidit: quod
est pro مِرْوَالٍ, quod iterum pro
مِرْوَالٍ & inter مِرْوَالٍ irrigatio,

in *infin.* 4. a مِرْوَالٍ *riga-*
vit. إِعَادَةُ item *infin.* 4. a
عَادَ ٤٨ *redit; iterum fuit,*
vel fecit. Per redire facere alicui
nitorem vultus, & irrigationem,
intenditur recreatio a macie, mi-
seria, inopia.

٤٥ *هَشَّ latus, alacer fuit.*

Est secundaria notio, a prima-
ria agilioris motus: unde & ad-
scita vis quassandi arborem. Pul-
cherrime in Hamasa.

أَلْقَيْتَنِي هَشَّ الْبَدَيْنِ

بِمِرْوَالٍ قَدْ حَيَّ لِي شَجَرِي *

Reperias me agilem manuum,
Quam versito sagittarum meam, & aleam.

Intelligit promissitudinem, cum
benignitate, facilitate, comitate,
conjunctam. Aliud habentis,
verbum مِرْجَحَ ٤٩, spiravit, fla-

vit. Inde in 8. لِرَجَحَ alacer
ac lubens fuit: & رَاحَةً com-
moditas, respiratio, letitia.
وَفَادَةً
ad.

eumque compellavi ut me redire faceret ad nitorem & irrigationem meam: ille vero latus & alacer ob meum adventum, matutinus fuit in me adjuvando & vespertinus. Dein-

adventus: a وَقَدْ venit, accessit. Ab imminendo ducta potestas: nam وَقَدْ est summitas eminens; vel imminens: & 4. وَقَدْ per اشرف imminuit declaratur. Speciatim, ut Gjaub. monet وَقَدْ على الامر imminuit principi est رسولاً legatus ad cum accessit. أَقَادَ

inf. 4. a قَادَ maceravit; liquore humectavit: liquavit. Inde formula قَادَ قَائِدَةً liquavit liquans ejus; pro opes ejus profuerunt. Inde قَادَ dedit, donavit alteri opes: quasi eliquavit: item, consecutus fuit ipsemet opes, lucrum quaesivit; utilitatem percepit: iterum, quasi eliquavit. Exponitur quoque قَادَ mortuus fuit; nempe maceratus veluti, ac liquatus defluxit. Alio modo قَادَ est تَبَيَّنَ gressu incessit; dissoluto ac fluenti gressu

scilicet. غَدَا وَرَاحَ matutinus fuit, & vespertinus, in aliqua re, solennis structura, ad assiduum studium designandum. رَاحَ spiravit, in vespertini temporis rationem transiit, quod tunc dies quasi respiret; simulque ab æstu & labore respiretur. Hinc رَاحَ היום respirationem diei converti posse, Gen. 2. a libi submonitum.

أَسْتَأْذِنُكُمْ Vniatui regatus sum: in 10. ab أَسْأَلَ in aurem praebruit &c. فِي الْمَسَرَّاحِ in abitu, reditu. Est derivatum a رَاحَ vespere rediit; unde رَاحَ in Lexico exponitur, locus unde & quo abeunt homines. Addas licet, ipsam abitum, reditumque, qui etiam hac forma consignatur: quatenus Mim non locum & tempus solum, sed & actionem ipsam adferre potest. Ab eadem radice simul, simul significatione, prae-

فِي الْمَرَّاحِ إِلَيَّ الْمَرَّاحِ عَلَيَّ كَاهِلِ الْمَرَّاحِ
قَالَ قَدْ ١٧ أَتَزَمَعْتُ إِلَّا أَتَزَيَّدَكَ بَنَاتًا وَلَا أَجْمَعُ
لَكَ

commorantur vel stabulantur pecudes. In Div. Hud.

فَلَوْمُوا أَمْوَالَكُمْ فَإِنِّي سَأَعْتَبُكُمْ إِذَا
أَتَفَسَّحَ الْمَرَّاحُ *

*At vos culgate opes vestras, namque ego tum demum vos in
gratiam recipiam, quum elaxata fuerit stabulatio.*

Id est, non desinam vos, qui
camelis gregibusque abundatis,
depradari, donec mea stabula-
tiones laxiores factae sint. No-
ster stabulationem lepide tradu-
xit ad Lares domesticos. Figura-
tissime subnexus, super dorso
alacritatis, عَلَيَّ كَاهِلِ.

مَرَّاحِ Nempe a مَرَّاحِ
valde latus & agilis fuit, in-
ter alia descendit مَرَّاحِ sta-
tus letitiae lubentiaeque. Ei ad-
scribitur كَاهِلِ intersca-
pilium, dorsum, cameli, jumen-

tive gestantis aliquem: ad quam
rationem latior lautiorque for-
tuna concipitur possessorem suum,
veluti sefforem, portare. addit

Teblebius كَاهِلِ inter-
عبارة عن scapilium esse ait
حماية القوة وكمال

النشاط figuram summi ro-
boris, & completae alacritatis.
Respicit formulam شديد
الكاهل Robustus inter-
scapilio; id est præpollens robore.
In Golio interpretamenti loco
منبع الجانب additum
inaccessus lateris: quem nemo
tangere sustinet.

Deinde veniam eum rogavi ad *sedem propriam redeundi* super *dorso alacritatis*. At ille, *destinavi* cum animo meo, te ne *uiquam* viatico instructum dimittere, neque *dispersionem*.

47 ^{اَنْزَعْتُ} *destinavi in animo. Est prat. 4. a نَزَعَ* lente incessit, & contra, properavit: item, mente perculsus & attonitus fuit ex metu. Origo *substringendi* hæc amice conciliare apta. Nempè *substringit incessum*, qui *lentiuscule* procedit: diverso adspectu, *substringit eundem*, qui *expeditius* progreditur. Per *metum* quoque *mens substricta* tenetur. In ^{اَنْزَعَ} *اَنْزَعَ* est quasi *adstrinxit sibi*; atque ita *cum animo destinavit*. Est nempè verbum grave, *firmum* signans *propositum*. Ita in *Diw. Hud. Poëta vetus.*

وَأَنزَعْتُ مِنْ خَلْقٍ مَاضِيٍّ أَلْهَمُومٍ
أَطْعَمُ مَنْ ظَلَمَاتِ حُضُونَا *

*Et in animo destinavi iter, secans inoles curarum,
Ut me penetrarem per tenebrarum sinus.*

Sequens **نَرَوْد** *viatico instruum*:
in *fut. 2. a نَرَاد med. warw*;
ejusdem *Originis* cum **نَرَاد**
med. je; de quo alibi dictum.
بَتَات in *Lexicis* etiam per
نَرَاد *viaticum, comineatus* de-
claratur. Hinc *tautologum* vi-
deri posset, quod hic *Haririus*
extulit: sed ut hoc a viri ve-
ra & mascula Eloquentia alie-

لَكَ شَتَاتًا أَوْ ٤ تَنْشِيْ إِمَامَ أَمْرِكَ بِرِسَالَةٍ
تُودِعُهَا شَرْحَ حَالِكَ حُرُوفِ أَحَدِي
كَلِمَتَيْهَا يَعْثُهَا السَّقَطُ وَحُرُوفُ الْآخَرِي
لَمْ

يَنْتَخِذُ لِلسَّفَرِ وَهُوَ

مِنَ الْبَتِّ أَيْ الْقَطْعِ

segmentum vocatur cibus qui assumitur itineri faciundo, a verbo, quod secandi vim possidet.

وَسَمِيَ

لِلزَادِ بِنَاتًا لِأَنَّهُ

شَيْ يَقْطَعُ بِهِ الْمَسَافَةَ

وَأَمَّا لِأَنَّهُ قِطْعَةٌ مِّنَ

الْمَالِ مَعْدَةٌ لِلسَّفَرِ

viaticum nomine segmenti adfectum, vel quod eo secetur i. e. trajiciatur desertum; vel quod fit secta pars opum paratarum itineri. Prius plane rejiculum: posterius pulchre se habebit, si pro opum adsciscatur edukiorum. si tamen, ad pecunias quoque extendatur vis vocabuli, posterius eatenus recte se dabit. Ultima formula

اجْمَعْ لَكَ شَتَاتًا

neque recolligam tibi dispersionem, dupliciter exponi posse ait Teblebius; vel ut ad opes disperfas; vel ut ad dispersionem a Laribus, & familia referatur. Utrumque fane in usu Arabum fundatum; dicuntque collegit ei dispersionem, pro dissipatas ejus opes instauravit: nec non, patriis eum sedibus reddidit. Contrarium sonat disperfit collectionem ejus h. e. Eum & opibus, & sedibus, evoluit.

٤٨ أَوْ تَنْشِيْ aut con-
cinnabis, positum pro nisi concinnaveris; qua ratione & ٤٨
Hebraeis venit. Pulchre enunciatum porro تَوْدِعُهَا

comment-
dabis ei explicationem status tui;
vel potius, depones ad eam: i. e. in ea consignabis. Concinne
تَضَمَّنْهَا وَتَجْعَلْ Teblebius

فِيهَا كَالْوَدِيعَةِ fa-

rem tuam retolligere, nisi mihi, ante discessum tuum, epistolam concinnaveris, in qua conditionis tuæ explicationem consignes, cujus verba æternis nunc omnes literas punctis in-

facies eam comprobando, atque mandabis scripto tanquam depositum. Tam exquisitam phrasin captavit Noster, ob rarum, & singulare, artificium, quo Epistolum hocce concinnandum foret. Scilicet ex literis Arabicis, punctis diacriticis insignitæ quindecim, ut tredecim iis carent. Volebat ergo alternatim vocabula adhiberi alia e literis conflata punctatis, alia e literis puncto vacuis. Re-

عضلة القفد

intricatio nodorum; ad quam expediendam singularis plane Eloquentiæ vena requirebatur.

Ad voculam قَطُ omnino, plane; haberi meretur elimata & subtilis discussio Feblebii.

قط بفتح القاف
وتشديد الطاء مضومة
في الافصح وهو ظرف
لاستغراق ما مضي
من الزمان وتختص
بالتنقيص واشتقاق
من قسططنته اي

قطعتة فعني
فعلتة قط ما فعلته
فبما انقطع من
عمري لان الماضي
مقطوع عن الحال
والاستقبال ومنه قط
القلم اذا قطع طرفه

&c. Katto cum pbata & Koph, & Tejdid literæ Ta Dammata, elegantissimum censetur. Estque particula complexionis universalis circa tempus præteritum; ac speciatim usurpatur in negatione. Derivatio ejus est a verbo kattet, quod est refecit. Quum igitur dicis, non feci illud katto, sensus est, non feci illud in eo quod recisum de ætate mea: namque præteritum est quasi recisum de præsentis ac futuro. In calamo eodem hoc vocabulo utuntur, quum ejus extremitas refecatur. Apud Clariss. Golium tres habes scriptiones katto, kitto, kotto: unde percipies cur katto elegantius pronunciarit scholiastes. Apud Hebræos קטו insecandi notionem primariam possedit: quin & particula קט consumili præcisione aucta fuit.

لَمْ يَعْجَمَنَّ قَطَّ وَقَدْ 49 اسْتَنْبَيْتَ بَيَانِي حَوْلًا
فَمَا أَحَارَ قَوْلًا 50 وَنَبَيْتَ فِكْرِي سِنَةً فَمَا
إِنْزَادَ إِلَّا سِنَةً وَاسْتَعْنَيْتَ 51 بِقَاطِبَةِ الْكِتَابِ
فَكُلَّ

49 استانبیت patienter colui. In præf. 10. verbi اني appropinquavit tempori suo: & tempus idoneum venit: item; ad extremum terminum pervenit: & in Alcorano; summo ardore ferbuit de الحميم aqua calida. Hæc omnia a maturo sponte dimanarunt. Est Hebræis quoque fat trita Radix: cujus מנה est maturavit, ma-

turum, in tempore, occurrere fecit. מנה occasio, proprie maturitas. אני Navis, vel classis potius, maturo tempore ire, ac redire sueta. Lepide enunciatum, patienter colui, vel expectavi, eloquentiam meam: proprie maturitatem ejus petii, expectavi. حَوْلٌ annus; ex origine signat versationem. Inde sentias cur idem حَوْلٌ potentiam quoque exprimat; quum quis arbitrio suo omnia versat, ac volvit. Radix حال

med. waru, vertit, versavit.

أَحَارَ respondit: in præf. 4. حار proprie redire fecit: ab حار med. waru, rediit: item candidus fuit: ut חור. Ea vis secundaria a reflexione lucis ducta. Eadem venustate qua Eloquentiam suam se patienter expectasse dicit, subsumtum, eam ne קהל vocem quidem ullam respondisse.

50 Consimili dignitate prolatum, Expergefeci ingenium meum: quod quasi dormire, atque in officio cessare, videbatur. فِكْرٌ a فِكْرٌ attentus dispexit & cogitavit de re aliqua, indicat intentam considerationem. Ejus Originem ne Arabes quidem nunc dare possint; dimisere enim usum ligandi aut vincendi; quem Aramæi sub ודר retinuerunt. Inde attentio ducta, qua res quasi oculo revincta alligatur. Eadem translatio sub תְּקֵד obtinuit.

instructas habeant, nunc iisdem plane destitutas. *Eloquentiam* itaque meam annum *summa patientia colui*, sed nihil plane *respondit*, & *ingenium meum expergefeci*, toto illo spatio, *somno tantum majore auctus*. Imploravi quoque omnes *scribendi usum*

nuit: quod in 5. valet *se ad-*
strinxit intentusque fuit rei: a
vinculum. *אָדאָ* auge
bar: in 8. a *אָדאָ* med. je, cre-
vit; proprie *tumuit cum fer-*
vore. Inde *אָדאָ* *superbire quasi*
tumescere. *Zwellen*. Sed *Gen.*
25: 29 *אָדאָ* valet, & *Coxit*
decoctum. Nempe *אָדאָ* *tume-*
scere fecit cum fervore est coxit:
& *אָדאָ* in part. *Nipb. tumescere*
factum: est *decoctum*.

אָדאָ *imploravi*,
auxilium rogavi: in *prat. 10. a*
אָדאָ *juvit*: de quo *supra*.
אָדאָ apud *Gollum* expo-
nitur omnes, idem cum *אָדאָ*.

Ut vis ac proprietas *Linguae*
dilucescat, praemittenda *Crisis*
Tebelahii sic in *Nostrum* destincta:
استعمال الحريريه
قأطبة مضافة الي
ما بعدها وتعريفه

وادخال حرف الجر
عليها كل ذلك
مخالفا لها اجمع
عليه اهل العربية من
ان قأطبة لا تستعمل
الا منصوبة علي الحال
كذا نطقن به العرب
ولم يستعملوها فاعلة
ولا مفعولة ولا مجرورة
ولا مضافة ولا معرفة
ومثلها طرا وكافة

Quod *Haririus* usurpet vocem *Ka-*
tibati in constructione cum sequen-
ti, eamque sic restringat; atque
vocali *kesra* adficiat: totum boc-
ce diversum ab eo in quo conve-
niunt studiosiores Arabisimi, vo-
cem *katibatan* non usurpari nisi
in accusativo phatato: ita certe.
Arabes ea usi; eamque non adbi-
buerunt nec ut participium transi-
tive, intransitive; nec in geni-
tivo; nec in constructione, ac re-
strictione: plane ut *Terran*, &
Cassatan. Ab omni ævo *Gram-*
matici in talibus sibi argutiis
placere; atque præstantissimis
scriptoribus litem moverunt:

فَكُلٌّ مِنْهُمْ قُطْبٌ وَتَابَ فَإِنْ كُنْتُ
 صَدَعْتَ عَنْ وَصْفِكَ بِالْهَقِيقِ فَأَنْتَ بِأَيَّةِ
 إِنْ كُنْتُ مِنَ الصَّادِقِينَ *
 فَقَالَ لَهُ لَقَدْ اسْتَشَعَيْتَ يَغْبُوبًا
 وَاسْتَشَقَيْتَ

eo ipso incitiam suam nu-
 dantes. قَاطِبَةٌ re-
 vera nil aliud, quam parti-
 cipium præsens a قُطْبٍ se-
 suit; & secundo miscuit. Inde
 Miscens pro multitudine undi-
 que conglomerante. Etiam
 قُطْبٍ med. kefrata valet
 congregati fuere homines. Quid-
 ni ergo قَاطِبَةٌ cum forma,
 vim quoque participialem reti-
 neat? prout قُطِبَةٌ quo-
 que part. pass multitudinem con-
 signat.

In versione Arabica Jos. 9.

18. 19. 21. reperis جـ مـ مـ

الْقَاطِبَةُ universum turbæ,
 pro universa turba. Rectissi-
 me ergo structum ab Hariri
 قَاطِبَةُ الْكَتَّابِ gla-
 merans multitudo scriptorum
 quamvis inverfa structura usi-
 tatius efferatur الْكَتَّابِ
 قَاطِبَةُ scriptores in universum
 omnes. Eadem Radix قُطِبَ
 secuit etiam frequentatur pro
 caperavi frontem; quod in 2.
 adhuc intensius quid adfert;
 contraxit cum austeritate vul-
 tum, terrorem incutiens. Hæc
 انفا قَاطِبُ caperans fron-
 tem, inter Epitbeta Leonis. In
 Diva. Hud.

usu celebres, sed cuncti caperare frontem, seque avertere. Quod si vere nobis formam tuam exposuisti, huc siste signum si ex veridicis es.

Dixit illi, sane vero ad cursum evocasti cursorem equum, & pe-

يمشي البية كما مشي الي خبسة
سبد قاطب *

Vadit ad eum, pro ut vadit ad lustrum Leo caperans.

Ultimum تاب rediit; hic notat avertit; اي مرجع
تاب sive reflexit se ab auxilio prestando. Hoc tamen potius fuisset تاب, per Tse, quomodo a quibusdam legi, submonuit Teblebius. Videtur ergo تاب revertit hic positum argutius, usu illo convertendi sese ad Deum; nam verbum hoc frequentare solent in rebus gravioribus, exclamando, اتوب paenitentiam ago; quando ad incitas redactus quis hæret. تاب & تاب cum שב & תוב conveniunt.

52 صدعت professus fui si, clavis verbis exposuisti: in præ. i. a صدع fidit, rupit. Sic פרום & rumpere, vocem, pro clare enunciare. Recte Teb-

lebius صدعت اي ككشت واظهرت واصل الصدع الشق Verbum bocce valet manifestasti, in publicum extulisti, ejus origo in fissione sita.

ad cursum evocasti: in præ. 10. a

سعي cucurrit, cum cursu latus fuit. Origo in concitatore motu, unde studuit, operam dedit, intendit, administravit, obtraxit, aliæque notiones secundariæ emanarunt. Hebræis Thema סעה vindicat Ps. 55: 9. ubi רוח סעה est ventus concitatissime latus aut impulsus.

יעבוב equus velox; a Rad. עב Ebit sine suctu, forbitione non interrupta. Rationem nominis intelliges ex Teblebio

قال

وَاسْتَشْقَيْتَ أَسْكَوبًا ٥٤ وَأَعْطَيْتَ
الْقَوْسَ بَارِيَهَا وَأَنْزَلْتَ الدَّلَّ بِإِنْبِهَا ثُمَّ
فَكَرَ ٥٥

قال أبو البقاء
اليعسوب الفرس
الذي يتصل جريه
والبهاء ترأيدوه واصله
من عب الماء اذا
تجرعه جرعا متصلا
من غير مص فهو
يفعلول انتها قال
ابن الانباري اليعسوب
الفرس الكثير
الجري اخذ من قولهم
نهر يعسوب اي
كثير الماء واشتقاقه
من قولهم عب البحر
اذا كسرت امواجه
Abulbeka auctor est, jabboub es-
se equum continuo cursu pollen-
tem, & je esse servile; a radi-
ce usurpari solita, quum quis a
quam uno continuo bausu sor-
bet, absque suctione: in forma
יפעול Haecenus ille. Anbarides

sit. Jabboub est equus multo pol-

lens cursu Notio desumpta ex eo,
quod fluvium jabboub appellant,
aqua copiosum. Is autem deri-
vatur a verbo Hbabab in mari,
cujus fluctus franguntur. Utrum-
que habet quo se commendat:
nam utrumque cum figuratio-
re Arabum stylo conjunctissi-
mum. Dicunt scilicet de equo
curfore, quod spatia sorbeat,
hauriat, deglutiat, consumat.
Dicunt de eodem, quod scatu-
riat, undet, redundet in cursum;
quum ipsa fatigatione quasi in
vires reficitur, & innovatur;
pro specimine habeatur nunc
tantum جَمُومُ aqua scatens
puteus; & equus qui absoluto
cursu alium mox init. Ipsum

verbum جَم scatuvit, con-
fluxit denuo aqua exhausta,
cursui applicitum, dat for-
mulas جَم جريه & جَم في الجري
scaturiente pol-
luit cursu: i. e. inexhausto vi-
gore currendi praeclitus fuit Ad
hanc Originem nostri vocabu-
li respexisse videtur. Poeta ve-
tus in Hamasa.

وَلَقَارِحَ

petivisti *irigationem* a *flumine* per *terram* *diffuso* : dedisti quoque *arcum* ejus *asciatori*, & *domum* habitandam tribuisti ejus *edificatori* :

وَلَقَدْ فَارَحَ الْبَغْيُوبُ حُبْرَ عِلَالَةٍ
مِنَ الْجَذَعِ الْمَرْجِي وَأَبْعَدَ مَنْزَعًا *

*Sane annosior Cursor melior in reliquiis vigoris,
Quam junior deterioris notæ ; & fundo profundior.*

Observetur in transitu عِلَالَةٍ proprie esse *parum lactis*, vel *equæ* : indeque pro reliquiis *curfus equini* frequentari. مَنْزَعٌ *fundus* eidem *cursori* datur, quatenus comparari solet *puteo* *scaturienti* : eaque *ansa* jam, *granditate* insigni, appellatus ille أَبْعَدَ مَنْزَعًا *longinquior fundo* ; i. e. *profundior* ad *novas* *abimet aquas*, *novas vires*, in *cursum* *sufficiendas*. De cetero *proverbiale* quid in *phrasi* hacce contineri, ut in *Latino*, *currenti calcar* *subdere*, quivis intelligit.

Proverbialem quoque *vim* *exerit* اسْتَسْقَيْتَ اسْكُوبًا *irigationem poposcisti risum effusum*. A سَقَى سَقَى rigavit ; in 10. nascitur *potestas petendi* *irigationem* ; A سَكَبَ

fluxit, itemque, *fudit*, *largius profudit*, descendit تَسْكُوبٌ *per terræ faciem se diffundens flumen*. In *Golio* operarum *viti* *positum fulmen* ; cui *nihil* in *hanc formam juris*. Ex hocce سَكَبَ. *Hebraum* שָׁבַב *Originem suam recuperare*, in *Comment. ad Jobum* tangere coepi.

54 Adtexta duo *proverbia* in *idem* *tendentia*, nec tamen *idem* *omnino signantia*. Primum est, *dedisti arcum asciatori ejus*. Ejus *elucidationem* dabo ex *Tebilebio* بَارِيهَا لِي الَّذِي نَحْتِ عَوْدَهَا وَالْبِرِّي النَّحْتِ وَمِنْهُ بَرِي النَّبَالِ وَيَرِي الْقَلَمِ وَأَوَّلُ مَنْ قَالَ لَعَطَ الْقَوْسَ بَارِيهَا الْحَطِيَّةُ

فَكَرَّرَ مَرَّتَيْنَا أَسْتَجَمَ فَرِيحَتُهُ
وَأَسْتَدَّرَ

الحطبة ونظمه بعضهم فقال

يا باري القوس بريا لبس يحسنه
لا تظلم القوس اعط القوس باريها *

Dedisti arcum asciatori ejus, i. e. liumque. Primus qui dicto boc-
qui eum dolavit, radendoque poli- ce usus, da arcum asciatori ejus;
vit: nam radix ברי est asciavit ad est Albozia. Non nemo sic ver-
polituram usque, unde ברי in su extulit.
præcisione sagittæ, calami, simi-

O ascians arcum asciatione non pulchra;
Ne iniquus sis arcui; da arcum asciatori suo.

Hoc est: perito & artifice re-
mitte negotium, quod male tra-
ctas. Hic plus intenditur; &
per Asciatorem arcus designatur
Auctor, inventor, & expolitor ar-
tis jaculatoriæ. Isti arti venustif-
sime comparatur Eloquentia;
cujus vis per Arcum eadem gra-
tia depingitur. Eodem fertur
alterum illud proverbium, des-
cendere fecisti in domum ædifica-
torem ejus. Latine diceret, Spar-
tam banc ei mandasti, qui unus
optime eam ornare valeat.

Ad omnia talia geminum se-
se dictum præbet. In Hist.
Tam. p. 147. Timuri filius Ami-
ransjab imperium sibi a patre
jam senescente tradi postulans,
hiscæ formulis utitur; Trade

arcum asciatori suo & descende-
re fac in domum ædificatorem e-
jus. Iterum pag. 243. Timurus
Tataros sollicitans, ad Bajaze-
thum deferendum; hisque re-
giones ejus se in possessionem
perpetuam traditurum promit-
tens, sic inducitur: dabo tunc
arcum asciatori ejus, & descen-
dere faciam in domum ædifica-
torem ejus; & reddam aquas suis
alveis, vosque constituam pos-
sessores urbium & arcium ejus
&c.

55 فَكَرَّرَ Meditatus est
attentius. A vinciendo rem, quæ
attentius consideratur: ut paulo
ante indicatum. مَرَّتَيْنَا
us

ri: deinde commeditatus usque dum scaturigo ejus aquas suas col-

usque dum, conflatum ex رَيْثُ & رَاثُ descendit a med. je, tardus, lentus fuit. E- jus derivatum رَيْثُ cuncta- tionem lentiore signat. In- de jam adverbialiter adscitum رَيْثُما junctim, & رَيْثُ ما separatim; quasi	cunctatione ejus, quod quidque postulat. usque dum رَيْثُما recollegit venam aquarum in 10. a رَيْثُما confluit aqua, postquam exhausta fuisset. No- tiones quæ 10. huc speciei in Lexico additæ, quievit, conquie- vit, refocillatus est, ex hoc fon- te: quasi dicas fatigatus & ex- haustus recollegit vires. In Ha- maja poëta vetus.

يَا رَيْثُهَا مِنْ بَارِدٍ قَلَّاصِ *

قَدْ جَمَّ حَتَّى هَمَّ بِانْقِبَاصِ *

Heus rigationem ejus ex frigida, seque in puteo efferente
aqua.
Qua quidem eousque adfluit identidem, ut minetur dis-
rumpi.

Hinc رَيْثُما aqua putei identi- dem confluens, seque recolligens: per tropumque mox, ipse pu-	teus; atque adeo omne quic- quid copiosa & inexhausta vena pollet. In Divi. Hud. egre- gie figuratum.

وَالْدَفَرُ جَمَّ النَّوَابِ *

Fortuna autem copiosa est infortunis.

وَاسْتَدْرَى لِقَحْتَهُ وَقَالَ لَهُ أَلِفٌ دَوَاتُكَ وَخُذْ
أَدَاتُكَ وَاتَّكِبْ ۞

الْكِرَمُ ۞ ثَبَتَ إِلَهُ جَبْشٍ سَعُودَكَ يَزِيدُ
وَاللَّهُمَّ

Sic verbum ipsum in *Hamasa*.

وَالَّذِي الدَّفْعُ جَمَّ عَجَائِبُهُ *

Namque quod ad *Fortunam*, copiosa sunt ejus miracula.

Ad eam rationem infinita
conformata: ut apud *Abulphar*.

جَمَّ الْمَنَاقِبِ

inexhausta vena virtutum præ-
ditus: & in *Dirw. Hud.* جَمَّ

جَمَّ الْمَوَاهِبِ inexhausta ve-
na scatens in donationes.

Vides quam pulchre enun-
ciatum fit سَتَجَمَّ قَرِيحَتَهُ
venam recollegit scatebra ejus:
dictique gratiam interius ad-
huc perferentis, si de قَرِيحَتِهِ
scatebra, & per metaphoram,
ingenium ac naturalis vena qua-
fi, relegeris, quæ superius an-
notata.

Ibid. Non minus elegans fi-

وَاسْتَدْرَى لِقَحْتَهُ guratio, لِقَحْتَهُ

عُطَّ ad fluxum evocasset camelum
suam lactantem. دَرَى radiavit flu-

xus lactis; & radiatim emisit lac
camelus; in 10. dat provocavit
fluxum lactis. Jam vero Elo-
quentia ab Arabibus comparari
solet fluxui copioso lactis; unde
formula لَهُ دَرَى prob flu-
xum lactis tui! alibi explicita.

Hæc anfa adduxit لِقَحْتَهُ

لِقَحْتَهُ ejusdem potestatis cum لِقَحْتَهُ
camelus quæ mulgetur.

Hinc ajunt, inulge camelum
tuam, ut lac præbeat: pro men-
tem vena copiosa eruditionis præ-

ditam. Vides quo jure لِقَحْتَهُ
per

collegisset, & donet camelam suam lacte uberem incitasset ad fluxum, dixit, para atramentarium tuum, & cape apparatus tuum ac scribe.

„ Liberalitas (stabiliat deus exercitum felicitatis tuæ) ornat: „

per **نفس** mentem exponatur. Tales glossæ si extra ferriem, & iustam constructionem, offerantur, scopas solutas appelles licet; vel potius ossa arida & disjecta.

Ibid. **ألف** instrue lana

atramento. Est imper. 4. a **ل** shed. je & waw: primaria potestas in molliendo: unde molliter concinnare, aptare, parare, fuc: crevit. Est autem speciatim, emollire aliquid macerando; habetque metaphoras egregias: quas hinc quisque sibi enu-

cleabit. **دولة** atramentum & atramentarium, supra illustratum, cum Hebræo **דין** pro **דין** a **דין**,

idem quod **דין**, **דוי**. Nihil in hisce diffonum. Nempe **דין** & **דין** masculinæ sunt formæ, pro quibus in *fam.* exit **דין**,

דוי; & **דין**: a *masc.* per

quietem est **דין** & **דין**: a *fam.*

דין & **דין**: quod est nostrum **דولة**.

56. Est inter figurata dicta corroboratus est exercitus ejus; propter opesque ejus invaluerunt; vel &, inconcussum habuit statum. Inde ad genium orientis, stabiliat exercitum felicitatis tuæ, valet, statum tuum felicem & auget, & firmum immotumque reddat. Alterum votum, in parentibus item insertum, deprimat fortuna ciliis invidentis tui, per se clarum; cum allusione ad supercilia subducta & altos oculos, quibus fastus & contemptus pin-

gi solent. **غض** depressit visum; suppressit vocem; cohibuit; imminuit; detraxit de quantitate &c. omnes istas notiones secundarias induit, a frangendo, præfringendo. Sic Latinis visus & vox frangi dicuntur; impetus quoque frangitur, infringitur: & præfringitur, quum imminuitur.

Sed en mirum quid! Idem

غض pro **غض** *med.*

وَالْيَأْسُومُ نَحْصَ الدَّهْرِ جُفْنٌ حَسْبُودِكِ
يَشِبُّنَ وَالْكَرَّعُ ٥٧ يَثِيبُ وَالْمَقْوَرُ يَخِيبُ
وَالْحَلَّاحُ ٥٨

Refrata declaratur per recens fuit: primo vigore nituit juven- ta &c. Ex hoc usu Noster in eadem hac Epistola dabit

خَفَضَ وَسُرُورٍ مُضِي
commoditas & letitia recenter ni- tida. Est metapora a ramo tan- tum quod refracto ab arbore, & pulchre virente. Sic Avicenna L.

I. p. 45. غَضَّيْنِ بَضَّيْنِ

nitentes, madentes: i. e. quasi recens refracti rami, vigore & madore pleni. Habes concor- diam suavissimam, in significa- tionibus quas nulla copula jun- gere posse videbatur. Idem judica de similibus dissonantiis; quæ confestim amicissime con- sonabunt, si vera Origo har- moniam temperarit.

الْكَرَّعُ يَثِيبُ ٥٧

strenuus remunerat. Posterius in fut. 4. a شَرِدْ ثَاب rediit; ut *Hebraeis* הָשִׁיב etiam valet re- munerari. Prius كَرَّعَ a Ra-

dice كَرَّعَ tremuit; & transitive, terruit, etiam exponitur pla- cuit res, vel persona. Inde

كَرَّعَ in Golio est forma pla- cens, aut corporis lineamentiis formosus: & fem. كَرَّعَا

astu ac versutia pollens camelus, equa. Ita fere Arabes in *Glof- sariis* suis: unde pulchritudo ac constantia *Linguae* parum relu- cent. Videamus num exem- pla lucis quid datura sint. In *Hamas*a celebris ille Heros *Taabbeta Sjerran* semet insignit, ut

لَا يَسِيَّ اللَّيْلُ لَرَّوَعَا *

Familiaris noctis, terribilem.

Monet *Taurizius* posse intelli- gi, vel الْجَمِينِ pul-

chrum, vel الْفَوَّاعِ acri corde prae- ditum. Posterius haud

” & *avaritia*. (deprimat fortuna ciliū invidentis ti-
 „ bi) *turpat*; & *strenuus remunerat*; & *debilis latus*
 „ nudans fallit vota petentis: & *Hospitalis excipit*.
 „ ”

haud dubie præferendum. Ita planissime in *Diw. Hudeil*.

كَعَمِي كَقَدْ أَهْلَيْتُ خَيْرًا
 مَبْرُوءٍ مِنَ التَّغَبِ جَوَابَ الْمَهَالِكِ أَرْوَعًا *

*Per vitam meam; mortuum hunciaſti virum liberalem,
 Immanem a vitio, trajectorem defectorum, terribilem.*

Rectissime ibi *ſcholiaſtes*: *novus* ſignificatur. Quum dici-
 tur *يرعني ذلك* placet mihi hoc, eadem elegan-
 tia ſermonis captata; quaſi, *voce* *Arwabb* ſignat *شهادة*
acrem corde & audacem. Eſt *placet* mihi acciſit: ſic *Græcis*
 ergo a *ترع* terruit idem plane dicuntur ea quæ valde pla-
 qui *Græcis* *δαρς*, ad omnia ve- cent, ita ut exterrēt veluti
 bemens, acer, promptus, ſtrenuus, mentem, quæ tali affectu con-
 mente, lingua, manu: ut ter- cita *δαρς* percelli dicitur. Ex-
 rorem quodammodo incutiat tra figuram hanc *ترع* vim
 ſua vebementia ac *pronititudine* exerit mali terrētis; in quo
 Hac anſa *ترع* noſtrum pro iterum cum *Græco* *δαρς* con-
 circumſtantiis variat, & *for-* ſpirat: idem *ترعة* cum plur:
 moſum quoque nonnunquam ex-
 primit, ut apud *Græcos* *δαρς*.
 In noſtro contextu *Liberalis*,
 atque in omnem virtutem ſtre-
مروابع ſic in *Diw. Hud.*

وَلَمَّا تَرَعْنَا بِالْفِرَافِ التَّرَوَاعِ *

Et quum terrerent nos in diſceſſu terrenia.

وَالْجَلَّاحِلُ يُضِيبُكَ وَالْمَاجِلُ يَخِيبُكَ
وَالسَّمْحُ ١٩

Ibidem.

وَهَلْ تَتَرَكَّنْ نَفْسَ الْأَسِيرِ الرَّوَاعِجِ *

Et num deserunt animam captivi terrentia ?

Hinc Originem mali sub
peritiores facile agnoscent. Sub

مَرَّع med. je ١٧٢٤ alius tremor
obtinuit; de quo alias.

Ibid. الْمَعُورُ, debilis; latus
nudans: opponitur strenuo &
vehementi. Est part. 4. ٢ عَارَ

cacavit. Inde عَوْرٌ locus pa-
tens nudusque in confiniis hostium;
& infidiis, impressionibusve subiti-
tariis obnoxius. A cecitate vi-
detur ductum; quatenus ceca
loca appellantur, ubi nil pro-
spicias, provideasve. Inde ad-
scitus usus in 4. أَعُورٌ aper-
tum latus praeibit ferienti prae-
da. Eo usus Taabbeta sjerran
indagine hostili cinctus.

وَيَوْمِي ضَيْبُ الْجَحْرِ مَعُورٌ *

Et dies meus angustus latibulo, nudum offerens latus.

Hinc occasio arrepta, ad igna-
vum hac appellatione adficien-
dum. pulchre Teblebius المعور
اي البادي العورة
وهو الفارس يظهر
في طعنه خلل وارك

بِهَ هَذَا الناقص
الخلق الكبير
السفاهة ومن جملة
عيبة البخل
Vocabulum hocce signat proprie eum
cujus apparet nuditas lateris:
vel

¶ *avarus fraudator timorem incutit; & enodis largitor alimen-
ta*

veluti Eques, cujus hasta ferien-
tis apparet interstitium feriri
aptum. Hic autem intendit
Noster scævum indole, & valde
stolidum: cujus inter vitia quo-

que avaritia. *يَخْبِتُ* fallit

vota: in fut. 4. a *خَابَ*

med. je, seclusus fuit spe &
votis. Inde in 4. transitivus
usus admissus. Posteriori hac
specie agenda Lexica.

Origo delitescit in *خَبَابٌ*
ignitabulum fallax, quod non
excudit semina ignis. Nempe
Arabibus placuit excussio scintil-

la e fomite, pro felici successu.
Hinc contrarii exitus elusi &
frustrati vis Nostro themati
subjuncta.

58 *الْحَلَّاحِلُ* Hospita-

lis dominus, in Golio simpliciter
datur, princeps populi aut tri-
bus. Est Epitheton potius prin-

cipis liberalis *الذي تحل*

به الناس كثيرا

ad quem multi mortales divertere
solent: ut Tebl. notat. Radix

حل solvit, per reduplica-
nem *حلحل*. Ita Amriol-
kis.

* *الْقَاتِلِينَ الْمَلِكِ الْحَلَّاحِلَا*

* *خَيْرُ مَعِيَدٍ حَسَنًا وَنَائِلًا*

Qui trucidarunt Regem hospitalissimum,
Optima dare solitum lautia, & donaria.

Addit Tebl. secundum Abulbe-
ka potius hoc vocabulo defi-
gnari *الثابت الحكم*
المرزوق العقل

Firmo judicio, & gravitate men-
tis präditum. Noster Haririus

prius firmat, subdens *يَضِبُّ*

convivio excipit: in fut. 4. a

ضَافَ conviva accessit, hospi-
tium sumfit. Notio orta ab
ambiendo, vel, in orbem eundo.

G g Se.

وَالسَّمْحُ يُغْذِي وَالْمَحْكُ يُغْذِي وَالْعُطْبَاءُ
يُنْجِي 60

Sequens **الْمَاحِلُ** *frauda-*
dator avarus; in part. præf. a
مَحَل *sterilis fuit ex plusvie*
inopia regio. Item', delaturam
exercuit. Hinc **مَاحِلٌ**
quoque delator, sycophanta.
Hæc notio nonnullis & hic ob-
tinere visa; sed præplacet Te-
blebius, cui **الْمَاحِلُ** *est*
الْبَخِيلُ لَا خَيْرَ
عِنْدَهُ شَبَهٌ بِالْبَلَدِ
الْمَاحِلِ *Avarus in quo*
nil boni; comparatus cum regio-
ne sterili. **يُخِيفُ** *timorem*

incutit in fut. 4. a **خَافَ**
med. waw, metuit; referri nunc
debet ad inospitalem acerbita-
tem, quæ publico terrori est.

59 **السَّمْحُ** *liberalis; pro-*
prie enodis; supra explicitum.

Ei opponitur **مُحْكٌ** *rixa-*
tor morosus. Radix **مُحْكٌ**
rixatus est. Ejus origo abest.
Videtur sub **حَك** *fricuit;*
confricuit, delitescere. Inde
in 3. **حَاكٌ** *pro* **حَاكِكٌ**
repugnavit, obstrigillavit: et
تَحْكِكُ *in 5. con-*
flictatus est cum aliquo. Pulchra
alliteratio inter **يُغْذِي**
alimenta præbet ori: in fut. 4.
a **يُغْذِي** *nutrivit: &*
festuca lædit oculum; item in
fut. 4. **قُذِيَ** *illapsu festuca*
læsus fuit oculus. Solemnis fi-
gura festuca in oculo, pro vexa-
tione ingrata, atque adeo omni
re unde oculi doleant. Poeta ve-
tus in Hamaſa laudans libera-
lem Donatorem.

se præbet; & obstrigillator festuca lædit: & donum sal-
vat,

رَأَيْ حُلَّتِي مِنْ حَبِّكَ يَحْفِي مَكَائِهَا
فَكَانَتْ قَدْ عَيْنِهِ حَتَّى تَجَلَّتْ *

*Vidit ille inopiam meam, qua vel maxime se occultebat:
Fuitque Festuca oculi ejus; donec discussa est.*

Hoc est: ita paupertate mea do- | petuo hærens festuca; meque di-
lusi, ac si oculum ei ureret per- | tavit. Iterum in Hamasa.

قَبْلَ قَدْ أَلْعَيْنَبِ *

Non ferens ullam oculorum festucam.

Hoc est, vir animosissimus, | minuat. Id cum Emblematis na-
omnis injuria nexaque intolerans, | cura minus conjunctum. Im-
earumque acerrimus vindex. Mi- | patientiam injuriæ signari, li-
nus recte Taurizius retulit ad | quet ex hocce Haritbi in Moal-
vigilantiam quam nulla lippitudo | lekat.

أَنْ سَكْتُمْ عَنَّا فَكَانَ كُنْ
أَكْمَضُ عَيْنًا فِي جَفْنِهَا أَقْدَاءُ *

*Vel silentium agitis, a nobis: eritque ut quum quis
Claudit ambo oculos, quorum in ciliis festuca.*

Imitatus Ibn Doreid.

لَمْ يَنْدَجِي وَالْبَسْطَالُ يَشْجِي وَالِدَعَا
 64. يَيْقِي وَالْمَدْحُ يَنْقِي وَالْحَرُّ
 65. يَجْرِي

هَيْسَا الْغَدَا سَمُوا بِنَظِيرِي
 مِنْ بَعْدِ أَعْضَائِي عَلَيَّ لَدُعِ الْقَذِي *

*Hi sunt, qui extulerunt oculum meum;
 Postquam palpebras contraxissem super uestione festucae.*

Hoc est, *bi me ab injuriis omnibus, & molestiis, quas tolerare* | *Idem eandem hanc figuram tendens.*
sogebat, vindicarunt.

فَأَغْضَبْتُ عَلَيَّ وَخَرَّ السَّقَا *

Palpebras contraxerim super punctiorem spinæ.

Id est, *omnem vitam acerbitatem* | *translationis hacce Noster. Conf.*
tolerare cogar: atque ab omni- 37:
bus impune divexer. Multus in

وَالْحَرُّ مَنْ إِذَا قَذِيَتْ عَيْنُهُ
 كَخَفِي قَذِي جَفْنِهِ عَنْ نَظِيرِهِ *

*Ille liberalis, qui, quum festuca leditur oculus,
 Oculis festucam ciliorum a spectantibus ipsum.*

dat; & tergiversans maerore necat; & comprecatio tutam præstat; & laus niudat; & ingenuitas rependit mercedem; &

Iterum Conf. 22. واغضي جفنه علي قذاته
& contraxit cilium suum super festucam ejus.

Alibi plura. Nunc teneatur adhuc alter usus, Arabibus non minus tritus, quo festucam in oculo designat levius vitium, ita in Hamaja:

فَانِّي لَرِي فِي عَيْنِكَ الْجَدْعَ مُقْرِضًا
وَتَعْجِبُ اِنْ اَبْصَرْتَ فِي عَيْنِي الْقَذَا *

Ego sane in oculo tuo transversam cerno trabem,
Et tamen miraris si meo in oculo festucam videas.

Inter Judaeos eandem formulam viguisse, a Viris Doctis ad Matth. cap. 7. indicatum.

60 Donatio salvat; seu evadere facit: nempe a vituperio: atque famam, præstat integram. ita Tebleb. Ego malim salvat donatum, atque ex miseria eri-

pit. يَنْجِي in fut. 4. a

evasit; liber; prope-
ravit; prævertit currendo. Men-
ti nostræ succinit, & tergi-
versatio angit, præfocat: non
utique donatorem; sed dona pe-

tentem. يَشِي fut. 4.

a شِي præfocatus fuit

maerore origo; est implicatus fuit; quæ & sub شَجِن

anxit eum res: quasi implicuit. Item detinuit eum res necessa-
ria: i. e. implicatum tenuit

Sed & شَجِن implicatio

ramorum, & arborum, in arbo-
re, quæ majora capit incre-
menta. Hac ansa شَجِن & شَجِن
in crescendo vim devenit: at
شَجِن errationem ab implicatione
viæ, & mentis, adscivit.

61 Et comprecatio tutum præstat.
Intelligas faustas comprecationes
eorum, qui largiter donati: un-
de in caput donantis benedictio
& immunitas a malis derivetur,

وَكِي est fut. 1. a

يَجْرِي وَالْإِلْطَاطُ يَخْرِي ٥٤ وَأَطْرَاحُ ذِي
الْحُرْمَةِ عَمِي وَمَخْرَمَةُ بَنِي الْأَمَالِ بَغِي
وَمَا

custodiuit a mala. Altera sen-
tentia, laudatio purum reddit,
ita exponitur ينظف

وَيَغْسِلُ عِبِبَ الْبَخْلِ
وَيَزِيلُهُ عَنِ الْعَرْضِ
mundat & abluit vitium avari-
tia; idque remouet a fama.

نَقَا ٤. in fut. ٤. ينقي
purus fuit; ult. waw & je: נקא.

الْكَسْرُ يَخْرِي ٥٥

ingenuus sependit. Prius a: rad.
فَرَّطَ ferpuit; feruidum
in laudem, nobilem, liberalem,
candidum: qui عبيد ser-
uum, & sordes, positus exue-
rit. Usurpatur ut adiectiuum;
sed origo substantiua; & inge-
nuitas pro ingenuo inualuit.

جَرِي ٥٥. est fut. ٥٥. يَجْرِي

penavit, retribuit; item sufficit
ad omnia; & satisfecit. Thema
Hebrais restituendum; indeque
Pf. 71: 6. explicandum, a vis-

ceribus matris mea & ٥٥ de-
feror ad omnia sufficiens, &c.
Est part. ٥٥. Analogia parum
litant, qui ad ٥٥ reducunt.

الْإِلْطَاطُ يَخْرِي. Ibid.

denegatio officii dedecorat. A لَطَّ
appegit bumi fixum quid: item
appegit, p. expansit velum; occlu-
sit ianuam &c. nara secundaria
vis officii denegati. Præclare
Teblebus. الإلطاط الامتناع

من فعل الخسر وهو
مصدر البط الشيء إذا

ستره والبط الحجاب
دونيه إذا أمخاه والبط
الحجب إذا ستره وكنهه
فكان الممتنع من
فعل الخسر يستتر
ما يجب من ذلك

ويكتنه Forma Illuz
usurpatur cum quis recusat bona
officia: estque infim: in quarto;
ubi

¶ *denegatio officii, dedecorat; & abjicere necessarium est pravius error, & fraudare filios spei, est grave de.*

ubi *Alatta tantumdem est ac ve-*
lavit rem, celavitque: dicitur etiam
Alatta velum ante eum; pro de-
misit illud: & Alatta veritatem,
est eam velata & occuluit.
Nempe qui recusât bona officia,
velat quasi obligationem ipsam,
eamque occulit.

63 *أَطْرَحَ* abjicere, rejicere,
deserere, prodere. Est infin. 4. a
نَوَى الْحَرَمَةَ projecit. *نَوَى*
necessarius; sacrosancta necessitudi-
ne junctus. Nempe *حَرَمَةٌ*

חַרְמָה notat devotionem: in-
deque omne sacrum & sanctum,
quod violare nefas. Uxor: fami-
lia: necessitudo omnis. Veneranda
dignitas. Radix *حَرَم* probi-
buit, ut sacrum: & *حَرَم* ac

حَرَم illicitum fuit quid, &
Vetitum; respondet Hebraeorum
חָרָם quo consecrationis maximae
vis & religio continetur. Clar.
Cocc. in Lex. ex Arabum fonte
Originem vestigans, ita men-
tem exponit. Videtur communis
significatio esse privatio, vel sepa-
ratio plenaria. Arabice enim usur-

patur *חָרָם* pro *נָעוּ* negavit,
privavit. Atquin, & ea notio

secundaria: & *حَرَمُ الشَّيْءِ*
valet negavit alicui rem tanquam
sacrosanctam, illicitamque: &
حَرَمَ exclusit, prohibuit ut

חָרָם, cui nihil impertiri ve-
lis. Ita Pf. 21: 3. in lo-
co, quem citat Cl. Cocc. habe-
mus, *لَمْ تَحْرِمْ سَوَالٍ*

سَفْتَنَةً Non denegas ei
petitionem labiorum ejus. Non re-
pellis eum &c. Hac occasione
حَرَمَان repulsae vim induit:

pro quo *مَحْرَمَةٌ* dedit No-
ster, item repulsa, frustratio
votorum. Ad originem præluet
derivatum *חָרָם* mutilus, cui

pars quædam resecta, incisa, præ-
cisa. Ita Arabibus *أَحْرَم*,
حَرَم, a *Themate* *حَرَم*
incidit, præcidit, resecuit. Hinc
consecrationis usus succrevit; per
quam quid resecatur quasi. Sed
hæc alias.

وَمَا ٦٤ ضَّنْ إِلَّا كُحِبِبْنِ وَلَا عُحِبْنَ إِلَّا ضُنِبْنِ وَلَا
 ٦٥ خَرَنَ إِلَّا شَقِيَّ وَلَا قُبِضَ رَاحَهُ تَقِيَّ وَمَا
 قَتِيَّ وَعُدَّكَ ٦٦ يَفِي وَأَمْرَاكَ تَشْفِي وَحَلَمَكَ
 ٦٧ يَغْضِي وَهَلَاكَ يَضِي وَالْأَوَّلُكَ تَغْنِي
 وَأَعْدَاكَ

Porro **بَنِي** **الْأَمَالِ**

Filios spei elegantissime. Noster; pro iis quibus sola in terris spes relicta: quosque, velut Mater, sola ea lactat.

64 Pulchra **ضَنَّ**, qua luditur in notionibus verborum

عُحِبْنِ avarus fuit, & **ضُنْنِ**

fraudatus fuit. A posteriori venit

عُحِبْنِ imbecillis mente **عُحِبْنِ**

consilio; quasi fraudatus. A prio-

ri **ضُنْبِنِ** tenax. Hæc ju-

cunde inter se commutata.

65 **خَرَنَ** condidit in horreo,

ærario, thesauro: **عَبَّ** hic

aliquam vim adsciscit, cum a-

varitia conjunctam. **شَقِيَّ**

Miser, miserabilis; etiam sig-

natus frequentari amat pro il-
 liberali, imurato, sordido. In
 Alcorano sæpiuscule signat impro-
 bum, Religionisque contemptorem.

Sic Nostro Conf. 41. **شَقِيَّ**

est improbitas. Huic nunc op-

positus **تَقِيَّ** religiosus, Dei

reverens; a **تَقِيَّ**, cavet, me-

tuit, abstinuit a malo. Ea Ra-

dix propagata a **وَفِي** cujus 8.

اتَّقِيَّ, abjecta prima syllaba,

suggestit **تَقِيَّ**. Ita **قَلْد**

ab **اتلد** per **ولد**, verna-

cula fuit res, & domi nata.

وَلَجَّ ingressus est, ex **تَلَجَّ**

subiit. **أَتَهُم** & **نَهُم** opina-

tus est, ex **وَهُم** mente vaga-

tus

delictum; nec tenax est nisi mente carens, nec frustra est, nisi tenax: & non recondit nisi miserabilis, neque contrahit manus suam pius. Et non cessant promissa tua solvere, & consilia tua sanare, & mansuetudo tua connivere, & Luna tua illustrare, & munera tua ditare; & hostes tui te dilaudare; & gladius tuus secans perdere; &

di-

rus est: **تَكَأ** nixus est, ex
وَكَأ &c. &c. Genus pro
Harmonia Ling. O. O. diligen-
ter notandum. قبض راحه
contrahit volam suam, figurate
dictum: nempe ut Tebl. monet,

كناية عن المنع
 والبخل كما ان
 بسط الكف كناية
 عن السخا قال
 زهير

تعود بسط الكف حتى لو انه
 تناهي لقبض لم تطقه انامله *

Contractio volae est circumlocu-
tio tenacitatis & avaritiae; quem
admodum expansio, vel exporre-

ctio manus, figuram praebet libe-
ralitatis in donando. Sic Zobair.

Insuevit exporrigere manum eo usque, ut si
Conaretur eam contrahere, baud sinerent digiti.

66 **فَتِي** cessat. A primi-
 genia notione laxationis, & lan-
 guoris remissi, quæ peperit omisso-
 nem, oblivionem, negligentiam,
 &c. Tandem tenet Originem
 cum **פתי** & **פתי**. Etiam sequens

in fut. 1. a **وفي** promissis ste-
 tit. Hoc secundarium: a prima-
 rio, completus fuit; vel comple-
 vit. Apud Hebraeos **פח** est pul-
 cher fuit; a completa forma.

وَعَد promissio, est Hebraum
יפני conditio. **יפני** solvit,

67 **הלאכי יפני** Lu-
 na tua illustrat. Figurate:
 pro, leta & liberalis tua facies
 bilarat petentes dona; eorum-
 que nubila & tenebras pellit.

Hh A

وَأَعْدَاؤُكَ تُبْنِي 68 وَحَسَامُكَ يُفْنِي وَسُودُكَ
يُبْنِي

A ضاء micuit, luxit, in 4. ori-
tur اضاء illuminavit. Ejus

fut. يُضِيّ hic ob Kafiam

contractum in يُضِيّ: fic
יְיַי pro יְיַי, aliaque, de quibus
in instit. Grammat.

حَسَامُكَ يُفْنِي 68

gladius tuus perdit. Imago Orienti
propria; qua pingitur Fortuna
stabilis Domus, quæ omnem ini-
micum impetum facile a se repel-
lat; hostesque disperdat. Con-
trarium efficit Gladius retusus,

vel contractus. Sunt Emblemata
in sacris quoque nostris pro-
trita.

Ibid. يَبْنِي

dignitas tua edificat. Bifariam
exponi potest: nam edificat, ad
potentes relatum, erit mune-
ribus ornat; firmat: prout in
Lexico inter Glossas nostri

adificavit comparet

اصطنع beneficiis prosecutus

est. Commodius retuleris ad ip-
sum virum principem, qui sibi
adificet arcem gloriæ, liberali-
ter donando. Ita Labidus in
Moall.

قَبِلُوا لَنَا بَيْتًا رَفِيعًا سَنَكَا
فَسَمَا إِلَيْهِ كَهَلْنَا وَغَلَامَنَا *

Et *adificarunt nobis patres nostri Domum cujus praeclsum
tectum:*

Idque conscendunt Viri simul, puerique, nostri.

Intelligit gloriam antiquam fa-
milie. Huc Tebl. inclinatur, ap-
ponens. اِي يَرْفَعُ لَكَ
مَجْدًا وَشَرَفًا وَيَشْبِدُ
لَكَ ذِكْرًا جَمِيلًا

adificat, est, attulit tibi gloriam
ac nobilitatem, extruitque famam

pulcherrimam سُودٌ est actus

Verbi سَاكٌ media voce,
Do

signitas tua exadificare : & accedens ad te fructus decerpit,
&

Dominus fuit, principem egit. A specie eminenti, & procul metum incutiente ducta potestas. Ajunt

Grammatici سَوْدٌ *per Da-*

leth servile a سَوْدٌ *produ-*
ctum. Errant. Est derivatum

speciei pibei; quæ in Veteri

Lingua hinc dabat سَوْدٌ

Inde deinceps IX. سَوْدٌ

emerfit. Multa talia. Sic قَرْدٌ

salebrosior terra, a Veteri specie

ex قَرْدٌ *crispus fuit.*

Item مَرْدِدٌ *&* مَرْدِدٌ

exitialis, per مَرْدِدٌ *a* مَرْدِدٌ

Huc pertinet مَرْقَلٌ pro مَرْقَلٌ

longa cauda præditus; per مَرْقَلٌ

ex مَرْقَلٌ *promisit caudam, cri-*

nem, vestem: alia. Quid? quod

ultima hæce etiam antiquæ

Linguae vindicent scriptionem

فَعْلَلٌ æque ac فَعْلَلٌ

atque ita *Harmoniam* cum *Dia-*

lecto Hebræa insigni accessione

cumulent. Ex Publal ortum

مَرْعَرٌ homo mala indolis,

a مَرْعَرٌ raro pila fuit.

صَقْرٌ concretum gummi,

ejusve pilula: a صَقْرٌ congl-

obavit pilulam. Ejus passivo usus

vetus poeta Rhythmicus,

سَوْدٌ كَحَبِّ الْفَلْعِلِ الْمَصْفَرِ *

Nigri, ut bacca piperis conglobati.

Apparet, fines Grammaticæ A-
rabica ampliandos, si omnem
Linguae Analogiam rotundare
velimus.

Ibid. يَجْتَنِي fructum

carpit. In fut. 8. a جَنِي

carpit. Intelliguntur dona; quæ

quali fructus ab arbore copiosa

decerpantur. Amant Orientales

divitem copiosum comparare Ar-
bori

H h 2

يُنْبِي وَمَوَاصِلَكَ يَجْتَنِي وَمَادِحَكَ يُقْتَنِي
 وَسَمَاحَكَ ٦٩ يَغْبِثُ وَسَمَاؤَكَ تَغْبِثُ ٧٠ وَدَّرَكَ
 يَغْبِضُ وَرَدَّكَ يَغْبِضُ
 وَمَوَاصِلَكَ شَيْخٌ حَكَاةٌ ٧١ فِيءٌ وَلَمْ يَبْفِ
 لَهُ شَيْءٌ أَمَكَ بَطْنٍ ٧٢ حِرْصُهُ يَثْبُ وَيُدْحِكُ
 بِدَحْبٍ

bori fructibus gravi. Alterum
 يُقْتَنِي similiter in fut. 8. a
 قَنِى ٦٩ acquisivit. quid ut
 peculium.

٦٩ يَغْبِثُ opitulatur. In
 fut. 4. a غَاثٌ med. waw.
 At med. je غَاثٌ rigavit; com-
 pluit. Inde mox in fut. 1.
 تَغْبِثُ compluit, rigat coe-
 lum tuum: i. e. tua eminens di-
 gnitar, & gratia. Jucundissi-
 ma alliteratio: quæ & inter
 سَمَاحٌ Samâb^m, munificen-
 tia, & سَمَاءٌ Samâ^m, coelum
 perillustris

٧٠ دَرٍ fuxus, sive radiatiolactis
 hic est donatio effusissima. Succinit
 يَغْبِضُ exuberat. in fut. 1. a
 فَاَض med. je. Opposita
 رَدَّ rejectio, repulsa: a
 رَدَّ repulit. يَغْبِضُ deficit, sedit
 غَاَضٌ fut. 1. a
 فَاَض med. je, quod
 directe adversum exprimit a-
 que sub terram fidentis defectum.
 Clarius Latine sic concipias:
 ut bonitas tua in largitatem pro-
 na quotidie excrescit; ita excu-
 satio, recusatio, rejectio, qua
 nonnunquam forte antea ute-
 baris, decrevit; eamque nemo
 ulterius experitur.

& laudans te quæstum comparat; & *munificentia tua opitatur*, & *coelum tuum compluit*: & *radiatio lactis tua excrescit*; ac *repulsatio tua decrescit*.

Jam verò qui spem in te habet *est senex*, cui *similis est umbra pomeridiana*; & cui nihil rei reliquum. *Is adiit te cum opinione bona*, *ejusque cupiditas salit*, *laudatque te lectissimis dictis*.
Ea

71 **خَكَاءَ فِي** cui *fi-*
milis est umbra pomeridiana. Id
est, qui jam in occasum vitæ

declinat. Radix **فَاء** rediit,
huc illuc flexus fuit. Hinc
فِي umbra huc illuc inflexa:

speciatim *pomeridiana*. Imagi-
ne *umbræ* quoque utuntur Ara-
bes in corpore *enecto*, *evanido*,
viribus defecto: ut *antiqui* Græci tra-
duxere.

72 **حِرْصَةً يَتَّبِعُ**
cupiditas ejus salit. Duplicem
recipit faciem: ut vel *internum*
cordis motum exprimat illud
وَتَّبِعُ *salit*, *exiit*: vel ex
ternum corporis, pro *insilit*,
cum saltu & impetu accedit.

Ibid. **نُكْبٌ** *lectissima di-*
cta. Est plur. fract. a **نُكْبَةٌ**

melior & lectissima pars rei. U-
surpatur in rebus & personis,
peræque. Hic intelliguntur
flores lectissimi orationis. Radix

نُكْبٌ extrahit, evulsit, ex-
cerpsit. **مَهْوٍ** *dotes*: etiam
plur. fr. a **مَهَرٌ**

dos, a rad. **مهر**; *dota-*
vit, *scripsit dotem*. Origo in *fe-*
stinando. Inde *dos dicta*. Eo-
dem ex fonte *celeritas ingenii*;

quæ in **مَاهِرٍ** *part. act. &*

مَاهِرٍ *part. pass. signat soler-*
tem, ingeniosum, ad omnia prom-

tum. **نُكْبٌ** *necessaria sunt*

dotes ejus: in fut. 1. a **وَجِب**

necessaria fuit res. Est usus *se-*
cundarius, a *cadendo ortus*; *spe-*
ciatim in quadrum: ut apud
Latinos etiam quadrare dicuntur
ea, quæ justum locum tenent &
occupant.

بُنَحِبْ مَهْوَرَهَا نَجِبْ وَمَرَامَهُ يَخِفْ 73 وَأَوَاصِرُهُ
تُشَفِّ

74 وَإِطْرَاوُهُ يَجْتَنِبْ وَمَلَامَهُ يَجْتَنِبْ

75 وَوَرَاءَهُ ضَفَقَ مَسَّهُمْ شَطَفَ وَحَصَّهُمْ جَنَفَ
وَعَنَّهُمْ قَشَفَ

وَهَى

73 لَوَاصِرٌ conciliatrices i. e.

causae conciliantes favorem. Est

plur. fr. ab لَاصِرَةٌ affectus be-

nevolentiae; gratia, favor; quic-
quid animum alicujus in alium
propensum reddit: ut, cognatio,
meritum, aequitas &c. &c. Ra-

dix أصر proprie est flexit;

inde, conciliavit, inflexit in fa-
vorem. Alio adspectu illud fle-
xit valet cingendo inclussit, coër-
cuit, obsepsit. Hinc orta vis
recondendi in thesauro; sub ٧٤٨.

74 إِطْرَاوَةٌ laudatio ejus. Est

inf. 4. a طرا ultima Hamza-

ta; & طري ult. vaw & je.

Omnibus inest vis recentis vi-
goris aut madoris; ut in طره

Hebraeo. Inde اطرب cumu-
late laudavit, laudibus ornavit;
q. d. recentavit. Ita Tebl. præit.

اصل الاطراء المدح

في الوجه فهو

لمشاهدته كانه مدح

طري Origo significationis lau-

dem in os adferentis, & præsen-

ti tributam, est, quod hæc laus

quasi recens sit. Clarius dixisset,

quod recentia faciat omnia ali-

cujus præclare dicta, aut facta.

يجتنذب, distrabitur, valet

avide ab omnibus recipitur; &

impenitus adamatur.

75 وَمَرَاءَةٌ post eum: a tergo

ei inderet, & incumbit; ضَفَقَ

turba domesticorum: proprie,

com-

Ea dotare officii est; quæ autem petit levia sunt, *causæque affectum ei veltrum conciliantes transparent.*

Hujus sane laudatio avide captatur; & vituperatio devitatur: is vero habet post se domesticorum turbam quam tetigit durior fortuna, & plumis nudavit fortuna iniquior, atque involvit simul omnes squalor.

Ipse

compressio hominum ad aquam confluentium. Cum his comparatur turba mensam alicujus circumstans. In Traditione extat

مَا شَبَعَ رَسُولُ
لَهُ مِنْ خَبِيرٍ
وَلَحِمٍ إِلَّا عَلَى ضَفِّهِ

Non saturari solebat propheta de pane, aut carne, nisi super compressione. Hoc varie exponitur.

Afmaeus vage, هُوَ أَفْمَاوُ

يَكُونُ الْمَالُ قَلْبِلًا

وَمِنْ يَأْكُلُهُ كَثِيرًا

Dephepb appellant, quum videtur exiguus, comestores multi. Eodem tendit glossa Alcabili الضَفِّ

كَثْرَةُ الْأَيْدِي عَلَى الطَّعَامِ

Dephepb est, multitudo manuum super cibo eodem. Elucet satis, compressio multorum ad unam aquam, tralata ad victum & convivium familie numerosa, at pauperis. Radix ضَفِّ est

pressit, pressavit, manu contracta mulsit. Inde in VI.

تَضَاقَوْا se invicem pressarunt ad aquam.

Ibid. تَضَاقَوْا tetigit eos; i. e.

laesit, adflixit. Origo Verbi, terfit, terendo palpat: ut تَضَاقَوْا Inde porro attingit; strinxit, laesit, uffit &c. In Alcorano fre-

quens تَضَاقَوْا tetigit cum noxa. Vide Sur. 30: 32. & 35: 32. & 36: 17. & 38: 40.

Pro ضَفِّ hic تَضَاقَوْا durities acrior & penetrans: ut quum lapis vel lignum cutim scindit tangens. Hinc translatio facta ad fortunam duriores.

Ibid. تَضَاقَوْا nudavit plu-

mis. Nempe signat hæc Radix تَضَاقَوْا الشعير فَيَتَبَيَّنُ

ablationem come, ut appareat quod sub ea. Supra Q-rigo indicata a secundo, inciden-

do. Hinc تَضَاقَوْا raras in a-

la pennas habens avis: implumis. Imagine hac mirifice delectan-

tur

وَهُوَ فِي 76 دَمْعٍ يَجْبِبُ وَلَهُ يَذِيبُ وَهُمْ
77 تَضَيَّفُ وَكَهْدٍ نَبْفٍ لِمَأْمُولٍ خَبَبٍ
وَاهْمَالٍ

sur Arabes, ad paupertatem pin-
gendam: ut contra ريش hic est
pluma copiosa figuram exhibet
dicitur. جَتَفَ inclinatio,
hic absolute est مَبِل من الدهر وظلم
declinatio fortunæ, ejusque ini-
quitas.

Ibid. عَمَّ involvit eos.
In Lexico عَم exponitur com-
munis fuit; communiter fecit
quid. Sunt notiones secundariæ
ab involvendo ortæ. Recte Tebl.

شَمَلَهُمْ واستغرقهم
involvit & obruit simul omnes.
Ab involvendo nomen invenit
عِمَامَةٌ fascia, cidaris.

Itemque عَم cæsus hominum,
populus; عَم quasi عَم; a عَم

quod iisdem legibus unum in
corpus communitatis revinciatur.
Hebraum עמך textit, operuit
in Lexicis; proprie valet involvit.

Sequens قَشَفٌ squalor,
hic est سوء الحال
ونكد عيش يقال
قَشَف إذا اصابته
البشمس فتغير
مiseria conditionis,
angustia vitæ: nam verbum pon-
tur in eo quem sol exurit; ita ut
cutis squalescat. Sic Tebl. appositæ
ad originem; quam geminus
plane usus Latini squallere pri-
mum in cute; mox in vitæ sta-
tu & fortuna illustrat egregie.
76 Exquisite dictum, هُوَ

فِي دَمْعٍ يَجْبِبُ
Ipse in lacryma est, quæ respon-
deat; vel annuat. Intelligit faci-
lem & largam in fluxum; quæ
que nunquam arescat. وَلَهُ
consternatio, attonitæ mentis stu-
por; a وَلَهُ mente alienatus

fuit; & impatiens, atque impos-
sui. Thema Hebræis restituend-
um. Extat Gen. 47: 13. וְהָיָה

Ipse autem in lacrymis usque respondentibus ; & in consternatione liquefaciente ; & in cura , quæ hospitium sumsit : & in lurore modum excedente ; ob speratum , quod fe-

& impatiens ac impositus mentis fuit | terra præ fame. In Diw. Hud.

يبعثون النوح منقطع الليل التمام كما
تستوله العجل *

Excitant luctum in fine noctis longissimæ :

Prout impotes sui-jacent quæ ob factum amissum insaniunt.

Ubi Schol. الباهلي

امراة والهة

كانها ذاهبة

العقل من الجزع

لمصيبة اصببت بها

Babeli tradit ילדת appellitari

feminam, quæ tanquam impositus

mentis facta præ consternatione,

ab infortunium, quo oppressa est.

Sequens يذيب liquefacit,

in fut. 4. a ذاب med. waw,

liqui, colliquefcere; hic tabem

mentis simul & corporis infert.

Est idem plane cum Hebræo

זר, cujus origo item in liquefactione.

77 وهم تضيف

cura, quæ hospitium sumsi.

Ab هم colliquavit,

orta vis, animum sollicitavit cura:

indeque هم omnis

cogitatio gravior, animum sollicitans.

Figuratissime adjectum

تضيف hospes accessit; in

hospitium divertit. In præ. 5.

a ضاف divertit. Est idem

color orationis quo cure dici

possunt stabulari, nidulari, hospitari in animo.

Fortius tamen aliquid captatum ab Arabibus.

Bona notula Teblebii تضيف

اي نزل ومال

فليس له دفعة

كما لا يدفع

الضيف Hospes accessit i. e.

descendit & divertit; sic ut excludi nequeat; sicut hospes excludi non potest.

Interiorem vim imaginis pandet hocce Moletchi

in Diw. Hud.

فَأَقْرَبَ شَيْبَ وَعَدَوْ نَبَّ وَهَدَوْ نَغَبَّ
وَلَمْ

فلني لأقربني الهم حين يضيق
بعزم كوقع السيف *

*Ego vero cibare soleo curam, quum ut hojpes accesserit,
Firmitate mentis, quæ ictum referat gladii.*

Similiter Ommia.

فَأَقْرَبَ مَهْجَدَ ضَيْفَ الهموم
صلبا لها عن شريس المحال *

*Et cibare soleo pervigilem cararum Hospitem,
Dorso firmo, firmis vertebriis prædita.*

*Id est insidens camelo meo, multa
constantia sustineo, quin foveo, &
pascō, curas in me ingruentes.*

Sequitur كَمَدٌ turor; qui

curæ tabida fere comes. Apud A-
vicennam crebrum, in pallore a-
grotantium aut morti proximorum.

نَبَفٌ modum excessit: in præf.

2. a نَاف med. je, eminuit.

Etiam نَوَف med. waw effer-
tur: cujus نَاف נֹאֵף notat
longa & elata fuit res. Hinc
enatum in 4. اَنَافּ אֲנָאֵף buc
illuc agitavit; & prominere fecit.

*Ibid. أَهْمَالٌ dissipatio for-
tunarum. Est inf. 4. verbi
pastum ivit. Inde*

هَمَلٌ sine pastore vagantes
cameli. Hac ansa اِهْمَالٌ
gregis vagatio sine pastore
translata ad تَضْيِيعٌ dissipa-

tionem fortunarum. شَبَبٌ
canitie affecit, in præf. 2. a
شَابَّ شَابَّ incanuit caput.
A miscela, quæ in شَبَابٌ
dictam canitiem, supra osten-
sum. Canitie afficere dicuntur,
quæ macerant & emaciant in-
fortunia. In Dirw. Hud.

يَشْبَبُونَ

*fefellit; & diffipationem fortunarum, quæ canitie affe-
cit; & hostem qui dentem infixit: & quietem quæ exul facta;
cu-*

يَشْبِهُونَ الذَّوَائِبَ بِالْأَنْبِيَاءِ *

Canescere faciunt comas suspiritu.

Ibidem Omnia.

حَوَادِثُ خَطِيبٍ تَوَلَّى ثَنِي
أَشْبَنَ الْمَقَارِفِ فَالْجِسْمَ بَالِي *

*Nova fortunæ hereditario me occupant jure;
Quæ canescere faciant vertices: & corpus absumitur.*

In *Hamasa* etiam annotatum *momordit famam inimicus lace-
rans.* Plus est in figura hac,
لَيْلَةَ شَيْبَاءِ *Noctem Ca-* quam prima frons sufficit. Nem-
نام usurpari pro دَاهِيَةً *pe dens* ab Orientalibus tribui-
graviore calamitate: quod scili- tur omni valido simul, simul
cet canitiem inducat. *ledere* aut *savire* prono. Ita
Haririus Conf. 21.

Ibid. نَيْبٍ *dentem fixit:*

وَبَادِي بَيْتِ صَرْفِ الزَّمَانِ فَانَّةٍ
بِمَخْلَبِهِ الْأَشْغَى يَغُولُ وَنَابَهُ *

*Atque sic prævenias vicissitudinem Fortunæ, quæ sane
Et ungue distorto savi, & dente.*

In Div. Hud.

بَاهِظَةٌ تَاتِبُكَ مِتِّي
ضُرُوسُ نَابَهَا عَضْلٌ *

وَلَمْ يَزِرْهُ وَدَّهَ فَبَغْضَبٍ وَلَا خُبَيْثٍ
 عَوْدَهُ فَبَغْضَبٍ وَلَا تَغَتْ صَدْرَهُ فَبِنَقْصٍ وَلَا
 نَشْرٍ وَصَلَهُ فَبِنَقْصٍ *
 وَمَا ٥٠

*Grave malum veniet tibi a me;
 Mordens; dente torto praeclitum.*

78 يَزِرْهُ *vacillat; deflectit.* لا خُبَيْثٍ عَوْدَهُ *non corruptum est lignum ejus: pro, non est improbus, impurus, vitiosus &c &c. Nempe Lignum signat hominem, ejusve conditionem internam, externam. Pau- cula ex Haririo apponam. Conf: 21.*
 Est fut. 1. a نَزَعَ med. je: & & warw. Convenit cum يَزِي; nam Origo sita in quatiendo: unde vacillatio, & alia, fluxe- re.
Ibid. Proverbialiter dictum,

وَلَا التَّحْيِ عَوْدِي خُطْبُ كَارِثٍ *
 وَلَا فَرِي نَابِي جَد فَاثِثٍ *
 بَلْ مَحْلِي بِكُلِّ صَبَد ضَابِثٍ *

*Neque decorticavit lignum meum fortuna stringens.
 Neque insecuit dentem meum sectio findens:
 Sed unguis meus omnem pradam figens.*

Per lignum intelligit corporis & sis infractum negat. Sic-Conf. mentis vigorem: quem adver- 20.

فَلَمْ يَزَلْ يَبْتَزُّ دَهْرُهُ
 مَا بِهِ مِنْ بَطْشٍ وَعَوْدٍ صَلْبٍ *

*Neque cessavit spoliare eum Fortuna ejus,
 Eo, quem habebat, vigore, & ligno robusto.*

Ita-

cujus haud vacillat amor; ut iram mereatur: & haud corruptum lignum, ut excindatur: & haud spuit pectus, ut repudietur: & haud nodosa amicitia est, ut odio habeatur.

Sed

Iterum Conf. 33.

وَحَادَثَاتٌ قَرَعْنَ مَرْوَتِي
وَقَوَّضَتْ مَجْدِي وَبَنَانَهُ *

وَأَهْتَصَصَ عَوْدِي وَيَا وَيَل
مَنْ تَهْتَصَصَ الْأَحْدَاثُ أَغْصَانَهُ *

*Et infortunia pulsarunt saxum meum edurum,
Ac destruxerunt gloriam meam, ejusque substructionem.*

*Et fregerunt lignum meum, at vae illi!
Cujus confringunt ramos infortunia.*

لا نَفَثَ صَدْرُهُ 79 *ganter quiritatio; & expeftulatio comparatur cum fcreatione. baud spuit pectus ejus Est al- Illos malos humores, ex inju- lufio ad proverbium لا بد لِّلْمَصْدُورِ ان يَنْفَثَ vel potius devorare, & con- fieri nequit ut qui pectore labo- coquere valet; is demum Vi- rat non fcreet. In eo pectus la- rum fe praestat. Confimilem figuram refidere in Hebraeo sum, ulceratumve, figuram praebet ejus qui duram, adverfam- תַּפְלָה fputatio demonftratum que experitur fortunam, omni in Comm. Job. 1: 22. ubi hunc quoque locum ad- est in querelas erumpere. Ele- duxi; cum Teblebii facis appo-*

وَمَا يُقْتَضِي كَرَمَكَ نَبْدُ حُرْمَةٍ
 قَبِيضُ أَمَلَةٍ بِتَخْفِيفِ أَلَمَةٍ⁸⁰ يَنْتِ
 حَمْدَكَ بَيْنَ عَالَمَةٍ بِقَبْلِ لَامِطَةٍ شَجَبِ
 وَأَعْطَاءِ نَشَبِ وَمَدَاوَاهِ شَجَبِ وَمَرَاغَاهِ يَغِي
 مَوْضُولًا⁸¹ يَخْفِضُ وَسُرُورِ غَضِّ مَا عَشِي
 مَعَهْدِ

fito interpretamento. Sequens

فَقَبِيضُ ut repudietur;

est fut. pass. 1. cum ف illa-
 tivo, quod pbata ad finem in-
 duxit. Radix نفض ٣٥١
 proprie est quater. Hic valet
 quater foras.

Ibid. لَا نَشَنَ وَضَلَهُ

non incommoda est conjunctio

ejus. Thema نَشَنَ expo-
 nitur immorigeram esse, de
 muliere: succensere, & ux-
 orem duriter tractare, de mari-
 to. Utrumque ductum a no-
 tione نَشَنَ الْمَكَانِ

elatus fuit locus, prominuit;
 praesertim cum duritia incom-
 moda; quæ sedentem, tangen-
 tes male lædat. Apparet

dignitas metaphora, hinc tra-
 ctæ.

80 مَا يُقْتَضِي

كَرَمَكَ Non decadat generosi-

tas tua Est fut. 8. a قَضِي

secuit, decedit, constituit, fas
 & jus esse judicavit.

Ibid. قَبِيضُ أَمَلَةٍ

itaque albam fac spem ejus: Id

est spem ejus non confundas ac

pudens factus; sed larga donatione

bilares. Sui. interpretem agat

Haririus Conf. 39. ثُمَّ اَتَالِ

عَلَيْهِ مِنَ الْجَوَائِزِ

وَالْوَصَائِلِ مَا قَبِيضُ

لَهُ الْغَنِيِّ وَبِيضُ

وَجْهِ

Sed non decernat nobilitas tua abjicere necessitudines ejus
itaque *atbam* *fut* *spem* *ejus* allevando *ejus* dolorem; tunc
sparget laudem tuam per homines seculi sui: ita vivas, ad
anovendum e medio exitium, *elargiendasque* divitias, *tristitiam-*
que medicina pellendam, curandumque seniculum: continuus in
com.

وجه المني Dein effusum
in eum de muneribus ac donis,
quod ei opulentiam adjudicaret,
& vultum votorum atbaret.
Hoc est avidissima quoque vota
expleret atque exbilararet. Stylo
orientis vultus niger est de-
ctus; ut vultus albus est ere-
ctus.

81 يَنْتِ sparget. Pro-
prie manare faciet. Est fut. in
i. a نَتِ divulgavit dictum
factumve. Origo, manavit
uter, ac perfluxit. Non absi-
mile illud Comici, rimarum ple-
nus es, bac illac perfluis. Ita
Nostri, نَتِ الحديث
perfluxit, vel persuere fecit fa-
mam: pro longe lateque sparsit.
Eadem metaphora fama dicitur
manare, imanare &c.
عَالَمِ seculum; hic signat
homines seculi.

Ibid. يَنْتِ ita vivas.
Est prateritum ipsum & بقى
superstes. fuit; more Arabum

enunciatum cum voto, & o-
mine fausto, superstite, pro
superstes sis. Originem & na-
turam hujus constructionis a-
libi jam indicavi. مَاطَة
est infin. 4. a مَاط;
cujus המט est מֵהֵמֵט,

e medio remove. اَعْطَا item
inf. 4 a عَطا manu protensa
ce; it. Inde in 4. Largitus fuit.
مَدَاوَة medela: est inf. 3. a
دَوِي; quod sæpiusculè jam
habuimus. مَرَاة curatio a-
mica iterum infin. 3. a مَرَاة
& رَاة pavit: unde رَاة
comparvit; cum alio pastus
fuit: amicitiam coluit &c. &c.

82 مَوْضُولًا conjunctus.
Cohæret cum præcedenti
بِقَبَسْتِ Vivas, superstes
sis.

مَعَهُدٌ غَنِيٌّ أَوْ خَشِيٌّ وَهُمْ غَنِيٌّ
وَالسَّلَامُ ❦

❧ فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ أَمْلَاءِ رِسَالَتِهِ وَجَلَّى فِيهِ
هَبْجَاءُ الْبَلَاغَةِ عَنْ بَسَالَتِهِ أَرْضَتْهُ الْجَمَاعَةُ
فَعَلَّا وَقَوْلًا وَأَوْسَعْنَهُ حِغَاوَةً وَطَوَّلًا ثُمَّ سَبَّلَ
مِنْ أَيْ الشُّعُوبِ نَجَاسَةً وَفِي يِ الشُّعَابِ
وَجَاسَةً وَقَلَّلَ

❧ غَشِيَانُ

sis. Effertur in accusf. ad sta-
tum durabilem consignandum.

غَشِيٌّ præf. pass. in i.

textit : unde secundaria vis,
supervenit, speciatim, de im-
provisio: hoc adhiberi amat in
accessu hospitum, ac peregri-
nantium. مَعَهُدٌ est Hof-
pitium, locus quem multi fre-
quentant ; a عَهْدٌ frequen-

tavit, visitavit غَنِيٌّ

divus, opulentus; speciatim in
dona prolixus. Ei oppositus

❧ غَنِيٌّ ignavus, illibera-
lis, humanitatis & officii in-
curiosus.

فَرَغَ مِنْ أَمْلَاءِ 83
absolvisset dictare. Ad verbum,
vacuus fuisse a dictatione. Po-
stremum est inf. 4. اَمْلِي,
cujus 5. تَمْلِي apud Go-
lium est dictavit. Ex Hariria
addas licet اَمْلِي.

Ibid. Pulchre figurata
هَبْجَاءُ الْبَلَاغَةِ

commoditate vitæ, & lætitia recenter nitida; quamdiu frequentatur hospitium divitis, aut metuitur tergiversatio sordidi. Vale.

Quum autem absolvisset dictare suam epistolam, atque detexisset in pugna eloquentiæ suam strenuitatem; gratificatus est ei cætus opere simul & dicto: atque amplissima tum benevolentia, tum munificentia, eum prosecutus est. Deinde interrogatus e quanam propaginum originem traheret? & in quonam pagorum haberet nidum? dixit.

Gaf-

pugna eloquentiæ. Thema
 هاج med. je, concitatus
 fuit pulvis, dat comparativum
 fam. هَبَّجَاء concitator
 pugna; prælium. Sequens
 كَرَضْتُهُ gratificatus est ei:
 est in præf. 4 a رَضِيَ
 gratum habuit: ἀπλοῦς. Hoc
 ab ἀπ propagatum. Ejus
 sunt grata, jucunda; proprie
 apta; apte barentia. Eadem
 origo & رَضَا

Ibid. أَوْسَعْتُهُ amplam
 fecit ei: in præf. 4. a وَسَعَ
 & وَشَعَ amplus, laxusque
 fuit. حَفَاوَةٌ est actio &
 حَفِيَ trivit, terendo lævi-
 gavit. Hinc omnes notiones
 apud Golium emanarunt. Ha-
 rum 1. discalceatus incescit: a

trito pede. Ei succinit 2. læ-
 vem, attenuatam, tritamque un-
 gulam habuit jumentum. Paulo
 retrusior 3. diligenter de alicu-
 jus statu percunctatus fuit. Be-
 nevolus fuit. Fovit. Nempe quasi
 dicas trivit eum studiose. Eadem
 ansa significationis 4. studiose
 commendavit. itemque 5. scivit;
 quasi dicas tritus fuit in re;
 calluit in ea. Quod 6. extat, ero-
 sa & excoriata cute fuit equus,
 recurrit ad classem 2. Nostra
 vis ex 3. classe adfert accura-
 tissimum studium cum benevolen-
 tia. Alterum طَوَّلَ prolixita-
 tas, munificentiam valens, su-
 pra illustratum.

Ibid. سَأَلَ interrogatus
 est. In forma præf. pass. 1. a.
 سَأَلَ rogavit. شَعَبٌ
 plur. fr. a شَعَبٌ propago,
 ramus: proprie fissura: inde
 Kk por.

٨٤ عَشَّانُ اسْرَبِي الْعَمِيمَةَ وَسَرَّجَ تَرْبَتِي

الْقَدِيمَةَ *

٨٥ فَتَالِبْتُ مَثَلَ الشَّمْسِ إِشْرَافًا وَمَنْزِلَةً

جَسِيمَةً *

٨٦ وَالرَّيْعَ كَالْفِرْدَوْسِ مَطْبِئَةً وَمَنْزِلَةً

وَقَبِيمَةً *

٨٧ وَأَهَا

porro, tribus primaria. نَجَّارٌ,

& نَجْرٌ per radicem, v-
riginem, naturam exponunt

Glossographi. Descendit a نَجَرٍ

asciavit lignum. Inde نَجْرٌ

asciatio, exasciatio; truncus;
stirps. Hinc ad genus, natu-
ram, familie dignitatem, alia,
translatio sumta. Sequens

شَعَابٌ etiam plur. fr. a

شَقَبٌ, item fissura; sed

inflexa in significationem viae
per montes, & cohabitationis pa-
ganæ. Isti notioni pulchre

succinit وَجَارٌ antrum; la-

tibulum; nidus: quo domus &
sedes indicatur. Sunt duæ for-
mulæ, quæ aliquid proverbiale
induerant. His usus Arabissa-
des Hist. Tim. p. 442. نَسِمَ

سَالِي عَنْ

نَجَّارِي وَوَجَّارِي

Deinde interrogavit me de stirpe
& de fede mea. Hinc emenda
quod pag. 61. occurrit فَلَمَّا

اسْتَوْضَحَ اخْبَارَهُ وَعِلْمَ

نَجَّارِهِ وَوَجَّارِهِ

quumque explorasset ejus nego-
tia, & cognosset ejus stirpem &

sedem. Male editum نَجَّارِي

Gassan est cognatio mea sincerissima, & Serusjum terra mea antiquissima.

Domus autem, solis instar splendore, & dignitate maxima.

Sedes porraut Paradisus delectatione, amœnitate, & pretio.

Vah

84 **غَسَّان** Gassan, nomen domus Regiæ Persarum. **أَسْرَى** cognatio, sic dicta quasi colligatio, ab **أَسْرَى** **אָסַר** ligavit, vinxit. Venusto rhythmo dicere solent, **مَا لَكَ أَسْرَى** **إِذَا نَزَلَتْ بِكَ عَشْرَى** non est tibi affinitas, quum descendit in te calamitas. **صَبِيئَة**

sincera; a **صَمِيم** obligavit, obturavit ampullam. Exponi solet a Glossographis **صَمِيم** per **حَالِص**, purissimum rei, quasi Extractum; ut Chemicorum alii vocant. Hoc genus liquorum in lagenis bene obturatis conservari solet. Ista *ansa* **صَمِيم** quoque *sincerissimum* & *Delibatissimum* florem cujusque rei designare cœpit. **سَرُوج** Serusjum, urbs

Mesopotamiæ peramoena: de qua adis Indicem ad vitam Saladini.

85 **بَيْت** domus, pro Nobilitate omnibus in Linguis critica. In Sacris quoque creber usus hicce sub **בֵּית**. In **مَنْزِلَة** gradus, dignitas; jucunde simul allusum, ad gradus stellarum in cœlo, qui **مَنَائِل** vocantur **מַנְלִים**.

86 Sedes **رَبْع** cubatio ver-na; redit ad Serusjum; quam paratissè comparat, **مُطَبَّبَة** delectatione, a **طِب** bonus, suavis, delicatus fuit, odore præsertim, ac sapore. Huc Origo quoque præit. Addit **مَنْزِلَة** amœnitatem tanquam borti secretissimæ, atque ab omni malignitate, aëris seclusæ. Radix **نَسْر** secessit longius: integer fuit a contagione: intactus ab omni malo.

٨٧ وَأَهَا لِعَبْشٍ كَانَ لِي فِيهَا وَلَدَاتِ

عَمِيمَةٍ *

٨٨ أَيَّامَ اسْتَحَبَّ مِطْرُفِي فِي رَوْضِهَا مَاضِي

الْعَزِيمَةِ *

٨٩ اخْتَالَ فِي بَرْدِ الشَّيْبِ وَاجْتَلَى النِّعَمِ

الْوَسِيمَةِ *

٩٠ لَا

قام قِيمَةً. *pretium*: a

קוּם *stetit*; quatenus pro *valuit* frequentatur.

٨٧ وَأَهَا & وَأَهَا; itemque

وَاه & وَاه *vab*, sunt interjectiones admirantis & extollentis.

لَدَاتِ *deliciae*, plur. san. a

لَذَّة *voluptas*. Radix لَذَّ

suave comperit; *voluptatem cepit*.

Hæc secundaria. عَمِيمَةٍ

perfecta, completa, omnibus numeris absoluta. Est forma sing. fam. cum plurali præcedenti constructa more solemn. عَمِيمٍ

completum, est فَعِيلٌ Radicis

عَمَّ *involvit*; unde secundo adscita vis *completi*, *suique partibus absoluti*. Cernas in عَمِّم, quod exponitur *integrum completumque corpus*. Tales glossæ nunquam recte intelligi queunt, nisi contextus ipse, & series, ante oculos sit. En ergo

Vah vitam! quam tibi egi, & delicias completissimas!
Diebus, quibus trabebam vestem meam in pratis ejus, se-
cans propositi.

Superbiebam in stola juventutis, & nuda facie adspicie-
bam fortunas pulcherrimas.

Non

ex Diva. Hud.

بَضٌّ مَجْرَدَهَا لِقَاءَ فِي عَيْبٍ *

Nitida nudis membris, compacta integro corpore.

Ibidem.

هَوْنٌ عَيْبٍ قَوَامُهَا *

Venustula, cujus completissima statura.

أَسْحَبَ مِطْرَفِي 88

trabebam vestem meam. Est cir-
cumlocutio opulentia, & vita
delicioris; quæ in stolis super-
bis conspici amat. Trabere per-
tinet ad Syrma vestis splendida;

quæ مِطْرَفٌ, vocatur, a

مِطْرَفٌ margo, ora: quod aras
habeat purpura prætextas.

Ibid. مَاضِي الْعَزِيمَةِ

secans propositi: est figura feli-
citatibus cui omnia ex voto succe-
dunt, quaque nuppiam dimi-
beret. Sic Hebrais הַלִּיחַ fe-

licem esse, prospero agere: pro-
prie est, sese penetrare, per o-
mnia; atque ita successum habere.

89 أَخْتَبَلَ superbiebam. In

fut. 8. & خَالَ med. se, ima-
ginatus est. Proprietas sita in
עָרַפְתָּ. Inde & חָלַל industria,

strenuitas, virtus, robur, alia,
fluxere. Octava ista specie au-
gendum Lexicon. In Hamasa

اِخْتَبَالَ infim. 8. est o-

stendatio strenuitatis.

Kk 3

Ibid.

٩٠ لَا أَتَقِي نَوْبَ الرَّهْمَانِ وَلَا حَوَادِثَ

الْمَلِيَمَةِ *

٩١ فَلَوْ أَنَّ كَرَبًا مَثَلَتْ لَتَلَعْتُ مِنْ كَرْنِي

الْمَقِيمَةِ *

٩٢ أَوْ يَغْتَدِي عَيْشٌ مَضَى لَفَدَّتْهُ مَهْجَتِي

الْكُرِيمَةِ *

٩٣ فَأَلْحَمْتُ

Ibid. بَرْدُ الشَّيْبَابِ

stola juventutis; signat juventutem ipsam, & quidem floridam, quæ tanquam vestis statuta ætatem ornat. Sic نوب الشباب vestis vite, pro vita: in list.

Tim. 37. نوح الحياة

removit ab eo vestem vitæ. Vita eum exiit. Magnificæ & granditer Poëta in Hamasa:

وَلَا تُبَوِّبُ السَّعْيَاءُ بِشُرُوبِ عَرِي

فَيَطْوِي عَنْ أَخِي الْخَمِيعَ الْبَرِي

Non fane vestis vite protogata, vestis bonbrifica est: Qua mox exiit solet fraterculus mollitiri, arundineus.

Ibid. جَلِي مُدَا فَارِي

videbam. Est fut. in 8. جلي

clarus fuit; patuit nudus, & fine velo. Item revelavit ut

Non timebam vicissitudines fortunæ, neque casus ejus ignominiosos.

Quod si mæror exstingueret, periissem mærore meo permanente.

Aut si redimi posset vitæ præterita, redimeret eam sanguis cordis mei pretiosissimus.

Nam

In 8. speciatim usurpatur de sponso, cui sponsam primum ad-
spectare datur sine velo. In *Αἰ-
καλοντιέας* simile quid suppe-
ditat Græcia. Cum sponsa com-
parari solent in Oriente dies læ-
ti, festivi, solennes. Etiam spon-
sæ hic assimilatur Fortuna lau-
tior.

90 *آتقى* timebam. In

fut. 8. a *قوى* cavit. *نوب*

vices; plur. fr. a *نوبة* pi-
cis una. Per vices temporis, in-
telliguntur vicissitudines fortu-
næ. Ei dantur & *خوات*

nova; i. e. casus novi, quoque
graviore. Sic vii. Græcis signat
aliquid novi & graviore mali.

Radix est *חדש חרה* Aramae-
is, ut Hebræis *חור*, novus

fuit. Ejus part. præf. *חדש*

dat plur. fr. *חודש*. Epitbe-

ton *مليمة* pertinet ad

sceditatem casuum: *مليم*

in part. 4. notat culpabilem; ne-
fandum, nefastum. Radix *ل*
med. waw, culpavit.

91 *كرب* mæror, a scul-
pendo, scalpendove, ut supra.

مقيمة persistens, durans,
stationem perpetuam habens. Est

part. 4. a *قام* statit.

92 *يقتدى* redimeretur.

In fut. 8. a *قدي* soluit
pretium redemptionis. Inde max

لقدت sane redimeret eam:

in præf. 1. *مؤدة* sic mæ-
lis; vel sanguis cordis, ut *Ghif-
sograpbi*. Radix *موج* nituit.

In Hist. Tim. p. 321. invenias

بدل

93 وَأَلَمُوتٌ خَبَّرَ لِقَنِي مِنْ عَبْشَةٍ عُبْشِ

وَأَلَمُوتٌ خَبَّرَ لِقَنِي مِنْ عَبْشَةٍ عُبْشِ

الْبَهِيمَةِ *

94 تَقْتَادُهُ بَرَّةَ الصَّغَارِ إِلَى الْعَظِيمَةِ

وَالْهَضِيمَةِ *

95 وَيَرِي السَّبَاعَ تَنُوشَهَا أَيْدِي الْقَبَاعِ

الْمُسْتَضِيمَةِ *

96 وَالذَّنْبُ لِلْأَيَّامِ لَوْ لَا شُومَهَا لَمْ تَنْبَأْ

شَيْئًا *

97 ولو

عَازِطٌ بَدَلُ مَهْجَتِهِ *elargitus est sanguinem cordis; animam impen-*

dit. Et pag. 108. افصح

الاتراك كهجة وانركاهم

مهجة *Facundissimi Turca-*

rum lingua; & purissimi sangui-

ne cordis: i. e. indole, men-

te &c.

93 مَوْتٌ *mors; مَوْتٌ: ab*

Origine certissima macerandi, &

maceratione dissolvendi; ut alibi

حياة

vita; a convolutione, & com-

paginatione, nomen indepta.

Hujus synonymum عُبْشِ

ex origine signat circationem; quæ & in Hebræo continetur. Circare circationem jumentum, est vitam vivere contentissimam; omnibusque injuriis obnoxiam.

94 Insigne sebema: الصَّغَارِ

annulus contemtionis. Nempe

بَرَّةٌ suppressa & radicali, pro

بَرَّةٌ, est annulus æneus qui

cameli naso inseritur, ut obnoxius

fit ductori. Ejus radix بَر

ult. waw je, asciavit, rafit,

quasi rasionem dicas, sive an-

nu-

*Nam mors melior est homini, quam vitam vivere jumentis;
Quem naso trahat annulus contemtionis ad grave & inju-
riosum.*

*Et quam ut videat Leones vexari manibus Hyænarum infes-
tissimæ.*

*Crimen verò penes Fortunam est, cujus nisi foret scævi-
tas, non incommoda esset ulla indoles.*

ع

nulum rasilem. Ansam trans- Ibn Doreid.
lationis aperiet versus hicce |

خَوْصٌ كَأَشْبَاحِ آلِ حَنْسَايَا ضَمَّرَ
يَزْعَمُونَ بِالْأَمْشَاجِ مَنْ جَذِبَ الْبَرِّي *

Cavo oculo cameli, arcuum instar graciles;

Qui sanguine miscent spumas à tractione annulorum.

Egregie etiam locatum verbum
تَقْتَبَان in fut. 8. a verbo
قاد duxit: unde in 8. ducti-
lem, obnoxium sibi habuit. per
العظيمة grave quid, in-
telligitur quicquid viro honesto
intolerandum: الهضبة
consimiliter injuriam, omnem-
que coactionem ignominiosam
consignat.

95 Allegoria perpulchra; cum
alliteratione non injucunda. In

ea سَبَاع fere, &, xar' ika-
xho, Leones, sunt generosi, ac

nobiles; بَاع byana sunt igno-

biles & contemtissimi mortales.
Ufus etiam figuris hicce Am-

rolkius; qui hostium cinctus in-
dagine exclamasse narratur

يَا بَوسَ لِلْسَبَاعِ
فِي أَيْدِي الضَّبَاعِ

prob Leones! in manibus Hyæna-
rum. Ratio in promptu. Ver-

bum نَاش, cujus fut.

تَنَوَّش, vellicationem pro-

prie signat; ut barba, crinum

&c. مُسْتَنْصِبَةٌ infesta, injurio-

sa; est part. 10. a ضَام med.

je. defraudavit.

96 أَيَّام dies, pro vicibus

fortuna. شَوْم lis tribuitur
L1 sca-

scævitas. Radix شَام in G-lio exponitur *niger* & *infaustus* fuit. Hæc ejusdem Originis

cum شَام *med. Hamz: sinister*, & *infaustus* fuit. Quid jam prius? *niger*, an *sinister*? Qui superficiem sequitur, dicet confestim, *sinistrum* prius esse, indeque *infaustum*, ac *nigrum*, manasse: nam *dextra* fere *fausta*, ut *sinistra* *infausta*. Veniet alius, & ajet, prius esse *nigrum*, dein *infaustum*, mox *sinistrum*, quippe quod *infaustissimum*. Secutura nota ad

vocem شَيْمَة, aliquid

lucis feret. Nunc moneo

شَوْم etiam esse *plur. fragt.*

ab أَشْوَم, *niger*; & per سَوْد

nigros hic posse declarari; ut fit, *culpa penes dias*, *cujus nisi essent nigri*; i. e. nisi multi eorum *nigri* forent, atque *infausti*.

Ibid. لَمْ تَنْبُ شَيْمَة

non incommoda esset illa, indoles.

Verbum نَبَا ult. *warw*,

dat in *fut. I.* يَنْبُو per

quietem; pro يَنْبُو. Proprie-

tas phraseos affert, *non convexa esset ulla indoles*; *non du-*

ra, aspera, gibbosa, incommode tuberans. Præcipuos usus hujus *Thematis* ita stringit *Pbiru-*

zabad: in *Camuso* نَبَا بَصْرَة

نَبُّوًا وَنَبُّوًا وَنَبُّوَة

وَالسَّيْفُ عَنِ الضَّرْبِ

كُلِّ وَضُورٍ لَمْ

تَقْبَلَهَا الْعَيْنُ فَفُتِلَ

بِهِ لَمْ يُوَافِقْهُ وَجَنِبَهُ

عَلَى الْفِرَاشِ لَمْ يَطْمِئَنَّ

عَلَيْهِ وَالسَّهْمُ عَنِ السَّهْدِ

قَصْرٍ وَالتَّابِئَةُ الْقَوْسِ

نَبْتُ عَمِّ وَتَرْهَاسُ وَالتَّنْبِي

الْفَطْرِيذَى وَالتَّنْبِلُوهُ مَا

لَمْ تَسْمَعْ مَبْعَدَ الْفَرْصِ

&c. *Oculus*

eius נְבָה, cum *infin. triplisi*

Nebueo, Nebu, & Nebwa;

itemque *gladius* significat *HE-*

BETATUS fuit. Adhibetur

etiam in forma, quæ oculo pa-

rum accepta; & in mansione,

quæ minus commoda, ac con-

ueniens. Dicitur etiam נְבָה

latus ejus super strato; quum

quiescere nequit super eo: nec

non sagitta a scopo; quum cum

non attingit. Ejus part. pref. fam. absolute signat. Atroam cbron de sua male barremont. Ejusdem part. pabil. mase. נבא notas viam calcataam: ut derectasum נבא, quicquid elatum corvo-
morus, de terra: a. quemadmo-
dum נבא, &c. &c.

Uno tenore hæc detexta dedi; ut claro in specimine notari posset, qua metho- do ferme in Glossis concinnan- dis usus fuerit Pbiranabadius. Incipit scilicet ab usibus vul- gatissimis, in oculo, gladiove, bebetato, retuso, resiliante a re- bus: nihil addens de Origine, & potestate illa, primariæ, an, ut certissime est, secundaria sit. Hoc genus a Glossa- rum veterum confarcinatoribus tam parum requiri debet, quam ut qui aurum, gemmal- que, e fodinis eruant, eadem opera polituram, & nitorem statim pretiosæ materiæ ad- dant. E re fuerit, etiam Gfeubarii copiam exhibuisse;

sic ille. נבא השי עניי
יִתְּבוּ אִזָּא תִּגְאֻפִי
וּתִבְעֵד וְאִתְּבִתֵּה אִנָּא
דִּפְתֵּתֵה עֵן נַפְסִי וְיִפִּי
הַמִּשְׁחָל הַמִּשְׁדֻּק יִתְּבִי
חֲזֶנְכָּ לָא הַוְעֵבֵד אִי
הַמִּשְׁדֻּק יִדְפֻּעַ עֵנְכָּ

الغاييلة في المحارب لا
التهدد ونبأ السيف
إذا لم يعمل في
النضريبة ونبأ بصري
عن الشيء ونبأ بتغلل
منزله إذا لم يوافقه
وكذلك إفراشه والنايطة
القوس النسي نبيته عني
وترها اي تجافيت
والنبوة والنبوة ما
ارتفع من الأرض فان
جعلت النبي ماخودا
منه اي انه شرف علي
ساير الانام

docitur נבא a me res, cum fut.
נבא, quum reclinem sese avertit:
quod in 4. dat אנביה pro re-
pelto eum a. memet. In Adagio
est, strenuitas depulsabit a te,
non comminatio: de clade belli,
quam a te-propulset vehementia
pugnandi, non comminandi fero-
cia-&c. Dicitur quoque נבא gla-
dius, quum non viget penetratve
ictus. Item visus meus נבא a re:
(quum ingrata est:) & mansio
& terra נבא בה quum ei non
commoda est. Consimiliter stratum
ejus. Forma part. pref. fam. sig-
nat

nat Arcum qui a chorda sua resiliuit. Forma **نَبِيَا وَ نَبِيَا** notant quicquid elatum, convexumve, de terra. Quoi si **نَبِيَا** Prophetam hinc derives; sic appellatus erit, quasi elevatus super reliquos mortales. Cernit peritus rerum, ac Linguarum, e Lexicographis Arabum genuinam indolem Radicum, earumque Origines, hauriri non posse: nisi

e Fontibus Librorum hortuli eorum rigentur. Elucet tamen satis primaria vis convexi, cum gibbosa tuberatione, & elevatione; quam indicavi in Libr. de Defect. pag. 18. 19. ubi etiam phrasas halce enucleatas dedi. En alias! unde copia ac potentia Linguae, cum hac insigni Radice, intimius adhuc persentiscetur. Hariri Conf. 21.

فَلْيَضْحَكَنَّكَ التَّهْمُ مِنْهُ إِذَا تَبَا
عَمَّهٗ وَشَبَّ لَكَبِدِهِ نَارُ الْوَعَا *

Sane risum concitabit tibi Fortuna de eo, quum resiliuerit
Ab eo; & accenderit in perniciem ejus ignem bellicum.

Pro resiliuerit, sermo Arabicus figurat convexa fuerit facta; gibbosa; aspera. Iterum Conf. 23. Dixit Harith Ibn Hemmam:

نَبَانِي مَأْلَفُ الْوَطَنِ
فِي شَرْحِ الزَّمَنِ يُحْطَبُ
خَشْيَ وَخَوْفِ عَشْيَ

convexa facta mihi in primordio
etatis consueta mansio negotio,
unde timor incussus; & formido
injecta. Similiter Conf. 40.
Dixit Harith Ibn Hemmam:

أَزْمَعْتُ التَّبْرِيزَ مِنْ

تُبْرِيزَ حِينَ نَبَتْ
بِالْذَّاهِلِ وَالْعَزِيزِ
وَحَلَّتْ عَنِ الْمَجْبِرِ
وَالْمُجْبِرِ Destinaram

excedere Tauriza, urbe, tum,
quum convexa facta esset ignobili
nobilique simul; & vacuata esset
receptore clientum, donorumque
largitore.

Habes convexitatem incommo-
dam; quæ opposita planitieci de-
pressa, æquabili, commoda. Pro
obtusione aciei reclinis habeatur

ex Ibn Dersid.

إِذَا بَكَوْتَ السَّيْفَ مَحْمُودًا فَلَا تَذُمَّهُ
يَوْمًا إِنْ تَرَاهُ قَدْ نَبَا *

Si probaveris gladium excellentem; at non vituperes eum, quum videris eum quandoque obtundi.

Grandi cothurno Ispahanensis

in Salad. فَنَبَتْ مَضَارِبُ

الدِّينِ بِأَعْمَادِ

الْحُسَامِينَ وَجَلَّتْ

أَلْهُمُومُ لِأَجَلِ

أَجَلِ أَلْهُمَامِينَ

Et obtusi facti enses Religionis, quia in vaginam conditi erant duo secantissimi gladii: & moles voluta curarum, propter fatum duorum Heroum. Ad acumen Viri allequendum, teneatur

أَعْمَادُ in vaginam condere

esse sacram formulam Muhammedanorum, pro decedere in fide sanctorum, atque in paradysum recipi.

Ibid. شِبْمَةٌ indoles. For-

ma præfert Radicem شَمَّ

med je. ubi tamen in Golio non

comparet; sed sub شَمَّ

med. Hamz. cum lectione

شِبْمَةٌ Natura. Nostra

lectio in Appendice suppletur,

ubi شِبْمَةٌ cum plurali

شِبْمٌ exponitur natura,

mos hominis. Ita in Hist. Ta-

merl: pag. 221. habes هِبْرَتُهُم

وَشِبْمَتُهُم consuetudo &

natura eorum. Et pag. 443.

وَلَكِنْ أَنْتُمْ أَهْلُ

الْعِلْمِ شِبْمَتِكُمُ

الْعَفْوِ عَنِ الْجَانِيِ

وَالْحِلْمِ vos vero cultores estis

Eruditionis, & natura vestra

est, condonare delinquenti, ac

97 وَلَوْ اسْتَقَامَتْ كَانَتْ الْأَحْوَالُ فِيهَا

مُسْتَقِيمَةٌ *

ثُمَّ إِنَّ خَبْرَهُ نَمَى 98 إِلَى الْوَالِي فَمَلَأَ فَاهُ
بِالْذَّلَالِي 99 وَسَامَةً أَنْ يَنْضَوِيَ إِلَيَّ أَحْشَائِي
فَيَلِينِي

mansuetudo. In Hamaşa egregie enunciatum.

لَا أَمْلِكُ الشَّيْبَ *

Non in potestate habeo naturas

Non possum mutare indoles hominum, sive characteres. Nempe شَيْبَةٌ in origine idem

videtur signare, quod شَامَةٌ cum plur. fr. شَيْبَامٌ &

شَيْبَامَاتٌ, quod arguit

etiam in singulari شَيْبَامَةٌ

olim extitisse. Ea forma frequentatur pro novo corporis. Inde succrevit, secundario usu, signum a natura impressum, nota natura. Hinc adscita porro potestas indolis, quem vulgo

characterem vocitamus. Tales nota corporis, quos naves dicimus, plerumque nigricant.

Inde subsumtum autumo شَامٌ niger fuit: unde porro infamatus, scavus, sinister. Habes pulchrum lusum, quo cum aliteratione inter شومٌ &

شَيْبَمَةٌ Origini quoque huic attenderit Haririus.

97 Omnia plana. Attendatur tantum اسْتَقَامَتْ prius, in præf. 10. redire ad شَيْبَمَةٌ indolem, quæ versu præcedenti convexa, gibbosa, detorta, nunc postulatur recte constituta. Alterum

مُسْتَقِيمَةٌ

Et quæ si recto talo staret, fortune quoque per eam re-
ctaarent.

Deinde pervenit ejus historia ad præfectum, qui os
ejus opplevit margaritis, ejque imposuit ut se ag-
gregaret comitatui; & præfecturam gereret Diwani episto-
la-

مستقبلة cohæret cum

أحوال statibus fortuna, per

solennem Arabismum; quo
sem. sing. additur masc. plur.
Observandum præterea, om-
nes hosce versiculos pro Taw
femin. jam habere He Sjesma-
tum; quod repræsentat vete-
rem pronunciationem per He
quiescens Hebræorum. Popula-
ris illa ratio pronunciationis,

que formam فائدة reso-

nat pokeda. Ergo non licen-
tia quadam poetica, sed veteris
Lingua auctoritate hoc genus
receptum, & ubi metrum non
aliter constaret, adhibitum.

98 Notanda formula, imple-
vit os ejus margaritis: pro
splendidis eum muneribus ditavit.
Nempe os aperit, qui dona ap-
petit. Hoc margaritis implet, qui
largiter donat & dicit. Non
ablimilis figuratio absolute po-
lita Ps. 81: 12. dilata os tuum,
& implebo illud. A munifica-
mea largitate pete, quicquid
voles: vincam vota, atque te
muneribus exsaturabo.

سامة imposuit ei:

pro hoc officii ab eo exegit: sic
& Diw Hebræis cognitum.

يتضوي aggregaret se:

est fut. 7. a ضوي se rece-

pit, sequente ال به ad eum
confugit &c. item, tenui corpo-
re, & macilentus fuit. Utra-
que notio secundaria, ex con-
tractione oriunda; nam contra-
bitur corpus quod macie atte-
nuatur: & contrahitur ad ali-
quem, qui se ad eum recipit,

subducitque. Sequens إخشاء
propiores amici secundum Tebl.

est plur. fr. ab خاشية

ora vestis: item cliens, affecta.
Monet idem; istam formam
pluralem magis usitatam esse

pro visceribus; a sing. خشاء

pro خشوع fattura: quin

addit se nunquam إخشاء

aliter quam pro visceribus in-

venisse. Forte ergo viscera
hic

وَيْلِي دِيَوَانِ إِنْشَائِهِ ١٥٥ فَأَحْسَبُهُ الْحَبَاءَ
وَضَائِعَهُ عَنِ الْوَلَايَةِ الْآبَاءِ
قَالَ الرَّأَوِي وَكَئِنَّا عَرَفْتُ عُودَ ١٥١ شَجَرَتِهِ
قَبْلَ إِيْنَاعِ ثَمَرَتِهِ ١٥٢ وَكَدَّتْ أُنْبَىٰ عَمَلِي قَدِيرِهِ
قَبْلَ اسْتِنْسَارِهِ بِدِيرِهِ ١٥٣ فَأَوْحَىٰ إِلَيَّ بِإِيْمَاضِ
جَفْنِهِ

hic figuravit *Haririus*, ad intimo-
s amicos designandos. Prius
præfero; & moneo clientes sic
appellatos ab ora vestis, sive
lacinia; quod tamquam lacinio-
sa appendix sint Magnatum;
quodque olim sub laciniam, a-
lamve, vestis recipi solerent,
qui in clientelam fuscipiebantur.

أَحْسَبُهُ الْحَبَاءَ ١٥٥

suffecit ei donatio: prius in prat.

4. ab حَسَبَ computavit,
cogitavit, חשב. Id vi formæ
suz sonaret contentum fecit,
barbare contentavit, ita ut di-

ceret حَسْبِي sufficit mi-

hi. Potestas computandi, co-
gitandi, excogitandi &c. om-
nibus Dialectis sub hac Radice
communis. Origo latitat.

101 Festiva Allegoria: Ego
vero lignum ejus agnoveram,
ante quam maturuisset fructus
ejus. Eam sic enucleat Teblebius
يُريد انه عرفه في
اثناء املاء رسالته
الدالة علي بلاغته
وذلك قبل انشايه
الابيات التي عرف
فيها بنفسه وقبل
ايناع ثمرته عبارة
عما حصل له من
الجماعة من الحفاوة
dicere vult, se eum
agnovisse inter dictandam episto-
lam, indicem eloquentiæ ejus:
idque, antequam protulisset car-
mina, quibus semet indicabat.
Aliis maturitas fructus est figu-

larum dictandarum. Sed suffecit ei donatio; atque retinuit eum a præfectura illa nobilis contumacia.

Dixit Narrator, jam agnoveram Lignum arboris ejus, antequam maturefceret fructus ejus: & ferme commoneficerem de ejus pretio antequam resplenderet Luna ejus. At ille inquit mihi nictu ciliis sui, ne gladium ejus extraberem e vagina: quum-

ra benevolentia, & donationis, quæ ei a coetu contigit. Posterior expositio extra oleas abit; fructum male torquens ad munera; quum ad ingenii & Eloquentiæ specimina sese referat. Ne prior quidem interpretatio satis justa; nam sic Epistola illa esset lignum; & versiculi demum fructum maturum darent. Epistola illa æque ingenii maturrunt, & in Eloquentia consummati, fructus offert, quam versiculi. Minus apte quoque designationem patriæ terræ, ac familiæ, per maturitatem fructus figurasset Haririus, summus in his tractandis artifex. Hoc ergo voluit Noster, Abuzeidi personam sive lignum internoſci jam tum coeptum a Narratore, quum se intulisset in coetum, ibique mentionem fecisset de retro relapsis Eloquentiæ studiis in prosa, versaquæ simul, oratione. Hoc Lignum ostendebat Abuzeydum, etiam ante, quam maturuisset fructus ejus: i. e. antequam Epistolam illam admirabilem; cum carminibus subnexis, expromississet.

102. Nova allegoria subseriuit, & ferme commonuisse de

pretio ejus i. e. indicassem viri excellentiam; antequam luna ejus resplenduisset: h. e. splendorem Eloquentiæ suæ in medium extulisset. Hoc interpretationi modo datæ pulchre succinit; eamque unice veram esse firmat.

103. Jucundus lusus ex gemino usu جَفْنٌ, quod cilium oculi, & vaginam gladii, designat. اِيْمَاضٌ est inf. 4. a وَمَضٌ micuit conveniens cum وَبَسٌ & نَبَضٌ in originem certissimam vibrandi, quam sub נָבַט & הָבִיט possederunt Hebræi. أَجْرَدٌ nudarem; est fut. 2.

a جَرَدٌ scalpfit, scalpendo rasit, decorticavit &c. A decorticando adscita spoliatio vestium, nudatio, evaginatio &

similia. عَضَبٌ proprie M m fig.

جَفْنِهِ إِلَّا أَجْرَدَ عَضْبَهُ مِنْ جَفْنِهِ فَلَمَّا
 ١٠٩ خَرَجَ بِطِبْنٍ أَلْخَرَجِ وَفَصَلَ فَايِرًا بِأَلْعَلَجِ
 ١٠٩ شَبَقْتُهُ فَاضِبًا حَقَّ الرِّعَايَةِ وَلَا حِبًّا لَهُ
 عَلَيَّ مَرِضُ الْوِلَايَةِ ١٠٦ فَأَعْرَضَ مُتَبَسِّمًا وَأَنْشَدَ
 مُتَرَنِّمًا

١٠٩ لَجَوْبُ

signat sectionem; inde aciem;
 mox gladium acie praeditum.

Ad hæc Teblebius; المعني

استرنني ككستر

السيف بقرايه

sensus est, absconde me ut condi-
 tur gladius in vagina. Est la-
 xum, ac vagum nimis. Per

عضب sectionem gladii hic

speciatim figurari autumem
 astutiam & versutiam Abuzoydi,
 qua aruscatores agebat profes-
 sum, & omnium mortalium
 emunctorem ac elusorem. Hanc
 ipsemet in vaginam veluti con-
 siderat; indicata familia, indi-
 cata patria, sed suppresso no-
 mine, & vagandi omnesque
 ludificandi professione. Hæc
 vaginæ inclusa manere cupie-
 bat.

١٠٤. Appositum translatum بطي

ventricosus, ١٠٤, ad regnum

mansuetum; quod hic خراج

Hippopere nomine insignitum;

ad amplitudinem & capacitatem

indicandam. Potius victoris

dicat, quod totorum campas

esset factus in eludendis, & e-

mungeratis, hominibus.

١٠٩. شَبَقْتُهُ secutus

sum, sive deduxi eum. Est

præt. 2. a. شاع media je.

Usurpari amat in comitatu di-

scendentis. Adhibetur etiam in

Exequiis funerum: ut in Conf.

XI. شَبَعَ نَعَشَ الْمَيِّتِ secutus est feretrum mortui

Cum derivato شَبَعَةٌ catulus,

quumque agrederetur turgens Hippoperam, & discederet potius victoriam, deduxi eam, persolvens officium debitum, & destringens eum quod rejecisset præfecturam. Ille vero avertit se renidens, & occæpit cantillabundus.

Sane

comitatus, turba sequentium; secta consonat. *Aramæum* סִיעָה

quemadmodum & verbum סִיעָה, cum suo אֶסְתִּיעַ ex usu

bus Arabum sub شاع multam lucem fœneratur.

Ibid. قَاضِيًا حَقَّ الرِّعَايَةِ persolvens officium debitum: ad verbum, persolvens jus, vel, statutum, observantia. Themata jam illustrata; & cum totidem Hebraeis abunde collata. Illi eodem modo קוצה חק הרעיה effere potuissent.

Ibid. לֹחֵץ vituperans.

Est part. pres. a לחי de-corticavit. Item vituperavit, in-

famavit. Rixatus est. Postrema secunda; a radendo cortice translata. supra jam indicatum.

אֶסְתִּיעַ avertit se. וְעָרִיץ vibravit se. Proprio מְתִבֵּסָה renidens. Est

part. r. a בִּסְסָה suaviter vi-fit; subrigit. Eiusdem formæ est מְתִרְתֵּמָה cantillans. Ra-

dix מְרִנֵּם tinnulam sonuit arcus: eiusdem Originis cum

רִנָּה מְרָא, & רִנָּן מְרָא

quibus jam ante commonui. Illustre specimen potestatis huc verbo additæ dabo ex Diw. Hud.

مَرَّكَ مِنْ أَقْوَامٍ شَبَّانَ الْقَدَمِ
تَعَجَّ فِي الْكَفِّ إِذَا الرِّمِي أَعَزَّتْ
نَرْتَمَ الشَّارِفِ فِي أَحْرِي النَّعَمِ

١٠٧ لَجَوَّبَ الْبِلَادَ مَعَ الْمَرْبَةِ أَحَبَّ إِلَيَّ

مِنَ الْمَرْبَةِ *

١٠٨ لَأَنَّ الْوَلَاءَ لَهُمْ نَبْوَةٌ وَمَعْتَبَةٌ يَا

كُلُّهَا مَعْتَبَةٌ *

١٠٩ وَمَا فِيهِمْ مَنْ يَرِبُ الصَّنِيعَ وَلَا مَنْ يُشَبِّدُ

مَا مَرْبِيَّةٌ *

١١٠ فَلَا

Flavus ex arcubus Sjaibani nobilissimis:

Qui stridat in manu, quum jaculator intendit

Tinnulo stridore Cameli annoſæ, in extremo pecorum agmine.

١٠٧. جَوَّبَ *secare*, pro *trahirere* est *metaph.* apud *Græcos* *Latinosque* etiam *protrita*. وَالِيٌّ; quod est *part. pres.* a تَرِبَ *paupertas* a تَرِبَ *terre* adhaſit; jacuit in pulvere. مَرْبَةٌ *gradus honoris*, *di-*gnitatisve: *munus publicum*; a مَرْبٍ *erectus constitit: firmus* fuit, ac *stabilis*. Habes *pul-*chram *oppositionem*, *alliteratione* *suffultam*.

١٠٨. وَلَاءٌ *praefecti provinciae*. وَلِيٌّ *pro-*rum est *plur. fr.* a وَالِيٌّ *pro-*praefuit, *adminiſtravit* &c. De *origine*, & *con-*venientia cum *No Aramaeo*, su-

pra. نَبْوَةٌ *convexitas*, *elatio* *terrae convexa* & *gibboſior*, *pau-*lo ante *illustrata*; *quatenus* *teritur* pro *asperitate indolis*, ac *morum*. Ei *comes* *fere*

مَعْتَبَةٌ

Sane secare regiones cum paupertate optatius mihi quam munus.

*Nam præfectis provinciarum inest asperitas, & ob-
jurgatio, o quam gravis illa objurgatio!*

*Neque inter eos, qui rite beneficium concinnet; neque qui
exædificet, quod struxit.*

ta-

مَفْتَبَةٌ objurgatio, a
عَتَبَ increpuit, perstrinxit
aliquem.

109. يَرْبُ concinnet recte.
Est fut. i. a. Tbem. رَبَّ mag-
nis multisque usibus insignito.
Ejus origo sita in spissando. Sic
Hebræis רָבַד multum, magnum
fieri; increfcere; augeri; pro-

prie fuit spissari; coalescere; &
concrefcendo adaugeri. Ita dicunt
رَبَّ أَلَسَّاءَ spissavit u-
trem; pro præparavit eum indi-
to liquore, ut firmior evadat vi-
no, oleo, aliis recipiendis: &
سَقَا مَرْبُوبٍ uter sic inspissa-
tus, ac rite concinnatus. In
Hamasa.

كَوْنِي كَالسَّمَنِ رَبَّتْ لَهُ الْآدَمُ *

Eslo tu ut butyrum, cui spissati utres coriacei.

Ibi Taurizius الْأَدِيمُ
يَعَالَجُ بَرَبَ
الْتَمَرِ لِبَلَا يَفْسُدُ
السَّمَنِ uter coriaceus præ-
paratur succo spisso doctylorum,
ne corrumpatur butyrum Hinc
pulcherrime figuratum رَبَّ
أَلَسَّاءَ concinnavit be-

neficiū, ac veluti condidit: i.
e. ita dedit illud, ut proprium,
perpetuum, jucundumque maneat
accipienti; neque unquam inter
manus ejus corrumpatur; aut
putrescat.

Ibid. Consimili figuratiōe
enunciatum, non exædificat quod
struxit: i. e. suum ipsius opus
destruit; beneficium impertitum
necopinato eripit; ac corrup-
pit.

لَا يَخْذَعُكَ كَمُوعُ السَّرَابِ وَلَا تَأْتِ أَمْرًا إِذَا

مَا إِنْتَبَهَ *

فَكُنْ حَالِمٍ سِرِّهِ حُلْمُهُ وَأَدْرِكَهُ الرُّعُوعُ

لَمَّا إِنْتَبَهَ *

110. لَمُوعُ السَّرَابِ

micatio vaporis aquam mentien-
tis; pro Emblemate vane polli-
citationis, ac fortuna mendacis,
omnem paginam apud Arabes
occupat. اِشْتَبَهَ prat. 8. a

شبهه obscurus fuit, valet

dubia & ambigua fuit res. No-

tio secunda conj. شَبَّهَ

assimilavit; comparavit; nec non
dissimulavit, incertum reddidit;
non est contraria sibi: ut nuga-
tur Grammatici; sed diverso flexu
exitit, ob origine obscuri. Nam
adumbrare est comparare, assimila-
re obscurus: itemque obscurare,

*Itaque ne decipiat te micatio vaporis meridiani; neque ag-
grediare quid quod obscure ambiguum est.*

*Quot enim somniantes hilaravit somnium, quos corripuit
terror expergefactus.*

est dubium & incertum reddere.

III. Appositissima clausula.

חַלֵּם *somniator*, & חַלֵּם חַלֵּם

חַלֵּם *somniavit*, a convolutione

emanarunt. sic suavissimus concentus existit inter חלם con.

valescere, & inter חלם *somniare*:

utrumque proprie sonat convol-

vi densendo; concrefcere. Diverfa

applicatio hinc præbet vigorem

denuo viribus suis convoluti,
compositique illinc iterum in

compactique : illinc soporem in
se convoluti quasi atque commixti

le conculuti quali atque hominis
concreti, implicati, confusi.

ՀԱՅԿԱՆԵՐ, ՄԱՐԿԻՆԱՆԵՐ, ՀՈՂԴԱՅԻՆ:

I N D E X A R A B I C U S.

1

اديم *Pellis translata ad Cælum, notat expansum; ad diem vero, lucidum ejus faciem; sed ad noctem, nigredinem ejus signat.* p. 10

اسرى *Proprie ligavit, figurate اسرى cognatio q. d. colligatio: Est est Hebr. אסר.* 259

اصرى *Prop. flexit: translate conciliavit, inflexit in favorem &c. A flexu orta vis recondendi in thesauro sub Hebr. אצר.* p. 246

اٹا *Prop. Striduit: secundario ad teneriorem fertur affectum. Hebr. אטט illustrando.* 14

امل *Prop. longa facie fuit. Secundario Speravit: item. acie fixa intuitus fuit rem.* 103

انما *Prop. maturus fuit: improp. appropinquavit tempori suo &c. hinc Hebr. אמר maturavit, fundit derivata אמר*

occafio; prop. maturitas: & אני navis vel classis maturo tempore ire & redire soleta.

اهب *Paravit se ad rem suscipiendam, apud Hebr. vero ארב amavit. Primarium utriusque videtur esse adspiravit.*

Spirando appetiit: quod & هب 60

ب

بر *Pius fuit: hoc secundarium: origo residet in Hebr. בר purus fuit.* 88

بود *Hebr. בר grandio, translata ad vestes, variegatas notat: alio flexu بارد frigidum translatum ad prædam*

N n fig.

I N D E X

- signat talem quæ *citra cadem* contingit; quemadmodum *cali* un prædicatur de *præda* quæ accenso Martis igne, id est sanguinis effusione acquiritur &c. p. 46. 105
- بري Prop. *præsecando acciavit*: transfertur pulchris usibus ad laborem, cursum, curam, bellum quæ hominem *extenuant* & quasi *dolent*. ita ad *ossa* translatum, *fame tenuita* indicat, quin glandiore figura sagitta etiam *dolare* aliquem dicitur, cum eum *configit*. Hæc figura etiam Biblica. 131
- بسط Prop. *expandit*. Derivatum *بساط* *stratum*, *tapes confabulationis expandi* eleganter dicitur, cum familiarissimi sermones caduntur: sed alio flexu *Stratum Humanitatis complicari* dicitur, cum *receditur* a studiis Humanioribus tradendis. 109
- بغى Prop. *bullivit*, metaph. *capiuit*. est Hebr. *בעה* 40. 85.
- بفع Prop. *fiat* est Hebr. *בקע*, cujus derivatum *בקעה* *val-*
lis; speciatim in qua restagnat aqua. 136
- בלقع Proprietas videtur in *nitenti splendore*: hinc *desertum incultum*. 141
- باع Med. و prop. *ulnas extendit*: transfertur ad *Serpentes* quum *se explicant*; ad quadrupedes, quum *terram diducto passu secant*. 187
- בבב Prop. *Domus* pro *Nobilitate* in Biblijs quoque crebrum. 259

ث

- ثري Prop. *machuit*: improprie *dives fuit*. 8
- ثني Prop. *flexit*, *flexendo plicavit*; *iteravit*: est Hebr. *שנה*. 40

ج

- جدل Prop. *torquendo plexit*: *Secund. crevit*: est Hebr. *גדל*. &c. 200
- جرود Prop. *Scalpfit detorticando*, metaphorice *Splicavit*, *sedavit* &c. 273

جمع

A R A B I C U S.

No. 2

I N D E X

ح

- حבש Prop. *virgavit striis longioribus* : lucem hinc capit
Hebr. חבורה & חברברה pro *virgatione maculosa*
cutis &c. 156
- حدث Prop. *novum, recens* fuit : absolute حودث *casus gra-*
viores, novos nempe & non provisos ; hoc usu Græc.
vis quoque crebrum : Hebr. חדש. 263
- חרני Prop. *conseruit* baccas *foratas* : per metaph. *condidit*
collegitque, per metonym. *firmus munitusque* fuit.,
hinc videmus quales fuerint lineæ apud Hebræos
חרונים. 166
- חרם Prop. *incidit ; præcidit* : *secundario prohibuit ut sacrum* :
hinc *consecrationis* usus apud Hebræos succrevit ; per
quam quid *resecatur* ; atque ad hanc originem præ-
lucet חרם mutilus. 239
- חשב Secundario *computavit, cogitavit, excogitavit*. Origo
non obvia. 272
- חשי Prop. *farfit, farciendo replevit* : hujus partic. fœm.
חاشבה hac occasione absolute varia notat v. g.
oram vestis, angulum, tractum, umbram protectionem,
domesticos, affeclas &c. p. 271. 162
- חצה Prop. *securit ; secando rasit* : hinc subnatum *celeriter ivit*
q. d. *Securit viam* : hinc quoque חץ sagitta apud
Hebr. nomen invenit. 206. 247
- חני Prop. *trivit* : secundario 1. *discalceatus incescit*, a *trito*
pede. 2. *tritavit ungulam habuit* jumentum. 3. *Farit*
q. d. *trivit eum studiose*. Item *seivit* q. d. *tritatus* fuit in
re, *calluit* in ea. &c. 257
- חכה Prop. *fricavit* ; quod olim Hebræis etiam in usu fuisse
docet חך palatum. 207
- חל Prop. *Solvit*, per metonym. *Substitit, quievit*, prout
λύει & καταλύει apud Græcos etiam usurpatur : est
Hebr. חלל. 91

حلم

A R A B I C U S.

- حلم** Prop. *convolutus est* Secund. *Somniare &c. &c.* est
 Hebr. חלם. 279
חלי Prop. *trivit* per metonym. *poliuit & monilibus ornavit.*
 Hinc scimus quid sit Hebr. חלי, *monile politum nem-*
pe. &c. &c. 87. 211
חמי Prop. *ferbuit*: idem etiam Hebr. חמה. 108
حاج Med. ح. Prop. *ambivit*: hinc videtur enata notio *opus*
fuit; necesse habuit. Est ح. Hebr. 43
حار Med. waw & je. Prop. *vertit*, hinc *secundario attonitus*
obstupuit &c. 125. 220
حاك Med. waw & je. Prop. *texuit*, *secundario, complexus est,*
narravit: hanc originem quoque habet حكي 173
حبي Prop. *convolutum: compaginaturn esse.* Secundario *vixit*:
 est Hebræum חיה 264

خ

- خبط** Prop. *quater*, *speciatim fuste injecto decutere fructus*:
hinc jucunda enata formula loquendi, Beneficio af-
fecit ignotum q. d. decussit ei de arbore. 121
خرع Prop. *findere*: secund. *moliri aliquid, novos sensus ex-*
primere q. d. effindere &c. 197
خرف Prop. *carpsit*: hinc خرفة proprie *captura* notat
proverbium pervagatum per omnium ora. 65
خزى Angustis, *limis oculis fuit*: hinc nomen adeptus *porcus*
 חזיר. 185
خسر Prop. *refluxit; defluxit*: hinc *figurate suspiravit; lassus fuit*
obtus fuit; defecitque visus. & alia: origo Gen. 8. 3.
etiam conspicua. 39
خضر Prop. *viruit*: hinc خضير apud Hebræos notat pecu-
liariter herbam virentem. 61
خط Delineavit: hinc خطة *linea, conditio, mos, proprietas.* 36
حلب In *pericardio affectus est*: secundario *amavit q. d. in pe-*
ricardio tactus fuit amore.

I N D E X

- خلس** Prop. *rapuit*, venustissime transfertur ad *buculam mugientem* quæ *rapit* mugitum i. e. lenissime mugiat; alio flexu non minus venuste dicitur *rapere dissertationis* id est leviter & perfunctorie scribere &c. 8
- خلق** Prop. *levigavit*: omnes notiones prima fronte dispareres, hinc facile in harmoniam rediguntur: est Hebr. חִלַּק 109
- خاب** Med. ي Prop. *excussit scintillas e fomite*, secundario *felicem successum habuit* &c. 233
- خال** Med. ي Prop. חָלַל . hinc חָיִל apud Hebr. *industria, strenuitas, robur*, facile arcessuntur. 261

د

- دجي** Prop. *cooperuit*: *copia*, *multitudine* omnia *obtexit*, & *involvit*. Radix dives metaphoris pulchris. Inde Hebr. דָּגָה cum suo derivato דָּג *pisces* insignem lucem accipit. 117
- دمن** Prop. *fovit*, secundario *stercoravit agrum*; alio flexu *simultate laboravit* q. d. *fovit* quid adversus quem &c. 61
- دهش** Prop. *mollis* fuit: secundario *perculsus* fuit. 197
- دق** Med. ي Prop. *tenuavit*. *Tenuis* fuit. Secundario *desipuit* q. d. *tenuis mente*: alio flexu, *macie laboravit* q. d. *tenuatus* fuit: alia iterum ratione, *gustavit*; q. d. *tenuavit ore*, *subtili ore exploravit*: convenit cum Hebr. דַּקָּק & דָּק. 123

ذ

- ذأب** *Antius capronis ornavit frontem*: Radicem metaphorarum feracissimam videtis. 161
- ذري** Prop. *sparsit*, *ventilavit*: Hebr. זָרָה. 249
- ذاب** Med. و Prop. *liquifactus* fuit: idem cum Hebr. זָוַב. 249
- ذاق

A R A B I C U S.

ذاق Vide ذاق ejusdem originis.
 ذيل Prop. *laxus & pendulus* fuit: hinc ذال

و

- مرت Prop. *spissus* fuit secund. *multus, auctus* fuit. Est Hebr. 277
 277.
- مرت Prop. *detritus* fuit: secundario *pauper & attenuatus*: est 45
 Hebr. רשע.
- مرچي Speravit: Origo nondum obvia. 214
- مرت Prop. *roravit*, ad varia transfertur: ut *Cælum, Urem, vulnus, &c.* 213
- مرضي Prop. *firmius adhaesit*, uti *aplomus*, Secundario *complacuit acquiescit*: eadem indoles Hebr. 87, 257
 777.
- مرضع Prop. *fuxit*: hinc phraes, non tantum *abera doctrina fugere*; sed & *injustitia.* 5
- مرغب Adhibetur in collecta massa formata in buccellas & orbiculos: hinc مرغب *panem* & quidem *rotundum* significat: est Aramæum 118
 777.
- مرفض Prop. *excussit* cum divulsione: secund. *respuat, abdicavit, libere sivit pascere &c.* 109
- مرقف Prop. *fulcivit*: secund. *juvit, comes* fuit: hinc illustratur Cant. 8: 5. vide sis. 4. 5.
- مرقب Captavit quid Collo protenso: Secundo *expectavit.* 56
- مرقت Prop. *fregit*: huic *caries*; & apud Syros *exelus* fuit a. 109
 vermibus.
- مرقع *Acquisivit; curavit*: hoc palam secundarium: Origo ad huc latet. 121
- مرمس Prop. *obliteravit solum*: hinc مرمس *Sepulchrum.* 43
- مرمق Prop. *vibravit, strinxit*, secundario *leviore intuitu vidit strin-*

I N D E X

strinxit aliquem; quod est honoris signum apud Arabes.

مرمل Prop. ad arenam recidit: secundo conmeatu caruit,
Hinc لمرملة & Chaldaïs ארמלרתא viduam no-
tat. 121

مروق Demisit velum figurate de nocte adhibetur. 72

موني & موني Prop. tinnulum edidit sonum: idem cum Hebr.
רנה & רנן 275

ن

نزي Succensuit, infamavit, contempsit: Formula elegantiore
res contemnit aliam, id est longissime exsuperat. 157

نزع Prop. concussit. quadril. a نراع Hebr. נוע absolute

نزع notat turbinem q. d. concussorem: transfertur
etiam ad animi vehementiores motus. 188

نعم Prop. Spumavit. secundo cum vehementia pronunciavit;
asseveravit. 208

نكا Prop. micuit. metaph. luxuriavit planta: alio flexu
fortuna aucta sunt q. d. micuerunt: &c. &c. est Hebr.
נכה. 103

نمع Prop. substrinxit, secundo properavit; & contra lente
incessit: quas diversas notiones sub una radice pul-
chre consistere discas ex 217

نمد & ي Prop. tumuit; excrevit aqua; transfer-
tur ad incrementum doctrinae non tantum; verum etiam
superbiam: Aquae ידונים Hebraeorum quales sint
facile hinc colliges. 135, 217, 221

نمد med. & ي Prop, quati, hinc vacillare & alia
fluxerunt: est Hebr. נוע. 252

س

س rop. pertentavit vulnus qua esset profunditate: se-
cun-

A R A B I C U S.

- cundario transfertur ad *cognitionem* rerum & negotiorum, quidnam ea in sinu habeant. 205
- سبب *Aequalis* fuit res; non *crispa* sed in longum *porrecta*: hinc שבת *virga* appellationem suam invenit: reliquas metaphoras vide. p. 101
- سجي Prop. *quievit*: hinc *noctem* altissime silentem *quiescere* dicunt Arabes: &cc. 70, 117
- سد Prop. *obstruxit*, *opplevit*: hinc elegantes natæ metaphoræ v. g. *obstruxit fractionem vertebrae*; id est *extremae inopiae subvenit*, est Hebr. דם. 29
- سري Proprietas in *striatione* sita videtur: hinc *lætus* fuit q. d. *exporrectus* fuit vultus ejus ita ut *striae* frontis apparent. 167
- سراب In *specie aquae* meridianis horis *apparente* per orientem in campis arenosis: est Hebr. שרב.
- سرح Propre *dimisit pastum*: hinc eleganter dicunt, *uxorem repudiavit* q. d. *pastum dimisit*, vel ut Latini ajunt; res suas sibi habere jussit. 35
- سري Prop. *pervasis*: hinc Hebr. שרה valere coepit *Principem* egit. 107
- سعد Prop. *fulcivit*: hinc ساعد absolute *brachium* notat q. d. *fultor*. Est Hebr. עד.
- سعي Prop. *concitato motu* fuit: *secundario studuit*, *operam dedit*. Radix Pf. 55: 9. etiam obvia.
- سفر Prop. in *ratione pulveris*: *secundario diversissimæ* notiones *everrendi*, *componendi litem*, *scribendi librum* ex hac origine in harmoniam reducuntur. 81
- سقم Proprietas videtur sita in *obscuro* simul & *debili*, سقم, hinc *ægritudo* & *morbus* *secundario*.
- سكب Prop. *fluxit* & *fudit*; eadem origo Hebr. שכב. 225
- سلك Prop. *læve* & *lubricum* fuit: hinc natæ *secundariæ*, 1. *aquavit terram* 2. *præterit*, *præcessit*, a lapsu lubrico q. d. *prælapsus* est: Hebr. סלק. 178
- سوح Propr. *enodis extitit* præ *mollitie*: *secund. liberalis* fu't

fuit &c. שמה.

18

17

dens.

7, 53, 129

52

142

שמר

Hebræorum non sunt fimbrie sed lacinie laxiores &c 70

93, 271

میں

266, 270

9

278

218

A R A B I C U S.

- ia Hebr. שנה & שנה: prout vis errationis sub שנה
ab eadem origine implicandi. 237
- شجن Proprietas eadem implicandi, quæ alio flexu metapho-
ram detinendi, angendi peperit. ibid.
- شدخ Prop. fregit: transfertur ad animum percussus q. d. fra-
ctum. 197
- شر Prop. Scintillavit: hinc malus fuit. &c. 76
- شرد Fugax fuit fera: transferri amat ad Carmen per ora homi-
num volitans q. d. fugax: & alio flexu usurpatur de
Salibus exquisitissimis supra acumen vulgi positis q. d.
fugacissimis. 194
- شرما Prop. incidit: hinc orta stipulandi notio: sic Hebr.
שרמ quoque incisionem notat.
- شط Prop. longius tetendit: Secundario modum excessit
&c. 184
- شطاف Proprietas in duritie acriore, transferri amat ad fortu-
nam duriolem. شطاف. 247
- شعب Prop. fudit: hinc ramus q. d. fissura, & alio flexu Tri-
bus primaria; & via per montes. 257
- شعث Prop. dispersit: Secundario tumultuatus est: absolute
شعث pro negotio disperso & tumultu venire amat. 79
- شفق Prop. tenuis fuit. Secundario commiseratione ductus f. 17
- شق Prop. fregit findendo: absolute شقاق pro dissen-
sione: hinc proverbialiter elatum frangere baculum
discidii, pro discidia fugitare: longe alio flexu شقيب
fratrem germanum notat q. d. alteram Tui partem a
Te veluti dissimam. 5, 17
- شمخ Prop. altus fuit naso: transferri amat ad Superbiam pingen-
dam: Sed etiam altus nasi eleganter Nobilem & g. nerofum
innuit: atque sic figuratissime elatum de gloria excel-
lentissima, Gloria alto naso prædita. 185
- شاب Med. ي prop. miscuit: transfertur ad varia e. g. ad
canos capillos; ad auroram dum albescere incipit, & mis-
ce.

I N D E X

cetur solis radiis: figurate quoque *cana nox* pro calamitiosissima. 160, 251

Med. و شال idem cum سال vide supra.

ص

صتج Prop. nituit: hanc originem sub Hebr. צחק videre est: transfertur ad *sanum, integrum, verum* &c. 141

صدع Prop. fidit cum fragore: idem quod פץ: eleganter transfertur ad *vocem elatam* q. d. cum fragore editam, simili fere usu quo Latini *rumpere vocem* frequentant: gravi similiter figura *findi corda* dicuntur dum *vehementi amore vel terrore adfecta* sunt &c. 165

صر Prop. fortius strinxit vel preffit ad stridorem usque, hinc صر crumena; צר aliaque videtis. 177

صفي Prop. vacuus & inanis f. Secundario pallidus q. d. inopia enectus. 82, 143

صفي Prop. nituit præ claritate: hinc צפה apud Hebr. *mententi crusta induxit*, notio *visus* hinc etiam fluit. 198

صم Prop. obturavit: hinc glossa Chymica *Sincerum purissimum rei*. q. d. bene in lagenis obturatum & conservatum. 259

ض

ضحق Prop. reniduit, resplenduit: Secundario risit: quo usa Hebræum צחק fere solum cognitum. 169

ضمر Vide صر; cum quo conspirat.

ضغن Prop. inclinavit cum *distorsione*: eadem origo Hebr. צע, apud Arabes diversis flexibus diversa notat. v. g. *male voluit, edit*, & contra *propensus proclivis fuit*; hæc varietas pendet ab origine. nempe *odium a la-*
lore

A R A B I C U S.

- tere inflexo & se avertente : propensio vero a latere an-
trorsum inclinato.* 32, 33
- ضلع Prop. *pressit* : hinc *turba domesticorum* & alia quæ pres-
sionem, compressionem, adferunt, dicta. 246
- ضم Prop. *constrinxit*, *adstrinxit*, צמצם : hinc *secundario*
aggregavit, *recepit se ad clientelam* &c. 149
- ضمير Prop. *gracilis fuit* : late patentes usus eosque elegan-
tissimos vide sis. 54, 55
- ضمن Prop. *recepit*, *complexus est* : hinc *secundario Cavit*,
spondit ; sic Latini etiam *recipere* pro *spondere* fre-
quentant &c. 92
- ضاف Med. ي Prop. *ambiit & in orbem ivit* : *secundario*
convivia accessit. &c. 59
- ضاع Med. و & ي Proprietas videtur in *expirando* si-
ta ; hinc *succrevit perit*, alio flexu media و odorem
expiravit, *diffudit*, res commota. 59
- ضام Med. ي Prop. *declinavit*, *deflexit* : *secundario de-*
fraudavit. &c. 35
- ضوي Prop. *contraxit se* : *secundario*, *se recepit ad aliquem* :
alio flexu *macilentus evasit*. 271

ط

- طري Prop. *recenti vigore & madore f.* in specie *Secundario*
usu *cumulate laudavit* q. d. *recentavit* : est Hebr.
טרה. 246
- طبق Proprietas eadem quae طابق nempe *appactus f.*
rei : hinc *Secundario usu*, *Coepit* q. d. *appactus f.*
rei, quatenus qui aliquid coepit ei quodammodo ap-
pangitur. 48
- طلع Prop. *eminens f.* *Secundario consideravit cognovit* rem.
construitur cum praep. علي q. d. *imminuit su-*
per re. Sic granditer Deus dicitur *superimminere cordi-*
bus hominum : idest *intime penetrare in eorum corda*. 98
- طنير Panus ; vestis lacera : Sublimi figura dicitur Sol apparet

I N D E X

in tritis pannucis, quum tenebrae ingruunt: Sic in Sacris Sol jacco vel cilicio indui dicitur, quum obscuratur &c. 59

طاب Med. ي proprietas videtur sita in odore vegeto ac sapore: hinc Secundario bonitatis notio succrevit. Hebr. טוב. 259

طار Med. ي prop. volavit: Secundario dispersus, dissipatus est quaquaversum, venustissime usurpatur in corde prae vehementia amoris distracto. Simile apud Graecos quod videtis. 105

طال Med. ي prop. in longum porrectus fuit: metaphorice superbivit, dominatus f. q. d. longiorem se fecit: alio flexu benefecit, favit, quemadmodum Latini prolixam voluntatem frequentant. 154

ظ

ظفن Ejusdem origines cum ظفن quod vide.

ظل Prop. umbravit: Secundario appropinquavit q. d. tam prope accessit ut umbraret veluti. ظلل. 157

ع

عَبّ Prop. Bibit sine suctu: hinc يَعْْبُو equus velox, cursor Arabum stylo spatia cum decurrit sorsbere baurire ea dicitur &c. 223

عبي Prop. crassum fuit. Secundario nata socordiae notio q. d. incrassationem: idem Hebr. עבה. 42

عجز Prop. Sedit super nates: Secundario impotens f. q. dicas sedit super nates ita ut assurgere vix ac ne vix quiverit, ad aliquid emoliendum. 197

عجل Prop. in rotundum volubilis f. hinc Secundario properavit q. d. in rotundum volubilis f. hinc عجل. 197

vitu-

A R A B I C U S.

vitulus & עֵגְלָה *plaustrum* apud Hebræos nomen
invenere. 96

عَذِي Prop. *Substrictus* fuit: hinc *Virgo* absolute عَذْرَاءُ
dicta: q. d. *substrictam* vel *substrictiorem*: alio flexu
notat *instrumentum ferreum*, quo *extorquetur* veri-
tas &c. 181

عَرَسَ Prop. *ligavit*. Secundario *substitit alicubi*. 13

عَرَضَ Prop. *vibravit*. Secundario *expofuit*, *adversus obtulit*.
metonymice *vibrando quassavit*, *percelluit*, *perterra-*
fecit, hujus originis Hebr. עָרַץ hinc עָרַץ tre-
mendum signat ad ejus quasi adspēctum *vibratio*
exiit terroris &c. 203, 275

عَرَفَ Proprie عَرَفَ: secundario *insemit & nesciavit* q.
d. *refecit* ut clarius nosceret: est glossa anatomi-
ca. 204

عَصِي Prop. *durum fuit* hinc عَصِي apud Hebr. peculiariter
durum lignum notat 5

عَضَبَ Prop. *Secuit*: hinc *acies*, *gladius acie praeditus* &c. 253

عَضِلَ Prop. *intorfit* Hinc piger fuit apud Hebr.
عَضِلَ. 207

عَقَدَ Prop. *nexuit*, *nodavit*, Secundario *animo fixum per-*
suasum habuit &c. 92

عَلِمَ Prop. *Signavit* Hinc عَلِمَ *virgo* q. d. *Signatam*,
Virum non dum expertam, quamvis eidem jam
maturam: hinc quoque *sciendi* significatio proflu-
xit. 90, 142

عَمَ Prop. *involvit* idem Hebr. עָמַם unde עָמָם populus
quasi עָמָם a עָמָם; quod in idem legibus in unum
Corpus revinciatur. 248, 251

عَنَّ Prop. *transversus* f. Secundario *accidit*, *apparuit*:
Hebraicum עָנָן hinc *nubem*, peculiariter *transversam*
signat. 8

عَادَ Med: عَادَ prop. *rediit*, *iteravit*, quemadmodum etiam
عَادَ

I N D E X

- עֵידָא Hebr. hinc Aramaeorum significans
festum denominationem invenit q. d. *recurratio-*
nem, iterationem. 57
- עָא Med. *confugit ad Deum* tanquam ad Robur *רוּב*
aut *מַעֲזָא* *Asylum.* 67
- עָשָׁן Med. *prop. circavit.* Secundario vitam *ducere &*
degere. 120, 264
- עָא Med. *prop. fluxit :* hinc *עֵין* *oculum & fontem*
coepit notare. 112

غ

- غَرَسَ Est *in gutture edito ; de oculis*
etiam dicitur gargarizare, cum illum sonum exhibet
largior lacryma 169
- غَشِيَ Prop. *tegit, obtexit :* Secundario *supervenit ; speciatim*
de improvise.
- غَضَ Prop. *fregit :* Secundario *depressit visum, vocem. q.*
d. fregit : quemadmodum Latinis etiam visus &
vox frangi dicitur. 229
- غَمَان Med. *prop. rigavit :* Secundario *opem tulit ; haec*
origo regnat sub. *غَاث* Med. *ي* 244

ف

- فَتَحَ Prop. *aperuit :* est Hebr. פָּתַח transfertur ad *explica-*
tionem difficiliorum locorum. 74
- فָּרַע Prop. *fidit.* Secundario *inspexit dentes q. d. fidit. Alio*
flexu fugere &c. 84
- فَصَحَ Prop. *fragorem edidit :* ita Hebr. פָּצַח. Secundario *elo-*
quens f. q. d. Sonoram rupit vocem : tale in Hebr.
פָּצַח רִנָּה. 182
- فَصَلَ Prop. *diremit, disjunxit. secundario digressus est. q. d.*
diremptus ; sic פָּצַל apud Hebr. pro diremptione cor-
ticis occurrit. 144

فَضَّ

A R A B I C U S.

- فَض** Prop. *fregit cum divulsione*: est Hebr. פָּצַץ &c. 147
فَضَح Prop. *rupit secundo*: secundario probro exposuit aliquem
 q. d. *perrupit corticem alicujus & sic vitia nudavit*: a-
 lio flexu illuxit aurora q. d. *perrupit velum noctis*: a-
 lio denique adspectu rubescere cœpit dactylus q. d.
 rupit involutum. 204
فَطَر Prop. *fidit*, adhibetur de aurora emicante. פָּטַר &c. 162
فَكَר Prop. *vinxit*: hæc origo conservata ab Aramæis sub
 quæ secundarium usum peperit cogitandi, at-
 tente dispiciendi. פָּכַר 220
فَنِي Prop. *vertit, convertit*: idem Hebr. פָּנָה &c. 9. 85
فَاء Med. & Prop. *rediit*, hinc umbra: transferriamat etiam
 ad corpus nectum, evanidum: prout Græci etiam οὐλὰς
 usurpant. 244
فَات Med. & Prop. *præteriit*: secundo mortuus est. 190
فَاق Med. & *singultavit*: translatum ad humorem denuo con-
 fluentem seque colligentem; qui tunc quasi singultit.
 Est Hebr. פִּוֵּק. 6

ق

- قَدِي** Prop. *secuit*, secund. *celeriter incessit*.
قَذِي *Illapsu festucae laesus fuit oculus*: solennes figuras festu-
 cæ vide. 172
قَر Prop. *stabilis, firmus fuit*: secundario mansit, habitavit. 86
قَرَعَ Prop. *percussit*: convenit cum Hebr. קָרַע *laceravit*, ab-
 solute قَرِيعַ Heroëm notat. 199
قَرِه Prop. *junxit*: huic compar, socius fuit. 199
قَسَط Prop. *rigidum fuit*: huic Hebr. קָשַׁט *veritas* q. d. *rigi-*
 dum, recto & rigido stans talo: diverso flexu iniquus
 fuit; & *justus* fuit. Concordiam vide sis. 152
قَضِي Prop. *scidit*: est Hebr. קָצַץ &c. ejusdem quoque ori-
 ginis قَضِي Hebr. קָצָה: secundario *finivit, præ-*
 finivit. &c. 201. 159

- قَط Prop. *refecuit*: hinc קִיט *scedulam & portionem* significat q. d. *refectam* vel *præfectam* &c. 153. 219
- قَطَب Proprietas in *secundo*: *secundario miscuit*, unde قاطبة *miscens pro multitudine conglomerata* frequentatur. 222
- قَل Prop. *levis fuit*: est Hebr. קלל *secundario* 1. *fustulit* q. d. *levavit* 2. *diminuit* q. d. *elevavit*. 3. *extulit*. q. d. *levavit in altum* 4. *pauper evasit* q. d. *ad leve pervenit*. &c. &c. 86
- قَلَب Prop. *invertit*, hinc قَلَب puteus q. d. *inversum*, quatenus Terra effoditur, quæ *invertitur*. &c. 205
- قَلَد Prop. *torfit funem*: per Synecdochen in 2. *præposuit muneri* q. d. *torquavit*; vel *torquem collo circumdedit*. 208
- قَلِي Prop. *torruit*, *frixit*: est Hebr. קלה; hinc קלי absolute pro *toftis fabis* vel *frugibus*: *Secundario, odio profecutus est* q. d. *coxit bilem*. 20
- قَنع Prop. *capite demisso fuit*. *Secundario humiliter cogavit*. &c. 21, 87
- قَاد Med. ي Prop. *duxit*. Hinc *secundario افتاد obtemperavit* q. d. *ductilem se præbuit*. 265

ک

- كَب Prop. *conglomeravit*: *secundario assiduus fuit* in aliquare, q. d. *femet convolvit*, super re &c. 110
- كَبَد Prop. *gravis fuit* כבד: hinc כבד & Hebr. כבד *Fe-* cur dictum q. d. *gravius viscus*. &c. 144
- كَب Prop. *scalpsit* vel *sculpsit*: *secundario mastus fuit*. 263
- كَسَف Prop. *palluit*, *secundario tabuit*, *desideravit*, &c. Hebr. כסף 47
- كَسَف Prop. *curvavit*: *secundario abstinuit*, *femet continuit*: est

A R A B I C U S.

est Hebr. כפף unde כף *vola*; proprie *curatione*.

כפל Prop. *duplicavit*: secundario *educavit*, *fidejussit*. Hebr. כפל 189
151

כל Prop. *consummavit*, & *consummatus fuit*: secundario *defessus fuit*. Hebr. כל 92

כל Prop. *palluit*, ad *nigrum inclinavit*: secundario *studiose incubuit*, *amavit* &c. 47

לם Prop. *conglutinator fuit*: est Hebr. לם unde לם

populum confederatum signat. 7

ل

لجن Prop. *lentum* f. *viscosum* & *ductile*: huic لجن 69
argentum q. d. *viscosum* quid & *ductile*.

لحد Prop. *flexit* vel *obliquavit*: hinc *sepulchrum* q. d. *excavatum* a latere. 139

لزم Prop. *firmiter adstrinxit*: Secundario ut *necessarium injunxit* &c. 100

لم Prop. *occurrit*: Secundario *adventavit*, *visitavit*, hinc لم absolute pro *Hospite*. 74

لمح Prop. *micuit*: Secundario *vidit* & quidem *strictim* &c. 46

لمط Prop. *linxit*: Secundario, strenue *mendicavit* q. d. *circumlabere* rogitationem: alio vero flexu لَمَطٌ est is qui in amore inconstans est q. d. *circumlambens* amores. 91

لاح Med. و prop. *splenduit*, *micuit*: Secundario *apparuit*: hinc Hebr. לוח *tabula* nomen suum invenit. 6

لاق Med. و & ي prop. *mollivit*: Secundario *instruxit*, *concinnavit*: & quidem *molliter*. 229

I N D E X

۴

- محل Sterilis f. ex inopia pluvia : Secundario delaturam
exercuit : hinc ماحل absolute fraudator, avarus. 234
- محن Prop. trivit : Secundar. exploravit &c. 202
- مدي Prop. protraxit & protendit moram : Secundario perseveravit &c. 59
- مر Prop. penetravit : Secundario amarus fuit. est Hebr. מר. 87
- مس Prop. terfit palpando : ששם Secundario tetigit, strinxit &c. 247
- منضي Prop. penetravit se per omnia : Secundario felix fuit : hinc lucem capit Hebr. הצליח. 261
- ملل Prop. coxit sub cineribus : Secundario pertaesus fuit 64, 125
- مهذ Prop. stravit : Secundario admisit. hinc eleganti formula elatum : sterne excusationem i. e. admitte. 174
- مهر Prop. festinavit : hinc מהר dos apud Hebr. dicta. transfertur ad solers ingenium quoque. 245
- مات Med. ي prop. maceravit. Secundario mortuus est Hebr. מות. 264
- ماط Med. و prop. declinavit. Hebr. מוט. 3
- مان Med. ي prop. sculpsit. finxit, effinxit : hinc Hebr. תמונה notat imaginem. 60

۵

- نبا Prop. convexum fuit cum gibbosa tuberatione, נבה Radix Hebraeis restituenda. 266 conf. 13
- نبط Prop. elicuit aquam : hinc eleganter transfertur ad inter-

A R A B I C U S.

interrogationes, quibus Scientia ex suo quasi fonte elicitur.

- نَبَض Prop. *vibravit, jaculatus est*: hinc part. نابض *ira q. d. jaculans.* 178
- نَث Prop. *perfluxit humor*: Secundario *evulgare* tam in bonum, quam in malum. 88, 255
- نَثَل Prop. *extraxit*: est Hebr. נָשַׁל 188
- نَجَب Prop. *decorticavit*: Secundario *Nobilis, egregius fuit*: eadem fere metaphora qua Latinum *Delibratum* pro *Levissimo* dici putatur. 168
- نَجَف *Asciavit*: hinc ad varia transfertur. v. g. *genus, naturam, familiae dignitatem &c.* 258
- نَزَل *Fluxit*: est Hebr. נָזַל 7, 259
- نَشَأ *Elatus est, ortus est*: idem cum Hebr. נָשָׂא Secundario *adolescere &c.* 134
- نَشَن *Prominuit tuberavit*; Secundario *immorigera fuit mulier*: & vice versa *uxorem duriter tractavit maritus.* 254
- نَصَا *Vulsit carpendo*: est Hebr. נָצַח: Secund. *attenuatus, macer fuit.* 121
- نَصَح *Sincrum, purum fuit* v. g. mel. hinc metonymice נִצְיָן *sincerus monitor*: quemadmodum etiam titulus ille Psalmorum מְנַצֵּי *Monitorem sincerantem* notat &c. 204
- نَض *Micuit*: secundario *leniter fluxit aqua &c.* 164
- نَضَل *Utraque notat extraxit*: hinc secund. *jaculatus est.* 201
- نَعَش *Extulit se in altum*: secund. *instauratus est. &c.* 135
- نَقَح *Emedullavit*: secundario adhibetur *de carmine* quod ex tempore editur. 190. 207
- نَقَد Prop. *punxit. &c.* Hebr. נָקַד 190. 207
- نَهَل *Potavit; potum egit*: hinc apud Hebr. נִהַלִּים forma ex *Pibei* derivata notat *aquatoria, loca pascuis & aquis rigua.* 8. 125

I N D E X

- נאב** Med. *redii per vices*: in Scriptura S. quoque hæc
 proprietas conspicua sub **נור** Vid. 113
נאח Med. *procubuit ingenua*: granditer *Campus pralii*
vocatur Procubitorium cladis: est Hebr. **נורח** quie-
 vit. 130
נאש Med. *vellicavit*: Secundario *vexavit*. 265
נאפ Med. *eminuit*: Secundario *modum excessit*:
 hinc **הניך** apud Hebr. notat *buc illuc agitavit*. 250

- وأل** Prop. *vertit cum flexione* hinc Hebr. **הואיל** lucem ca-
 pit. 123
وجب Prop. *cecidit*: Secundario *necesse fuit*: quasi dicas ita
 cecidit ut moveri non potuerit: simili fere ratione
 qua Latinis *necesse a non cedendo* dictum. 41
وجح Prop. *albicavit*: origini **הוכח** infervit. 135
وجي *Laboravit ex ungula, eamque tritam habuit*: hinc secun-
 darium apud Hebr. etiam invaluit *doluit* in **ינה**.
 117. 245
ودع Prop. *posuit, deposuit*; secundario *valedixit: reliquit*.
 Hebr. **ידע** *scivit q. d. deposuit in mentem &c.* 175
وذى Prop. *securit, & quidem in minuta frustula*: secundario
sivit, missum fecit.
ورد Prop. *descendit aequatum*; Hebr. **ירד** in Orig. illustr.
 7. 194
وسع Prop. *laxum fuit*: secundario, *amplum fuit &c.* est
 Hebr. **ישע**. 154
وشح Prop. *transfertur ad orationem coloribus distinctam*. 192
وضع Prop. *albicavit*: hinc *clarus, evidens fuit*. 135
وفد Prop. *imminuit*: hinc *venit, accessit*. 215
وفى Prop. *compleri vel complere*; hinc *pulchri notio* sub **יפה**
 illustratur. 17

ونع

A R A B I C U S.

- وقع Prop. *cecidit cum fragore*: est Hebr. יקע. 133
 وله Prop. *consternari*: Hebræis quoque hæc radix ילה olium in usu fuit. 248
 ولي Prop. *contiguus fuit, adhaesit*: secundario *affecclam egit*. 209

8

- هش Prop. *agilis fuit*: secundario *latus, alacris*. 214
 هم Prop. חמץ *liquefieri*: hinc secundario *sollicitus fuit* &c. חמם 51. 249
 هبأ Prop. *linivit, inunxit*: secundario *prodesse*: hinc elegans formula: *linivit me cibus*: id est *jucundum expertus sum*, & intransitive; *Unctus fuit cibus*, id est, *latus, salubris* fuit. Sic apud Latinos quoque *unctus* pro *lauto, laeto* &c. 104
 هاج Med. ي *concitavit pulverem*: hinc absolute *concitatio pugna; praelium*: &c. 257
 هوي *Cecidit*, secundario *cupivit* q. d. *latus cum impetu est* Hebr. הוה & היה conf. & Job. 7: 71.

ي

- يسى Prop. *rectum, æquale fuit*: est Hebr. ישך. 201

I N D E X

H E B R A I C U S.

א			
אהב	pag. 60	בעה	40. 85
אהל	76	בקע	136
אוד	211	ברא	133
אז	64	ברד	46
און	51	ברה	188. 226
אח. אחו. אחה	24	ברר	88
אחו	92	ברק	167
אטט	14	בשר	63
אי	36		
אילת השחר	162		ג
אכל	93	גדל	200
אלה	37	גוע	17. 98. 115
אמן	32	גור	15
אמם	85. 223	גזה	238
אנה	220	גזל	17
אניש	19	גיל	15. 199
אסר	259	גלה	263
אצר	246	גמד	31
אשר	64	גמם	227
אשש	38	גרד	273
		גרע	17
		גרף	58
		גשם	92. 95
ב			
בחן	202		
בין & בון	60. 70		ד
בטן	274	דגה	117
בית	259	דוה	28. 148
בלג	107	דון	176
בלה	25. 111	דוק	123
			דיו

INDEX HEBRAICUS.

Q9

3

כבד
כול
כיס
כלל
כנה
בסוף
כפל
במק
ברה

לאם
לבן
לבש
לזה
לוח
לפת

מדר
מהר
מוט
מול
מות
מין
מלא
מרח
מנה
מרר
משל
משש

נבא }
נבה }

14
39
50
169
92
171. 119
47
151
189
131

7
70
43
61
5
27

59
245
3- 255
12
264
60
25
193
29
87
83
247

73-268

נבט
נהל
נהר
נוב
נוח
נוף
גול
חל
טר
כח
עם
פץ
צב
צה
צח
צל
קד
קס
שא
שה
שר

סד
סהר
סור
סחב
סיע
סלה
סלת
סעד
סער
סעה
ספר
סרח

עבה

73
273
8. 125
56
113
130
250
7. 259
49
58. 198
136
193
254
151
11. 121
204
201
191. 207
21
191. 207
70
200

29
72
7. 48
70
275
178
11
63 162
162
223
18
35

43
עבר

H E B R A I C U S .

[illegible]

M D C C X L.